

UNIwersytet Zielonogórski

Wydział Pedagogiki, Psychologii i Socjologii

Program kształcenia na kierunku

PSYCHOLOGIA

**studia jednolite magisterskie stacjonarne i niestacjonarne
profil ogólnoakademicki**

Zielona Góra, 2015

Spis treści

Ogólna charakterystyka studiów.....	8
Powiązanie z misją i strategią uczelni	8
Ogólne cele kształcenia.....	9
Wymagania wstępne.....	10
Zasady rekrutacji	10
Różnice w stosunku do innych programów studiów prowadzonych na uczelni.....	11
Wewnętrzne akty prawne.....	12
Opis zakładanych efektów kształcenia	13
Pokrycie obszarowych efektów kształcenia przez kierunkowe efekty kształcenia	13
Odniesienie efektów obszarowych do efektów kierunkowych	15
Program studiów	19
Opis poszczególnych modułów kształcenia	19
Karty przedmiotów.....	23
Praktyki.....	23
Cele praktyki zawodowej	25
Macierze efektów kształcenia	26
Sposoby sprawdzania zakładanych efektów kształcenia	26
Zasady dyplomowania.....	27
Plan studiów prowadzonych w formie stacjonarnej.....	27
Plan studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej.....	27
Wymagania i zalecenia komisji akredytacyjnych	27
Sumaryczne wskaźniki charakteryzujące program studiów.....	28
Warunki realizacji programu studiów.....	29
Minimum kadrowe - wykaz osób	29
Deklaracje poszczególnych osób dotyczące możliwości zaliczenia ich do minimum kadrowego oraz informacja o dorobku naukowym wraz z wykazem publikacji.....	29
Proporcja liczby nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe do liczby studentów	29
Wyjaśnienia i uzasadnienia	30
Sposób uwzględniania wyników monitorowania karier absolwentów.....	30
Dokumentacja dotycząca zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich.....	30
Możliwość wyboru modułów kształcenia przez studentów	31

Sposób współdziałania z interesariuszami zewnętrznymi	31
Dodatkowe wymagania wynikające z utworzenia nowego kierunku studiów.....	34
Sposoby wykorzystania wzorców międzynarodowych	34
Informacja o infrastrukturze	34
Biblioteka Uniwersytetu Zielonogórskiego	35
Informacja o wdrożeniu wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia	41
Załączniki	43
Karty przedmiotów.....	43
MODUŁ A - KIERUNKOWY PODSTAWOWY	44
BIOLOGICZNE PODSTAWY ZACHOWAŃIA.....	45
WPROWADZENIE DO PSYCHOLOGII.....	48
FILOZOFIA.....	51
PODSTAWY POMOCY PSYCHOLOGICZNEJ.....	54
SOCJOLOGIA.....	57
KOMUNIKACJA INTERPERSONALNA.....	60
PODSTAWY PRACY GRUPOWEJ	63
HISTORIA MYŚLI PSYCHOLOGICZNEJ	65
PSYCHOLOGIA ROZWOJU CZŁOWIEKA W CYKLU ŻYCIA.....	68
PSYCHOLOGIA PROCESÓW POZNAWCZYCH	71
PEDAGOGIKA DLA PSYCHOLOGÓW	74
LOGIKA	77
PODSTAWY PRACY PRAKTYCZNEJ (OBSERWACJA, ROZMOWA PSYCHOLOGICZNA, WYWIAD).....	80
METODOLOGIA BADAŃ PSYCHOLOGICZNYCH ZE STATYSTYKĄ I	83
PSYCHOLOGIA SPOŁECZNA	86
PSYCHOLOGIA EMOCJI I MOTYWACJI	89
PSYCHOLOGIA TWÓRCZOŚCI.....	92
METODOLOGIA BADAŃ PSYCHOLOGICZNYCH ZE STATYSTYKĄ II	95
PSYCHOLOGIA OSOBOWOŚCI	98
DIAGNOZA PSYCHOLOGICZNA	101
PODSTAWY PRACY EMPIRYCZNEJ (PROJEKT ZE STUDENTAMI)	104
TESTY PROJEKCYJNE	107
PSYCHOMETRIA.....	109
DIAGNOZA PSYCHOLOGICZNA DZIECKA - STUDIUM PRZYPADKU	112
PSYCHOLOGIA RÓŻNIC INDYWIDUALNYCH.....	115

PSYCHOPATOLOGIA ROZWOJU	118
PSYCHOLOGIA WYCHOWAWCZA	121
PSYCHOLOGIA RODZINY	123
TESTY INTELIGENCJI.....	126
TESTY ORGANIKI.....	128
TESTY OSOBOWOŚCI	131
DIAGNOZA PSYCHOLOGICZNA DOROSŁEGO CZŁOWIEKA - STUDIUM PRZYPADKU.....	133
POMIĘDZY ZDROWIEM A CHOROBA - PROBLEMY ŻYCIA CODZIENNEGO	136
STRES, SYTUACJE TRUDNE I WYPALENIE ZAWODOWE	139
MÓZG LUDZKI - PROCESY PSYCHICZNE I ZACHOWANIE	142
PRAWNE ASPEKTY PRACY PSYCHOLOGA	145
PSYCHOLOGIA STARZENIA SIĘ.....	149
WPROWADZENIE DO PSYCHOLOGII KLINICZNEJ.....	152
WPROWADZENIE DO PSYCHOLOGII PRACY, ORGANIZACJI I ZARZĄDZANIA.....	154
WPROWADZENIE DO PSYCHOLOGII EDUKACYJNEJ I WYCHOWAWCZEJ	157
PODSTAWY SEKSUOLOGII	159
TRENING ASERTYWNOŚCI I PREZENTACJI	162
ETYKA ZAWODU PSYCHOLOGA	164
PSYCHOLOGIA SPOŁECZNOŚCI-TEORIA I PRAKTYKA	166
MEDIACJE JAKO FORMA POMOCY W ROZWIĄZYWANIU KONFLIKTÓW	169
PROCESY GRUPOWE.....	172
MODUŁ B - KIERUNKOWY FAKULTATYWNY.....	174
SEMINARIUM MONOGRAFICZNE IA - PSYCHOLOGIA UZALEŻNIEŃ	175
SEMINARIUM MONOGRAFICZNE IB - LĘK SPOŁECZNY.....	178
SEMINARIUM MONOGRAFICZNE IC - PSYCHOLOGIA SPORTU.....	180
SEMINARIUM MONOGRAFICZNE IIA - PSYCHOLOGIA DECYZJI KADROWYCH	182
SEMINARIUM MONOGRAFICZNE IIB - DESTRUKCYJNE SCHEMATY PRZYSTOSOWAWCZE	185
SEMINARIUM MONOGRAFICZNE IIC - EDUKACJA I REHABILITACJA OSÓB Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ INTELEKTUALNĄ	187
WYKŁAD MONOGRAFICZNY IA - WSPÓŁCZESNE PROBLEMY PSYCHOLOGII	190
WYKŁAD MONOGRAFICZNY IB - PSYCHOLOGIA REHABILITACJI	192
WYKŁAD MONOGRAFICZNY IIA - PSYCHOLOGIA BLISKICH ZWIĄZKÓW I RELACJI	194
WYKŁAD MONOGRAFICZNY IIB - STRES, ADAPTACJA I JAKOŚĆ ŻYCIA	196

MODUŁ C - SPECJALNOŚCIOWY - PSYCHOLOGIA KLINICZNA	198
ELEMENTY PSYCHIATRII	199
PSYCHOLOGIA ZDROWIA.....	202
DIAGNOZA NEUROPSYCHOLOGICZNA	205
WYKŁAD MONOGRAFICZNY PSYCHOLOGIA ZMIANY I MOTYWACJI DO TERAPII.....	207
PSYCHOPATOLOGIA	209
DOŚWIADCZENIA TRAUMATYCZNE.....	213
PRZEMOC W RODZINIE	215
PSYCHOLOGIA SĄDOWA	218
RODZINA Z CZŁOWIEKIEM CHORYM	221
PIERWSZY KONTAKT Z PACJENTEM.....	223
PODSTAWY PSYCHOTERAPII	226
RÓŻNE FORMY TERAPII	228
PSYCHOLOGIA RESOCJALIZACJI	230
PRZYGOTOWANIE I PROWADZENIE SZKOLEŃ I WARSZTATÓW	233
WARSZTATY PSYCHOLOGICZNE	235
INTERWENCJA KRYZYSOWA.....	238
PSYCHOLOGIA AGRESJI I KONFLIKTÓW.....	241
PRAKTYKA ZAWODOWA.....	244
MODUŁ C - SPECJALNOŚCIOWY - PSYCHOLOGIA EDUKACYJNA I WYCHOWAWCZA	247
ADOLESCENCJA PROBLEMY I POMOC PSYCHOLOGICZNA	248
PRACA Z UCZNIEM SZCZEGÓLNIE ZDOLNYM	251
POMOC UCZNIOM Z TRUDNOŚCIAMI UCZENIA SIĘ	253
TRENING UMIEJĘTNOŚCI WYCHOWAWCZYCH Z ELEMENTAMI SOCJOTERAPII	256
ODZIAŁYWANIE MEDIÓW NA DZIECI I MŁODZIEŻ.....	258
PODEJŚCIE SYSTEMOWE W PRACY Z RODZINĄ.....	261
PSYCHOLOGIA REHABILITACJI I NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI	263
PSYCHOLOGIA RESOCJALIZACJI	266
PROFILAKTYKA UZALEŻNIEŃ W OBSZARZE EDUKACJI.....	269
PSYCHOLOGICZNE PROBLEMY KARIERY ZAWODOWEJ I DORADZTWA ZAWODOWEGO	272
MOŻLIWOŚCI ROZWOJU CZŁOWIEKA DOROSŁEGO.....	275
TWÓRCZOŚĆ A EDUKACJA.....	278
ŚRODOWISKO RODZINNE I INSTYTUCJONALNE W ROZWOJU DZIECKA	281

STAŁOŚĆ VS ZMIENNOŚĆ - TRANSMISJA MIĘDZYPOKOLENIOWA	284
STYMULOWANIE ROZWOJU I OPIEKA NAD DZIECKIEM	287
PRZYGOTOWANIE I PROWADZENIE SZKOLEŃ I WARSZTATÓW	290
WARSZTATY PSYCHOLOGICZNE	293
INTERWENCJA KRYZYSOWA	296
PSYCHOLOGIA AGRESJI I KONFLIKTÓW	299
PRAKTYKA ZAWODOWA.....	302
MODUŁ C - SPECJALNOŚCIOWY - PSYCHOLOGIA PRACY, ORGANIZACJI I ZARZĄDZANIA	305
PSYCHOLOGIA PRACY	306
KULTURA ORGANIZACYJNA	309
MOTYWOWANIE I OCENA PRACOWNIKÓW	312
NEGOCJACJE W BIZNESIE	315
PSYCHOLOGICZNE PROBLEMY KARIERY ZAWODOWEJ I DORADZTWA ZAWODOWEGO	318
PATOLOGIA ORGANIZACJI	321
PODSTAWY COACHINGU	324
PODSTAWY ZARZĄDZANIA ORGANIZACJAMI.....	326
PODSTAWY PRAWA PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH	329
ZARZĄDZANIE ZASOBAMI LUDZKIMI.....	332
GRY MENADŻERSKIE.....	335
PSYCHOLOGIA INTERNETU	338
PROBLEMY RYNKU PRACY	341
PSYCHOLOGIA EKONOMICZNA	344
DIAGNOZA PROBLEMÓW ORGANIZACJI	347
PSYCHOLOGIA REKLAMY I MARKETINGU.....	350
PRZYGOTOWANIE I PROWADZENIE SZKOLEŃ I WARSZTATÓW	353
WARSZTATY PSYCHOLOGICZNE	355
INTERWENCJA KRYZYSOWA	358
PSYCHOLOGIA AGRESJI I KONFLIKTÓW	361
PRAKTYKA ZAWODOWA.....	364
MODUŁ D - WSPOMAGAJĄCY KIERUNKOWY	367
SEMINARIUM MAGISTERSKIE I.....	368
SEMINARIUM MAGISTERSKIE II.....	371
SEMINARIUM MAGISTERSKIE III.....	373

SEMINARIUM MAGISTERSKIE IV	375
MODUŁ E - UZUPEŁNIAJĄCY	377
JĘZYK ANGIELSKI I	378
JĘZYK ANGIELSKI II	381
JĘZYK ANGIELSKI III	384
JĘZYK ANGIELSKI IV	387
JĘZYK NIEMIECKI I	390
JĘZYK NIEMIECKI II	393
JĘZYK NIEMIECKI III	396
JĘZYK NIEMIECKI VI	399
TECHNOLOGIE INFORMACYJNE	402
WYCHOWANIE FIZYCZNE I	406
WYCHOWANIE FIZYCZNE II	409
Macierze efektów kształcenia	412
Plan studiów prowadzonych w formie stacjonarnej	416
Plan studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej	420

Ogólna charakterystyka studiów

Nazwa kierunku studiów	Psychologia
Poziom kształcenia	jednolite studia magisterskie
Profil kształcenia	ogólnoakademicki
Forma studiów	studia stacjonarne/niestacjonarne
Tytuł zawodowy uzyskiwany przez absolwenta	magister
Obszar kształcenia	obszar nauk społecznych
Dziedziny nauki	nauki społeczne
Dyscypliny nauki	psychologia

Powiązanie z misją i strategią uczelni

Uniwersytet Zielonogórski został powołany w wyniku połączenia Politechniki Zielonogórskiej w Zielonej Górze oraz Wyższej Szkoły Pedagogicznej im. Tadeusza Kotarbińskiego w Zielonej Górze w 2001 roku.

Połączenie uczelni (technicznej i humanistycznej) sprawiło, że specyfika badań i zajęć dydaktycznych realizowanych na Uniwersytecie Zielonogórskim jest zróżnicowana. Przekonuje ona również o cyklicznym rozwoju Uczelni oraz dążeniu do tworzenia nowych kierunków i wydziałów odpowiadającym standardom Uniwersytetu.

Strukturę dzisiejszego Uniwersytetu Zielonogórskiego tworzy 10 wydziałów: Wydział Artystyczny, Wydział Ekonomii i Zarządzania, Wydział Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji, Wydział Fizyki i Astronomii, Wydział Humanistyczny, Wydział Inżynierii Lądowej i Środowiska, Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii, Wydział Mechaniczny, Wydział Nauk Biologicznych, Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu. Planowane jest powołanie Wydziału Prawa i Administracji oraz Wydziału Lekarskiego.

Uniwersytet Zielonogórski dąży do osiągnięcia celów zdefiniowanych jako: zapewnienia wysokiej jakości kształcenia i badań naukowych; poszerzenia zakresu swych usług edukacyjnych i badań naukowych; poprawy jakości bazy dydaktycznej; pełnienia roli centrum życia kulturalnego w środowisku regionu województwa lubuskiego; pełnienia roli propagatora idei społeczeństwa informacyjnego w środowisku społecznym województwa lubuskiego.

Uczelnia podejmuje działania na rzecz stałego wzrostu jego autorytetu w środowisku zewnętrznym, m.in. poprzez: zatrudnienie wybitnych profesorów o uznanym autorytecie osobistym wynikającym z ich dorobku naukowego i wyróżniającej się postawy obywatelskiej; troskę o wysoki poziom etyczny kadry i prawidłowe relacje międzyludzkie; kształtowanie sprawnych mechanizmów przeciwdziałania zjawiskom patologicznym; prowadzenie badań zmierzających do rozwiązywania różnych problemów naukowych społecznie użytecznych; troskę o wysoki poziom nadawanych stopni naukowych oraz dyplomów ukończenia studiów;

efektywną współpracę z krajowymi i zagranicznymi uczelniami oraz instytucjami naukowymi i gospodarczymi; popularyzację wyróżniających się karier zawodowych własnych absolwentów; doskonalenie struktury, organizacji i zarządzania, ze szczególnym uwzględnieniem polityki kadrowej i gospodarki finansowej.

Studia na kierunku psychologia mają na celu kształcenie o charakterze ogólnym ze szczególnym nastawieniem na kwestie związane z opisem i wyjaśnianiem zachowań w wymiarze indywidualnym i społecznym. Podstawowym celem kształcenia studentów na kierunku psychologia jest organizacja wiedzy i umiejętności w zakresie rozpoznawania, analizowania i nazywania zjawiska psychologicznych oraz planowania, organizowania, realizacji i oceny skutków różnych form pomocy psychologicznej. Kształcenie studentów kierunku psychologia będzie się koncentrować na polach: teoretycznym, metodologicznym, aplikacyjnym, etycznym. Kształcenie na kierunku psychologia reguluje Ustawa z dnia 8 czerwca 2001 r. o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologów. Studia na przedmiotowym kierunku umożliwiają studentowi przyswojenie wiedzy z innych, nie tylko ściśle „psychologicznych”, przedmiotów. Umożliwia to przygotowanie absolwentów do rozumienia złożoności świata i ludzi, spełniania oczekiwań różnej kategorii pacjentów/klientów/pracodawców oraz podejmowania działań pomocowych w różnych obszarach praktyki społecznej. Studia psychologiczne podnoszą szanse absolwentów na zatrudnienie na stanowiskach pracy, które nie wiążą się wyłącznie i ściśle z funkcją zawodową psychologa, ale wymagają pewnych umiejętności, uzyskanych w wyniku studiów na ww. kierunku. Absolwenci uzyskują kompetencje zawodowe takie jak: analiza i synteza informacji, interpretacja danych i wyciąganie wniosków, stawianie hipotez i opracowanie planu ich weryfikacji, oszacowanie wiarygodności informacji, które mogą się okazać przydatne w różnych obszarach aktywności o działalności zawodowej. Studia na kierunku psychologia wyznaczają kurs dalszego doskonalenia zawodowego i zdobywania kolejnych, poszerzonych kwalifikacji i profesjonalnych uprawnień. Studia psychologiczne dostarczają szereg ważnych umiejętności praktycznych. Ich specyfika jest uzależniona od wybranej specjalności.

Ogólne cele kształcenia

Ogólne cele kształcenia zakładają:

- dostarczenie gruntownej wiedzy naukowej obejmującej podstawowe działy psychologii i szczegółowej wiedzy specjalistycznej w zakresie co najmniej jednej, wybranej przez studenta specjalności,
- kształcenie gotowości studiujących do ciągłego samokształcenia,
- kształcenie umiejętności diagnozowania problemów psychologicznych u jednostek i grup w środowiskach ich życia przy zastosowaniu odpowiednich metod, narzędzi i technik diagnostycznych,

- kształcenie w zakresie formułowania prostych narzędzi diagnostycznych na potrzeby praktyki psychologicznej oraz umiejętności analizowania ich wyników,
- kształcenie podstawowych umiejętności stawiania hipotez, planowania i prowadzenia badań naukowych,
- kształcenie umiejętności udzielania pomocy psychologicznej odpowiadającej problemowi i sytuacji pacjentów/klientów/pracodawców,
- wprowadzenie do wymagań wynikających ze standardów etycznych zawartych w Kodeksie Etycznym Psychologa i innych stosowanych dokumentach.

Absolwent studiów magisterskich na kierunku psychologia posiędzie umiejętności językowe w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla studiowanego kierunku studiów, zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.

Wymagania wstępne

Brak

Zasady rekrutacji

Na studia jednolite magisterskie zostaną przyjęci w ramach limitu miejsc kandydaci, którzy spełnili wszystkie wymagania rekrutacyjne, zgodnie z listą rankingową.

Listę rankingową ustala się według kolejności od najwyższej do najniższej liczby punktów określonych zgodnie ze szczegółowymi zasadami rekrutacyjnymi dla kierunku.

Lista rankingowa jest tworzona wspólnie dla kandydatów z „nową” i „starą” maturą, przy czym punkty za odpowiednie przedmioty wyliczane będą na podstawie następujących wyników egzaminów dojrzałości/maturalnych z tych przedmiotów:

symbol	dla kandydatów ze „starą maturą”	dla kandydatów z „nową maturą”
d ₁	punkty za część ustną egzaminu dojrzałości z przedmiotu wybranego	punkty za część pisemną egzaminu maturalnego z przedmiotu wybranego na poziomie podstawowym
d ₂	punkty za część pisemną egzaminu dojrzałości z przedmiotu wybranego	punkty za część pisemną egzaminu maturalnego z przedmiotu wybranego na poziomie rozszerzonym
o ₁	punkty za część ustną egzaminu dojrzałości z języka obcego nowożytnego	punkty za część pisemną egzaminu maturalnego z języka obcego nowożytnego na poziomie podstawowym
o ₂	punkty za część pisemną egzaminu dojrzałości z języka obcego nowożytnego	punkty za część pisemną egzaminu maturalnego z języka obcego nowożytnego na poziomie rozszerzonym
p ₁	punkty za część ustną egzaminu dojrzałości z języka polskiego	punkty za część pisemną egzaminu maturalnego z języka polskiego na poziomie podstawowym
p ₂	punkty za część pisemną egzaminu	punkty za część pisemną egzaminu maturalnego z

	dojrzałości z języka polskiego	języka polskiego na poziomie rozszerzonym
--	--------------------------------	---

Oceny uzyskane na egzaminie dojrzałości („starej” maturze) przelicza się na punkty według poniższej tabeli:

Skala 6-stopniowa		Skala 4-stopniowa	
Ocena	Liczba punktów	Ocena	Liczba punktów
2	30		
3	45	3	30
4	60	4	60
5	75	5	90
6	90		

Jeżeli na świadectwie dojrzałości nie ma punktów lub oceny z odpowiedniego egzaminu z określonego przedmiotu, przyjmuje się liczbę punktów zero, z tym że:

- 1) w przypadku, gdy na świadectwie dojrzałości („nowej” matury) podana jest punktacja danego przedmiotu wyłącznie na poziomie rozszerzonym, a w zasadach rekrutacji uwzględniane są też punkty za poziom podstawowy, przyjmuje się dla poziomu podstawowego punkty za poziom rozszerzony,
- 2) w przypadku gdy na świadectwie dojrzałości („starej” matury) nie ma oceny za egzamin pisemny z danego przedmiotu, a w zasadach rekrutacji uwzględniana jest taka ocena, przyjmuje się ocenę za egzamin ustny.

PSYCHOLOGIA - limit miejsc: studia stacjonarne – 90 studia niestacjonarne 90

Studia jednolite magisterskie – stacjonarne, niestacjonarne (5 lat), prowadzące do tytułu magistra.

Liczba punktów (oznaczona dalej przez R) wyliczane będą według wzoru:

$$R = 0,2 p_1 + 0,2 p_2 + 0,15 d_1 + 0,15 d_2 + 0,15 o_1 + 0,15 o_2$$

gdzie:

p_1, p_2 – punkty za przedmiot język polski,

o_1, o_2 - punkty za przedmiot język obcy nowożytny,

d_1, d_2 – punkty za jeden przedmiot wybrany spośród: biologia, fizyka i astronomia, geografia, historia, matematyka, wiedza o społeczeństwie.

Różnice w stosunku do innych programów studiów prowadzonych na uczelni

Uniwersytet Zielonogórski nie prowadzi innych kierunków studiów o podobnie zdefiniowanych celach i efektach kształcenia.

Wewnętrzne akty prawne

- Uchwała nr 454 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 30 listopada 2011 roku w sprawie wytycznych dotyczących projektowania i uchwalania programów kształcenia dla kierunku studiów pierwszego i drugiego stopnia na Uniwersytecie Zielonogórskim;
- Uchwała nr 456 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 30 listopada 2011 roku w sprawie przyjęcia regulaminu ECTS (Europejski System Transferu i Akumulacji Punktów Zaliczeniowych) w Uniwersytecie Zielonogórskim.
- Uchwała Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego w sprawie wystąpienia o przyznanie uprawnienia do prowadzenia jednolitych studiów magisterskich na kierunku „psychologia”
- Uchwała Rady Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu w sprawie przyjęcia programu kształcenia dla nowego kierunku studiów *psychologia* – jednolite studia magisterskie o profilu ogólnoakademickim.

Opis zakładanych efektów kształcenia

Nazwa kierunku studiów: Psychologia

Obszar kształcenia: Obszar nauk społecznych

Poziom kształcenia: jednolite studia magisterskie

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Objaśnienia oznaczeń:

K – kierunkowe efekty kształcenia

W – kategoria wiedzy

U – kategoria umiejętności

K – kategoria kompetencji społecznych

S – obszar kształcenia w zakresie nauk społecznych

A – profil ogólnoakademicki

Pokrycie obszarowych efektów kształcenia przez kierunkowe efekty kształcenia

Symbol	Psychologia Jednolite magisterskie Profil ogólnoakademicki	Odniesienia do efektów kształcenia obszarowych
Wiedza		
K_W01	Ma rozszerzoną wiedzę na temat specyfiki psychologii i jej miejsca w systemie nauk.	S2A_W01 S2A_W05
K_W02	Orientuje się w biologicznych podstawach zachowania się człowieka	S2A_W01 S2A_W05
K_W03	Zna podstawowe koncepcje psychologiczne człowieka, orientuje się w ich źródłach i zróżnicowaniu	S2A_W02 S2A_W06 S2A_W08
K_W04	Zna zagadnienia dotyczące dyscyplin pokrewnych psychologii: socjologii, logiki, filozofii, pedagogiki, neuronauk, technik informacyjnych, rozumie istotę zjawisk społecznych i ich złożony interdyscyplinarny charakter.	S2A_W01 S2A_W02 S2A_W03 S2A_W07 S2A_W09
K_W05	Posiada wiedzę na temat teorii rozwoju człowieka w ciągu życia	S2A_W02 S2A_W03 S2A_W08
K_W06	Ma wiedzę z zakresu psychologii procesów poznawczych, emocji i motywacji	S2A_W01 S2A_W03 S2A_W05
K_W07	Zna podstawowe koncepcje osobowości, rozumie istotę psychologicznych różnic indywidualnych oraz ich uwarunkowań	S2A_W02 S2A_W06 S2A_W08

K_W08	Ma wiedzę na temat diagnozy psychologicznej i zna podstawowe cele, formy i metody jej dokonywania	S2A_W04 S2A_W06 S2A_W07 S2A_W08
K_W09	Posiada wiedzę na temat dezadaptacyjnego funkcjonowania człowieka (zaburzeń rozwoju, zaburzeń klinicznych, zachowań dewiacyjnych i innych)	S2A_W01 S2A_W02 S2A_W03 S2A_W04 S2A_W07 S2A_W08
K_W010	Ma podstawową wiedzę z zakresu prowadzenia badań empirycznych związaną z formułowaniem pytań badawczych, projektowaniem badań, ich realizacją, analizą wyników i interpretacją uzyskanych rezultatów	S2A_W04 S2A_W06 S2A_W07 S2A_W08
K_W11	Zna zasady etyki zawodowej i podstawy prawne zawodu	S2A_W07 S2A_W10 S2A_W11
K_W12	Zna podstawy co najmniej jednego oprogramowania służącego do obróbki danych statystycznych (Statistica, SPSS)	S2A_W06
Umiejętności		
K_U01	Integruje informacje z zakresu różnych dyscyplin na temat prawidłowego i zaburzonego funkcjonowania człowieka. Dokonuje krytycznej analizy zjawisk społecznych z perspektywy jednostki i grupy	S2A_U03 S2A_U04 S2A_U06 S2A_U08
K_U02	Uwzględnia w analizowaniu problemów przed jakimi zawodowo staje nie tylko czynniki/ uwarunkowania psychologiczne, ale także biologiczne i społeczno-kulturowe	S2A_U01 S2A_U02 S2A_U03 S2A_U06
K_U03	Wykorzystuje wiedzę teoretyczną w celu projektowania, przeprowadzania i analizy wyników badań w ramach działań praktycznych (ekspertyz, diagnoz) i badań naukowych	S2A_U06 S2A_U07 S2A_U08
K_U04	Wykorzystuje wiedzę z zakresu psychologii różnic indywidualnych, psychologii społecznej i klinicznej dla celów diagnostyczno-pomocowych	S2A_U01 S2A_U02 S2A_U06
K_U05	Potrafi korzystać z metod, technik i narzędzi psychologicznych w celach badawczych i diagnostycznych	S2A_U05 S2A_U06 S2A_U07 S2A_U08
K_U06	Potrafi zastosować zasady metodologii na etapach formułowania problemu, doboru i konstrukcji zmiennych, wskaźników	S2A_U05
K_U07	Sprawnie posługuje się systemami normatywnymi, normami i regułami (prawnymi, zawodowymi, etycznymi)	S2A_U05
K_U08	Zna język obcy w zakresie kierunkowym zgodnie z wymogami Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego (B2+)	S2A_U11
K_U09	Potrafi przygotować prace pisemne w języku polskim i obcym wskazujące na biegłość merytoryczną i językową	S2A_U09

K_U10	Potrafi werbalizować w wypowiedziach ustnych uzasadnienia opinii i poglądów z uwzględnieniem wielu punktów widzenia	S2A_U10
K_U11	Umie korzystać z tradycyjnych źródeł i nowoczesnych baz danych w celu wyszukiwania niezbędnych informacji	S2A_U09 S2A_U10
K_U12	Posługuje się co najmniej jednym pakietem statystycznym w celu analizy i opracowywania danych	S2A_U06 S2A_U08
Kompetencje społeczne		
K_K01	Przejawia prospołeczną postawę wobec osób o różnych problemach w obszarach wsparcia i pomocy psychologicznej (okazuje zainteresowanie, angażuje się starając się znaleźć jak najlepsze rozwiązanie problemu)	S2A_K03 S2A_K04
K_K02	Ma pogłębioną samoświadomość zawodową w zakresie możliwości i ograniczeń, wykorzystując ją dla celów zawodowego i indywidualnego rozwoju	S2A_K01 S2A_K06
K_K03	Przestrzega zasad etyki zawodowej w dziedzinach badań, diagnostyki i pomagania	S2A_K03 S2A_K04
K_K04	Działa odpowiedzialnie w stosunku do własnych decyzji, relacji ze współpracownikami i podmiotami pomocowymi, wykazując inicjatywę i przedsiębiorczość	S2A_K02 S2A_K07
K_K05	Potrafi współpracować ze specjalistami różnych dziedzin w zróżnicowanych warunkach środowiskowych	S2A_K01 S2A_K05 S2A_K06
K_K06	Potrafi nawiązać i podtrzymywać kontakt z jednostką i grupą w trakcie działań praktycznych	S2A_K02 S2A_K05

Odniesienie efektów obszarowych do efektów kierunkowych

Psychologia Jednolite magisterskie Profil ogólnoakademicki		
Symbol	Obszarowe efekty kształcenia	Odniesienie do efektów kierunkowych
Wiedza		
S2A_W01	ma rozszerzoną wiedzę o charakterze nauk społecznych, ich miejscu w systemie nauk i relacjach do innych nauk	K_W01 K_W02 K_W04 K_W06 K_W09 K_W10
S2A_W02	ma rozszerzoną wiedzę o różnych rodzajach struktur i instytucji społecznych oraz pogłębioną w odniesieniu do wybranych struktur i instytucji społecznych	K_W03 K_W04 K_W05

		K_W07 K_W09
S2A_W03	ma pogłębioną wiedzę o relacjach między strukturami i instytucjami społecznymi w odniesieniu do wybranych struktur i instytucji społecznych i kategorii więzi społecznych lub wybranych kręgów kulturowych	K_W04 K_W05 K_W06 K_W09
S2A_W04	ma wiedzę o różnych rodzajach więzi społecznych i występujących między nimi prawidłowościach oraz wiedzę pogłębioną w odniesieniu do wybranych kategorii więzi społecznych	K_W08 K_W09 K_W10
S2A_W05	ma rozszerzoną wiedzę o człowieku jako twórcy kultury, pogłębioną w odniesieniu do wybranych obszarów aktywności człowieka	K_W01 K_W02 K_W06
S2A_W06	zna w sposób pogłębiony wybrane metody i narzędzia opisu, w tym techniki pozyskiwania danych oraz modelowania struktur społecznych i procesów w nich zachodzących, a także identyfikowania rządzących nimi prawidłowości	K_W03 K_W07 K_W08 K_W10 K_W12
S2A_W07	ma pogłębioną wiedzę na temat wybranych systemów norm i reguł (prawnych, organizacyjnych, zawodowych, moralnych, etycznych) organizujących struktury i instytucje społeczne i rządzących nimi prawidłowościach oraz o ich źródłach, naturze, zmianach i sposobach działania	K_W04 K_W08 K_W09 K_W10 K_W11
S2A_W08	ma pogłębioną wiedzę o procesach zmian wybranych struktur, instytucji i więzi społecznych oraz zna rządzące tymi zmianami prawidłowości	K_W03 K_W05 K_W07 K_W08 K_W09 K_W10
S2A_W09	ma pogłębioną wiedzę o poglądach na temat wybranych struktur i instytucji społecznych lub wybranych kategorii więzi społecznych i o ich historycznej ewolucji	K_W04
S2A_W10	zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego oraz konieczność zarządzania zasobami własności intelektualnej	K_W11
S2A_W11	zna ogólne zasady tworzenia i rozwoju form indywidualnej przedsiębiorczości, wykorzystującą wiedzę z zakresu dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla studiowanego kierunku studiów	K_W11
Umiejętności		
S2A_U01	potrafi prawidłowo interpretować i wyjaśniać zjawiska społeczne oraz wzajemne relacje między zjawiskami społecznymi	K_U02 K_U04
S2A_U02	potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną do opisu i analizowania przyczyn i przebiegu procesów i zjawisk społecznych oraz potrafi formułować własne opinie i dobrać krytycznie dane i metody analiz	K_U02 K_U04

S2A_U03	potrafi właściwie analizować przyczyny i przebieg procesów i zjawisk społecznych, formułować własne opinie na ten temat oraz stawiać proste hipotezy badawcze i je weryfikować	K_U01 K_U02
S2A_U04	potrafi prognozować i modelować złożone procesy społeczne obejmujące zjawiska z różnych obszarów życia społecznego z wykorzystaniem zaawansowanych metod i narzędzi w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla studiowanego kierunku studiów	K_U01
S2A_U05	sprawnie posługuje się systemami normatywnymi, normami i regułami (prawnymi, zawodowymi, etycznymi) albo potrafi posługiwać się nimi w celu rozwiązywania konkretnych problemów, ma rozszerzoną umiejętność w odniesieniu do wybranej kategorii więzi społecznych lub wybranego rodzaju norm	K_U05 K_U06 K_U07
S2A_U06	posiada umiejętność wykorzystania zdobytej wiedzy w różnych zakresach i formach, rozszerzoną o krytyczną analizę skuteczności i przydatności stosowanej wiedzy	K_U01 K_U02 K_U03 K_U04 K_U05 K_U12
S2A_U07	posiada umiejętność samodzielnego proponowania rozwiązań konkretnego problemu i przeprowadzenia procedury podjęcia rozstrzygnięć w tym zakresie	K_U03 K_U05
S2A_U08	posiada umiejętność rozumienia i analizowania zjawisk społecznych, rozszerzoną o umiejętność pogłębionej teoretycznej oceny tych zjawisk w wybranych obszarach, z zastosowaniem metody badawczej	K_U01 K_U03 K_U05 K_U12
S2A_U09	posiada pogłębioną umiejętność przygotowania różnych prac pisemnych w języku polskim i języku obcym, uznawanym za podstawowy dla dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla studiowanego kierunku studiów lub w obszarze leżącym na pograniczu różnych dyscyplin naukowych	K_U09 K_U11
S2A_U10	posiada pogłębioną umiejętność przygotowania wystąpień ustnych, w języku polskim i języku obcym, w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla studiowanego kierunku studiów lub w obszarze leżącym na pograniczu różnych dyscyplin naukowych	K_U10 K_U11
S2A_U11	ma umiejętności językowe w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla studiowanego kierunku studiów, zgodne z wymaganiami określonymi dla poziomu B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego	K_U08
Kompetencje społeczne		
S2A_K01	rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób	K_K02 K_K05
S2A_K02	potrafi współdziałać i pracować w grupie, przyjmując w niej różne role	K_K04 K_K06
S2A_K03	potrafi odpowiednio określić priorytety służące realizacji określonego przez siebie lub innych zadania	K_K01 K_K03

S2A_K04	prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu	K_K01 K_K03
S2A_K05	umie uczestniczyć w przygotowaniu projektów społecznych i potrafi przewidywać wielokierunkowe skutki społeczne swojej działalności	K_K05 K_K06
S2A_K06	potrafi samodzielnie i krytycznie uzupełniać wiedzę i umiejętności, rozszerzone o wymiar interdyscyplinarny	K_K02 K_K05
S2A_K07	potrafi myśleć i działać w sposób przedsiębiorczy	K_K04

Program studiów

Forma studiów	Stacjonarne/Niestacjonarne
Liczba semestrów	10
Liczba punktów ECTS	300

Opis poszczególnych modułów kształcenia

Celem edukacji na studiach psychologia jest dostarczenie gruntownej wiedzy naukowej obejmującej podstawowe działy psychologii i szczegółowej wiedzy specjalistycznej w zakresie co najmniej jednej, wybranej przez studenta specjalności,

W pierwszym rzędzie przygotowanie studentów do wykonywania zawodu psychologa, dlatego też tworząc koncepcję kształcenia położono szczególny nacisk na efekty kształcenia służące temu celowi. Program jednolitych studiów magisterskich na kierunku psychologia składa się z czterech modułów:

- A. Moduł kierunkowy podstawowy
- B. Moduł kierunkowy fakultatywny
- C. Moduł specjalnościowy
- D. Moduł wspomagający kierunkowy
- E. Moduł uzupełniający

A. Moduł kierunkowy podstawowy

Moduł A realizowany jest przez cały okres trwania studiów. Przypisano do niego 190 punktów ECTS, obejmuje 1755 godzin zajęć w formie laboratoriów, ćwiczeń i wykładów. W ramach tego modułu realizowanych jest 47 przedmiotów. Celem tego modułu jest przekazanie studentowi wiedzy niezbędnej każdemu psychologowi. Realizuje on w pierwszym rzędzie efekty kształcenia dotyczące wiedzy. Moduł ten również realizuje w określonym zakresie efekty kształcenia dotyczące umiejętności i kompetencji społecznych.

MODUŁ A					MODUŁ KIERUNKOWY PODSTAWOWY			
Lp.	Przedmiot	semestr	forma zaliczenia	ECTS	liczba godzin			
					razem godziny	wykład	ćwiczenia	sem./lab.
1	Biologiczne podstawy zachowań	I	ZO	6	60	30	15	15
2	Wprowadzenie do psychologii	I	ZO	3	30	30		
3	Filozofia	I	E/ZO	4	45	30	15	
4	Podstawy pomocy psychologicznej	I	E	3	30	30		
5	Socjologia	I	E/ZO	4	45	30	15	
6	Komunikacja interpersonalna	I	ZO	3	30		30	
7	Podstawy pracy grupowej	I	ZO	3	30			30
8	Historia myśli psychologicznej	II	E	3	30	30		
9	Psychologia rozwoju człowieka w cyklu życia	II	E/ZO	7	60	30	30	
10	Psychologia procesów poznawczych	II	E/ZO	7	60	30	30	
11	Pedagogika dla psychologów	II	ZO	3	30		30	
12	Logika	II	E/ZO	4	45	15	30	
13	Podstawy pracy praktycznej (obserwacja, rozmowa psychologiczna, wywiad)	II	ZO	3	30		30	

14	Metodologia badań psychologicznych ze statystyką I	III	ZO	6	60	30		30
15	Psychologia społeczna	III	E/ZO	7	60	30	30	
16	Psychologia emocji i motywacji	III	E/ZO	7	60	30	30	
17	Psychologia twórczości	III	E	4	30	30		
18	Metodologia badań psychologicznych ze statystyką II	IV	E/ZO	7	60	30		30
19	Psychologia osobowości	IV	E/ZO	7	75	30	45	
20	Diagnoza psychologiczna	IV	E/ZO	4	45	15		30
21	Podstawy pracy empirycznej (projekt ze studentami)	IV	ZO	3	30			30
22	Testy projekcyjne	IV	ZO	2	15			15
23	Psychometria	IV	ZO	4	45	15	15	15
24	Diagnoza psychologiczna dziecka - studium przypadków	V	ZO	4	60	15	45	
25	Psychologia różnic indywidualnych	V	E/ZO	7	60	30	30	
26	Psychopatologia zaburzeń rozwoju	V	ZO	5	45	15	30	
27	Psychologia wychowawcza	V	E	2	30	30		
28	Psychologia rodziny	V	ZO	4	30	30		
29	Testy inteligencji	V	ZO	4	30			30
30	Testy - badania organiki	V	ZO	2	15			15
31	Testy osobowości	V	ZO	2	15			15
32	Diagnoza psychologiczna dorosłego człowieka - studium przypadku	VI	ZO	4	60	15	45	
33	Pomiędzy zdrowiem a choroba - problemy życia codziennego	VI	E/ZO	5	60	30		30
34	Stres, sytuacje trudne i wypalenie zawodowe	VI	E/ZO	4	45	15	30	
35	Mózg ludzki - procesy psychiczne i zachowanie	VI	ZO	4	30	30		
36	Prawne aspekty pracy psychologa	VI	ZO	2	15		15	
37	Psychologia starzenia się	VI	ZO	3	30	30		
38	Wprowadzenie do psychologii klinicznej	VI	ZO	2	15	15		
39	Wprowadzenie do psychologii pracy, organizacji i zarządzania	VI	ZO	2	15	15		
40	Wprowadzenie do psychologii edukacyjnej i wychowawczej	VI	ZO	2	15	15		
41	Podstawy seksuologii	VII	E/ZO	4	30	15	15	
42	Trening asertywności i prezentacji	VII	ZO	3	30			30
43	Etyka zawodu psychologa	VII	E/ZO	4	30	15	15	
44	Psychologia społeczności - teoria i praktyka	VII	ZO	3	30	15	15	
45	Mediacje jako forma pomocy w rozwiązywaniu konfliktów	IX	E	4	30			30
46	Procesy grupowe	IX	ZO	4	30		30	
47	Praktyka zawodowa (100h)	IX	ZO	5	0			
RAZEM				190	1755	765	735	255

B. Moduł kierunkowy fakultatywny

Moduł B jest realizowany od VI semestru do końca studiów. Składa się on z przedmiotów do wyboru. Student zobowiązany jest do uzyskania w ramach tego modułu 8 punktów ECTS co odpowiada 60 godzinom zajęć w formie wykładów i seminariów. Moduł ten składa się z dwóch części wykładów monograficznych i seminariów monograficznych.

MODUŁ B					MODUŁ KIERUNKOWY FAKULTATYWNY			
Lp.	Przedmiot	semestr	forma zaliczenia	ECTS	liczba godzin			
					razem godziny	wykład	ćwiczenia	sem/lab.
1	Seminarium monograficzne	VI	ZO	2	15			15
2	Seminarium monograficzne	VIII	ZO	2	15			15
3	Wykład monograficzny I	X	ZO	2	15	15		
4	Wykład monograficzny II	X	ZO	2	15	15		
RAZEM				8	60	30	0	30

C. Moduł specjalnościowy

Moduł ten realizowany jest od VII do X semestru przypisana do niego wartość punktów ECTS wynosi 62 co odpowiada 570 godzinom zajęć. W module C student realizuje przedmioty w ramach wybranych specjalności: *psychologia kliniczna; psychologia edukacyjna i wychowawcza; psychologia pracy, organizacji i zarządzania.*

MODUŁ C					MODUŁ SPECJALNOŚCIOWY			
Lp.	Przedmiot	semestr	forma zaliczenia	ECTS	liczba godzin			
					razem godziny	wykład	ćwiczenia	sem/lab.
PSYCHOLOGIA KLINICZNA								
1	Elementy psychiatrii	VII	ZO	4	30	15	15	
2	Psychologia zdrowia	VII	E	3	15	15		
3	Diagnoza neuropsychologiczna	VII	ZO	4	30	30		
4	Wykład monograficzny	VII	ZO	2	15	15		
5	Psychopatologia	VIII	E/ZO	12	90	15	75	
6	Doświadczenia traumatyczne	VIII	ZO	3	30		30	
7	Przemoc w rodzinie	VIII	ZO	3	30			30
8	Psychologia sądowa	VIII	ZO	3	30	15	15	
9	Rodzina z człowiekiem chorym	VIII	E	4	30	30		
10	Pierwszy kontakt z pacjentem	IX	ZO	3	30			30
11	Podstawy psychoterapii	IX	E	3	30	30		
12	Różne formy terapii	IX	E/ZO	5	60		30	30
13	Psychologia resocjalizacji	IX	E	3	30	30		
14	Przygotowanie i prowadzenie szkoleń i warsztatów	X	ZO	3	30			30
15	Warsztaty psychologiczne	X	ZO	1	30		30	
16	Interwencja kryzysowa	X	ZO	3	30			30
17	Psychologia agresji i konfliktów	X	ZO	3	30		30	
RAZEM				62	570	195	225	150
PSYCHOLOGIA EDUKACYJNA I WYCHOWAWCZA								
1	Adolescencja problemy i pomoc psychologiczna	VII	E/ZO	4	30	15	15	
2	Praca z uczniem szczególnie zdolnym	VII	ZO	3	15		15	
3	Pomoc uczniom z trudnościami uczenia się	VII	E/ZO	4	30	15	15	

MODUŁ C			MODUŁ SPECJALNOŚCIOWY					
4	Trening umiejętności wychowawczych z elementami socjoterapii	VII	ZO	2	15			15
5	Oddziaływanie mediów na dzieci i młodzież	VIII	ZO	4	30	15	15	
6	Podejście systemowe w pracy z rodziną	VIII	E/ZO	5	30	15	15	
7	Psychologia rehabilitacji i niepełnosprawności	VIII	E/ZO	4	30	15	15	
8	Psychologia resocjalizacji	VIII	E	3	30	30		
9	Profilaktyka uzależnień w obszarze edukacji	VIII	E/ZO	3	30	15	15	
10	Psychologiczne problemy kariery zawodowej i doradztwa zawodowego	VIII	ZO	3	30	15	15	
11	Możliwości rozwoju człowieka dorosłego	VIII	E	3	30			30
12	Twórczość a edukacja	IX	ZO	3	30		30	
13	Środowisko rodzinne i instytucjonalne w rozwoju dziecka	IX	ZO	3	45	15	30	
14	Stołość vs zmienność - transmisja międzypokoleniowa	IX	E/ZO	4	30	15	15	
15	Stymulowanie rozwoju i opieka nad dzieckiem	IX	E/ZO	4	45	15	30	
16	Przygotowanie i prowadzenie szkoleń i warsztatów	X	ZO	3	30			30
17	Warsztaty psychologiczne	X	ZO	1	30		30	
18	Interwencja kryzysowa	X	ZO	3	30			30
19	Psychologia agresji i konfliktów	X	ZO	3	30		30	
SUMA				62	570	180	285	105
PSYCHOLOGIA PRACY, ORGANIZACJI I ZARZĄDZANIA								
1	Psychologia pracy	VII	E/ZO	5	30	15	15	
2	Kultura organizacyjna	VII	ZO	2	15	15		
3	Motywowanie i ocena pracowników	VII	ZO	2	15		15	
4	Negocjacje w biznesie	VII	ZO	4	30	15	15	
5	Psychologiczne problemy kariery zawodowej i doradztwa zawodowego	VIII	ZO	3	30	15	15	
6	Patologia organizacji	VIII	E/ZO	4	45	15	30	
7	Podstawy coachingu	VIII	ZO	3	15		15	
8	Podstawy zarządzania organizacjami	VIII	E/ZO	4	30	15	15	
9	Podstawy prawa pracy i ubezpieczeń społecznych	VIII	ZO	3	30	30		
10	Zarządzanie zasobami ludzkimi	VIII		3	30	15	15	
11	Gry menadżerskie	VIII	ZO	3	15			15
12	Psychologia Internetu	VIII	ZO	2	15	15		
13	Problemy rynku pracy	IX	ZO	2	30		30	
14	Psychologia ekonomiczna	IX	ZO	4	45	15	30	
15	Diagnoza problemów organizacji	IX	E	5	45	15	30	
16	Psychologia reklamy i marketingu	IX	E	3	30	30		
17	Przygotowanie i prowadzenie szkoleń i warsztatów	X	ZO	3	30			30
18	Warsztaty psychologiczne	X	ZO	1	30		30	
19	Interwencja kryzysowa	X	ZO	3	30			30
20	Psychologia agresji i konfliktów	X	ZO	3	30		30	
SUMA				62	570	210	285	75

D. Moduł wspomagający kierunkowy

Moduł ten realizowany jest od VII do X semestru przypisana do niego wartość punktów ECTS wynosi 25. W module D student realizuje seminarium magisterskie w wymiarze 120 godzin. Student pod kierunkiem promotora przygotowuje pracę magisterską i jej obronę na egzaminie magisterskim. Celem tego modułu jest umożliwienie studentowi pogłębienia wiedzy w interesujących go materiałach jak również ewentualne przygotowanie go do przyszłej pracy naukowej.

MODUŁ D					MODUŁ WSPOMAGAJĄCY KIERUNKOWY			
Lp.	Przedmiot	semestr	forma zaliczenia	ECTS	liczba godzin			
					razem godziny	wykład	ćwiczenia	sem/lab.
1	Seminarium mgr	VII	ZO	5	30			30
2	Seminarium mgr	VIII	ZO	5	30			30
3	Seminarium mgr	IX	ZO	5	30			30
4	Seminarium mgr	X	ZO	10	30			30
5	Egzamin magisterski	X	Egzamin magisterski	x	x			x
SUMA				25	120	0	0	120

E. Moduł uzupełniający

Moduł E realizowany jest w semestrach I – IV , przypisana do niego wartość punktów ECTS wynosi 15 co odpowiada 270 godzinom zajęć. Studenci otrzymują możliwość wyboru przedmiotów z oferty ogólnouczelnianej, języka obcego nowożytnego i wychowania fizycznego oraz przedmiotu technologie informacyjne.

MODUŁ E					MODUŁ UZUPEŁNIAJĄCY			
Lp.	Przedmiot	semestr	forma zaliczenia	ECTS	liczba godzin			
					razem godziny	wykład	ćwiczenia	sem/lab.
1	Język obcy nowożytny	I	ZO	2	30		30	
2	Technologie informacyjne	I	ZO	2	30			30
3	Język obcy nowożytny	II	ZO	2	30		30	
4	Wychowanie fizyczne	II	Z	1	30		30	
5	Wychowanie fizyczne	III	Z	1	30		30	
6	Przedmiot do wyboru z oferty ogólnouczelnianej	III	Z	2	30	30		
7	Język obcy nowożytny	III	ZO	3	45		45	
8	Język obcy nowożytny	IV	E	3	45		45	
SUMA				16	270	30	180	30

Karty przedmiotów

załącznik nr 1

Praktyki

Student powinien odbyć 100 godzin praktyki do końca IX semestru. Praktyka zawodowa stanowi integralną część procesu dydaktycznego i podlega zaliczeniu na równi z innymi zajęciami objętymi planem i programem studiów na Wydziale Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu. Jej zasadniczym celem jest integrowanie wiedzy zdobytej w trakcie studiów z praktycznymi umiejętnościami wykonywania zawodu, a także umożliwienie studentom zebrania niezbędnych danych i informacji do pisania pracy dyplomowej.

Do odbycia praktyki zawodowej jest zobowiązany każdy student studiów stacjonarnych i niestacjonarnych.

INSTRUKCJA PRAKTYKI ZAWODOWEJ
Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu
UNIwersytetu Zielonogórskiego

Kierunek: **Psychologia**

1. Celem praktyki zawodowej jest konfrontacja wiedzy teoretycznej i dotychczasowych doświadczeń zdobytych w czasie zajęć dydaktycznych z możliwościami i umiejętnościami prowadzenia przez studentów samodzielnej pracy.
2. Opiekunem praktyki może być psycholog z tytułem magistra psychologii i co najmniej 2 letnim stażem pracy.
3. Skierowany do danej placówki student jest zobowiązany zgłosić się do opiekuna w dniu rozpoczęcia praktyki.
4. Praktyka zawodowa powinna obejmować wszystkie dziedziny pracy psychologa oraz, jeśli to wynika z profilu placówki, wszystkie elementy dnia (zajęcia przedpołudniowe, popołudniowe, sobotnio – niedzielne) – w sumie 100 godzin.
5. W ciągu pierwszych dni praktyki student hospituje zajęcia opiekuna oraz przygotowuje konspekty do zajęć lub przygotowuje projekt wykonywanych działań, stosownie do specyfiki placówki. Konspekty lub projekt konsultuje z opiekunem. Następnie przy wsparciu opiekuna przeprowadza zajęcia lub podejmuje inne działania związane z pracą psychologa. Zajęcia te muszą być dostosowane do specyfiki pracy placówki ale przede wszystkim muszą zawierać elementy metodyki pracy psychologa.
6. Student zobowiązany jest do prowadzenia dziennika praktyk, w którym opisuje przebieg każdego dnia praktyk, z zaznaczeniem podejmowanych przez niego działań.
7. Student, stosownie do zajęć przygotowuje odpowiednie pomoce i środki dydaktyczne.
8. W ostatnim dniu praktyki opiekun praktyki w placówce jest zobowiązany dokonać oceny przebiegu praktyki oraz wydać studentowi imienne opinie o jego pracy (na odpowiednich przedstawionych przez studenta drukach). Opinia musi zawierać ilość godzin zrealizowanych w ramach praktyk.
9. Opiekunowie praktyki zobowiązani są również do złożenia na ręce studenta wypełnionych poprawnie dokumentów wymaganych przez Uczelnię.
10. Powyższe dokumenty student przekazuje organizatorowi praktyk w ustalonym terminie. W przeciwnym razie Dziekan może podjąć wobec studenta odpowiednie kary regulaminowe

Cele praktyki zawodowej

Specjalność psychologia kliniczna

Cel: zdobycie wiedzy na temat zadań psychologa w danej instytucji (diagnoza, poradnictwo, pomoc psychologiczna, psychoterapia, profilaktyka, szkolenia); jego miejsca w pracy zespołu diagnostyczno-terapeutycznego, regulacji prawnych w zakresie obejmującym wszelkie działania podejmowane na rzecz pacjenta, wiedzy na temat specyfiki procedur diagnostycznych stosowanych w odniesieniu do pacjentów psychiatrycznych; nabycie praktycznych umiejętności w zakresie diagnozowania pacjentów psychiatrycznych, pomocy osobom przebywającym na leczeniu odwykowym, korzystającym z usług ośrodków pomocy społecznej.

Obszar realizacji praktyk:

- ośrodki diagnostyczno – konsultacyjne,
- poradnie zdrowia psychicznego
- oddziały psychiatryczne,
- oddziały i poradnie leczenia uzależnień,
- ośrodki pomocy społecznej.

Specjalność psychologia pracy, organizacji i zarządzania

Cel: zapoznanie studentów z praktycznymi zastosowaniami w obszarze psychologii pracy i organizacji odnoszących się do procedur, metod i narzędzi badawczych stosowanych w obszarze tej dyscypliny naukowej; umożliwienie studentom zdobycia pierwszych doświadczeń zawodowych. Konfrontacja zdobytej wiedzy teoretycznej i dotychczasowych doświadczeń z wymaganiami rynku pracy, co umożliwi studentom określenie obszaru dalszego rozwoju własnych kompetencji zawodowych.

Obszar realizacji praktyk:

- agencje pośrednictwa pracy i urzędy pracy,
- placówki działające w obszarze doradztwa zawodowego,
- placówki szkoleniowe i edukacyjne realizujące programy związane z psychologią organizacji,
- pracownie psychologiczne realizujące badania osób wykonujących prace wymagające szczególnej sprawności psychofizycznej.

Specjalność psychologia edukacyjna i wychowawcza

Cel: student pozna zasady pracy z dzieckiem (również niepełnosprawnym psychicznie lub/i fizycznie) – indywidualnej i grupowej, specyficzne metody pracy wychowawczej i terapeutycznej (teoretycznie i na podstawie obserwacji), w miarę nabywania kompetencji uczy się je adekwatnie stosować. Student nabierze umiejętności wykorzystania wybranych narzędzi w diagnozie sytuacji wychowawczej dzieci i młodzieży, analizy i interpretacji uzyskanych wyników badań, trafnego doboru metod pracy wychowawczej i terapeutycznej oraz zaplanowania ich przebiegu ze szczególnym uwzględnieniem indywidualnych możliwości rozwojowych dziecka.

Obszar realizacji praktyk:

- poradnie psychologiczno – pedagogiczne,
- centra pomocy dziecku i rodzinie,
- świetlice terapeutyczne i socjoterapeutyczne,
- ośrodki diagnostyczno – konsultacyjne,
- ośrodki rehabilitacyjne i edukacyjne dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej,
- placówki kształcenia integracyjnego,
- placówki oświatowe.

Macierze efektów kształcenia

załącznik nr 2

Sposoby sprawdzania zakładanych efektów kształcenia

A. Moduł kierunkowy podstawowy

Egzamin ustny lub pisemny (wykład). Weryfikacja przygotowania do zajęć, aktywności na zajęciach i w grupach oraz kolokwium lub kolokwia zaliczeniowe, przygotowanie prac problemowych oraz ich prezentacji (ćwiczenia).

B. Moduł kierunkowy fakultatywny

Weryfikacja przygotowania do zajęć, aktywności na zajęciach i w grupach oraz kolokwium lub kolokwia zaliczeniowe, przygotowanie prac problemowych, opinii i analiz oraz ich prezentacji.

C. Moduł specjalnościowy

Egzamin ustny lub pisemny(wykład). Weryfikacja przygotowania do zajęć, aktywności na zajęciach i w grupach oraz kolokwium lub kolokwia zaliczeniowe, przygotowanie prac problemowych oraz ich prezentacji (ćwiczenia, laboratoria).

D. Moduł wspomagający kierunkowy

Weryfikacja przygotowania do zajęć, aktywności na zajęciach i w grupach oraz przygotowanie prac problemowych, ocena przygotowanych prac pisemnych oraz ich prezentacji. Końcowym elementem weryfikacji efektów kształcenia jest praca magisterska i egzamin magisterski.

E. Moduł uzupełniający

Weryfikacja przygotowania do zajęć, aktywności na zajęciach i w grupach oraz kolokwium lub kolokwia zaliczeniowe, przygotowanie prac problemowych oraz ich prezentacji, sprawdziany sprawnościowe.

Zasady dyplomowania

Absolwenci kierunku *psychologii* uzyskują tytuł magistra po zaliczeniu wszystkich przedmiotów określonych programem studiów i przedstawieniu pracy magisterskiej. Studenci zapisują się na seminaria magisterskie w ramach limitu miejsc. Tematy pracy magisterskiej proponowane są przez prowadzących seminaria. Praca magisterska składana jest w dwóch egzemplarzach oraz w formie elektronicznej na płycie CD. Egzamin magisterski odbywa się przed komisją w składzie co najmniej trzyosobowym: przewodniczący, promotor, recenzent pracy. Egzamin obejmuje przynajmniej trzy pytania. Zasady oceniania pracy, egzaminu magisterskiego i całościowej oceny studiów normuje Regulamin Studiów UZ, obowiązujący od 01.10.2012 r.

Plan studiów prowadzonych w formie stacjonarnej

załącznik nr 3

Plan studiów prowadzonych w formie niestacjonarnej

załącznik nr 4

Wymagania i zalecenia komisji akredytacyjnych

Brak

Sumaryczne wskaźniki charakteryzujące program studiów

		STACJONARNE	NIESTACJONARNE
1	łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów,	151	151
2	łączna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć z zakresu nauk podstawowych, do których odnoszą się efekty kształcenia dla określonego kierunku, poziomu i profilu kształcenia,	190	190
3	łączna liczba punktów ECTS, którą student powinien uzyskać w ramach zajęć o charakterze praktycznym, takich jak zajęcia laboratoryjne i projektowe,	79	79
4	minimalna liczbę punktów ECTS, którą student powinien uzyskać w ramach zajęć ogólnouczeniowych lub na innym kierunku studiów	3	3
5	minimalna liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać na zajęciach z wychowania fizycznego,	2	2
6	liczbę punktów ECTS, które student uzyskuje realizując moduły kształcenia podlegające wyborowi (co najmniej 30%) (30% z 300 = 90 punkty ECTS)	108	108
7	liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich i studentów (wymagana liczba godzin na studiach stacjonarnych 3750)	3752	2654

Warunki realizacji programu studiów

Minimum kadrowe - wykaz osób

Lp.	Nazwisko i imię	Tytuł/ stopień naukowy	dyscyplina/specjalność	Liczba godzin	Czy podstawowe miejsce pracy tak/nie
1	Gorbaniuk Oleg	dr hab.	psychologia/psychologia ekonomiczna	30	Tak
2	Grzegorzewska Iwona	dr hab.	psychologia/psychologia kliniczna	30	Tak
3	Janiszewska-Nieścioruk	dr hab.	pedagogika/pedagogika specjalna	30	Tak
4	Lachowska Bogusława	dr hab.	psychologia/	30	Tak
5	Ronginska Tatiana	dr hab.	psychologia/	30	Tak
6	Wojciechowska Ludwika	dr hab.	psychologia/	30	Tak
7	Farnicka Marzanna	dr	psychologia/	60	Tak
8	Gembara Urszula	dr	psychologia/	60	Tak
9	Góralewska-Stońska Anna	dr inż.	ekonomia/organizacja i zarządzanie	60	Tak
10	Grunt-Mejer Katarzyna	dr	psychologia/	60	Tak
11	Herberger Jerzy	dr	psychologia/	60	Tak
12	Mróz Anna	dr	psychologia/	60	Tak
13	Niewiedział Dorota	dr	psychologia/	60	Tak
14	Widera-Wysoczańska Agnieszka	dr	psychologia/	60	Tak

Deklaracje poszczególnych osób dotyczące możliwości zaliczenia ich do minimum kadrowego oraz informacja o dorobku naukowym wraz z wykazem publikacji

Deklaracje poszczególnych osób dotyczące możliwości zaliczenia ich do minimum kadrowego w przypadku uzyskania uprawnienia do prowadzenia wnioskowanego kierunku, zawierające informacje o aktualnym wliczeniu do minimum kadrowego i ewentualnej rezygnacji, w przypadku gdy osoba wskazana we wniosku stanowi aktualnie minimum dwukrotnie zgodnie z przepisami ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym i kopie dyplomów oraz informację o dorobku naukowym wraz z wykazem publikacji – załącznik nr 5.

Proporcja liczby nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe do liczby studentów

Na proponowaną w powyższym minimum kadrowym liczbę 14 nauczycieli akademickich przypadać będzie łącznie ok. 180 studentów (proponowana liczba miejsc na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych wynosi po 90). Przyjmując skrajnie optymistyczne założenia (100% sprawność kształcenia) na jednego nauczyciela przypadać będzie 12 studentów. Stosunek liczby nauczycieli akademickich stanowiących minimum kadrowe do liczby studentów wyniesie 1:12 (wskaźnik według rozporządzenia 1:160)

Wyjaśnienia i uzasadnienia

Sposób uwzględniania wyników monitorowania karier absolwentów

Zgodnie z Zarządzeniem Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego (nr 26, z dn. 16.04.2012) wyznaczono zadania poszczególnym jednostkom organizacyjnym, które wdrażają uczelniany system monitorowania karier zawodowych absolwentów. Został powołany Zespół ds. Monitorowania Karier Zawodowych Absolwentów UZ, zadaniem którego jest koordynacja wdrażania systemu. Sporządzono harmonogram realizacji prac poszczególnych jednostek odpowiedzialnych za wdrożenie systemu monitorowania karier (Biuro Karier, Instytut Socjologii, Dział Kształcenia, Wydziały UZ, Centrum Komputerowe, Biuro Promocji). Zgodnie z przyjętym harmonogramem wdrażanie systemu odbywa się od maja 2012 do lutego 2013 r.

Monitorowanie karier absolwentów ma być prowadzone przez Biuro Karier. Biuro Karier zostało utworzone zarządzeniem nr 31 Rektora UZ z dnia 5 listopada 2001 r. w sprawie wprowadzenia zmian oraz tekstu jednolitego regulaminu organizacyjnego UZ i miało nazwę „Dział ds. Zawodowej Promocji Studentów i Absolwentów”. Obecnie zakres działalności Biura Karier określony jest w załączniku nr 2 do zarządzenia nr 78 Rektora UZ z dnia 26 września 2012 r. w sprawie zmiany regulaminu organizacyjnego UZ. Jednym z elementów działalności biura jest monitorowanie karier zawodowych absolwentów. Zgodnie z poniższymi przepisami zadanie to koordynuje Biuro Karier, a w realizacji uczestniczą Instytut Socjologii, Dział Kształcenia, Centrum Komputerowe, Biuro Promocji i Wydziały UZ.

Wewnętrzne akty prawne UZ dot. monitorowania karier absolwentów: Zarządzenie nr 50 Rektora UZ z dnia 5 czerwca 2012 r. w sprawie rozliczenia studenta lub absolwenta z UZ w związku z zakończeniem studiów wraz z załącznikami nr 1 (karta obiegowa) i nr 2 (oświadczenie studenta). Zarządzenie nr 26 Rektora UZ z dnia 16 kwietnia 2012 r. w sprawie zadań związanych z monitorowaniem karier zawodowych absolwentów UZ wraz z załącznikami. Podział zadań związanych z monitorowaniem karier zawodowych absolwentów UZ. Harmonogram realizacji prac związanych z monitorowaniem karier zawodowych absolwentów UZ. Zarządzenie nr 12 Rektora UZ z dnia 30 stycznia 2012 r. w sprawie powołania Zespołu ds. Monitorowania Karier Zawodowych Absolwentów UZ

Dokumentacja dotycząca zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich

Udokumentowanie, że co najmniej połowa programu kształcenia jest realizowana w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich, stanowi program studiów, gdzie w siatkach zajęć przyporządkowano określonym zajęciom dydaktycznym o charakterze audytoryjnym, odpowiednią ilość godzin. W sylabusach uwzględniono to w obliczeniach obciążenia pracą studenta (tzw. zajęcia kontaktowe). Analiza programu kierunku *psychologia* potwierdza, że co najmniej połowa programu kształcenia jest realizowana w postaci zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczycieli akademickich.

Możliwość wyboru modułów kształcenia przez studentów

Lp.	Moduły lub przedmioty	ECTS
1	Język obcy nowożytny	8
2	Wychowanie fizyczne	2
3	Seminarium magisterskie	25
4	Moduł specjalnościowy	62
5	Moduł fakultatywny	8
6	Zajęć wolnego wyboru ogólnouczelniane	3
Razem		108
Procentowy udział w ECTS		36%

Sposób współdziałania z interesariuszami zewnętrznymi

Program kształcenia na kierunku psychologia zbudowany został w oparciu o dotychczas funkcjonującą strukturę Wydziału Pedagogiki, Socjologii i nauk o Zdrowiu. Wniosek o nadanie uprawnienia do prowadzenia tego typu kształcenia był naturalnym następstwem podejmowanych dotychczas działań. Pracownicy wydziału pod kierownictwem dr hab. Zdzisławy Janiszewskiej-Nieścioruk, prof.UZ prowadzili badania w ramach Pracowni Psychologicznej umiejscowionej w strukturze wydziału. W kwietniu 2015 roku został powołany Instytut Psychologii, w którym funkcje dyrektora pełni dr hab. Tatiana Ronginska prof. Uniwersytetu Zielonogórskiego. Aktualnie, prężnie działają koła naukowe – Koło Psychologii Wsparcia i Rozwoju WIR, którego głównym celem jest integrowanie środowiska studentów zainteresowanych własnym rozwojem oraz zdobywaniem wiedzy o mechanizmach funkcjonowania człowieka w sytuacjach zadaniowych i trudnych, jak też mechanizmach wsparcia z punktu widzenia psychologii rozwoju człowieka w ciągu życia. Równie istotnym celem działalności koła jest prowadzenie badań w zakresie wymienionych obszarów, praca wolontariacka, uczestnictwo w seminariach naukowych i warsztatach, organizowanie kampanii informacyjnej na rzecz znaczenia higieny psychicznej, rozwoju umiejętności psychospołecznych i radzenia sobie ze stresem. Drugie z kół naukowych – Studenckie Koło Wsparcia Seniorów - Celem koła jest rozszerzanie wiedzy na temat psychogerontologii, kontekstu rozwoju starzejącego się człowieka, mechanizmów wspierających jego rozwój i poznanie trudności w dochodzeniu do pozytywnego starzenia się. Ponadto, najważniejszym praktycznym celem koła jest praca o charakterze wolontariatu świadczona na rzecz seniorów, szczególnie w obszarze zdrowia, wsparcia w codziennym życiu i działaniach przeciw wykluczeniu informacyjnemu. W zakresie działalności koła jest ponadto prowadzenie badań w wymienionych powyżej obszarach, udział w seminariach naukowych, konferencjach i warsztatach, organizowanie kampanii informacyjnych wspierających seniorów, oraz działań promujących integrację międzypokoleniową. W roku akademickim 2014/2015 rozpoczęło działanie trzecie Koło Naukowe Coachingu Psychologicznego. Głównym celem KNCP jest promowanie praktycznych aspektów psychologii poprzez pracę nad własną świadomością, zachowaniem i emocjami oraz poprzez spotkania z praktykami w zakresie coachingu, psychoterapii i innych metod wsparcia oraz rozwoju osobistego. Pozostałe cele koła dotyczą: rozwoju osobistego uczestników KNCP, promowanie psychologii stosowanej oraz praktycznej pracy psychologa, organizowanie

wykładów otwartych, których gośćmi będą specjaliści z danej dziedziny oraz kadra naukowa, oraz poszerzanie wiedzy w zakresie doradztwa zawodowego.

Uniwersytet Zielonogórski zaangażował w prace nad stworzeniem koncepcji kształcenia instytucje zainteresowane bezpośrednio lub korzystające z usług psychologów. Uzgodnienia i konsultacje merytoryczne prowadzono między innymi z:

- Samodzielnym Publicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych
- Poradnią Zdrowia Psychicznego;
- Aresztem Śledczym w Zielonej Górze;
- HOSPICIUM im. Lady Ryder of Warsaw w Zielonej Górze;
- Ośrodkiem Adopcyjnym w Zielonej Górze usytuowanym przy Regionalnym Ośrodku Polityki Społecznej;
- Wojskową Komendą Uzuppełnień;
- Wojewódzkim Sztabem Wojskowym w Zielonej Górze;
- Szpitalem – Wojewódzkim Samodzielnym Publicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej im. Karola Marcinkowskiego;
- Wojewódzkim Ośrodkiem Terapii Uzależnień i Współuzależnienia w Zielonej Górze;
- Towarzystwem Rozwoju Rodziny w Zielonej Górze;
- Miejskim Ośrodkiem Pomocy Społecznej;
- Domem Pomocy Społecznej dla Kombatantów w Zielonej Górze;
- Zakładami Karnymi i Aresztami Śledczymi;
- Państwową Inspekcją Pracy;

Uniwersytet Zielonogórski w dniu 30 września 2013 r. podpisał porozumienia z Kuratorium Oświaty w Gorzowie Wlkp. reprezentowanym przez Lubuskiego Kuratora Oświaty – Bognę Ferensztajn, Komendą Wojewódzką Policji w Gorzowie Wielkopolskim reprezentowaną przez Komendanta Wojewódzkiego Policji - nadinspektora Ryszarda Wiśniewskiego, Komendą Wojewódzką Państwowej Straży Pożarnej, reprezentowaną przez Lubuskiego Komendanta Wojewódzkiego Państwowej Straży Pożarnej – bryg. mgr. inż. Huberta Harasimowicza, celem wszystkich porozumień jest podjęcie i realizacja współpracy, której celem będzie promocja Uniwersytetu Zielonogórskiego w lubuskich jednostkach oświatowych, wykorzystanie doświadczeń i dorobku naukowego Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz potencjału i pozycji. Ustalono następujące kierunki współpracy:

- a) inicjowanie i realizacja wspólnych projektów,
- b) uzgadnianie tematów prac badawczych oraz realizacja tych prac,
- c) uzgadnianie i realizowanie tematów prac dyplomowych przez studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego,
- d) wymiana doświadczeń i informacji,
- e) wzajemne prezentowanie i propagowanie osiągnięć,
- f) organizowanie i udział w szkoleniach, kursach specjalistycznych, studiach podyplomowych, konferencjach.

W załączeniu listy intencyjne i porozumienia w sprawie utworzenia kierunku psychologia.

a/ uzgodnienia środowiskowe

Program kształcenia na kierunku psychologia na Uniwersytecie Zielonogórskim jest wynikiem uzgodnień władz Uczelni oraz kadry naukowo- dydaktycznej zatrudnionej w ramach struktury Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu UZ, na którym prowadzone jest kształcenie na kierunkach pedagogika, socjologia, praca socjalna i wychowanie fizyczne. W ramach tych kierunków realizowane są również przedmioty zakresu psychologii, takie jak: wprowadzenie do psychologii, psychologia zdrowia i psychopatologia, psychologia społeczna i wychowania, psychologia rozwoju człowieka w cyklu życia, psychologia wpływu społecznego, psychologia rozwojowa i osobowości, podstawy terapii uzależnień, podstawy socjoterapii, metody terapii grupowej, współczesne problemy psychologii, podstawy psychiatrii, psychologia sądowa. Konsultacje odbywały się również w ramach Wydziału Ekonomii i Zarządzania, w którego strukturze działa Zakład Psychologii Zarządzania. Ogólne zasady wdrażania Krajowych Ram Kwalifikacyjnych są wynikiem środowiskowych uzgodnień Konferencji Rektorów Uniwersytetów Polskich. Program studiów był konsultowany także ze studentami kierunków pedagogika, socjologia, praca socjalna, wychowanie fizyczne ulokowanych w strukturze Wydziału Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu oraz kierunków: zarządzanie, ekonomia, bezpieczeństwo narodowe prowadzonych na Wydziale Ekonomii i Zarządzania Uniwersytetu Zielonogórskiego, a także z przedstawicielami tych Wydziałów w Parlamencie Studenckim UZ.

Dodatkowe wymagania wynikające z utworzenia nowego kierunku studiów

Sposoby wykorzystania wzorców międzynarodowych

Opracowując efekty kształcenia dla kierunku *psychologia* korzystano z Subject Benchmark Statement stworzonego dla obszaru kształcenia obejmującego psychologię przez brytyjską agencję rządową Quality Assurance Agency for Higher Education (QAA).

<http://www.qaa.ac.uk/Publications/InformationAndGuidance/Pages/Subject-benchmark-statement---Psychology.aspx>

Dodatkowo korzystano z podobnej publikacji dotyczącej standardów dla psychologii klinicznej i stosowanej przygotowanej przez szkocki oddział QAA.

<http://www.qaa.ac.uk/Publications/InformationAndGuidance/Pages/Scottish-subject-benchmark-statement---Clinical-psychology-and-applied-psychology-clinical-associate-Scotland.aspx>

Informacja o infrastrukturze

Wydział zapewnia właściwą bazę dydaktyczną oraz socjalną. Baza dydaktyczno-naukowa poszczególnych jednostek organizacyjnych jest bardzo różnicowana. Wydział dysponuje salami dydaktycznymi i pracowniami oraz aulami w budynku dydaktycznym przy al. Wojska Polskiego 69 (A-16), w budynku dydaktycznym przy al. Wojska Polskiego 71 (A-23), w budynku dydaktycznym na ul. Energetyków 2 (A-22).

Do dyspozycji Wydziału znajduje się 11 sal wykładowych o łącznej powierzchni (921 m kw.); 47 sal ćwiczeniowych (2.004 m kw.); 8 sal seminaryjnych (221 m kw.) i 8 pracowni laboratoryjno-komputerowych (424 m kw.). Razem stanowi to 73 pomieszczeń dydaktycznych o powierzchni 3.571 m kw.

Budynek A-16 - w kompleksie tym, którego współgospodarzem jest Wydział Pedagogiki, Socjologii i Nauk o Zdrowiu (wraz z Wydziałem Humanistycznym) odbywają się zajęcia dydaktyczne, jest on również siedzibą władz i administracji Wydziału.

Wydział dysponuje nowoczesnym sprzętem do gromadzenia, przetwarzania i wizualizacji danych. Przygotowane są 4 pracownie komputerowe – w każdej pracowni po 15 stanowisk oraz 1 pracownia komputerowa na 13 stanowisk. Wszystkie komputery są połączone do sieci lokalnej i Internetu. Komputery pracują w systemie Windows i Linux. Posiadają oprogramowanie niezbędne do prowadzenia zajęć dydaktycznych, w tym pakiet statystyczny SPSS.

Biblioteka Uniwersytetu Zielonogórskiego

Biblioteka Uniwersytetu Zielonogórskiego jest ogólnouczelnianą jednostką organizacyjną o zadaniach naukowych, dydaktycznych i usługowych. Jest największą biblioteką naukową w województwie lubuskim.

Kształtuje swoje zbiory w nawiązaniu do potrzeb naukowo-badawczych i edukacyjnych całego środowiska naukowego. Gromadzi literaturę ze specjalności objętych działalnością uczelni. Organizuje warsztat naukowo-dydaktyczny oraz kompletuje księgozbiór z zakresu sztuki, nauk humanistycznych, społecznych, pedagogicznych, ścisłych, biologicznych, ekonomicznych i technicznych.

Zbiory mają charakter uniwersalny preferujący dyscypliny reprezentowane przez uczelnię. Liczą one około 1.200.000 jednostek i obejmują różne typy dokumentów zgodnych z kierunkami kształcenia i potrzebami środowiska:

- Książki 514.394 wol.
- Czasopisma 80.516 wol.
- Zbiory specjalne ok. 291.370 jednostek
- Elektroniczne zbiory sieciowe ok. 300 tys. wydawnictw

Biblioteka prenumeruje na bieżąco 1.306 tytułów czasopism bieżących

- 1.188 tytułów krajowych
- 118 zagranicznych

oraz

- 7.115 e-czasopism w prenumeracie bieżącej

W zbiorach biblioteki jest łącznie 4.550 tytułów czasopism bieżących i archiwalnych w wersji drukowanej. Biblioteka ma dostęp do 51 licencjonowanych e-baz danych ze specjalności odpowiadających profilowi uczelni, zakupionych w ramach umów konsorcyjnych oraz licencji krajowych.

Zbiory sieciowe dostępne dla całego środowiska akademickiego w trybie on-line obejmują między innymi:

- 36.021 e-książek
- 7.115 bieżących i archiwalnych tytułów e-czasopism zagranicznych wydawnictw: Springer, Elsevier, Kluwer, Academic Press, Wiley, Blackwell, Oxford, Cambridge itd.
- 211 tys. wydawnictw w ramach 14 wielodziedzinowych baz Ebsco (13.318 artykułów z czasopism i gazet, w tym 9.516 z czasopism recenzowanych, 2010 książek i monografii, 1.063 biografii znanych ludzi, 147.963 biografii zebranych w 4 kolekcje, 24.741 raportów ekonomicznych, przemysłowych, badań rynku, raportów z zakresu edukacji, zdrowia, itp., 17.651 profili firm, 3.533 analiz SWOT i innych materiałów)
- 16.362 publikacje z czasopism (w tym 12.985 pełnotekstowych) z 11 wielodziedzinowych baz ProQuest
- 48.472 e-norm
- 12.000 wydawnictw z kolekcji cyfrowych Zielonogórskiej Biblioteki Cyfrowej

Zbiory elektroniczne na nośnikach liczą 1.633 jednostki (1.380 książek, 190 baz danych, 63 czasopisma)

Biblioteka Uniwersytecka pełni funkcję ośrodka informacji naukowej zapewniając dostęp do informacji o krajowych i światowych osiągnięciach naukowych. Jest centrum kształcenia akademickiego. Służy nauce i dydaktyce organizując dostęp do usług i zasobów wiedzy w formie tradycyjnej i nowoczesnej - opartej na źródłach elektronicznych i zasobach sieciowych. Biblioteka obsługuje rocznie około miliona czytelników: ok. 400 tys. w formie tradycyjnej i ok. 600 tys. w zdalnym dostępie sieciowym.

Biblioteka zgromadziła i zarządza pełnotekstowymi, bibliograficznymi, abstraktowymi i bibliometrycznymi bazami danych z zakresu nauk ścisłych, technicznych, ekonomicznych, humanistycznych i społecznych w wersji elektronicznej. Ma 51 baz sieciowych i 190 na nośnikach. Organizuje dostęp do e-baz i serwisów wydawców, m. in. czasopism Elseviera, Springera, Kluwera, Academic Press, Wiley & Blackwell, Oxford, Cambridge, zasobów American Chemical Society (ACS), American Institute of Physics (AIP), American Physical Society (APS), ACM Digital Library, wydawnictw PWN, wielod dziedzinowych baz EBSCO, PROQUEST, Mathematical Review, Inspec, Istor, baz cytowań Web of Knowledge, Scopus, Lex Wolters Kluwer, a także baz patentowych i prawnych. Kontynuuje dostęp do programowych narzędzi obsługujących bazy danych - Link Solver z listą A-Z. Biblioteka oferuje dostęp do zbiorów elektronicznych także spoza uczelni poprzez usługę VPN.

Dostęp do zasobów informacyjnych Biblioteka Uniwersytecka umożliwia poprzez udział w ogólnopolskich konsorcjach akademickich, które organizują i współfinansują dostęp do zagranicznych baz danych i e-czasopism. Korzysta też z finansowanych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego baz i serwisów wydawców w ramach krajowych licencji Wirtualnej Biblioteki Nauki. Dzięki tej współpracy biblioteka umożliwia swoim czytelnikom dostęp do 300.000 wydawnictw elektronicznych w zdalnym dostępie sieciowym.

Biblioteka zarządza wiedzą i zasobami oraz dystrybuje elektroniczną informację zgodnie z potrzebami wydziałów. Prezentuje pełny serwis informacyjny aktualizowany na bieżąco. Z informacji zamieszczonych na stronie internetowej skorzystało w 2012 r. ponad 200.000 osób, z OPACA WWW – ponad 170.000 osób. Wykorzystując technologie informatyczne, wprowadziła nowe formy komunikacji społecznej z użytkownikami: gadu-gadu, blogi, facebook, elektroniczny przekaz informacji i usługi mailowe. Oferuje także elektroniczny formularz zamawiania publikacji do zbiorów, zamawianie cyfrowych kopii do zasobów biblioteki cyfrowej oraz elektroniczne zamawianie zbiorów z innych bibliotek.

Biblioteka prowadzi szkolenia w zakresie obsługi programów bibliotecznych, baz danych, wydawnictw multimedialnych, dostępów do czasopism elektronicznych. Prowadzi także zajęcia z przysposobienia bibliotecznego i informacji naukowej dla studentów różnych kierunków na zlecenie wykładowców. Pracownicy biblioteki uczestniczą w szkoleniach organizowanych przez wydawców baz, konsorcja, firmy komputerowe, biblioteki. Sami organizują także szkolenia dla swoich czytelników oraz dla pracowników biblioteki.

Informatyzacja

Biblioteka realizuje program komputeryzacji, który przebiega dwutorowo i obejmuje:

- Komputeryzację zbiorów własnych
- Organizację dostępu do światowych zasobów informacyjnych poprzez serwisy informacyjne dostępne w sieci Internet

Biblioteka jest w całości skomputeryzowana. W bibliotece działa komputerowy system zarządzania biblioteką **PROLIB** pozwalający na pełną automatyzację procesów bibliotecznych związanych z gromadzeniem, opracowaniem, wyszukiwaniem i udostępnianiem wszystkich materiałów bibliotecznych. Bazy biblioteczne tworzone są w programie Prolib w wersji M21 i europejskim standardzie opisu danych MARC21.

Program zapewnia pełną kontrolę wypożyczeń, sprawną obsługę czytelników a także komunikację z zasobami innych bibliotek krajowych i zagranicznych. Elektroniczna obsługa wypożyczeń umożliwia zdalne zamawianie książek, rezerwację zbiorów, prolongatę wypożyczeń, mailową informację o terminach odbioru i zwrotu książek, potwierdza zamówienia i rezerwację.

Program biblioteczny współdziała z uczelnianym systemem Dziekanat poprzez moduł Student. Odpowiada on za transmisje danych osobowych z obu systemów i poprawność danych bazy czytelników. Daje też możliwość uczestnictwa biblioteki w uczelnianym systemie rozliczeń elektronicznych, który współtworzyła.

Biblioteka UZ prezentuje swoje bazy w projekcie KARO - katalogu rozproszonych bibliotek polskich, który umożliwia prezentację zbiorów bibliotek polskich, ułatwia poszukiwania i kweryndy naukowe oraz wymianę międzybiblioteczną.

Od października 2005 roku działa **Zielonogórska Biblioteka Cyfrowa** www.zbc.zgora.pl w porozumieniu i współpracy z Poznańskim Centrum Superkomputerowo-Sieciowym. Jest ona częścią federacji bibliotek cyfrowych. Celem ZBC jest szeroki, zdalny dostęp do źródeł wiedzy, zasobów edukacyjnych, cyfrowych kopii najcenniejszych zabytków kultury piśmienniczej oraz dokumentów dotyczących regionu. W zbiorach ZBC jest ponad 12.000 dokumentów, które obejmują m.in. rozprawy doktorskie i habilitacyjne, czasopisma akademickie, publikacje pracowników uczelni, a także cenne zasoby kulturowe (m.in. rękopisy, starodruki, mapy, dzieła z kolekcji artystycznych biblioteki, wydawnictwa podziemne, unikatowe kolekcje regionalne, itp.).

Zasoby biblioteki wirtualnej tworzone są zgodne z przyjętymi standardami europejskimi. Biblioteka działa w systemie dLibra prezentując zbiory w kolekcjach:

- Nauka i dydaktyka
- Doktoraty i habilitacje
- Dziedzictwo kulturowe
- Regionalia

Mając na uwadze potrzeby edukacyjne studentów ociemniałych biblioteka utworzyła w 2011 r. **Zielonogórską Bibliotekę Cyfrową dla Osób Niewidomych**, na bazie własnej biblioteki cyfrowej, pierwszą w oprogramowaniu dLibra.

Biblioteka jest członkiem konsorcjum Polskich Bibliotek Cyfrowych. Dzięki udziałowi w federacji bibliotek cyfrowych FBC umożliwia zdalny dostęp do miliona publikacji ze zbiorów bibliotek i instytucji naukowych z całego kraju. Prezentuje także swoje zbiory w wielu projektach, między innymi w europejskiej bibliotece cyfrowej Europeana – bazie kulturalnego i naukowego zasobu bibliotek, muzeów i archiwów europejskich czy projekcie Manuscriptorium - najbogatszej bazie zdigitalizowanych dokumentów historycznego dziedzictwa kulturowego Europy. Jej zbiory prezentowane są także w specjalistycznych portalach, bazach naukowych i tematycznych serwisach oraz projektach *Open Acces*, między innymi w bazie ScientificCommons – naukowych publikacji zamieszczanych w cyfrowych repozytoriach bibliotek, archiwów i muzeów oraz w bazie *DART-Europe* prezentującej cyfrowe kopie prac dyplomowych i dysertacji powstających w Europie.

Biblioteka Uniwersytecka wspólnie z innymi bibliotekami akademickimi współtworzy bazę zawartości polskich czasopism specjalistycznych **Baz Tech** oraz portal cyfrowy zasobów sieciowych nauk technicznych **BazTol**.

Biblioteka tworzy też dla uczelni bazę dorobku naukowego pracowników **SKEP**, zgodnie z zasadami opracowanymi przez MNiSW dla krajowego środowiska naukowego. SKEP generuje raporty zgodnie z kategoriami osiągnięć naukowych i oceną publikacji obowiązującą w ministerstwie. W bazie znajduje się 36.979 opisów bibliograficznych 1.524 autorów UZ i 5.686 współautorów spoza UZ.

W Bibliotece Uniwersyteckiej działa **Regionalny Ośrodek Informacji Normalizacyjnej i Patentowej**. Jego zbiór należy do największych w województwie i liczy 194.121 dokumentów drukowanych (52.730 norm i 141.391 patentów) oraz 48.472 e-norm i 800.000 elektronicznych opisów patentowych, wynalazków, wzorów użytkowych i towarowych. Na potrzeby ośrodka działa rzecznik patentowy – doradca i rzeczoznawca pomocny przy tworzeniu dokumentacji autorskiej projektów i wynalazków. Ośrodek powstał z połączenia dwóch działających wcześniej agend: Regionalnego Ośrodka Informacji Normalizacyjnej, autoryzowanego przez Polski Komitet Normalizacyjny w Warszawie oraz Regionalnego Ośrodka Informacji Patentowej, autoryzowanego przez Urząd Patentowy Rzeczypospolitej Polskiej. Biblioteka wdrożyła w Ośrodku Informacji Normalizacyjnej i Patentowej **System Zarządzania Bezpieczeństwem Informacji**.

Biblioteka zgromadziła ponad 20 tys. jedn. **zbiorów specjalnych** o dużej wartości kulturowej i artystycznej. Są to kolekcje tworzone i rozwijane dla potrzeb naukowych i dydaktycznych środowiska akademickiego i regionalnego. Pełnią też rolę kulturowego zasobu narodowego i kulturowego zasobu regionalnego.

Zbiory specjalne Biblioteki Uniwersyteckiej obejmują następujące zespoły: rękopisów, starodruków, książek i czasopism XIX wiecznych, kartografii, grafiki dawnej i współczesnej, plakatów, ekslibrisów, pocztówek, fotografii artystycznej, wydawnictw drugiego obiegu, tzw. „bibuły” a także cennych pojedynczych publikacji.

Przy bibliotece działa **Pracownia Konserwacji Zbiorów Dawnych**.

Od 2002 r. działa w bibliotece **Artoteka Grafiki**. Ma ona w swoim dorobku 75 wystaw i spotkań z artystami. Są to otwarte dla wszystkich prezentacje, debaty, dyskusje i spory na temat aktualnej problematyki sztuki współczesnej z jej problemami merytorycznymi, wynikającymi z zastosowania nowych technologii. W kolekcji Artoteki znajdują się dzieła graficzne i malarskie najwybitniejszych współczesnych twórców polskich i obcych. Biblioteka prowadzi profesjonalną **Galerię Sztuki** uznaną w środowisku artystycznym kraju. Współpracuje z 60 galeriami, biurami wystaw i akademiami artystycznymi tworząc Dział Dokumentacji Artystycznej Sztuki Współczesnej liczący około 10.000 zbiorów.

Biblioteka współpracuje z bibliotekami i instytucjami naukowymi i kulturalnymi w kraju i zagranicą w ramach wymiany międzybibliotecznej. Prowadzi też system wypożyczeń międzybibliotecznych.

Nowa Biblioteka Uniwersytecka

Uniwersytet Zielonogórski wzbogacił się o nowoczesną i wielofunkcyjną bibliotekę uniwersytecką. Projekt budowy biblioteki zakończony został w grudniu 2012 r.

Biblioteka jest częścią zadań inwestycyjno-remontowych uczelni, obok przebudowy domu studenckiego i czterech inwestycji w ramach parku naukowo-technologicznego. Wszystkie projekty uczelniane włączone zostały do Indykatywnego Planu Inwestycji Województwa Lubuskiego.

Koszt budowy biblioteki wyniósł 26,7 milionów złotych, a wartość całego projektu wraz z wyposażeniem to 30 milionów złotych. Projekt biblioteki sfinansowany został przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Lubuskiego Regionalnego Programu Operacyjnego na lata 2007–2013. Źródłem finansowania były w 85% fundusze unijne, dotacje Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz środki własne uczelni.

Bibliotekę zaprojektował zespół Biura Architektonicznego NOW w Łodzi pod kierunkiem architekta Andrzeja Owczarka. Przetarg na tę inwestycję wygrała Skanska. Zrealizowała ona wiele obiektów dla polskich szkół wyższych, ma też duże doświadczenie w budownictwie bibliotecznym. Kubatura obiektu wynosi 34 847,80 m³ a jej powierzchnia całkowita to 8 016,01 m². Budynek składa się z jednej kondygnacji podziemnej i pięciu kondygnacji nadziemnych. Pomieści ponad milion książek i czasopism oraz cały zasób zbiorów specjalnych. W wolnym dostępie studenci będą mogli korzystać z 400 tys. książek i czasopism. Sposób ukształtowania przestrzeni bibliotecznej, organizacja zbiorów służą realizacji popularnej w świecie *idei biblioteki otwartej*, zgodnie z którą kontakt czytelnika z książką nie jest ograniczony barierami przestrzennymi ani organizacyjnymi. W tej koncepcji czytelnicy będą mieli bezpośredni dostęp do zbiorów i usług rozplanowanych w wydzielonych obszarach wiedzy. Będą mogli korzystać ze zbiorów drukowanych i zasobów sieciowych, a także z bogatej oferty usług informacyjnych opartych na nowoczesnych technologiach.

W nowym obiekcie czytelnicy mają do dyspozycji około 550 miejsc do pracy indywidualnej i grupowej w wydzielonych strefach cichych i głośnych. Są tam także miejsca do szkoleń, seminariów i pracy dydaktycznej, spotkań naukowych i kulturalnych, a także do działań artystycznych.

Czytelnicy będą mieli do dyspozycji około 120 stanowisk komputerowych, rozmieszczonych na całej przestrzeni biblioteczej: w strefie katalogowej, przy zbiorach w wolnym dostępie, w pracowniach multimedialnych i komputerowych, w kabinach do pracy indywidualnej i w pokojach pracy zespołowej. Budynek będzie przystosowany do potrzeb osób niepełnosprawnych.

Budynek biblioteki jest sześciokondygnacyjny, podzielony na kilka obszarów związanych z określonymi funkcjami. Obejmuje:

- sutereneę – magazyny zamknięte, pomieszczenia techniczne i część socjalną,
- parter – część rekreacyjno-użytkową oraz strefę informacji katalogowej i wypożyczalni tradycyjnej,
- kondygnacje I–IV – bibliotekę otwartą wraz z pracowniami bibliotecznymi i specjalistycznymi.

Kondygnacja podziemna to magazyn książek i czasopism, wyposażony w regały jezdne, połączony pionami komunikacyjnymi ze wszystkimi piętrami biblioteki otwartej.

W strefie użytkowej znajdują się m.in.: wielofunkcyjna sala konferencyjna na 100 osób, galeria sztuki, część rekreacyjna i socjalna. Powstanie tu również część informacyjna z katalogami i wypożyczalnią.

Zbiory dziedzinowe w wolnym dostępie, czyli tzw. biblioteka otwarta, będą rozmieszczone na czterech piętrach. Znajdą się tam również: pracownie biblioteczne, sale szkoleniowe, multimedialne i komputerowe, mediateka, czytelnie specjalistyczne, pokoje do pracy indywidualnej i zespołowej, samoobsługowe stanowiska wypożyczeń. Czwarta kondygnacja to strefa zbiorów specjalnych i artoteki z pracowniami i magazynem starodruków, rękopisów, map, rycin i grafiki wraz z pracowniami konserwacji zabytkowych zbiorów i digitalizacji Zielonogórskiej Biblioteki Cyfrowej.

Nowością będzie samoobsługowa wypożyczalnia oraz zabezpieczenie zbiorów w systemie radiowym (RFID). Wypożyczanie i zwrot książek odbywać się będą przy samoobsługowych stanowiskach. Zbiory zostaną oznaczone etykietami identyfikowanymi w centralnej bazie danych i zabezpieczone za pomocą systemu bramek radiowych współpracujących z instalacją kontroli dostępu w całym budynku. Technologia RFID pozwoli również na usprawnienie procesu inwentaryzacji i kontroli zbiorów, w łatwy sposób będzie można dokonać rewizji i uporządkowania księgozbioru.

Projekt architektoniczny i budowlany zakłada nowoczesne rozwiązania przestrzenne i komunikacyjne, dobre warunki do pracy naukowej i studiów.

Będzie to centrum edukacyjne dla uczelni i ośrodek dla twórczej integracji regionu. Będzie to także funkcjonalna i nowoczesna biblioteka hybrydowa, umiejętnie łącząca dwie przestrzenie swojej działalności – rzeczywistą i wirtualną.

Budynek jest przystosowany do użytkowania przez osoby niepełnosprawne, które mają do dyspozycji zarówno podjazdy, windy, stanowiska pracy i pomieszczenia socjalne, a także cyfrową bibliotekę dla niewidomych, specjalistyczne oprogramowanie i sprzęt komputerowy.

Program architektoniczny i użytkowy biblioteki uwzględnia założenia nowoczesnego bibliotekarstwa dotyczące budownictwa, organizacji i planowania przestrzeni, organizacji zbiorów i usług, a także zadań biblioteki w środowisku naukowym. Biblioteka to miejsce społeczne, miejsce do uczenia się i nauczania, pracy naukowej i dydaktycznej, działalności kulturotwórczej i artystycznej, także odpoczynku. Proponujemy więc funkcjonalne, przystępne i gościnne środowisko, różnorodne i inspirujące zarówno w pracy, jak i w działaniu.

Biblioteka oferuje :

- przyjazne i atrakcyjne otoczenie,
- dobre i urozmaicone warunki do gromadzenia, udostępniania, przechowywania i ochrony zbiorów bibliotecznych,
- powszechny, swobodny i bezpośredni dostęp do zbiorów,
- szeroki dostęp do informacji i zbiorów sieciowych,
- bogatą ofertę usług bibliotecznych i informacyjnych,
- nowoczesne wyposażenie techniczne,
- profesjonalnie przygotowany zespół bibliotekarzy,
- nowoczesne zaplecze służące twórczej integracji naukowej i kulturowej środowiska.

Jest to z założenia środowiskowa biblioteka naukowa służąca pracownikom i studentom uczelni oraz mieszkańcom województwa. Stanie się ważnym centrum zasobów edukacyjnych, a także silnym ośrodkiem informacji naukowej działającym na rzecz całego regionu.

Załącznik nr 6 - Wykaz wydawnictw z zakresu psychologii ze zbiorów Biblioteki Uniwersyteckiej

Informacja o wdrożeniu wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia

W dniu 27 lutego 2013 r. Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego wprowadził na mocy Uchwały nr 84 Uczelniany System Zapewniania Jakości Kształcenia, który zastąpił funkcjonujący Wewnętrzny System Zapewniania Jakości Kształcenia z 2007 r. Nowy, udoskonalony system został opracowany zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa, a w szczególności znowelizowaną Ustawą – *Prawo o szkolnictwie wyższym*, Statutem Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz strategią Uczelni. Głównym zadaniem Uczelnianego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia jest syntetyczny przegląd wszystkich aspektów kształcenia. System obejmuje zapewnianie, doskonalenie, promocje i kontrolę jakości kształcenia w Uczelni poprzez wytyczne dla Wydziałowych Komisji ds. Jakości Kształcenia,

metody monitorowania procesu kształcenia, rozwijania mobilności studentów i doktorantów, metody poprawy jakości obsługi administracyjnej procesu dydaktycznego, monitorowanie karier absolwentów, procedury współpracy z interesariuszami zewnętrznymi, system motywowania, oceniania i nagradzania nauczycieli akademickich oraz doktorantów za podejmowanie działań podnoszących jakość kształcenia i inne zadania wynikające z rozwoju uczelni i przepisów prawa. Realizację zadań Uczelnianego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia opisują procedury działań projakościowych wprowadzone na mocy Zarządzenia nr 51 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 29 maja 2013 r. Ewaluacja procesu kształcenia prowadzona jest poprzez ankiety: oceny przedmiotu, prowadzącego zajęcia, oceny infrastruktury dydaktycznej i obsługi administracyjnej, słuchaczy studiów podyplomowych, a także kartę samooceny jednostki. Istotnym elementem systemu jest regulamin systemu antyplagiatowego.

W celu realizacji zadań USZJK powołano Uczelnianą Radę ds. Jakości Kształcenia złożoną z dwóch zespołów:

- Zespołu ds. Zapewniania Jakości Kształcenia;
- Zespołu ds. Ewaluacji Jakości Kształcenia.

Odpowiednikami powyższych zespołów na poziomie wydziałowym są wydziałowe komisje: ds. zapewnienia jakości kształcenia i ds. ewaluacji jakości kształcenia. Nadzór nad pracą Uczelnianej Rady ds. Jakości Kształcenia sprawuje Prorektor ds. jakości kształcenia – prof. dr hab. inż. Magdalena Graczyk, a prace tego organu koordynuje pełnomocnik rektora ds. jakości kształcenia – prof. Dariusz Dolański, który także przewodniczy Zespołowi ds. Jakości Kształcenia. Przewodniczenie Zespołowi ds. Ewaluacji Jakości kształcenia powierzono drugiemu pełnomocnikowi rektora - prof. Krzysztof Witkowski. W nowej strukturze systemu celowo rozdzielono zespół ds. zapewnienia jakości kształcenia i zespół ds. ewaluacji, aby zapewnić obiektywizm działań i uniknąć wyłączości samooceny, jak również rozdzielenie to miało na celu włączenie do prac nad systemem jakości możliwie najszerszą reprezentację społeczności akademickiej. W skład pierwszego zespołu weszli pracownicy administracji centralnej, przedstawiciele pionu rektora, pionów prorektorów: ds. nauki i współpracy z zagranicą i ds. studenckich oraz pracownicy naukowo – dydaktyczni będący reprezentantami wszystkich komisji senackich. Skład drugiego zespołu tworzą pracownicy naukowo – dydaktyczni będący przedstawicielami wszystkich wydziałów oraz reprezentanci doktorantów i studentów.

Załączniki

Karty przedmiotów

MODUŁ A - KIERUNKOWY PODSTAWOWY

BIOLOGICZNE PODSTAWY ZACHOWANIA

Kod przedmiotu: 13.1-WP-PSCh-BPZ

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Ryszard Asienkiewicz , prof. UZ

Prowadzący: Pracownicy UZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	30	2	I	zaliczenie z oceną	6	
Ćwiczenia	15	1		zaliczenie z oceną		
laboratorium	15	1		zaliczenie z oceną		
Studia niestacjonarne						
Wykład	18	2	I	zaliczenie z oceną		
Ćwiczenia	9	1		zaliczenie z oceną		
laboratorium	9	1		zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z anatomią i fizjologią układu nerwowego oraz wykazanie zależności pomiędzy nim, a funkcją pozostałych układów człowieka. Wykształcenie umiejętności krytycznego odnoszenia się do publikacji popularnonaukowych z zakresu neuronauki, oraz czytania ze zrozumieniem prac naukowych z zakresu neurobiologii. Uświadomienie studentów na fakt istnienia chorób mających istotny wpływ na zachowanie człowieka.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Podstawy biologiczne: właściwości organizmów jako zróżnicowanych układów zmienności, homeostaza, czynności animalne i wegetatywne.
- Miejsce człowieka w świecie zwierząt; podobieństwa i cechy wyróżniające człowieka spośród zwierząt. Biologiczna koncepcja człowieka.
- Neuroanatomia funkcjonalna: budowa i zasady funkcjonowania ośrodkowego i obwodowego układu nerwowego, receptorów i narządów zmysłu.
- Neurofizjologiczne podstawy zachowania: fizjologia komórki nerwowej, neurotransmitery, organizacja systemów czuciowych, organizacja czynności ruchowych.
- Odruch jako jednostka czynności układu nerwowego; pojęcie odruchu i anatomiczne podłoże odruchów; klasyfikacja odruchów; wytwarzanie i wygasanie odruchów; rola odruchów w zachowaniu zwierząt i człowieka. Kontrola środowiska wewnętrznego: autonomiczny układ nerwowy i układ hormonalny.

- Podstawy życia: budowa i funkcja komórki, główne zasady genetyki
- Fizjologia płynów ustrojowych, wymiany gazowej, odżywiania i trawienia oraz wydalania.
- Regulacja hormonalna .Fizjologia rozrodu, podstawy genetyczne chorób psychicznych i neurologicznych. Systemy sensoryczne: czucie somatyczne, wzrok i słuch .Odruchy człowieka.
- Krążenie człowieka.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład tradycyjny, wykład problemowy, seminarium, laboratorium

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Zna terminologię biomedyczną używaną w psychologii. Ma (w wybranym zakresie) wiedzę o biologicznych uwarunkowaniach zaburzeń związanych ze sferą zachowania się człowieka. Posiada znajomość budowy i funkcji organizmu człowieka.	K-W02 K_W09	Test z progami punktowymi, Wejściówka, Kolokwium, Zadania praktyczne	Wykład, ćwiczenia, seminarium/la boratorium
Potrafi wyszukiwać, przetwarzać i interpretować informacje na temat zachowania człowieka. Potrafi przeprowadzić proste badanie/doświadczenie biomedyczne i zinterpretować wyniki Potrafi, po przygotowaniu, odbyć ustne wystąpienie na zadany temat.	K_U01 K_U02 K_U03 K_U10	Test z progami punktowymi, Wejściówka, Kolokwium, Zadania praktyczne	Wykład, ćwiczenia, seminarium/la boratorium
Ma świadomość konieczności uzupełniania rosnącej wiedzy o układzie nerwowym. Akceptuje istnienie stanów patologicznych i dysfunkcji wpływających na sposób zachowania człowieka.	K_K01 K_K02	Test z progami punktowymi, Wejściówka, Kolokwium, Zadania praktyczne	Wykład, ćwiczenia, seminarium/la boratorium

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady z przedmiotu kończą się egzaminem w formie pisemnej (testowo-opisowej), zgodnym z podanymi kryteriami na podstawie testu z progami punktowymi. Ocena pozytywna to zdobycie minimum 51% punktów. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Zaliczenie ćwiczeń. Warunkiem uzyskania zaliczenia są pozytywne oceny z wejściówek, kolokwium, zadań praktycznych (indywidualnych, zespołowych), a także aktywność na zajęciach. Ćwiczenia kończą się zaliczeniem na ocenę w formie pisemnej (testowo-opisowej), zgodnie z podanymi kryteriami. Ocena pozytywna to zdobycie minimum 51% punktów. Ocena końcowa z ćwiczeń obejmuje dwie składowe: 1 - średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych (50 % oceny) oraz 2 - ocenę zaliczenia pisemnego (50 %).

Ocena końcowa z przedmiotu jest średnią arytmetyczną końcowych ocen z egzaminu i ćwiczeń

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Udział w wykładzie	30	18
Udział w ćwiczeniach/seminarium/laboratorium	30	18
Udział w konsultacjach	15	15
Przygotowanie do zajęć i zaliczenia	75	99
Łączny nakład pracy studenta w godz.	150	150
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	3	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	5
Liczba punktów ECTS	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Kalat J.W., Biologiczne podstawy psychologii, Warszawa 2011.
- Sadowski B., Biologiczne mechanizmy zachowania ludzi i zwierząt, Warszawa 2009.
- Tafil-Klawe M., Klawe J., Wykłady z fizjologii człowieka, Warszawa 2010.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:**UWAGI:****PROGRAM OPRACOWAŁ:**

WPROWADZENIE DO PSYCHOLOGII

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-WdP

Typ przedmiotu: kierunkowy podstawowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Iwona Grzegorzewska

Prowadzący: Pracownicy naukowcy Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	30	2	I	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		I	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Wyposażenie studentów w wiedzę z zakresu psychologii ogólnej. Pokazanie różnych koncepcji psychologicznych omawiających funkcjonowanie człowieka. Rozpoznawanie zasad: gromadzenia, przechowywania i przetwarzania doświadczeń. Rozumienie zasad działania procesów emocjonalnych i motywacyjnych dynamizujących zachowanie człowieka. Uwrażliwienie na specyfikę funkcjonowania człowieka zarówno w sferze indywidualnej, jak i grupowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Etymologia terminu „psychologia”. Psychologia jako nauka o zachowaniu i jego psychicznych regulatorach. Wiedza psychologiczna potoczna i przednaukowa. Psychologia jako dyscyplina naukowa. Cele metody naukowej. Kryteria wiedzy psychologicznej. Specyfika nauk społecznych. Wykorzystanie wiedzy psychologicznej w praktyce. Wiedza potoczna i wiedza uliczna. Nauka i pseudonauka. Paradygmaty i modele psychologii empirycznej. Paradygmat idiograficzny i nomotetyczny. Rodzaje wyjaśniania w psychologii. Operacjonalizacja teorii. Etapy procesu badawczego. Model korelacyjny, eksperymentalny i kliniczny. Etyczny aspekt badań naukowych. Cechy dystynktywne nauki i psychologii naukowej. Struktura i funkcje teorii psychologicznych. Kryteria oceny teorii psychologicznych. Psychologia akademicka a psychologia stosowana. Dziedziny psychologii. Główne szkoły i kierunki psychologiczne. Wprowadzenie do podstawowych zagadnień związanych z funkcjonowaniem człowieka: świadomość, procesy poznawcze, inteligencja, uczenie się, emocje i motywacja, osobowość. Zachowania przystosowawcze. Ogólna teoria zachowania. Poziomy organizacji psychicznej i modele umysłu. Antycypacja i aktywność celowa. Czynność, zadanie, sytuacja i wynik. Klasyfikacja zadań, rodzaje sytuacji trudnych. Filozoficzne problemy psychologii. Patologia funkcjonowania człowieka. Podstawowe problemy psychologii społecznej, psychologii rozwojowej, psychologii klinicznej i psychologii stresu. Normy i zasady pracy psychologa. Norma i patologia. Kryteria normalności w psychologii. Rodzaje normy i ich użytkowanie. Kulturowa względność normalności i nienormalności. Modele powstawania zjawisk patologicznych. Objaw i syndrom. Klasyfikacje zaburzeń stosowane na świecie.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład tradycyjny, wykład problemowy, prezentacja multimedialna

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
W wyniku przeprowadzonych zajęć student powinien być w stanie: - zrozumieć i posługiwać się terminologią wykorzystywaną w psychologii; - wymieniać i opisać współczesne kierunki przyczyniające się do pogłębienia wiedzy o psychologii jako nauce o człowieku; - posiada pogłębioną i uporządkowaną wiedzę na temat podstawowych obszarów funkcjonowania człowieka	K_W01	Sprawdzian pisemny z progami procentowymi	wykład
W wyniku przeprowadzonych zajęć student powinien potrafić/mieć umiejętność: - interpretacji informacji na temat zjawisk psychologicznych; - potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii oraz powiązanych z nią dyscyplin; - potrafi sprawnie porozumiewać się wykorzystując terminy psychologiczne;	K_U01	Sprawdzian pisemny z progami procentowymi	wykład
W wyniku przeprowadzonych zajęć student ma/wykazuje: - pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, jak też rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego oraz uczenia się przez całe życie.	K_K02	Sprawdzian pisemny z progami procentowymi	wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady kończą się sprawdzianem pisemny. Minimalny próg procentowy do uzyskania pozytywnej oceny wynosi 70%.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Udział w wykładzie	30	18
Udział w konsultacjach	8	8
Przygotowanie do zajęć i zaliczenia	37	49
Łączny nakład pracy studenta w godz.	75	75
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	1	2
Liczba punktów ECTS	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Strelau J., Doliński D., Psychologia ,Gdańsk 2008.

- Schultz D., Schultz S., Historia współczesnej psychologii, Kraków 2008.
- Mietzel G., Wprowadzenie do psychologii, Gdańsk 2008.
- Zimbardo P., Psychologia i życie, Warszawa 2011.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Hock R., 40 prac badawczych, które zmieniły oblicze psychologii., Gdańsk 2003.
- Łukaszewski W. (2011) Wielkie pytania psychologii. Gdańsk 2011.

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Iwona Grzegorzewska

FILOZOFIA

Kod przedmiotu: 08.1-WP-PSCh-Fil

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: prof.dr hab. Liliana Kiejzuk

Prowadzący: Pracownicy akademicy Instytutu Filozofii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	30	2	II	egzamin / zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1			
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		II	egzamin / zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9				

CEL PRZEDMIOTU:

Dostarczenie ogólnej, filozoficznej wizji świata i miejsca człowieka w nim.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

- brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Filozofia miejsce i rola w systemie wiedzy. Teoria prawdy. Zagadnienia źródła poznania. Zagadnienia granic poznania. Rola języka w poznawaniu. Filozofia bytu. Funkcje istoty i istnienia. Teoria partycypacji. Antropologia filozoficzna. Kim jest człowiek? Struktura bytowa człowieka. Działanie człowieka. Filozofia społeczna. Prawa i obowiązki człowieka. Prawo naturalne i stanowione. Filozofia przyrody. Ewolucjonizm. Filozofia Boga. Problem zła.

Platon; Obrona Sokratesa Marek Aureliusz; Rozmyślenia Augustyn; Wyznania Tomasz z Akwinu; Suma teologiczna Kartezjusz; Rozprawa o metodzie Locke; Traktat o tolerancji Kant; Uzasadnienie metafizyki moralności Bauman.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, analiza tekstu źródłowego, indywidualna praca z tekstem, dyskusja punktowana, praca w grupach, rozmowa nauczająca

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektu	Metody weryfikacji	Formy zajęć
Wie, z czego się "składa" i jak funkcjonuje człowiek. Zna podstawową strukturę świata realnego. Zna podstawowe uwarunkowania rozwoju człowieka i umie wspierać przebieg tego procesu.	K_W04 K_W05	Test pisemny, metryczki tekstów, aktywność na zajęciach, praca semestralna	Wykład, ćwiczenia
Umie analizować i wskazywać podstawowe przyczyny funkcjonowania człowieka.	K_U01	Test pisemny, metryczki tekstów, aktywność na zajęciach, praca semestralna	Wykład, ćwiczenia
Ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie analizowania działań psychologicznych w środowisku społecznym mając na względzie różne konteksty filozoficzne; Ma świadomość wagi zachowywania się w sposób profesjonalny	K_K01 K_K04	Test pisemny, metryczki tekstów, aktywność na zajęciach, praca semestralna	Wykład, ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Zajęcia będą oparte na analizie tekstów, przygotowywanych przez studentów przed zajęciami. Zadaniem studenta będzie opracowanie metryczki tekstu. Warunkiem zaliczenia zajęć będzie opracowanie kompletu omawianych na zajęciach tekstów.

Oceniana będzie aktywność na zajęciach – udział w dyskusji.

Na zakończenie zajęć: test wolnego wyboru z progami punktowymi, z zakresu omawianych zagadnień, warunkiem zaliczenia testu jest uzyskanie przynajmniej połowy punktów.

Student przygotowuje pracę semestralną – rozprawka na jeden z listy zaproponowanych przez prowadzącego tematów (Praca min. 10 stron znormalizowanego maszynopisu).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Wyszczególnienie	Studia stacjonarne (godziny)	Studia niestacjonarne (godziny)
Udział w wykładzie	30	18
Udział w ćwiczeniach	15	9
Udział w konsultacjach	10	10
Przygotowanie do zajęć, zaliczenia i egzaminu	30	70
Egzamin	3	35
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	105	75

Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	2	3
Liczba punktów ECTS	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Wojtysiak Jacek _ Filozofia życia, Kraków, 2007,
2. J. Bagienni, P. S. Fosl, Przybornik filozofa. Kompendium metod i pojęć filozoficznych, Warszawa 2010
3. Platon _ Obrona Sokratesa, Warszawa, 2010,
4. Augustyn _ Wyznania, Warszawa, 1978
5. Marek Aureliusz _ Rozmyślenia, Warszawa, 1980,

PODSTAWY POMOCY PSYCHOLOGICZNEJ

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PPP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel prowadzący zajęcia

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	30	2	I	egzamin	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		I	egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest gruntowne poznanie istoty i metod pomocy psychologicznej, dostarczenie wiedzy z zakresu rodzajów pomocy psychologicznej, czynników warunkujących profesjonalną pomoc psychologiczną, wykształcenie umiejętności korzystania z technik pomocy psychologicznej, adekwatnego wyboru danej strategii pomocy psychologicznej do danej sytuacji kryzysowej, pracy z podstawowymi mechanizmami oporu do zmian funkcjonalnych oraz uwrażliwienie na złożoność i wieloaspektowość kontaktu terapeutycznego, uświadomienie konieczności niesienia pomocy w sposób poprawny etycznie i profesjonalny, uwrażliwienie na budowanie relacji terapeutycznej

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Istota pomocy psychologicznej. Charakterystyka zachowań pomocowych.

Rodzaje motywów do pomagania. Istota relacji pacjent – terapeuta w sytuacji pomocy psychologicznej.

Czynniki wspierające w pomocy psychologicznej.

Techniki komunikacji w pomocy psychologicznej.

Kontakt terapeutyczny. Warunki dobrego kontaktu terapeutycznego. Ustalenie strategii terapeutycznej. Etapy strategii terapeutycznej.

Trudności w ustaleniu granic funkcjonalnych. System granic „Ja”. Granica zewnętrzna i wewnętrzna systemu.

Dysfunkcje granic: brak granic, nieszczelne granice, mury zamiast granic, brak granic vs mur. Źródła powstawania dysfunkcyjnych granic.

Zachowania skryptowe występujące w sytuacji pomocy psychologicznej. Charakterystyka skryptu Bez Miłości, Bez Radości, Bez Rozumu. Skrypt Radości a powstawanie mechanizmu uzależnienia.

Gry ratownicze w kontekście pomocy psychologicznej. Trójkąt dramatyczny: ofiara, prześladowca, ratownik. Idea komplementarności ról. Trening bezsilności w grach ratowniczych. Trójkąt dramatyczny w rodzinie. Analiza transakcyjna a gry ratownicze. Sposoby unikania ratownictwa w pomocy psychologicznej. Pomoc psychologiczna a nierozpoznanie. Istota nierozpoznań. Obszar nierozpoznanie. Typy nierozpoznań. Poziomy nierozpoznań. Pasywność vs wyolbrzymianie problemu. Sposoby radzenia sobie z nierozpoznaniami. Matryca nierozpoznań. Nierozpoznanie w relacji dziecko – rodzic. Relacja ciało – psychika w pomocy psychologicznej. Podświadomość w ciele.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład problemowy, wykład konwersatoryjny, techniki multimedialne (prezentacje obejmujące wszystkie zagadnienia)

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
W wyniku przeprowadzonych zajęć student powinien być w stanie: - wymienić i opisać źródła zaburzeń i dysfunkcji wymagających udzielenia	K_W09	egzamin	Wykład
W wyniku przeprowadzonych zajęć student powinien być w stanie: - scharakteryzować obszary funkcjonowania człowieka, których dysfunkcje wymagają stosowania pomocy psychologicznej - scharakteryzować dysfunkcje człowieka w jego cyklach rozwojowych - scharakteryzować dysfunkcje społeczne prowadzące do zaburzeń wymagających pomocy psychologicznej - znać zasady i normy etyczne przy udzielaniu pomocy psychologicznej - znać działania profilaktyczne i interwencyjne związane z pomocą psychologiczną	K_W11	egzamin	Wykład
W wyniku przeprowadzonych zajęć student powinien potrafić/mieć umiejętność: - sprawnie nawiązać dobry kontakt terapeutyczny i kontrolować jakość tego kontaktu,	K_U07	bieżąca kontrola na zajęciach	Wykład
W wyniku przeprowadzonych zajęć student powinien potrafić/mieć umiejętność: - twórczego i indywidualnego podejścia do problemów pacjenta opartego na podstawach teoretycznych i etycznych,	K_U10	bieżąca kontrola na zajęciach	Wykład
W wyniku przeprowadzonych zajęć student powinien potrafić/mieć umiejętność: - wieloaspektowej i wnikliwej obserwacji i diagnozowania sytuacji kryzysowych człowieka, - prowadzenia rozmowy i udzielenia pomocy zarówno w kontakcie indywidualnym jak i grupowym.	K_U10	bieżąca kontrola na zajęciach	Wykład
W wyniku przeprowadzonych zajęć student: - jest gotowy do niesienia pomocy psychologicznej w sytuacjach kryzysu człowieka,	K_K02	bieżąca kontrola na zajęciach	Wykład
W wyniku przeprowadzonych zajęć student: - rozważyć w podejmowaniu działań pomocowych,	K_K03	bieżąca kontrola na zajęciach	Wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

Egzamin pisemny z progami punktowymi (60%-70% ocena dostateczna, 71%-85% ocena dobra, 86%-100% ocena bardzo dobra).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Udział w wykładzie	30	18
Udział w konsultacjach	10	10
Przygotowanie do zajęć i egzaminu	32	44
Egzamin	3	3
Łączny nakład pracy studenta w godz.	75	75
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	1	2
Liczba punktów ECTS	3	

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Santorski J., ABC pomocy psychologicznej, Warszawa 1993.
- Padesky Ch.A., Greenberg D., Umysł ponad nastrojem, Kraków 2004
- Greenstone J.L., Leviton S.C. ,Interwencja kryzysowa , Gdańsk 2004.
- Badura- Madej W., Dobrzyńska -Mesterhazy A. „Przemoc w rodzinie. Interwencja kryzysowa i psychoterapia, Kraków 2000.
- Richard J., Burl G., Strategie interwencji kryzysowej, Warszawa 2008.
- Kottler J., Skuteczny terapeuta, Gdańsk 2003.
- Hayes J., Gelso Ch. ,Relacja terapeutyczna, Gdańsk 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Sęk H. (red.) ,Psychologia kliniczna, Warszawa 2006.
- Grzesiuk L. (red.), Psychoterapia. Szkoły, zjawiska, techniki i specyficzne problemy, Warszawa 2000.
- Strelau J. (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki, Gdańsk 2003.

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

SOCJOLOGIA

Kod przedmiotu: 14.2-WP-PSCh-Soc

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: Nauczyciel akademicki WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	30	2	I	egzamin		
Ćwiczenia	15	1		zaliczenie z oceną		
Studia niestacjonarne						
Wykład	18			egzamin		
Ćwiczenia	9			zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie wiedzy o różnorodnych procesach i zjawiskach życia zbiorowego w wymiarze teoretycznym i empirycznym. Ukazanie ludzi w ich wzajemnych stosunkach oraz instytucji i procesów społecznych, które kształtują życie społeczne na poziomie mikrostruktur oraz makrostruktur.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład:

- Społeczeństwo – przedmiot socjologii.
- Wyłanianie się tej dyscypliny w XIX wieku; przedmiot socjologii i jej miejsce wśród innych nauk; interdyscyplinarny charakter socjologii, orientacje teoretyczno-metodologiczne XX wiekowej socjologii; wyobrażenia socjologiczne.
- Człowiek i jego aktywność.
- Człowiek jako istota społeczna i twórca społecznego świata. Kategorie opisujące ludzką aktywność: zachowania, działania społeczne, interakcje i stosunki społeczne Socjalizacja i kontrola społeczna. Więź społeczna. Rodzaje i typy styczności. Wzajemne oddziaływania. Stosunki i zależności społeczne. Koncepcja aktora społecznego, problem podmiotowości i sprawstwa.
- Całości społeczne.
- Kategorie opisujące całości społeczne: zbiorowości, grupy i społeczeństwa. Właściwości i typologie grup i społeczeństw. Instytucja a organizacja społeczna.
- Zróżnicowanie i nierówności społeczne.
- Systemy społeczne, struktury społeczne i sieci. Stratyfikacja społeczna: klasy i warstwy. Funkcje i geneza nierówności społecznych.

- Kultura: normy i wartości, symbole i znaczenia.
- Kultura jako system regulujący działania społeczne, narzędzie komunikacji społecznej i symboliczne uniwersum.
- Różnorodność kulturowa: sub- a kontrkultura, relatywizm, a uniwersalizm kulturowy.
- Współczesność w pigułce.
- Kwestie i problemy współczesnego świata. Wybrane problemy: rodzina i jej transformacje; ubóstwo - underclass, alkohol i przemoc, ekskluzja i inkluzja społeczna.
- Wybrane metody i techniki badań społecznych użyteczne w pracy psychologa.

Ćwiczenia:

- Socjologia jako nauka i jako forma świadomości.
- Aktywność człowieka: działania społeczne, interakcje społeczne, stosunki społeczne.
- Całości społeczne: grupy społeczne, zbiorowości społeczne, naród, etniczność, rasa.
- Struktura społeczna: pozycje społeczne, stratyfikacja społeczna, ruchliwość społeczna.
- Kultura – pojęcie, typy, elementy kultury
- Kultura jako przymus: kontrola społeczna i dewiacja.
- Wybrane kwestie i problemy społeczne.
- Wybrane metody i techniki badań społecznych użyteczne w pracy psychologa.

METODY KSZTAŁCENIA:

WYKŁAD: Wykład konwencjonalny, wykład problemowy, dyskusja (panelowa).

ĆWICZENIA: Dyskusja moderowana, praca z tekstem

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
- Zna zagadnienia dotyczące dyscyplin pokrewnych psychologii: socjologii, rozumie istotę zjawisk społecznych i ich złożony interdyscyplinarny charakter; - Ma podstawową wiedzę z zakresu prowadzenia badań empirycznych związaną z formułowaniem pytań badawczych, projektowaniem badań, ich realizacją, analizą wyników i interpretacją uzyskanych rezultatów.	K_W04 K_W10	esej, test egzaminacyjny, aktywne uczestnictwo w ćwiczeniach	Wykład Ćwiczenia
- Integruje informacje z zakresu różnych dyscyplin na temat prawidłowego i zaburzonego funkcjonowania człowieka. Dokonuje krytycznej analizy zjawisk społecznych z perspektywy jednostki i grupy; - Uwzględni w analizowaniu problemów przed jakimi zawodowo staje nie tylko czynniki/ uwarunkowania psychologiczne, ale także biologiczne i społeczno-kulturowe; - Potrafi werbalizować w wypowiedziach ustnych uzasadnienia opinii i poglądów z uwzględnieniem wielu punktów widzenia; - Umie korzystać z tradycyjnych źródeł i nowoczesnych baz danych w celu wyszukiwania niezbędnych informacji.	K_U01 K_U02 K_U10 K_U11	esej, test egzaminacyjny, aktywne uczestnictwo w ćwiczeniach	Wykład ćwiczenia
Potrafi nawiązać i podtrzymywać kontakt z jednostką i grupą w trakcie działań praktycznych	K_K06	esej, test egzaminacyjny, aktywne uczestnictwo w ćwiczeniach	Wykład ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Warunek zaliczenia ćwiczeń to napisanie eseju oraz aktywne uczestnictwo w ćwiczeniach. Tematy zaproponowanych esejów odzwierciedlają potrzebę odwołania się do treści uwzględnionych w efektach. Esej zaliczeniowy powinien być: swobodną interpretacją danego zjawiska lub danego problemu, niesystemowy, refleksyjny, powinien ukazywać nowe ujęcie znanego tematu, tekst powinien mieć charakter asocjacyjny. Zaliczenie będzie możliwe poprzez nawiązanie przez studenta do zagadnień z zakresu socjologii poruszanych na

zajęciach, nawiązanie do literatury (podstawowej i uzupełniającej) przedmiotu, nawiązania do artykułów w czasopiśmie branżowych np. "Studia Socjologiczne", „Przegląd Socjologii Jakościowej” etc.

Test egzaminacyjny. Warunkiem przystąpienia do testu egzaminacyjnego jest uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń. Test składa się z 20 pytań zamkniętych, wielokrotnego wyboru. Pytania obejmują problematykę omawianą na wykładach i na ćwiczeniach. Warunkiem otrzymania oceny pozytywnej jest uzyskanie z testu co najmniej 50% punktów możliwych do zdobycia, tj. min.10 punktów. Student, który uzyska 10 – 12 punktów otrzymuje ocenę dostateczną; 12,5 – 13,5 punktów otrzymuje ocenę dostateczną z plusem; 14 – 16 punktów otrzymuje ocenę dobrą; 16,5 – 17,5 punktów otrzymuje ocenę dobrą z plusem, 18 - 20 punktów otrzymuje ocenę bardzo dobrą.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Udział w wykładzie	30	18
Udział w ćwiczeniach	15	9
Udział w konsultacjach	10	10
Przygotowanie eseju	15	20
Przygotowanie do zajęć, zaliczenia i egzaminu	27	40
Egzamin	3	3
Łączny nakład pracy studenta w godz.	100	100
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	2	1,5
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	2	2,5
Liczba punktów ECTS	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Szacka B., Wstęp do socjologii, Oficyna Naukowa, Warszawa 2003.
- Sztompka P., Socjologia. Analiza społeczeństwa, Wydawnictwo Znak, Kraków 2002.
- Giddens A., Socjologia, PWN, Warszawa 2004.
- Bauman, Z., Socjologia, Wydawnictwo Zysk i S-ka, Poznań 1996.
- Nowak S., Metody badań socjologicznych, Warszawa 1965.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Frysztacki K., Socjologia problemów społecznych, Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR, Warszawa 2009
- Sztompka P., Boguń-Borowska M., (red.) Socjologia codzienności, Wydawnictwo Znak, Kraków 2008.
- Aronson E., Człowiek, istota społeczna, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2000.
- Olechnicki K., Załęcki P., Słownik socjologiczny, Graffiti BC Toruń 1998.
- Tyszka Z., Współczesne rodziny polskie – ich stan i kierunek przemian, Wydawnictwo Naukowe UAM, Poznań 2004.
- Studia Socjologiczne
- Kultura i Społeczeństwo
- Przegląd Socjologii Jakościowej

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

KOMUNIKACJA INTERPERSONALNA

Kod przedmiotu: 14.9-WP-PSCh-KI

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Prowadzący zajęcia nauczyciel akademicki

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii i/lub psychologdy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Ćwiczenia	30	2	I	Zaliczenie z oceną	3	
Studia niestacjonarne						
Ćwiczenia	18	1	I	Zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Dostarczenie wiedzy związanej z procesem komunikacji interpersonalnej, wyposażenie w wiedzę dotyczącą barier komunikacyjnych oraz narzędzi, metod efektywnej komunikacji.

Ukształtowanie umiejętności prowadzenia skutecznej komunikacji, umiejętności rozpoznawania barier komunikacyjnych, wykształcenie umiejętności korzystania z narzędzi komunikacji

Uwrażliwienie na znaczenie relacji interpersonalnej w kontakcie psychologicznym, uświadomienie poziomu własnej wiedzy i umiejętności w obrębie tematyki komunikacji interpersonalnej, profesjonalizm podczas wchodzenia w relacje interpersonalne.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Model komunikacji interpersonalnej (definicja, elementy procesu komunikacji). Komunikacja werbalna. Bariery komunikacyjne. Aktywne słuchanie. Komunikacja dwustronna. Wybrane techniki asertywnej komunikacji. Komunikat JA. Komunikacja w obszarze emocji.

Informacja zwrotna (definicja, rola, zasady udzielania informacji zwrotnej). Umiejętność oddzielenia interpretacji i opinii od faktów i zachowań. Parafraza. Komunikacja niewerbalna.

Komunikacja terapeutyczna.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda sytuacyjna, praca w grupach, praca z książką, doświadczenia własne, praca pisemna, metoda projektu

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Zna zagadnienia dotyczące dyscyplin pokrewnych psychologii: neuronauk, technik informacyjnych, rozumie istotę zjawisk społecznych i ich złożony interdyscyplinarny charakter.	K_W04	Praca pisemna	Ćwiczenia
Potrafi przygotować prace pisemne w języku polskim i obcym wskazujące na biegłość merytoryczną i językową	K_U09	Praca pisemna	Ćwiczenia
Potrafi werbalizować w wypowiedziach ustnych uzasadnienia opinii i poglądów z uwzględnieniem wielu punktów widzenia	K_U10	Dyskusja	Ćwiczenia
Umie korzystać z tradycyjnych źródeł i nowoczesnych baz danych w celu wyszukiwania niezbędnych informacji	K_U11	Projekt	Ćwiczenia
Przejawia prospołeczną postawę wobec osób o różnych problemach w komunikacji	K_K01	Metoda sytuacyjna, praca w grupach	Ćwiczenia
Działa odpowiedzialnie w stosunku do własnych decyzji, relacji ze współpracownikami w sytuacji komunikacji interpersonalnej	K_K04	Ewaluacja grupy i własna	Ćwiczenia
Potrafi nawiązać i podtrzymywać kontakt z jednostką i grupą w trakcie działań praktycznych	K-K06	Ewaluacja własna i autorefleksja, analiza filmu	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną, ocena na podstawie ocen cząstkowych uzyskanych w wyniku indywidualnej aktywności studenta, w ramach pracy z książką, działań opartych na autoanalizie, konwersacji, jak również, na podstawie aktywnego uczestnictwa studenta w pracy zespołowej (punkty uzyskane z aktywności podnoszą ocenę końcową), a także sprawdzenia poziomu wiedzy teoretycznej studenta w formie kolokwium zawierającego pytania otwarte i zamknięte i opatrzonego w progi punktowe (60%-70% ocena dostateczna, 71%-85% ocena dobra, 86%-100% ocena bardzo dobra).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	30	40
Łącznie	60	58
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1,5	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1.5	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Nęcki Z., Komunikacja międzyludzka, Kraków 2000.
- Steciwo A., Barański J., Porozumie nie się lekarza z pacjentem i jego rodziną, Wrocław 2012.
- McKay M., Davis M., Fanning P. Sztuka skutecznego porozumiewania się
- Gdańsk 2001.
- Kozyra B., Komunikacja bez barier. Warszawa 2008.
- Adler R.B., Rosenfeld L.B, Proctor R.F., Relacje interpersonalne. Proces porozumiewania się, Poznań 2002.

I inna podana przez prowadzącego

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Kurcz I., Język i komunikacja ,w: Strelau J. Psychologia ogólna t. 2, Gdańsk 1999..
- Aronson E., Akert R., Wilson T., Psychologia społeczna , Poznań 1997.
- Cooper P.J. , Sprawne porozumiewanie się Warszawa 1994.
- Stewart J., Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej .Warszawa 2005.

oraz inna każdorazowo podawana przez prowadzącego

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Marzanna Farnicka dr

PODSTAWY PRACY GRUPOWEJ

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PPGr

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Anna Mróz

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii i/lub
psycholodzy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
laboratorium	30	2	I	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
laboratorium	18		I	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie informacji dotyczących psychologicznych podstaw budowania zespołu. Zajęcia będą odbywać się przy pomocy metod aktywnych, nakierowanych głównie na osobiste doświadczenia uczestników (warsztat), w bezpiecznej i raczej zabawowej atmosferze. Doskonalenie predyspozycji niezbędnych w pracy psychologicznej, niezależnie od późniejszej specjalizacji. Uświadomienie mechanizmów leżących u podstaw kształtowania grup i zespołów.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do pracy w grupie. Charakterystyka procesu grupowego. Komunikacja w zespole i w diadzie. Budowanie otwartości i zaufania w zespole. Zarządzanie emocjami w grupie. Role i funkcje członków zespołu. Grupowe podejmowanie decyzji. Rozwiązywanie konfliktów w zespole.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, praca w małych grupach, metody ekspresyjne, inscenizacja, gry dydaktyczne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować procesy leżące u podstaw kształtowania zespołu; opisać podstawowe zasady prawidłowej komunikacji interpersonalnej, wytłumaczyć rolę poszczególnych członków grupy i ich zadania.	K_W06	Projekt, dyskusja	laboratorium
Student potrafi wymienić podstawowe zasady komunikacji interpersonalnej, uwzględniającej potrzeby innych uczestników interakcji.	K_W11	Projekt, dyskusja	laboratorium
Student projektuje wybrać ćwiczenia rozwijające umiejętności pracy w grupie, rozpoznawać proces grupy w kontekście omawianego tematu.	K_U01	Dyskusja, bieżąca kontrola na zajęciach.	laboratorium
Student jest świadom odpowiedzialności w relacji z drugim człowiekiem.	K_U04	Projekt	laboratorium
Student wykazuje aktywność w zakresie integrowania się z innymi	K_K06	dyskusja	laboratorium

WARUNKI ZALICZENIA:

Pozytywna ocena z przygotowanego projektu, aktywność na zajęciach.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	35	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	45	45
Łącznie	80	80
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Brown R. , Procesy grupowe: dynamika wewnątrzgrupowa i międzygrupowa, Gdańsk 2006.
- Fuchs B., Zabawy na rozwiązywanie konfliktów i napięć w grupie, Kielce 2003.
- Jachimska M., Grupa bawi się i pracuje: zbiór grypowych gier i ćwiczeń psychologicznych, Wałbrzych 1994.
- Stewart J., Mosty zamiast murów: o komunikowaniu się między ludźmi ,Warszawa 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Gajewska G., Szczęśna A., Doliński A, Teoretyczno - metodyczne aspekty wychowania młodzieży a warsztat pedagoga: scenariusze zajęć wychowawczych, Zielona Góra 2002.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

HISTORIA MYŚLI PSYCHOLOGICZNEJ

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-HMP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr hab. Bogusława Lachowska

Prowadzący: Pracownicy Instytutu Psychologii WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	30	2	II	egzamin	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		II	egzamin	

CEL PRZEDMIOTU: Zapoznanie studentów z historią myśli psychologicznej, jej podstawami i powiązaniem z innymi naukami – przyrodniczymi, humanistycznymi i społecznymi, ze szczególnym uwzględnieniem podstaw filozoficznych. Wskazanie na historyczne źródła współczesnych koncepcji psychologicznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE: nie ma wymagań

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU: Psychologia w starożytności – poglądy Platona, Arystotelesa, Hipokratesa, Seneki, Epikura i Lukrecjusza.

Problem psychofizyczny w ujęciu Kartezjusza (dualizm) i monistów (La Mettrie, Berkeley, Hume). Współczesne ujęcia problemu (funkcjonalizm, eliminatywizm).

Introspekcjonizm jako pierwsza systematyczna koncepcja psychologiczna (poglądy Wundta, Fechnera, Ebbinghousa, Titchenera), jej osiągnięcia i słabości.

Reakcje na psychologię introspekcyjną – szkoła wuirzburska (Ach, Buehler), psychologia aktów (Brentano, Mach, Meinong) i psychologia postaci (Wertheimer, Koffka, Koehler, Lewin).

Funkcjonalizm i pragmatyzm w psychologii (Dewey, James).

Psychologia behawiorystyczna (znaczenie postulatów Watsona i badań Pawłowa), poglądy Skinnera. Podstawowe założenia i tezy koncepcji.

Neobehawioryzm (Hull, Tolman, Hebb, Berlyne), status teorii w neobehawioryzmie.

Psychoanaliza i jej źródła (Freud, Adler i Jung – podobieństwa i różnice w poglądach twórców psychoanalizy). „Druga generacja” psychoanalizy (Horney, Sullivan, Fromm).

Neopsychoanaliza i jej główne nurty – teorie związków z obiektem (Klein, Mahler, Winnicott, Balint) i teorie self (Kohut, Kernberg).

Psychologia humanistyczna jako reakcja na ograniczenia psychoanalizy (teoria samorealizacji Masłowa, terapia skoncentrowana na kliencie Rogersa, koncepcja Gestalt Perlsa).

Psychologia pozytywna jako kontynuacja i modyfikacja psychologii humanistycznej (Seligman, Snyder, Csikszentmihalyi, Baumeister).

Psychologia poznawcza jako dominujący nurt psychologii współczesnej (Heider, Festinger, Neisser, Turing, Kahnemann).

Historia polskiej myśli psychologicznej (Ochorowicz, Abramowski, Dawid, Heinrich, Szuman, Twardowski, Witwicki, Kreutz, Tomaszewski, Lewicki).

METODY KSZTAŁCENIA: wykład konwencjonalny, elementy wykładu konwersatoryjnego.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student dysponuje wiedzą na temat poszczególnych koncepcji psychologicznych w ujęciu historycznym	K_W01	Test końcowy	wykład
Student rozumie, jak kształtowały się koncepcje psychologiczne, poglądy ich reprezentantów i jaki wywarły wpływ na współczesne oblicze psychologii	K_W03	Test końcowy	wykład
Student potrafi wykorzystać aparaturę pojęciową poszczególnych koncepcji i potrafi wykorzystać ją dla celów interpretacyjnych	K_U01	Test końcowy	wykład
Student unika eklektyzmu myślowego, potrafi myśleć wielotorowo i systemowo.	K_K04	Test końcowy	wykład

WARUNKI ZALICZENIA: ocenę końcową stanowi ocena z egzaminu końcowego: testu wiedzy.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	40	28
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	50	62
Łącznie	90	90
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Stachowski R., Historia współczesnej myśli psychologicznej. Od Wundta do czasów najnowszych warszawa 2007.
2. Stachowski R., Dobroczyński B., Historia psychologii, W: Psychologia. Podręcznik akademicki (red.: J. Strelau, D. Doliński), Gdańsk 2008, tom 1.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

1. Pieter J., Historia psychologii, Warszawa 1994.
2. Schultz D.P., Schultz S.E., Historia współczesnej psychologii, Kraków 2008.
3. Każdorazowo literatura ustalana przez prowadzącego.

UWAGI :brak

PROGRAM OPRACOWAŁ :dr Jerzy Herberger

PSYCHOLOGIA ROZWOJU CZŁOWIEKA W CYKLU ŻYCIA

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PRCwCZ

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr hab. Ludwika. Wojciechowska

Prowadzący: nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	30	2	II	egzamin	7	
Ćwiczenia	30	2		zaliczenie z oceną		
Studia niestacjonarne						
Wykład	18		II	egzamin		
Ćwiczenia	18			zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Wyposażenie studentów w wiedzę dotyczącą zjawisk występujących w rozwoju człowieka od momentu poczęcia do okresu późnej starości. Internalizacja wiedzy teoretycznej, która prowadzi do praktycznego jej wykorzystania. Uwrażliwienie na specyfikę rozwoju człowieka, jej prawidłowości indywidualny jak i uniwersalny charakter rozwoju.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Rozwój człowieka - perspektywa biologiczna, behawioralna i poznawcza .Uwarunkowania rozwoju- biologiczne, społeczne , psychologiczne. Analiza zmian rozwojowych. Teorie rozwoju: fazowe (Z. Freud, J. Piaget , teorie związków z obiektem, E. Erikson), sekwencyjne (A. Maslow, teorie neopiagetowskie), cykliczne (D. Lewinson, E. Duvall, R.Havinghurst), liniowe (B. Skinner, A. Bandura), wielopłaszczyznowe (L. Wygotski, M Tyszkowa, P. Baltes). Obszary rozwojowe. Charakterystyka poszczególnych faz: od rozwoju somatycznego noworodka do starości. Charakterystyka wybranych zaburzeń rozwojowych. Teratogeny. Rola relacji społecznych w rozwoju jednostki. Płeć a rozwój.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład problemowy, ćwiczenia przedmiotowe, praca w grupach, dyskusja dydaktyczna, rozwiązywanie problemów praktycznych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
<p>W wyniku przeprowadzonych zajęć student powinien być w stanie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - charakteryzować i opisywać źródła psychologii rozwoju człowieka, - wymieniać i opisać współczesne kierunki przyczyniające się do pogłębienia wiedzy o psychologii rozwoju człowieka; - posiadać pogłębioną i uporządkowaną wiedzę na temat specyfiki przedmiotowej i metodologicznej psychologii rozwoju; - posiadać pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia w aspekcie psychologicznym, - scharakteryzować i opisać rodzaje więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach istotnych z punktu widzenia procesów psychologicznych, - scharakteryzować i opisać budowę oraz funkcje organizmu człowieka. 	<p>K_W02 K_W03 K_W04 K_W05</p>	<p>Prezentacja, aktywność na zajęciach, kolokwium, test</p>	<p>Wykład ćwiczenia</p>
<p>W wyniku przeprowadzonych zajęć student powinien potrafić/mieć umiejętność:</p> <ul style="list-style-type: none"> - interpretacji informacji na temat zjawisk psychologii rozwoju człowieka, - potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów wychowawczych; - potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie; posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące zagadnień psychologicznych psychologii rozwoju człowieka; - posiada umiejętności prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii, popierania ich rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, kierując się przy tym zasadami etycznymi; - ma pogłębione umiejętności obserwowania zachowania jednostki i jej zmian rozwojowych , - umiejętnie posługuje się terminami teoretycznymi w celu analizowania zachowań rozwojowych, - potrafi, po przygotowaniu, odbyć ustne wystąpienie w języku polskim z zakresu tematyki procesów grupowych. 	<p>K_U02 K_U05 K_U09 K_U10</p>	<p>Prezentacja, aktywność na zajęciach, kolokwium, test</p>	<p>Wykład ćwiczenia</p>
<p>W wyniku przeprowadzonych zajęć student :</p> <ul style="list-style-type: none"> - ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności jak i rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego oraz uczenia się przez całe życie; - jest gotowy do realizowania zadań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie psychologii rozwoju człowieka, - odznacza się odpowiedzialnością za własne przygotowanie do pracy, podejmowane decyzje i prowadzone działania oraz ich skutki, - posiada świadomość specyfiki kontaktu z drugim człowiekiem i jest wrażliwy na znaczenie relacji interpersonalnej w kontakcie. 	<p>K_K01 K_K02 K_K06</p>	<p>Prezentacja, aktywność na zajęciach, kolokwium, test</p>	<p>Wykład ćwiczenia</p>
<p>W wyniku przeprowadzonych zajęć student powinien być w stanie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - charakteryzować i opisywać źródła psychologii rozwoju człowieka, - wymieniać i opisać współczesne kierunki przyczyniające się do pogłębienia wiedzy o psychologii rozwoju człowieka; - posiadać pogłębioną i uporządkowaną wiedzę na 	<p>K_W02 K_W03 K_W04 K_W05</p>	<p>Prezentacja, aktywność na zajęciach</p>	<p>Wykład ćwiczenia</p>

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
temat specyfiki przedmiotowej i metodologicznej psychologii rozwoju; - posiadać pogłębioną wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia w aspekcie psychologicznym, - scharakteryzować i opisać rodzaje więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach istotnych z punktu widzenia procesów psychologicznych, - scharakteryzować i opisać budowę oraz funkcje organizmu człowieka.			

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia-na ocenę składają się wyniki osiągnięte na kolokwium(60%), ocena z prezentacji (20%) oraz ocena aktywności na zajęciach (20%).

Wykład-ocena egzaminu w formie testu pisemnego .Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń(50%) oraz ocena z egzaminu (50%).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Udział w wykładzie	30	18
Udział w ćwiczeniach	30	18
Udział w konsultacjach	20	20
Przygotowanie do zajęć, zaliczenia i egzaminu	97	121
Egzamin	3	3
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	180	180
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	4	5
Liczba punktów ECTS	7	

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Bee H., Psychologia rozwoju człowieka. Poznań 2006.
- Trempała J., Psychologia rozwoju człowieka. Warszawa 2011.
- Birch A., Psychologia rozwojowa w zarysie. Warszawa 2007.
- Przetacznik-Gierowska M., Tyszkowa M., Psychologia rozwoju człowieka. t.1. Warszawa 2007.
- Harwas - Napierała B., Trempała J. (red.) , Psychologia rozwoju człowieka. t.2. Warszawa 2007.
- Harwas - Napierała B., Trempała J. (red.) ,Psychologia rozwoju człowieka. t.3. Warszawa 2007

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Kaja B., Psychologia wspomagania rozwoju. Zrozumieć świat życia człowieka. Gdańsk 2011.
- Łoś Z. Psychologia rozwoju człowieka w ciągu życia, Wrocław 2010.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

PSYCHOLOGIA PROCESÓW POZNAWCZYCH

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PPPoz

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jerzy Herberger

Prowadzący: Dr Marzanna Farnicka , dr Jerzy Herberger

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	30	2	II	egzamin	7	
Ćwiczenia	30	2		zaliczenie z oceną		
Studia niestacjonarne						
Wykład	18		II	egzamin		
Ćwiczenia	18			zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Dostarczenie wiedzy z zakresu przedmiotowego , ukształtowanie umiejętności rozumienia mechanizmów procesów poznawczych , uwrażliwienie na istotność tych procesów dla rozumienia szerokiego spektrum funkcjonowania psychologicznego w normie i patologii.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

wiedza z zakresu wprowadzenia do psychologii i psychologii ogólnej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Rozumienie procesów poznawczych w psychologii.

Rola procesów poznawczych w funkcjonowaniu jednostki .

Właściwości procesów poznawczych.

Podstawowe pojęcia psychologii poznawczej: reprezentacje umysłowe, przetwarzanie informacji, pojęcia, schematy, wiedza.

Percepcja: główne cechy percepcji, procesy „bottom – up” oraz „top – down”.

Pamięć: pojęcie, pamięć jako zdolność i jako proces, rodzaje, procesy i stadia pamięci, modele pamięci. Procesy pamięciowe: fazy procesu zapamiętywania (zapamiętywanie, przechowywanie, odpamiętywanie), zawodność pamięci czyli psychologia naocznego świadka.

Uwaga: rozumienie uwagi, funkcje uwagi, teorie uwagi, związek uwagi z percepcją.

Uczenie się: pojęcie uczenia się, podstawowe rodzaje uczenia się.

Wyobraźnia: rozumienie wyobraźni i wyobrażenia, teoria podwójnego kodowania Paivio, związek wyobraźni z procesami psychicznymi.

Myślenie: natura myślenia, podstawowe rodzaje myślenia, teoria myślenia Barona .Rozumowanie: rozumowanie dedukcyjne, indukcyjne, warunkowe, probabilistyczne, nieformalne. Rozwiązywanie problemów: charakterystyka procesu rozwiązywania problemów, teorie rozwiązywania problemów, strategie, heurystyki

Procesy językowe i produkcja mowy: charakterystyka języka, rozumienie języka, natura mówienia, relacje komunikacja werbalna – niewerbalna. Współzależność procesów poznawczych i emocjonalnych: poglądy Schachtera, Lazarusa ,Zajonca), rola emocji w procesach poznawczych.

Procesy językowe i produkcja mowy: charakterystyka języka, rozumienie języka, natura mówienia, relacje komunikacja werbalna – niewerbalna.

Współzależność procesów poznawczych i emocjonalnych: poglądy Schachtera, Lazarusa ,Zajonca), rola emocji w procesach poznawczych.

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład tradycyjny , wykład konwersatoryjny , praca z książką , praca w grupach , dyskusje problemowe.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi wymienić , zdefiniować i opisać procesy poznawcze wraz z ich charakterystyką rodzajową .	K_W01	Test wiedzy – egzamin Ocena z kolokwium	wykład ćwiczenia
Student zna główne teorie ,orientacje i szkoły ,zwłaszcza w zakresie ich rozumienia funkcjonowania jednostki , takich jak inteligencja emocjonalna , kreatywność , zaburzenia psychiczne	K_W06	Test wiedzy – egzamin Ocena z kolokwium	wykład ćwiczenia
Student wykorzystuje wiedzę z zakresu procesów poznawczych w powiązaniu z zagadnieniami wychowawczymi , społecznymi i korekcyjno-terapeutycznymi	K_U01	Ocena udziału w dyskusji	ćwiczenia
Student potrafi interpretować konkretne zachowania i sytuacje z perspektywy wiedzy o procesach poznawczych	K_U02	Ocena udziału w dyskusji	ćwiczenia
Student posiada umiejętność obserwowania , diagnozowania i racjonalnego oceniania zdarzeń w kontekście kognitywnym	K_U05	Bieżąca kontrola na zajęciach	ćwiczenia
Student potrafi formułować ustne wystąpienia oraz wyrażać pisemnie własne przemyślenia co do istoty procesów poznawczych	K_U10	Ocena udziału w dyskusji , ocena prezentacji w trakcie ćwiczeń , ocena z kolokwium	ćwiczenia
Student ma świadomość poziomu wiedzy z zakresu procesów poznawczych i rozumie potrzebę permanentnego rozwoju w tym zakresie	K_K02	Bieżąca kontrola na zajęciach	ćwiczenia
Student racjonalnie i odpowiedzialnie podchodzi do realizowania działań ukierunkowanych na rozwój poznawczy klienta	K_K04	Bieżąca kontrola na zajęciach	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia-na ocenę składają się wyniki osiągnięte na kolokwium(60%), ocena z prezentacji (20%) oraz ocena aktywności na zajęciach (20%). Wykład-ocena egzaminu w formie testu pisemnego .Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń. Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) oraz ocena z egzaminu (50%).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	75	50
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	100	125
Łącznie	175	175
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	4	5
Łącznie	7	7

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Eysenck M.W., Keane M.T., Cognitive Psychology: A Student's Handbook. Hove 2010.
- Maruszewski T., Psychologia poznania Umysł i świat. Gdańsk 2011.
- Kahneman, D., Pułapki myślenia. Poznań 2012.
- Kolańczyk, A., Fila-Jankowska, A. Pawłowska-Fusiara, M. Sterczyński R., Serce w rozumie. Afektywne podstawy orientacji w otoczeniu. Gdańsk 2004.
- Maruszewski, T., Psychologia poznania Umysł i świat. Gdańsk 2011.
- Nęcka E., Orzechowski J., Szymura B., Psychologia poznawcza. Warszawa 2006.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Chlewiński Z., Psychologia poznawcza, Gdańsk 2007
- Falkowski A., Zaleskiewicz T., Psychologia poznawcza w praktyce. Ekonomia, biznes, polityka. Warszawa 2011.
- Goldstein .B., Cognitive Psychology: Connecting mind, research and everyday experience. Belmont 2007.
- Kosslyn .M., Rosenberg, .S., Psychologia. Kraków 2006.
- Maruszewski T. (2005), Pamięć autobiograficzna. Gdańsk 2005.
- Nęcka E., Człowiek – umysł – maszyna. Kraków 2005.
- Sternberg R., Sternberg K., Cognitive Psychology. London 2011.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

dr Jerzy Herberger

PEDAGOGIKA DLA PSYCHOLOGÓW

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PSCh-PdPsch

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk

Prowadzący: dr hab. Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	30	2	II	Zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	30	2	II	Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Poznanie istoty, podmiotu i przedmiotu pedagogiki, jej subdyscyplin, metod badań oraz powiązań z innymi naukami, a zwłaszcza z psychologią. Opanowanie systemu podstawowych pojęć nauk o wychowaniu, głównych wydarzeń w historii myśli pedagogicznej oraz zrozumienie istoty i źródeł wiodących koncepcji, nurtów pedagogicznych. Krytyczna analiza dotychczasowych przemian w systemie edukacji i wychowaniu z uwzględnieniem pronormalizacyjnych i integracyjnych działań i rozwiązań na rzecz osób z niepełnosprawnościami i/lub o specjalnych potrzebach. Wskazanie użyteczności wiedzy pedagogicznej w pracy psychologa w wyjaśnianiu faktów, sytuacji, zdarzeń wychowawczych oraz komunikacji i kooperacji z innymi podmiotami praktyki edukacyjnej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu przedmiotów: Biologiczne podstawy zachowania, socjologia, wprowadzenie do psychologii

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pedagogika jako nauka – system podstawowych pojęć, podmiot i przedmiot zainteresowań, metody badań, pedagogika teoretyczna i praktyczna;
 Subdyscypliny pedagogiki i jej związek z innymi naukami, w szczególności z psychologią i socjologią;
 Historia myśli pedagogicznej (do XIX wieku), historia rozwoju form wychowania i kształcenia dzieci, młodzieży i osób dorosłych (w tym z niepełnosprawnościami) w różnych epokach historycznych;
 Główne nurty w wychowaniu i edukacji XX i XXI wieku w Polsce i na świecie, ich społeczno-kulturowe, polityczne i ekonomiczne uwarunkowania oraz główni przedstawiciele. Renesans pedagogiki M. Montessori, J. Korczaka, C. Freineta i in. we współczesnej praktyce edukacyjnej;
 Edukacja –wielokontekstowość ujęć i analiz. Edukacja w kontekście oddziaływań formalnych i nieformalnych, pozainstytucjonalnych;
 Edukacja osób z niepełnosprawnościami i/lub o specjalnych potrzebach. Pronormalizacyjne i prointegracyjne działania i rozwiązania w edukacji tych osób;
 Paradygmaty nauk społecznych a teorie i strategie badań pedagogicznych. Specyfika badań ilościowych i jakościowych oraz strategie ich łączenia;

Psychologia jako dyscyplina pomocnicza pedagogiki, jej użyteczność w wyjaśnianiu faktów wychowawczych czy edukacyjnych, w planowaniu, organizowaniu i analizowaniu praktyki edukacyjnej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca indywidualna i w grupach, praca z tekstem, dyskusja problemowa

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Zna podstawowe pojęcia, zagadnienia, główne koncepcje i nurty myśli pedagogicznej oraz ich przemiany; wskazuje związki pedagogiki z innymi naukami, w tym psychologią. Określa podmiot i przedmiot badań pedagogicznych, różnicuje subdyscypliny pedagogiki. Rozumie wielokontekstowość i złożony charakter procesu edukacji. Zna istotę i cel pronormalizacyjnych i integracyjnych działań i rozwiązań w wychowaniu, edukacji osób o szczególnych potrzebach i/lub z niepełnosprawnościami	K_W04 K_W09	Prezentacja ustna	ćwiczenia
Potrafi wykorzystać wiedzę pedagogiczną do opisu i interpretacji faktów, zjawisk, problemów wychowawczych i w procesie kształcenia. Potrafi oszacować nasilenie niekorzystnych zjawisk społecznych zakłócających proces wychowania, kształcenia (na jego różnych etapach i w różnych formach organizacyjnych).	K_U01 K_U02	Prezentacja ustna	ćwiczenia
Jest wrażliwy na potrzeby osób mających problemy wychowawcze, edukacyjne, z zaburzeniami w rozwoju i funkcjonowaniu. Formułuje argumenty przemawiające za koniecznością ścisłej współpracy z innymi podmiotami praktyki edukacyjnej.	K_K01 K_K05	Prezentacja ustna	ćwiczenia
Zna podstawowe pojęcia, zagadnienia, główne koncepcje i nurty myśli pedagogicznej oraz ich przemiany; wskazuje związki pedagogiki z innymi naukami, w tym psychologią. Określa podmiot i przedmiot badań pedagogicznych, różnicuje subdyscypliny pedagogiki. Rozumie wielokontekstowość i złożony charakter procesu edukacji. Zna istotę i cel pronormalizacyjnych i integracyjnych działań i rozwiązań w wychowaniu, edukacji osób o szczególnych potrzebach i/lub z niepełnosprawnościami	K_W04 K_W09	Prezentacja ustna	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Przygotowanie prezentacji wybranego zagadnienia, problemu wychowawczego czy związanego z edukacją ze wskazaniem możliwości jego praktycznego rozwiązania, w oparciu o samodzielnie dobraną literaturę. Oceną końcową jest średnia ocen uwzględniająca ocenę przygotowania i prezentacji w czasie zajęć zagadnień przewidzianych w programie przedmiotu (aktywności studenta na zajęciach) i ocenę za prezentację.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	38	26
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	37	49
Łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Chrzanowska I. (2009) Zaniedbane obszary edukacji – pomiędzy pedagogiką a pedagogiką specjalną. Wybrane zagadnienia, Kraków, Oficyna Wydawnicza „Impuls”
- Janiszewska-Nieścioruk Z. (red.) (2010) Uczeń o specjalnych potrzebach w przestrzeni współczesnego systemu edukacji, Zielona Góra, Oficyna Wydawnicza UZ
- D. Klus-Stańska (red.) (2008) Dokąd zmierza polska szkoła?, Warszawa, Wydawnictwo Akademickie „Żak”
- Z. Kwieciński, B. Śliwerski (red.) (2008) Pedagogika, Warszawa, PWN, t.1 i 2.
- D.D. Smith (2008) Pedagogika specjalna, Warszawa, PWN, t.1 i 2.
- B. Śliwerski (2008) Współczesne teorie i nurty wychowania, Kraków, Oficyna Wydawnicza „Impuls”, wyd. 5.
- B. Śliwerski (2011) Współczesna myśl pedagogiczna. Znaczenia, klasyfikacje, badania, Kraków, Oficyna Wydawnicza „Impuls”

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- D. Klus-Stańska (2010) Dydaktyka wobec chaosu pojęć i zdarzeń, Warszawa, Wydawnictwo Akademickie „Żak”
- H. H. Krüger (2007) Metody badań w pedagogice, Gdańsk, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
- K. Rubacha (2008) Metodologia badań nad edukacją, Warszawa, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne

UWAGI:

Oferta dla chętnych: wizytacja i hospitacja zróżnicowanych form zajęć w placówkach edukacyjnych – ogólnodostępnych, integracyjnych i specjalnych

PROGRAM OPRACOWAŁ:

dr hab. Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk, prof. UZ

LOGIKA

Kod przedmiotu: 08.1-WP-PSCh-Log.

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Tomasz Skura

Prowadzący: dr hab. Tomasz Skura

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	15	1	II	egzamin	4	
Ćwiczenia	30	2		zaliczenie z oceną		
Studia niestacjonarne						
Wykład	9		II	egzamin		
Ćwiczenia	18			zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Celem merytorycznym zajęć jest wprowadzenie studentów w problematykę, zagadnienia oraz terminologię logiczną; zapoznanie z głównymi koncepcjami, działami i pojęciami logiki; ukazanie jej znaczenia dla poprawnej metodologii badań naukowych. Praktycznym celem zajęć jest rozwinięcie umiejętności logicznego myślenia i argumentacji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Podstawowe informacje o logice i jej działach (semiotyce, logice formalnej i metodologii).
- Kategorie składniowe wyrażeń według Ajdukiewicza.
- Teoria zdań: spójniki logiczne, schematy zdań, formuły, tabelki zero-jedynkowe, tautologie i kontrtautologie, prawda logiczna, wynikanie logiczne, wnioskowanie dedukcyjne.
- Teoria zbiorów: relacje między zbiorami, działania na zbiorach, diagramy Venna, sprawdzanie praw teorii zbiorów, podział i klasyfikacja.
- Teoria nazw: desygnat, denotacja, treść nazwy, stosunki między zakresami nazw, klasyfikacja nazw, sylogistyka, kwadrat logiczny.
- Definicje: budowa i typy definicji (sprawozdawcze, konstrukcyjne, regulujące), kryteria poprawności definicji, błędy definicji sprawozdawczych (za szeroka, za wąska, błąd rozłączności, błąd krzyżowania), inne błędy definicji.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład wprowadzający nowe treści, rozwiązywanie zadań, dyskusja, praca w grupach, prezentacja multimedialna, dyskusja, rozwiązywanie konkretnych problemów

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
- zna i rozumie na poziomie podstawowym rolę zagadnień logiki w prowadzeniu badań naukowych; - ma podstawową wiedzę o miejscu i znaczeniu logiki w relacji do innych nauk oraz o specyfice przedmiotowej i metodologicznej logiki ; - ma uporządkowaną znajomość i rozumie główne kierunki logiki, począwszy od logiki starożytnej (np. sylogistyka, Klasyczny Rachunek Zdań), poprzez logiki nowożytne (np. Rachunek Kwantyfikatorów) i współczesne (np. logika modalna, deontyczna, wielowartościowa), a także jej działy: logikę formalną, semiotykę i metodologię; - zna najważniejszych twórców logiki od czasów starożytnych do współczesnych, w tym polskich przedstawicieli tej dyscypliny	K_W04	aktywny udział w ćwiczeniach, zaliczenie testu, przygotowanie prezentacji, przygotowanie pracy pisemnej	Wykład, ćwiczenia
- poprawnie stosuje poznaną terminologię z zakresu logiki; - ma świadomość praktycznego zastosowania wiedzy z zakresu logiki, zwłaszcza w dziedzinie psychologii; - na bazie posiadanej wiedzy jest w stanie odnieść się krytycznie do pewnych argumentów, wyrazić własne stanowisko w sposób merytoryczny, w tym przedstawić argumenty na rzecz jego przyjęcia	K_U01 K_U02 K_U03	aktywny udział w ćwiczeniach, zaliczenie testu, przygotowanie prezentacji, przygotowanie pracy pisemnej	Wykład, ćwiczenia
- jest zdolny do precyzyjnego formułowania i wyrażania swych myśli, sądów, poglądów i przekonań przy użyciu adekwatnych pojęć logicznych	K_K01	aktywny udział w ćwiczeniach, zaliczenie testu, przygotowanie prezentacji, przygotowanie pracy pisemnej	Wykład, ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Sprawdzenie efektów za pomocą testu pisemnego. Warunki zaliczenia: aktywny udział w ćwiczeniach, zaliczenie testu, przygotowanie prezentacji, przygotowanie pracy pisemnej, a także sprawdzenia poziomu wiedzy końcowej studenta na podstawie oceny końcowej opatrzonej progi punktowe (60%-70% ocena dostateczna, 71%-85% ocena dobra, 86%-100% ocena bardzo dobra).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Udział w wykładzie	15	9
Udział w ćwiczeniach	30	18
Udział w konsultacjach	10	10
Przygotowanie do zajęć, zaliczenia i egzaminu	42	60
Egzamin	3	3
Łączny nakład pracy studenta w godz.	100	100
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	2	1,5
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	2	2,5
Liczba punktów ECTS	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

- B. Stanosz: Ćwiczenia z logiki, PWN, Warszawa 2004;
- M. Tokarz: Wykłady z logiki, seria: Podręczniki Akademickie Wyższa Szkoła Zarządzania i Nauk Społecznych, Tychy 1998;
- K. Wieczorek: Wprowadzenie do logiki (dla studentów wszystkich kierunków), Wydawnictwo Skrypt, Warszawa 2005;

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Frysztański K., Socjologia problemów społecznych, Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR, Warszawa;
- B. Stanosz: Wprowadzenie do logiki formalnej, PWN, Warszawa 2004;
- M. Tokarz: Argumentacja, perswazja, manipulacja, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2006;
- K. Szymanek, K. Wieczorek, A. Wójcik: Sztuka argumentacji. Ćwiczenia w badaniu argumentów, PWN, Warszawa 2003.

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

PODSTAWY PRACY PRAKTYCZNEJ (OBSERWACJA, ROZMOWA PSYCHOLOGICZNA, WYWIAD)

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PPP(o,rp,w)

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Katarzyna Grunt-Mejer

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii i/lub
psycholodzy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	30	2	II	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		II	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Prezentacja i omówienie podstawowych narzędzi konwersacyjnych.

Kształtowanie sprawności posługiwania się podstawowymi narzędziami konwersacyjnymi. Budowanie podstawowych umiejętności nawiązywania kontaktu interpersonalnego podczas prowadzenia rozmowy psychologicznej.

Budowanie podstawowych umiejętności nawiązywania kontaktu interpersonalnego podczas prowadzenia wywiadu diagnostycznego. Rozwój zdolności pracy w grupie i udzielania informacji zwrotnych. Budowanie zdolności do dostrzegania zjawisk psychologicznych występujących podczas rozmowy u osoby, z którą rozmawiam i reagowania na te zjawiska. Budowanie zdolności do dostrzegania zjawisk psychologicznych u psychologa i reagowania na nie. Kształtowanie umiejętności rozpoznawania własnych źródeł powstawania trudności w kontakcie z drugim człowiekiem. Prezentacja podstawowych technik radzenia sobie z oporem pacjenta. Kształtowanie podstawowych umiejętności radzenia sobie z oporem pacjenta. Kształtowanie umiejętności do refleksji na temat zagrożeń wynikających z naruszania zasad etycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Co dzieje się podczas rozmowy? Rodzaje pytań.
- Czas i przestrzeń dla rozmówcy.
- Informacje zwrotne w grupie, podczas rozmowy indywidualnej, wywiadu.
- Rozróżnianie i utrzymywanie granic.
- Parafrazy.
- Dostrzeganie reakcji emocjonalnej.
- Osobisty rezonans emocjonalny.
- Osobisty – nieosobisty ton wypowiedzi.

- Kierowanie rozmową – utrzymywanie tematu.
- Klaryfikacja i milczenie.
- Przejawy oporu.
- Reakcja psychologa na opór.
- Relacja diagnostyczna.
- Wywiad.
- Etyka w praktyce.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca indywidualna i w grupach, case-study, dyskusja problemowa

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
<ul style="list-style-type: none"> - Opisuje i rozumie działanie podstawowych narzędzi konwersacyjnych. - Omawia podstawowe techniki radzenia sobie z oporem pacjenta i rozumie ich działanie. - Daje przykłady naruszenia zasad etycznych i wskazuje związki z zagrożeniami jakie niosą. - Omawia różnice między wywiadem psychologicznym a rozmową psychologiczną. 	K_W08 K_W10 K_W11	Aktywność na zajęciach, prezentacja	ćwiczenia
<ul style="list-style-type: none"> - Umie posługiwać się podstawowymi instrumentami konwersacyjnymi. - Umie nawiązać kontakt interpersonalny w kontekście profesjonalnym. - Umie dostrzegać na bieżąco i reagować na podstawowe sygnały, jakie wysyła pacjent. - Umie dostrzegać na bieżąco własne sygnały i ich wpływ na rozmówcę. - Stosuje podstawowe umiejętności do radzenia sobie z oporem pacjenta. - Umie rozpoznać podstawowe własne źródła trudności w kontakcie z drugim człowiekiem. - Przeprowadza podstawowy wywiad psychologiczny. 	K_U05 K_U10	Aktywność na zajęciach, prezentacja	ćwiczenia
<ul style="list-style-type: none"> - Wyraża w sposób zrozumiały swoje spostrzeżenia. - Prezentuje swoją pracę w grupie. - Udziela konstruktywnych informacji zwrotnych na temat pracy innych osób. - Odbiera informacje zwrotne na swój temat - Pracuje w grupie: przedstawia swoje stanowisko, uwzględnia argumenty innych osób, współpracuje merytorycznie i organizacyjnie, realizuje wspólne zadania. 	K_K04 K_K06	Aktywność na zajęciach, prezentacja	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Oceną końcową jest średnią ocen uwzględniająca ocenę przygotowania i prezentacji w czasie zajęć zagadnień przewidzianych w programie przedmiotu (aktywności studenta na zajęciach) i ocenę za prezentację.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Udział w ćwiczeniach	30	18
Udział w konsultacjach	8	8
Przygotowanie do zajęć i zaliczenia	37	49
Łączny nakład pracy studenta w godz.	75	75
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	1	2
Liczba punktów ECTS	3	

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Romanowska K. (2009). Opór, praca z oporem. (188 - 215). W: Stemplewska-Żakowicz K., Krejtz K. (red.) Wywiad psychologiczny 2. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.
- Szustrowa T. (2009). Swobodne techniki diagnostyczne. W: Wywiad i obserwacja Stemplewska-Żakowicz K., Krejtz K. (red.) Wywiad psychologiczny 1. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.
- Ustian D. (2009). Pytania i inne instrumenty konwersacyjne. Zastosowania praktyczne. (152 - 188). W: Stemplewska-Żakowicz K., Krejtz K. (red.) Wywiad psychologiczny 2. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Enright J. (1984). Poradnictwo i terapia bez oporu. W: Santorski J. (red.). Nowe strategie i techniki pomocy psychologicznej. Warszawa: Polskie Towarzystwo Higieny Psychiczej.
- Stemplewska-Żakowicz K., Krejtz K. red. (2009). Wywiad psychologiczny 1. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.
- Stemplewska-Żakowicz K., Krejtz K. red. (2009). Wywiad psychologiczny 2. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.
- Stemplewska-Żakowicz K., Krejtz K. red. (2009). Wywiad psychologiczny 3. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych Polskiego Towarzystwa Psychologicznego.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

METODOLOGIA BADAŃ PSYCHOLOGICZNYCH **ZE STATYSTYKA I**

Kod przedmiotu: 14.0-WP-PSCh-MBPzS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr. hab. Oleg Gorbaniuk

Prowadzący: Nauczyciele akademicy Instytutu Psychologii WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	30	1	III	Zaliczenie z oceną	6	
Laboratorium	30	1		Zaliczenie z oceną		
Studia niestacjonarne						
Wykład	18		III	Zaliczenie z oceną		
Laboratorium	18			Zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z terminologią i pojęciami stosowanymi w metodologii i statystyce badań społecznych; zapoznanie z głównymi modelami badawczymi, strategiami i metodami badań stosowanymi w naukach społecznych; nabycie umiejętności formułowania problemów i hipotez, projektowania i przeprowadzania badań, analizowania materiału empirycznego, opracowywania raportów z badań, a także prezentowania wyników; nabycie umiejętności stosowania programu SPSS. Wyrobienie gotowości do podejmowania konstruktywnych działań badawczych – indywidualnie i w pracy zespołowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Modele poznania naukowego: indukcyjny i dedukcyjny. Specyfika podejścia ilościowego i jakościowego w badaniach rodziny: różnice i wynikające stąd konsekwencje odnośnie wyboru metod badania i sposobu opracowania projektu badawczego. Rodzaje zmiennych i ich operacjonalizacja. Formułowanie problemu badawczego w oparciu o znajomość aktualnego stanu wiedzy w danej dziedzinie. Rodzaje hipotez badawczych i ich testowanie. Procedura badawcza eksperymentalna i korelacyjna – związane z nimi możliwości interpretacyjne. Dobór adekwatnych metod badawczych. Możliwości statystycznego opracowania danych w zależności od charakteru analizowanych zmiennych. Podstawowe umiejętności związane z realizacją projektu badawczego. Zasady krytycznego czytania artykułów i opracowań dotyczących badań rodziny. Metody poszukiwania informacji naukowej, posługiwanie się internetem jako źródłem informacji i jako formą nawiązywania kontaktów z innymi badaczami. Zasady etyczne obowiązujące badacza w jego kontaktach z osobami uczestniczącymi w naukowym badaniu rodziny

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, prezentacje multimedialne, praca w grupach, ćwiczenia laboratoryjne, praca z książką, praca z dokumentem źródłowym

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
<p>Student:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zna i definiuje terminologię używaną w metodologii badań psychologicznych; - zna miejsce psychologii w systemie nauk empirycznych; - zna specyfikę metodologiczną psychologii (główne modele badawcze, strategie i metody badań stosowanych w naukach społecznych); - rozumie podstawowe pojęcia z zakresu ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego głównie w odniesieniu do typowych narzędzi wykorzystywanych w psychologii i podlegających takiej ochronie; - rozumie zasady i normy etyczne i z etyki zawodowej; - rozumie jak wiedza wynikająca z badań (zastosowania metodologii) pozwala wyjaśnić rzeczywistość społeczną w aspekcie mechanizmów psychologicznych. 	K_W01 K_W10 K_W12	Egzamin pisemny, test, kolokwia, praca zaliczeniowa, test praktyczny, bieżąca kontrola na zajęciach	Wykład, laboratorium
<p>Student potrafi i posiada umiejętność:</p> <ul style="list-style-type: none"> - obserwacji zjawisk psychologicznych i społecznych przy wykorzystaniu różnych źródeł sformułować problem badawczy i hipotezy oraz zaprojektować i przeprowadzić oraz zanalizować badanie empiryczne; - dobrania grupy badawczej adekwatnej do problemu badawczego; - opracować raport z przeprowadzonego badania, prezentować i interpretować wyniki badań, - na podstawie wyników badań potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów psychologicznych. 	K_U02 K_U03 K_U05	Egzamin pisemny, test, kolokwia, praca zaliczeniowa, test praktyczny, bieżąca kontrola na zajęciach	Wykład, laboratorium
<p>Student:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wykazuje gotowość w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań badawczych w zakresie psychologii i angażuje się we współpracę - potrafi wykazać zaangażowanie w projektowanie, planowanie i realizowaniu badań psychologicznych; - ma świadomość w zakresie zasad etyki zawodowej; - potrafi w sposób przedsiębiorczy zaplanować i przeprowadzić badanie empiryczne. 	K_K06	Egzamin pisemny, test, kolokwia, praca zaliczeniowa, test praktyczny, bieżąca kontrola na zajęciach	Wykład, laboratorium

WARUNKI ZALICZENIA:

Oceny na podstawie egzaminu pisemnego, kolokwiów w postaci testów sprawdzających wiedzę, kompetencje oraz umiejętności, a także samodzielnej pracy studenta i pracy zaliczeniowej: przygotowanie projektu badawczego, przeprowadzenie badań i prezentacji wyników badań (pisemna i ustna). Podstawę do uzyskania zaliczenia z przedmiotu stanowić będzie również test praktyczny – wykonanie zadań statystycznych przy pomocy programu statystycznego.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	70	51
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	80	99
Łącznie	150	150
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	4
Łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Babbie E., Badania społeczne w praktyce, Warszawa 2006.
- Bedyńska S., Statystyczny drogowskaz, Warszawa 2007.
- Brzeziński J., Metodologia badań naukowych i diagnostycznych. W: J. Strelau (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki. Podstawy psychologii. Gdańsk 2000.
- Brzeziński J., Problemy etyczne badań naukowych i diagnostycznych. W: J. Strelau (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki. Podstawy psychologii, Gdańsk 2000.
- Ferguson G. A., Takai Y., Analiza statystyczna w psychologii i pedagogice, Warszawa 2003
- Górniak J., Wachnicki J., Pierwsze kroki w analizie danych SPSS Polska, Kraków 2000.
- Guiford J.P., Podstawowe metody statystyczne w psychologii i pedagogice.
- Malarska A., Statystyczna analiza danych wspomagana programem SPSS, Kraków 2005.
- Sadowska W. Statystyka na co dzień, Warszawa 1999.
- Sobczak M., Statystyka, Warszawa 2000.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Góralski A., Metody opisu i wnioskowania statystycznego w psychologii i pedagogice,
- Szymczak W., Podstawy statystyki dla psychologów. Podręcznik Akademicki. Warszawa 2008.
- Kwiatkowska G.E., Stasiuk K., (red.), SPSS w praktyce psychologicznej. Lublin 2008.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

PSYCHOLOGIA SPOŁECZNA

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PSP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	30	2	III	egzamin	7	
Ćwiczenia	30	2		zaliczenie z oceną		
Studia niestacjonarne						
Wykład	18	2	III	egzamin		
Ćwiczenia	18	2		zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Student ma wiedzę o przedmiocie i zakresie psychologii społecznej; zna specyfikę i kierunki jej rozwoju oraz wybrane metody i narzędzia opisu, w tym techniki pozyskiwania danych, analizowania zjawisk społecznych oraz rządzących nimi prawidłowości; ma rozszerzoną wiedzę o człowieku jako jednostce działającej w strukturach społecznych i organizacyjnych. Zna ogólne i szczegółowe mechanizmy wywierające wpływ na zachowania społeczne.

Student posługując się specjalistyczną terminologią psychologiczną potrafi obserwować, interpretować i wyjaśniać zjawiska społeczne; posiada umiejętność samodzielnego rozpoznawania i interpretacji zachowań człowieka, formułowania własnych opinii na ten temat, stawiania hipotez badawczych i ich weryfikowania.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Przedmiot psychologii społecznej. Historia psychologii społecznej. Związki psychologii społecznej z innymi dyscyplinami nauki i subdyscyplinami psychologii. Sytuacja społeczna. Teoretyczne podstawy interpretacji zjawisk społecznych. Psychologiczne mechanizmy funkcjonowania człowieka w sytuacjach społecznych. Metody badań psychologii społecznej. Aspekty etyczne badań psychologii społecznej. Koncepcje dotyczące natury ludzkiej. Wiodące teorie psychologii społecznej (teoria atrybucji, dysonansu poznawczego, społecznego uczenia się i modelowania). Interakcja i wywieranie wpływu. Komunikacja społeczna. Agresja jako zjawisko i problem społeczny. Grupa społeczna. Atrakcyjność interpersonalna. Zachowania prospołeczne. Konformizm i nonkonformizm. Stereotypy, uprzedzenia, stygmatyzacja. Teorie socjalizacji. Możliwości wykorzystania dorobku psychologii społecznej w praktyce.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, dyskusja, prezentacja multimedialna, eksperyment, krytyczna ocena i analiza

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Zna terminologię używaną w psychologii społecznej oraz jej zastosowanie w dyscyplinach pokrewnych na poziomie rozszerzonym; - ma pogłębioną i rozszerzoną wiedzę o źródłach i miejscu psychologii społecznej w systemie dyscyplin psychologicznych i innych nauk społecznych; - ma pogłębioną wiedzę o rodzajach więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowościach istotnych z punktu widzenia procesów psychologicznych, zwłaszcza psychologii rodziny oraz psychologii grupy; - ma rozszerzoną wiedzę o wybranych relacjach i strukturach międzyludzkich (rodziny, zawodowych, kulturowych), oraz historycznej ewolucji poglądów na ich temat.	K_W01 K_W04 K_W05 K_W06	Dyskusja, aktywność podczas zajęć, testy sprawdzające wiedzę, rozwiązywanie sytuacji problemowych dotyczących zjawisk w psychologii społecznej, egzamin	Wykład, ćwiczenia
Potrąfi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie; posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące zagadnień psychologii społecznej z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając również z wiedzy dyscyplin pokrewnych; - posiada pogłębione umiejętności prezentowania własnych pomysłów, wątpliwości i sugestii, popierania ich rozbudowaną argumentacją w kontekście wybranych perspektyw teoretycznych, poglądów różnych autorów, kierując się przy tym zasadami etycznymi; - ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania złożonych sytuacji psychospołecznych oraz analizowania zjawisk grupowych na poziomie psychologicznym.	K_U02 K_U07 K_U09 K_U10	Dyskusja, aktywność podczas zajęć, testy sprawdzające wiedzę, rozwiązywanie sytuacji problemowych dotyczących zjawisk w psychologii społecznej, egzamin	Wykład, ćwiczenia
Ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności; rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego oraz uczenia się przez całe życie; - odznacza się rozwagą, dojrzałością i zaangażowaniem w projektowaniu, planowaniu i realizowaniu działań psychologicznych;	K_K02 K_K04	Dyskusja, aktywność podczas zajęć, testy sprawdzające wiedzę, rozwiązywanie sytuacji problemowych dotyczących zjawisk w psychologii społecznej, egzamin	Wykład, ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z egzaminu (50% wartości oceny) oraz ocena uzyskana po zakończeniu ćwiczeń z przedmiotu (50% wartości oceny), w której skład wchodzi: oceny cząstkowe uzyskane w wyniku indywidualnej aktywności studenta, aktywne uczestnictwo studenta w pracy zespołowej oraz sprawdzenia poziomu wiedzy teoretycznej studenta (test 20% pytań stanowią pytania otwarte, 80% pytań stanowią pytania zamknięte, jednokrotnego wyboru).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	60	36
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	115	139
Łącznie	175	175
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2,5	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	4,5	5
Łącznie	7	7

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Aronson E., Wilson T., Akert R. (2006). Psychologia społeczna. Serce i umysł. Poznań.
- Cialdini R. (1994). Wywieranie wpływu społecznego. Gdańsk.
- Wojciszke B. (2002). Człowiek wśród ludzi. Zarys psychologii społecznej. Warszawa.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:**UWAGI:****PROGRAM OPRACOWAŁ:**

PSYCHOLOGIA EMOCJI I MOTYWACJI

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PEiM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jerzy Herberger

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	30	2	III	egzamin	7	
Ćwiczenia	30	2		zaliczenie z oceną		
Studia niestacjonarne						
Wykład	18		III	egzamin		
Ćwiczenia	18			zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest zrozumienie powstawania procesów emocjonalnych, odróżnianie emocji pierwotnych od wtórnych, odróżnianie emocji od reakcji instynktownych, odróżniania emocji spontanicznych od tych, które są udawane w celu osiągnięcia określonych celów. Ponadto uczestnik kursu ma zdobyć wiedzę odnośnie mechanizmów powstawania procesów motywacyjnych, rozróżniania ich typów, kształtowania i wzbudzania motywacji osiągnięć, wpływu procesów motywacyjnych na funkcjonowanie jednostki jak i grup społecznych. Zdobyta wiedza ma pozwolić słuchaczom nabyć podstawową umiejętność interpretacji funkcjonowania człowieka w kontekście przeżywanych przez niego emocji oraz umiejętnego łączenia zależności pomiędzy emocjami a poznaniem człowieka, umiejętność implikowania procesów motywacyjnych z procesów emocjonalnych. Uświadomienie, że procesy emocjonalne i motywacyjne stanowią podstawowy wymiar obok poznawczych w funkcjonowaniu człowieka, kierowaniu jego zachowaniem i wpływaniu na budowę osobowości człowieka

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wymogiem przystąpienia do kursu jest opanowanie wiedzy z zakresu procesów poznawczych, współczesnej myśli psychologicznej oraz biologicznych mechanizmów zachowania.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Mechanizmy wzbudzania emocji - aspekt psychologiczny i biologiczny. Integracja obu podejść - systemy: neuronalny, sensomotoryczny, motywacyjny i poznawczy. Emocje wzbudzane w sposób uświadomiany i nieświadomiany przez podmiot.

Emocje podstawowe i pochodne. Problem powstawania emocji pochodnych. Różnice między poszczególnymi stanami afektywnymi: nastrój, emocje, afekt, pobudzenie. Zaburzenia emocjonalne.

Ekspresja emocji. Twarz w ekspresji emocji. Kulturowe aspekty ekspresji emocji. Relacje emocji z poznaniem i zachowaniem.

Pierwotność emocji versus poznania. Współzależność emocji i poznania. Automatyczna i podmiotowa regulacja emocji i nastroju.

Klasyczne teorie emocji. Poznawcze teorie emocji. Podstawowe podejścia do motywacji (etologiczne, psychodynamiczne, behawiorystyczne, poznawcze, humanistyczne, topologiczne).

Mechanizmy leżące u podstaw motywacji. Procesy afektywne, jako mechanizm motywacyjny.

Procesy poznawcze, jako mechanizm motywacyjny.

Motywacja w przebiegu zachowania: uruchomienie zachowania, podtrzymanie aktywności, zaniechanie versus zakończenie działania.

Motywacja wewnętrzna i zewnętrzna. Czynniki osłabiające motywację wewnętrzną.

Motywacja osiągnięć. Rozwojowe i kulturowe aspekty motywacji osiągnięć. Motywacje związane z obrazem własnej osoby.

Motywacje samoaktualizacji i samorozwoju. Przywracanie i zaburzenie istniejącej równowagi. Motywacja zadaniowa. Plany działania.

Perspektywa czasowa w procesach motywacyjnych. Motywacje symultaniczne i hierarchiczne.

Konflikty motywacyjne. Inni ludzie w procesach motywacyjnych

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwersatoryjny obejmuje 30 godzin lekcyjnych w trakcie jednego semestru. Wiedza z zakresu psychologii emocji i motywacji prezentowana jest w formie wykładu z wykorzystaniem technik multimedialnych (prezentacje multimedialne obejmujące wszystkie prezentowane zagadnienia). Ćwiczenia opierają się na pogadankach, symulacjach, metodzie przypadków, metodach ekspresyjnych, inscenizacjach i pracy w grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
W wyniku przeprowadzonych zajęć student powinien być w stanie: - scharakteryzować podstawowe terminy związane z psychologią emocji i motywacji; - znać wzajemne powiązania psychologii emocji i motywacji z innymi dyscyplinami psychologii w tym z psychologią poznawczą, osobowości, społeczną i kliniczną;	K_W01	egzamin	wykład
- scharakteryzować główne nurty psychologii, orientacje badawcze i metodologię badań psychologii emocji i motywacji; - scharakteryzować współczesne ujęcia emocji i motywacji.	K_W06	egzamin	wykład
W wyniku przeprowadzonych zajęć student powinien potrafić/mieć umiejętność: - interpretowania na podstawie obserwacji i badania występowanie procesów emocjonalnych i motywacyjnych; - wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu emocji i motywacji w konstruowaniu projektów badawczych i praktycznych;	K_U03	bieżąca kontrola na zajęciach	ćwiczenia
- sprawnie i precyzyjnie wyjaśniać w oparciu o wiedzę teoretyczną zjawiska związane z procesami emocjonalnymi i motywacyjnymi; - twórczego i indywidualnego podejścia do procesów emocjonalnych i motywacyjnych opartego na podstawach teoretycznych i etycznych.	K_U05	bieżąca kontrola na zajęciach	ćwiczenia
W wyniku przeprowadzonych zajęć student ma/wykazuje: - pogłębioną świadomość swojej wiedzy na temat emocji i motywacji z koniecznością wzbogacania jej o nowe doniesienia naukowe;	K_K02	bieżąca kontrola na zajęciach	ćwiczenia
- posiada świadomość wpływu kontaktu z drugim człowiekiem na proces wzbudzania i podtrzymywania procesów emocjonalnych i motywacyjnych.	K_K06	bieżąca kontrola na zajęciach	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Do zaliczenia wykładu wymagana jest zdanie egzaminu końcowego z progiem procentowym. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń. Ocena z ćwiczeń opierać się będzie na ocenie aktywności na zajęciach i pracy pisemnej.

Na ocenę końcową składa się średnia z oceny z ćwiczeń i egzaminu. Warunkiem zaliczenia jest pozytywna ocena z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Udział w wykładzie	30	18
Udział w ćwiczeniach	30	18
Udział w konsultacjach	20	20
Przygotowanie do zajęć, zaliczenia i egzaminu	97	121
Egzamin	3	3
Łączny nakład pracy studenta w godz.	180	180
Zajęcia z udziałem	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	4	5
Liczba punktów ECTS	7	

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Łosiak W. Psychologia emocji. Warszawa 2007.
- Oatley K., Jenkins J. M. . Zrozumieć emocje. Warszawa 2003.
- Parkinson, B. i Colman, A. M. Emocje i motywacja. Poznań 1999.
- Franken R.E. Psychologia motywacji. Gdańsk 2005.
- Ekman P., Davidson R.J. Natura emocji. Podstawowe zagadnienia. Gdańsk 1999.
- Lewis M., Haviland-Jones J.M. Psychologia emocji. Gdańsk 2005.
- Strelau J. Psychologia. Gdańsk 2000.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- DeCatanzaro D.A. Motywacje i emocje. Poznań 1999.
- Gasiul H. Teorie emocji i motywacji. Warszawa 2007.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

PSYCHOLOGIA TWÓRCZOŚCI

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Urszula Gembara

Prowadzący: dr Urszula Gembara

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	30	2	III	Egzamin	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		III	Egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem wykładu jest zapoznanie studentów z wybranymi problemami, pojęciami i zagadnieniami związanymi z psychologią twórczości. Dostarczenie w oparciu o efekty kształcenia wiedzy związanej ze stosowaniem psychologii twórczości w procesie diagnostyki i pomocy psychologicznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

podstawowa wiedza z zakresu psychologii ogólnej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Istota i rozumienie twórczości; Psychoanalityczne, humanistyczne i poznawcze teorie twórczości. Emocje i motywacje w twórczości. Percepcja w twórczości. Psychopatologia twórczości. Myślenie twórcze. Uzdolnienia twórcze. Osobowość i postawa twórcza. Proces twórczy. Rozwój twórczy. Psychologiczna diagnoza twórczości.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady konwersatoryjne, wykład problemowy, prezentacje multimedialne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrafi opisać istotę procesów twórczych, określić i wyjaśnić podstawowe rozumienie kreatywności i twórczości, przedstawić biologiczne, społeczne i kulturowe źródła twórczości, przedstawić związki twórczości z inteligencją, myśleniem, emocjami, motywacją, osobowością, postawą i relacjami interpersonalnymi. Zna podstawowe psychologiczne koncepcje twórczości – behawiorystyczną, psychoanalityczną, humanistyczną, poznawczą.	K_W03 K_W06	egzamin	wykład
Potrafi wyrażać postawę kreatywną w na piśmie.	K_U09	egzamin	wykład
Student powinien rozumieć wagę twórczości dla rozwoju człowieka i kultury, powinien sam także w sobie rozwinąć orientację i postawę twórczą.	K_K02	Obserwacja na zajęciach	wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

Egzamin w formie pisemnej złożony z dwóch części – testowej i opisowej. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena z egzaminu opatrzonego w progi punktowe (60%-70% ocena dostateczna, 71%-85% ocena dobra, 86%-100% ocena bardzo dobra).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Udział w wykładzie	30	18
Udział w konsultacjach	10	10
Przygotowanie do zajęć i egzaminu	57	69
Egzamin	3	3
Łączny nakład pracy studenta w godz.	100	100
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	1,5	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	2,5	3
Liczba punktów ECTS	4	

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Nęcka E. Psychologia twórczości, Gdańsk, 2003.
- Popek S. Człowiek jako jednostka twórcza., Lublin, 2003.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Dąbrowski K., Rozwój osoby [w:] Teorii Dezintegracji Pozytywnej, pod red. Cz. Cekiery, Gdańsk, 2000, .
- Kuśpit, M., Postawa twórcza a poziom kompetencji społecznych. [W:] S. Popek (red.). Twórczość w teorii i praktyce., Lublin, 2004.
- Matuszewicz C., Psychologia wartości., Poznań, 1995, .
- Nęcka E., Proces twórczy i jego ograniczenia., Kraków, 1987.
- Nęcka, E., Twórcze rozwiązywanie problemów., Kraków, 1994,
- Sołowiej J. Psychologia twórczości. Gdańsk 1997
- Strelau J., Doliński D., Psychologia. Podręcznik akademicka Tom II, Gdańsk 2008.
- Szmidt K. J., Pedagogika twórczości. Gdańsk 2007

- Szmidt K.J., Trening twórczości w szkole wyższej, Łódź, 2005.
- Połowniak M. Kreatywność a kompetencje społeczne relacje między nasileniem kompetencji społecznych a poziomem i stylem twórczości oraz postawą twórczą. [W:] J. Łaszczyk, M. Jabłonowska (red.). Uczeń zdolny wyzwaniem dla współczesnej edukacji., Warszawa, 2008.

oraz inna literatura zalecana przez prowadzącego.

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

METODOLOGIA BADAŃ PSYCHOLOGICZNYCH ZE STATYSTYKA II

Kod przedmiotu: 14.0-WP-PSCh-MBPzS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr hab. Oleg Gorbaniuk

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					7
Wykład	30	1	IV	Egzamin	
Laboratorium	30	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		IV	Egzamin	
Laboratorium	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Wzbogacenie wiedzy studentów z zakresu terminologii i pojęć stosowanych w metodologii i statystyce badań społecznych. Rozwinięcie umiejętności formułowania problemów i hipotez, projektowania i przeprowadzania badań, analizowania materiału empirycznego, opracowywania raportów z badań, a także prezentowania wyników. Doskonalenie umiejętności stosowania programu SPSS. WYROBIENIE GOTOWOŚCI DO PODEJMOWANIA konstruktywnych działań badawczych – indywidualnie i w pracy zespołowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstawowych pojęć z zakresu Metodologii ze statystyką tj. zmienna niezależna i zależna; metod badawcze: eksperyment, obserwacja, badania kwestionariuszowe (korelacyjne), sondażowe, wywiady.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Specyfika podejścia ilościowego i jakościowego w badaniach rodziny: różnice i wynikające stąd konsekwencje odnośnie wyboru metod badania i sposobu opracowania projektu badawczego. Formułowanie problemu badawczego w oparciu o znajomość aktualnego stanu wiedzy w danej dziedzinie. Dobór adekwatnych metod badawczych. Możliwości statystycznego opracowania danych w zależności od charakteru analizowanych zmiennych. Zaawansowane umiejętności związane z realizacją projektu badawczego oraz krytycznego czytania artykułów i opracowań dotyczących badań rodziny. Metody poszukiwania informacji naukowej, posługiwanie się internetem jako źródłem informacji i jako formą nawiązywania kontaktów z innymi badaczami. Zasady etyczne obowiązujące badacza w jego kontaktach z osobami uczestniczącymi w naukowym badaniu rodziny

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, prezentacje multimedialne, praca w grupach, ćwiczenia laboratoryjne, praca z książką, praca z dokumentem źródłowym

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
<p>Student:</p> <ul style="list-style-type: none"> - zna i definiuje terminologię używaną w metodologii badań psychologicznych; - zna miejsce psychologii w systemie nauk empirycznych; - zna specyfikę metodologiczną psychologii (główne modele badawcze, strategie i metody badań stosowanych w naukach społecznych); - rozumie podstawowe pojęcia z zakresu ochrony własności intelektualnej i prawa autorskiego głównie w odniesieniu do typowych narzędzi wykorzystywanych w psychologii i podlegających takiej ochronie; - rozumie zasady i normy etyczne i z etyki zawodowej; - rozumie jak wiedza wynikająca z badań (zastosowania metodologii) pozwala wyjaśnić rzeczywistość społeczną w aspekcie mechanizmów psychologicznych. 	<p>K_W01 K_W10 K_W12</p>	<p>Egzamin pisemny, test, kolokwia, praca zaliczeniowa, test praktyczny, bieżąca kontrola na zajęciach</p>	<p>Wykład, laboratorium</p>
<p>Student potrafi i posiada umiejętność:</p> <ul style="list-style-type: none"> - obserwacji zjawisk psychologicznych i społecznych przy wykorzystaniu różnych źródeł sformułować problem badawczy i hipotezy oraz zaprojektować i przeprowadzić oraz zanalizować badanie empiryczne; - doboru grupy badawczej adekwatnej do problemu badawczego; - opracować raport z przeprowadzonego badania, prezentować i interpretować wyniki badań, - na podstawie wyników badań potrafi generować oryginalne rozwiązania złożonych problemów psychologicznych. 	<p>K_U02 K_U03 K_U05</p>	<p>Egzamin pisemny, test, kolokwia, praca zaliczeniowa, test praktyczny, bieżąca kontrola na zajęciach</p>	<p>Wykład, laboratorium</p>
<p>Student:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wykazuje gotowość w podejmowaniu indywidualnych i zespołowych działań badawczych w zakresie psychologii i angażuje się we współpracę - potrafi wykazać zaangażowanie w projektowanie, planowanie i realizowaniu badań psychologicznych; - ma świadomość w zakresie zasad etyki zawodowej; - potrafi w sposób przedsiębiorczy zaplanować i przeprowadzić badanie empiryczne. 	<p>K_K06</p>	<p>Egzamin pisemny, test, kolokwia, praca zaliczeniowa, test praktyczny, bieżąca kontrola na zajęciach</p>	<p>Wykład, laboratorium</p>

WARUNKI ZALICZENIA:

Oceny na podstawie egzaminu pisemnego, kolokwiów w postaci testów sprawdzających wiedzę, kompetencje oraz umiejętności, a także samodzielnej pracy studenta i pracy zaliczeniowej: przygotowanie projektu badawczego, przeprowadzenie badań i prezentacji wyników badań (pisemna i ustna). Podstawę do uzyskania zaliczenia z przedmiotu stanowić będzie również test praktyczny – wykonanie zadań statystycznych przy pomocy programu statystycznego.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	60	51
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	115	124
Łącznie	175	175
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2.0	1.5
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	4.0	4.5
Łącznie	6	6

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Babbie E., Badania społeczne w praktyce, Warszawa 2006.
- Bedyńska S., Statystyczny drogowskaz, Warszawa 2007.
- Brzeziński J., Metodologia badań naukowych i diagnostycznych. W: J. Strelau (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki. Podstawy psychologii. Gdańsk 2000.
- Brzeziński J., Problemy etyczne badań naukowych i diagnostycznych. W: J. Strelau (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki. Podstawy psychologii, Gdańsk 2000.
- Ferguson G. A., Takai Y., Analiza statystyczna w psychologii i pedagogice, Warszawa 2003
- Górniak J., Wachnicki J., Pierwsze kroki w analizie danych SPSS Polska, Kraków 2000.
- Guiford J.P. Podstawowe metody statystyczne w psychologii i pedagogice.
- Malarska A., Statystyczna analiza danych wspomagana programem SPSS, Kraków 2005.
- Sadowska W. Statystyka na co dzień, Warszawa 1999.
- Sobczak M., Statystyka, Warszawa 2000.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Góralski A., Metody opisu i wnioskowania statystycznego w psychologii i pedagogice,
- Szymczak W., Podstawy statystyki dla psychologów. Podręcznik Akademicki. Warszawa 2008.
- Kwiatkowska G.E., Stasiuk K., (red.), SPSS w praktyce psychologicznej. Lublin 2008.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

PSYCHOLOGIA OSOBOWOŚCI

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-POs

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Dorota Niewiedział

Prowadzący: Pracownicy Instytutu Psychologii WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	30	2	IV	egzamin	7	
Ćwiczenia	45	3		zaliczenie z oceną		
Studia niestacjonarne						
Wykład	18		IV	egzamin		
Ćwiczenia	27			zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zdobycie wiedzy dotyczącej rozumienia osobowości, jej funkcjonowania i jej złożonej natury. Przystąpienie do różnych podejść teoretycznych do tego zagadnienia oraz umiejętność ich rozumienia, rozróżniania oraz stosowania do analizy konkretnych przypadków.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wymagana jest wiedza z zakresu podstaw psychologii, historii myśli psychologicznej, psychologii procesów poznawczych i psychologii rozwoju człowieka

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zagadnienia wprowadzające: specyfika nauki o osobowości, definicje osobowości, założenia przyjmowane w tworzeniu teorii osobowości, kryteria oceny teorii osobowości. Pochodynamiczne ujęcie osobowości – Freud oraz jego następcy. Kierunki i uwarunkowania rozwoju osobowości według koncepcji humanistycznych (Rogers, Maslow). Wątek organicystyczny i wątek fenomenologiczny w koncepcjach humanistycznych. Osobowość jako zespół cech: Allport, Cattell, Eysenck. Podejście leksykalne w badaniach osobowości. Costa i McCrae: pięcioczynnikowy model osobowości (Wielka Piątka). Redukcjonistyczne ujęcie osobowości w koncepcjach behawiorystycznych. Koncepcje osobowości wypracowane w psychologii społecznego uczenia się (Rotter, Bandura, Mischel). Poznawcze podejście do osobowości - wczesne koncepcje: Kelly'ego teoria konstruktów osobistych, Rokeacha koncepcja umysłu dogmatycznego. Struktura i funkcje osobowości. Poznawcze składniki osobowości według koncepcji współczesnych. Struktura Ja: poznawcza podstawa integracji zachowania. Emocjonalne i motywacyjne składniki osobowości oraz funkcje osobowości. Perspektywy integracji teorii osobowości.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, prezentacje multimedialny, praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, dyskusja, praca w grupach, metoda przypadków.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi definiować osobowość w różnych ujęciach teoretycznych i scharakteryzować różne aspekty funkcjonowania osobowości. Student wymienia i opisuje teorie osobowości, rozumie różnorodność właściwości osobowości oraz istotę jej struktury i funkcji.	K_W03 K_W07	Egzamin pisemny, test, projekt, bieżąca kontrola na zajęciach,	Wykład, ćwiczenia
Student potrafi objaśniać czym jest osobowość oraz jaka jest dynamika osobowości, jej rozwój, zmiany i stałość. Student potrafi objaśniać jaka jest rola kultury i sytuacyjnego kontekstu w funkcjonowaniu osobowości. Student stosuje teorię do analizy przypadków i wdraża zdobytą wiedzę do rozumienia osobowości konkretnych ludzi, w różnych kontekstach sytuacyjnych. Student opracowuje prezentację, referat i analizę przypadku.	K_U03 K_U05 K_U09 K_U10	Egzamin pisemny, test, projekt, bieżąca kontrola na zajęciach,	Wykład, ćwiczenia
Student wykazuje pogłębioną świadomość roli osobowości w funkcjonowaniu człowieka oraz gotowość do rozumienia złożoności ludzkiej osobowości. Studenta charakteryzuje profesjonalizm i odpowiedzialność w rozumieniu i badaniu osobowości.	K_K01 K_K04	Egzamin pisemny, test, projekt, bieżąca kontrola na zajęciach,	Wykład, ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład: Egzamin pisemny w oparciu o treści poruszane na wykładzie

Ćwiczenia: Zaliczenie z oceną - ocena końcowa na podstawie punktów częściowych uzyskanych w wyniku indywidualnej aktywności studenta, jak również z punktów z przygotowanej prezentacji bądź referatu, a także pracy pisemnej.

Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Na ocenę końcową z przedmiotu składa się średnia ocen z ćwiczeń i egzaminu. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	98	68
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	82	112
Łącznie	180	180
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	4	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	5
Łącznie	7	7

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Pervin L.A. Psychologia osobowości. Gdańsk, 2002.
- Pervin L.A., John O.P. Osobowość. Teoria i badania. Kraków, 2002.
- Oleś P.K. Wprowadzenie do psychologii osobowości. Warszawa, 2003.
- Pervin L.A., Cervone D. Osobowość, teoria i badania. Kraków, 2011.
- Puchalska-Wasył M., Sobol-Kwapińska M. (red.). O osobowości praktycznie wszystko. Ćwiczenia z psychologii osobowości. Warszawa, 2006.
- Ashcraft D. Teorie osobowości. Studia przypadków. Warszawa, 2001.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Hall C.S., Lindzey G., Campbell J.B. Teorie osobowości. Warszawa, 2006..
- Gałdowa A. Klasyczne i współczesne koncepcje osobowości. Kraków, 1999.
- Niedźwieńska A. (red.) Zmiana osobowości. Wybrane zagadnienia. Kraków, 2005.
- Zimbardo Ph. G., Johnson R.L., McCann (2010). Psychologia osobowości, Warszawa: 2010.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

DIAGNOZA PSYCHOLOGICZNA

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-DPs

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel Prowadzący Przedmiot

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii i/lub
psycholodzy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	15	1	IV	Egzamin	4	
Laboratoria	30	2		Zaliczenie z oceną		
Studia niestacjonarne						
Wykład	9		IV	Egzamin		
Laboratoria	18			Zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie ze specyfiką problematyki psychologicznej diagnozy klinicznej dziecka. W tym, ze sposobami ujmowania procesu diagnozowania w psychologii. Rodzajami diagnoz. Podstawowymi założeniami studium przypadku

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Warunkiem uczestniczenia w zajęciach jest wiedza z zakresu psychologii rozwojowej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Podstawy diagnozy psychologicznej. Rodzaje diagnozy, etapy postępowania diagnostycznego. Kontakt diagnostyczny. Rola testów w badaniu psychologicznym. Pomiar w psychologii. Metody i techniki diagnostyczne: wywiad, obserwacja, testowanie. Konstrukcja i charakterystyka przeprowadzania różnych form wywiadu. Rodzaje i struktura obserwacji. Rodzaje metod testowych: kwestionariusze, techniki projekcyjne, próby zadaniowe, technika Q-sort, eksperyment diagnostyczny. Zasady prowadzenia badań, przykładowa interpretacja uzyskanych wyników badań z możliwością praktycznego ich wykorzystania. Normy i znaczenie wyników testowych. Umiejętności praktyczne i kompetencje interpersonalne w diagnozowaniu: sztuka słuchania i stawiania pytań, umiejętności nawiązywania kontaktu i komunikacji. Umiejętności techniczne diagnosty: stawianie hipotez diagnostycznych, konceptualizacja przypadku, opracowanie raportu, udzielanie informacji zwrotnych. Analiza błędów w diagnozowaniu. Główne obszary zastosowania diagnozy psychologicznej: praktyka kliniczna, edukacja, wychowanie, psychologia pracy, zarządzanie. Etyka postępowania psychologa w procesie diagnostycznym.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, ćwiczenia, ćwiczenia własne, opis przypadków, praca z materiałem źródłowym, prace pisemna

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student Zna podstawowe koncepcje psychologiczne człowieka, orientuje się w ich źródłach i zróżnicowaniu	K_W03	Praca pisemna	laboratoria
Ma wiedzę na temat diagnozy psychologicznej i zna podstawowe cele, formy i metody jej dokonywania	K_W08	opracowanie przypadku	wykład
Ma podstawową wiedzę z zakresu prowadzenia badań empirycznych związaną z formułowaniem pytań badawczych, projektowaniem badań, ich realizacją, analizą wyników i interpretacją uzyskanych rezultatów	K_W10	opracowanie przypadku	laboratoria
Wykorzystuje wiedzę teoretyczną w celu projektowania, rzeprowadzania i analizy wyników badań w ramach działań praktycznych	K_U03	projektowanie ćwiczeń własnych i diagnozy	laboratoria
Wykorzystuje wiedzę z zakresu psychologii różnic indywidualnych, psychologii społecznej i klinicznej dla celów diagnostyczno-pomocowych	K_U04	egzamin	wykład
Potrafi zastosować zasady metodologii na etapach formułowania problemu, doboru i konstrukcji zmiennych, wskaźników	K_U06	opis przypadku, egzamin	laboratoria, wykład
Ma pogłębioną samoświadomość zawodową w zakresie możliwości i ograniczeń, wykorzystując ją dla celów zawodowego i indywidualnego Rozwoju	K_K02	opis przypadku	laboratoria
Działa odpowiedzialnie w stosunku do własnych decyzji, relacji ze współpracownikami i podmiotami pomocowymi, wykazując inicjatywę	K_K04	opis przypadku	laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady: egzamin pisemny z progami procentowymi lub punktowymi;

Laboratoria: kolokwium, ocena prezentacji i/lub pracy pisemnej, aktywność na zajęciach

Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z laboratoriów.

Na ocenę końcową składa się średnia z oceny z zajęć laboratoryjnych i egzaminu. Warunkiem zaliczenia jest pozytywna ocena z zajęć laboratoryjnych i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	45	27
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	45	63
Łącznie	90	90
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1.5
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2.5
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Stemplewska – Żakowicz K., Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna; Gdańsk 2009.

- Paluchowski W.J., Diagnoza psychologiczna. Proces-narzędzia-standardy; Warszawa 2007

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Anastasi A., Urbina S., Testy psychologiczne; Warszawa 1999.
- Jarosz E., Wysocka E., Diagnoza psychopedagogiczna. Podstawowe problemy i rozwiązania; Warszawa 2006.
- Suchańska A., Rozmowa i obserwacja w diagnozie psychologicznej; Warszawa 2007.
- Szustrowa T., Swobodne techniki diagnostyczne. Wywiad i obserwacja, Warszawa 1991.

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Marzanna Farnicka, dr

PODSTAWY PRACY EMPIRYCZNEJ **(PROJEKT ZE STUDENTAMI)**

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PPE(p)

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Marzanna Farnicka

Prowadzący: nauczyciele akademicy Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Seminarium	30	2	IV	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Seminarium	18		IV	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Podstawowa znajomość pojęć koniecznych do prowadzenia badań naukowych. Znajomość podstawowych metod, technik i narzędzi badania naukowego. Zdolność prowadzenia empirycznych, korelacyjnych i obserwacyjnych badań w zakresie psychologii. Świadomość istotności prowadzenia badań empirycznych z zachowaniem zasad etyki badawczej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Metody naukowe w nauce. Problemy badawcze i pytania badawcze. Hipotezy robocze. Charakterystyka zmiennych uwzględnianych w badaniach. Schematy prowadzenia badań. Dobór próby do badań. Weryfikacja hipotez. Formy raportowania wyników badań

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusje, przygotowanie i realizacja projektów badawczych

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
W wyniku przeprowadzonych zajęć student powinien być w stanie: - definiować podstawowe pojęcia stosowane w opisie badań psychologicznych, - scharakteryzować przebieg standardowego badania, - opisać podstawowe metody relacjonowania badań.	K_W03 K_W10	bieżąca kontrola na zajęciach, kolokwium zaliczeniowe	seminarium
W wyniku przeprowadzonych zajęć student powinien potrafić/ mieć umiejętność: - zaprojektować i przeprowadzić proste badanie empiryczne, - odróżnić badanie naukowe od pseudo-nauki, - wstępnie zdefiniować problem badawczy, - zastosować metodę badawczą do zdefiniowanego problemu, - zaprezentować wyniki badania.	K_U03 K_U05 K_U09	bieżąca kontrola na zajęciach, kolokwium zaliczeniowe, projekt	seminarium
W wyniku przeprowadzonych zajęć student ma/wykazuje: - świadomość istotności prowadzenia badań, - gotowość do stosowania badań naukowych, - odpowiedzialność w zakresie opisywania i rozumienia psychologii jako nauki empirycznej, - podstawową świadomość ekonomiczności procesu empirycznego.	K_K01 K_K04	bieżąca kontrola na zajęciach, projekt	seminarium

WARUNKI ZALICZENIA:

Na ocenę końcową składają się ocena zrealizowanego projektu (75%) oraz kolokwium zaliczeniowego (25%), przy czym niezbędne jest uzyskanie pozytywnej oceny z obu form.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	40	28
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	60	72
Łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Babbie, E. Badania społeczne w praktyce. Warszawa 2004.
- Francuz, P., Mackiewicz, R. Liczby nie wiedzą, skąd pochodzą Lublin 2005.
- Frankfort-Nachmias, C., Nachmias, D. Metody badawcze w naukach społecznych Poznań 2011.
- Piber-Dąbrowska, K., Cypryańska, M., Wawrzyniak, M. Standardy edytorskie dla naukowego tekstu empirycznego z zakresu psychologii. Warszawa 2011.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Kuhn, T., S., Struktura rewolucji naukowych Warszawa 2011.
- Kodeks etyki pracownika naukowego, Warszaw 2012.
- Brzeziński J. Metodologia badań psychologicznych Warszawa 2006.

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Marzanna Farnicka

TESTY PROJEKCYJNE

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-TP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Katarzyna Grunt-Mejer

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii i/lub
psycholodzy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Laboratoria	15	1	IV	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratoria	9		IV	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie z różnymi sposobami ujmowania zjawiska projekcji; ogólnymi założeniami metod projekcyjnych oraz zaletami i wadami tych metod. Zasady stosowania, ogólne zasady interpretacji wyników. Poznanie ogólnych zasad przygotowania pisemnego raportu (diagnozy) z badania z wykorzystaniem wybranych technik projekcyjnych. Zarysowanie problemu udzielania osobie badanej informacji o wyniku badania, w którym wykorzystano metody projekcyjne.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Wprowadzenie do zajęć z metod projekcyjnych
2. Metody projekcyjne – podstawowe zagadnienia
3. Test Apercepcji Tematycznej i personologia H. A. Murraya
4. Badanie Testem Apercepcji Tematycznej
5. Test Zdań Niedokończonych Rottera
6. Rysunkowe testy projekcyjne na przykładzie Testu rysunku drzewa

METODY KSZTAŁCENIA:

metoda przypadków, pogadanka, pomiar

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
- student rozumie specyfikę badań projekcyjnych; - student zna podstawowe testy projekcyjne.	K_W08 K_W10	bieżąca kontrola na zajęciach	Laboratoria
- student posługuje się poszczególnymi technikami diagnostycznymi; - student umie sporządzić raport z badań; - student doskonali umiejętność portretowania psychologicznego postawy; - student rozwija postawę rzetelnego i etycznego badacza.	K_U03 K_U05 K_U07	Praca zaliczeniowa	Laboratoria
- student potrafi współpracować z jednostką i grupą w czasie podejmowanych działań	K_K06	bieżąca kontrola na zajęciach	Laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Aktywny udział w zajęciach, pisemna praca zaliczeniowa.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Udział w laboratoriach	15	9
Udział w konsultacjach	8	8
Przygotowanie do zajęć i zaliczenia	27	33
Łączny nakład pracy studenta w godz.	50	50
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	1	1
Liczba punktów ECTS	2	

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Domański C. W. (1990). Zastosowanie Testu Rysunku Drzewa R. Story do badania projekcji lęku u młodzieży o różnicowanym poziomie uzdolnień twórczych. *Annales UMCS, sect. J, 3, s. 171-183.*
- Jaworowska A., Matczak A. (1998). Test niedokończonych zdań Rottera (RISB). Podręcznik. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych
- Koch C. (1994). Test Drzewa. Test rysunku drzewa jako metoda psychodiagnostyczna. Warszawa: Erda
- Oleś, P. (2003). Wprowadzenie do psychologii osobowości. Poznań: Wydawnictwo Naukowe Scholar (s. 101-108).
- Podręcznik do testu TAT. (1989) (w całości, dostępny w Pracowni Testów)
- Sęk H. (red.). (1984). Metody projekcyjne. Tradycja i współczesność. Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM. (s. 7-33, 61-144)
- Stasiakiewicz, M. (2002). Testy projekcyjne. W: J. Strelau (red.). Psychologia. Podręcznik akademicki (t. 1, s. 491-503). Gdańsk: GWP.
- Stemplewska-Żakowicz K. (2004). O rzeczach widywanych na obrazkach i opowiadanych o nich historiach. TAT jako metoda badawcza i diagnostyczna. Warszawa: Academica.
- Szustrowa T. (red.). (1987). Wybrane zagadnienia testów projekcyjnych. Warszawa: Pracownia Testów Psychologicznych.
- Rembowski, J. (1986). Metoda projekcyjna w psychologii dzieci i młodzieży. Warszawa: PWN (rozdział I i III).

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:**UWAGI:****PROGRAM OPRACOWAŁ:**

PSYCHOMETRIA

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-Psm

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	15	1	IV	zaliczenie z oceną	4	
Ćwiczenia	15	1		zaliczenie z oceną		
Laboratoria	15	1				
Studia niestacjonarne						
Wykład	9		IV	zaliczenie z oceną		
Ćwiczenia	9			zaliczenie z oceną		
Laboratoria	9			zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z podstawowymi zagadnieniami związanymi z konstruowaniem psychologicznych narzędzi pomiarowych, zasadami korzystania z podręczników testowych będących podstawą diagnozy psychologicznej oraz z oceną przydatności określonego testu do diagnozowanego problemu (oceny trafności i rzetelności danej metody). Przedstawienie sposobów interpretacji wyników otrzymanych przez osobę badaną w teście, zgodnie ze standardami psychometrycznymi. Określenie pojęcia normy o charakterze lokalnym. Zapoznanie studentów z zasadami konstruowania własnych, prostych narzędzi pomiarowych, identyfikowaniem i rozstrzygnięciem dylematy związanych z testowaniem i konstruowaniem narzędzi pomiarowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości z metodologii i statystyki.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Definicje i rodzaje testów psychologicznych oraz kryteria dobroci testów psychologicznych. Zasady konstruowania narzędzi do pomiaru właściwości psychicznych jednostek. Wskaźniki dobroci pozycji oraz proces wnioskowania psychometrycznego. Analiza rzetelności testu. Analiza trafności testu. Normalizacja wyników uzyskanych w pomiarze testowym. Zasady korzystania z podręczników testowych oraz problemy etyczne związane ze stosowaniem testów. Natura testów psychologicznych i ich stosowanie. Podstawowe procedury konstruowania testów psychologicznych. Analiza pozycji testowych. Szacownie rzetelności pomiaru testowego. Określanie obszaru zastosowania testu. Nadawanie znaczenia wynikom testowym. Etyczne i społeczne aspekty badań testowych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, dyskusja, projekt, praca w grupach, praca z materiałem źródłowym, praca z książką

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student wymienia i opisuje kluczowe elementy każdego narzędzia diagnostycznego. Student zrozumie terminologię stosowaną w psychometrii oraz znaczenie psychometrii w psychologii. Student zrozumie zasady i normy etyczne obowiązujące w sytuacji konstruowania i wykorzystywania narzędzi pomiarowych.	K_W02 K_W08	Projekt, bieżąca kontrola na zajęciach, test, praca zaliczeniowa	Wykład, ćwiczenia, laboratoria
Student wybiera i stosuje teorie psychologiczne w celu stworzenia narzędzia pomiarowego. Student dobiera i stosuje adekwatne metody analizy danych w celu skontrolowania jak najlepszego narzędzia pomiarowego. Student potrafi zebrać i zweryfikować otrzymane dane w celu określenia przydatności narzędzia pomiarowego. Student opracowuje zebrane dane i przedstawia je w formie raportu z walidacji narzędzia.	K_U06 K_U09	Projekt, bieżąca kontrola na zajęciach, test, praca zaliczeniowa	Wykład, ćwiczenia, laboratoria
Student wykazuje pogłębioną świadomość problemów i dylematów etycznych związanych z tworzeniem i wykorzystywaniem narzędzi pomiarowych. Student wykazuje profesjonalizm oraz kieruje się odpowiedzialnością za drugiego człowieka w sytuacji diagnostycznej.	K_K03	Projekt, bieżąca kontrola na zajęciach, test, praca zaliczeniowa	Wykład, ćwiczenia, laboratoria

WARUNKI ZALICZENIA:

Na ocenę końcową z przedmiotu składa się: ocena uzyskana z ćwiczeń - wykonanie projektu: skonstruowanie własnego narzędzia pomiarowego i przeprowadzenie badań walidacyjnych wraz z wyznaczeniem norm do interpretacji oraz ocena uzyskana z wykładów - sprawdzenia poziomu wiedzy teoretycznej studenta – test pisemny i na podstawie pracy zaliczeniowej zleconej po uzyskaniu pozytywnej oceny z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	55	37
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	45	63
Łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Anastasi A., Urbina S., Testy psychologiczne. Warszawa 1999.
- Hornowska E., Testy psychologiczne. Teoria i praktyka. Warszawa 2001.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Brzezińska A., Brzeziński J., Skale szacunkowe w badaniach diagnostycznych. W: J. Brzeziński (red.) Metodologia badań psychologicznych. Warszawa, 2004.
- Ciechanowicz A., Kulturowa adaptacja testów. Warszawa, 1990.
- Hornowska E., Paluchowski W. J., Kulturowa adaptacja testów psychologicznych. W: J. Brzeziński (red.) Metodologia badań psychologicznych. Wybór .Warszawa, 2004.

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

DIAGNOZA PSYCHOLOGICZNA DZIECKA - STUDIUM PRZYPADKU

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-DPDz(sp)

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Iwona Grzegorzewska

Prowadzący: Pracownicy Instytutu Psychologii WPSiNoZ i/lub psychologdy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	V	zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	45	3		zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		V	zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	27			zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie ze specyfiką problematyki psychologicznej diagnozy klinicznej dziecka. W tym ze sposobami ujmowania procesu diagnozowania w psychologii i rodzajami diagnoz. Podstawowymi założeniami studium przypadku.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z psychologii rozwojowej i psychometrii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Diagnozowanie dziecka z uwzględnieniem kontekstu rodzinnego. Etapy diagnozy; etap prediagnostyczny – rola i specyfika kontaktu z dzieckiem, dystans psychologiczny; faza badania i wstępnych decyzji; różne podejścia do diagnozy zaburzeń dzieci, dane diagnostyczne, źródła informacji o dziecku. Definiowanie problemu. Podstawowe procedury wykorzystywane w diagnozowaniu; zachowania testowe i pozatestowe. Ilościowy i jakościowy opis zachowań. Charakterystyka wskaźników diagnostycznych – sposoby interpretacji. Prognozowanie diagnostyczne. Selekcja – strategie decyzyjne. Podstawowe umiejętności diagnozowania: wywiad i rozmowa psychologiczna, obserwacja, badanie procesów poznawczych, techniki kwestionariuszowe, techniki projekcyjne. Faza wyjaśniania – poszukiwanie związków zachowań testowych i pozatestowych (dane symptomatologiczne i etiologiczne a problem trafności); faza interwencji, interwencja i jej formy. Wybrane techniki badania diagnostycznego dzieci.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład problemowy, studium przypadku, pokaz, praca w grupach, praca z tekstem.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
- Zna wybrane kategorie diagnostyczne klasyfikacji zaburzeń psychicznych dzieci i młodzieży - wie jakie objawy przynależą do wybranych kategorii diagnostycznych - zna podstawy teoretyczne, zastosowania i ograniczenia konkretnych metod diagnostycznych	K_W05 K_W07	Sprawdzian pisemny, praca zaliczeniowa, aktywność na zajęciach, prezentacja	Wykład Ćwiczenia
- Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów psychologicznych, wychowawczych, pomocowych i terapeutycznych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych. - Posiada rozwinięte umiejętności badawcze, ma pogłębioną orientację w metodologii badań psychologicznych w obszarze diagnozy dziecka. - Potrafi zaplanować badanie - konstruuje warsztat diagnostyczny. Sprawnie integruje informacje pozyskane podczas badania i trafnie je interpretuje.	K_U03 K_U10	Sprawdzian pisemny, praca zaliczeniowa, aktywność na zajęciach, prezentacja	Wykład ćwiczenia
- Planuje pracę profilaktyczną i terapeutyczną odpowiadającą problemom ucznia z zaburzeniami emocjonalnymi i behawioralnymi - Potrafi udzielić właściwej porady w zakresie pomocy psychologiczno-pedagogicznej uczniom oraz ich rodzicom i nauczycielom uczącym dziecko.	K_K06	Sprawdzian pisemny, praca zaliczeniowa, aktywność na zajęciach, prezentacja	Wykład ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie wykładów odbywa się na podstawie sprawdzianu pisemnego lub pracy pisemnej według określonego problemu badawczego.

Zaliczenie ćwiczeń odbywa się na podstawie aktywności studenta, przygotowania prezentacji (indywidualnie lub grupowo) dotyczącej wybranego tematu, okresowego sprawdzania wiedzy i/lub przygotowania studium przypadku.

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną ocen z ćwiczeń i wykładów. Warunkiem uzyskania zaliczenia z wykładów jest uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń. Ocena z wykładów musi być pozytywna.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	70	50
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	30	50
Łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Stemplewska – Żakowicz K., Diagnoza psychologiczna. Diagnozowanie jako kompetencja profesjonalna; Gdańsk 2009.
- Paluchowski W.J., Diagnoza psychologiczna. Proces-narzędzia-standardy; Warszawa 2007.
- Morrison J. Diagnoza psychiatryczna. Kraków 2012
- Marcelli D. Psychopatologia wieku dziecięcego, Warszawa 2013
- Cepeda C. Badanie psychiatryczne dzieci i młodzieży, Warszawa 2013,

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Anastasi A., Urbina S., Testy psychologiczne; Warszawa 1999.
- Jarosz E., Wysocka E., Diagnoza psychopedagogiczna. Podstawowe problemy i rozwiązania; Warszawa 2006.
- Suchańska A., Rozmowa i obserwacja w diagnozie psychologicznej; Warszawa 2007.
- Szustrowa T., Swobodne techniki diagnostyczne. Wywiad i obserwacja, Warszawa 1991.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

PSYCHOLOGIA RÓŻNIC INDYWIDUALNYCH

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PRI

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Anna Mróz

Prowadzący: dr Anna Mróz; dr Jerzy Herberger

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	30	2	V	egzamin		
Ćwiczenia	30	2		zaliczenie z oceną		
Studia niestacjonarne						
Wykład	18		V	egzamin		
Ćwiczenia	18			zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów ze sposobem przejawiania się różnic indywidualnych w obszarach funkcjonowania psychicznego człowieka oraz z metodami pomiaru różnic indywidualnych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Historia badań nad różnicami indywidualnymi. Współczesne koncepcje opisu różnic indywidualnych. Jednostki opisu różnic indywidualnych.

Różnice indywidualne w zakresie temperamentu.

Style i strategie radzenia sobie ze stresem.

Inteligencja jako przedmiot badań w psychologii różnic indywidualnych. Teorie inteligencji. Znaczenie inteligencji w funkcjonowaniu jednostki. Zdolności i uzdolnienia. Style poznawcze. Twórczość jako przejaw różnic indywidualnych. Uzdolnienia specjalne i ich uwarunkowania.

Czynnikowy model osobowości. Badania nad osobowością.

Psychologia wartości.

Metody badania różnic indywidualnych. Wprowadzenie do badania różnic indywidualnych. Wybrane metody pomiaru inteligencji. Metody badania temperamentu. Metody badania zdolności specjalnych. Metody badania uzdolnień twórczych. Metody badania hierarchii wartości.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład: wykład konwencjonalny, analiza przypadków.

Ćwiczenia: dyskusja, praca w grupach, pomiar, prezentacje multimedialne, studium przypadku.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię używaną w psychologii różnic indywidualnych i opisuje różnice indywidualne w różnych obszarach funkcjonowania psychicznego człowieka.	K_W07	egzamin	wykład
Student ma pogłębioną i uporządkowaną wiedzę o współczesnych koncepcjach i badaniach prowadzonych w obszarze psychologii różnic indywidualnych, rozumie ich historyczne i kulturowe uwarunkowania.	K_W03	egzamin	wykład
Student potrafi dobrać i zastosować metody pomiaru różnic indywidualnych do poszczególnych obszarów funkcjonowania psychicznego człowieka.	K_U05	Pomiar, bieżąca kontrola na zajęciach	ćwiczenia
Student potrafi integrować wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii różnic indywidualnych oraz powiązanych z nią dyscyplin w celu analizy złożonych problemów psychologicznych.	K_U03	egzamin	wykład
Student ma świadomość ograniczeń i konieczności przestrzegania norm etycznych w stosowaniu metod pomiaru różnic indywidualnych między ludźmi.	K_K02 K_K03	Dyskusja, bieżąca kontrola na zajęciach	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady: pozytywna ocena z egzaminu pisemnego. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Ćwiczenia: raport z badania wybraną metodą, aktywność na zajęciach.

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną ocen z ćwiczeń i z egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	70	50
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	105	125
Łącznie	175	175
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	4	5
Łącznie	7	7

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Marszał-Wiśniewska M., Uwikłany temperament: osobowość, temperament, środowisko, Warszawa 2011.
- Marszał-Wiśniewska M., Łukaszewski W., Wytrwałość w działaniu: wyznaczniki sytuacyjne i osobowościowe, Gdańsk 2006.
- Nęcka E., Psychologia twórczości, Gdańsk 2001,
- Strelau J., Psychologia różnic indywidualnych, Warszawa 2002,

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Konrad S, Hendl C., Inteligencja emocjonalna: podręcznik z zestawem ćwiczeń, Katowice 2000.
- Strelau J., Psychologia. Podręcznik akademicki, Gdańsk 2000.

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Anna Mróz

PSYCHOPATOLOGIA ROZWOJU

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PpR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Iwona Grzegorzewska

Prowadzący: pracownicy Instytutu Psychologii WPSiNoZ i /lub
psycholodzy praktycy

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	15	1	V	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		V	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przedstawienie zjawisk patologicznych na tle normy rozwojowej. Opis zaburzeń rozwoju u dzieci i młodzieży wraz z ich możliwymi przyczynami i odległymi następstwami. Wskazanie zmienności procesów patologicznych w ciągu życia, a także możliwości profilaktyki i postępowania terapeutycznego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu rozwoju człowieka w cyklu życia oraz biologicznych podstaw zachowania

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Specyfika psychopatologii rozwojowej: Przedmiot zainteresowań psychopatologii rozwojowej i jej powiązania z innymi obszarami psychologii. Historyczno-kulturowy kontekst psychopatologii rozwoju. Nowe trendy w psychopatologii rozwoju. Kryteria diagnostyczne a dymensjonalne ujęcie zaburzeń u dzieci.

Wielorakie uwarunkowania zaburzeń rozwoju: czynniki biologiczne, środowisko rodzinne, sytuacje traumatyczne. Rozpoznawanie i interpretacja zaburzeń u dzieci i młodzieży w kontekście historii indywidualnego rozwoju. Ciągłość rozwoju – związek między doświadczeniami dzieciństwa a zaburzeniami w późniejszych okresach rozwojowych.

Czynniki ryzyka i czynniki ochronne w przebiegu rozwoju dzieci i młodzieży. Podatność i odporność. Rola stresu.

Dziecko w środowisku rodzinnym: pozytywny i negatywny wpływ systemu rodzinnego na rozwój dzieci i młodzieży (m.in. rozwód rodziców, uzależnienie rodziców, narodziny młodszego dziecka w rodzinie, rywalizacja z rodzeństwem). Reakcje rodziny na przewlekłą chorobę u dziecka.

Doświadczenia urazowe i ich konsekwencje dla rozwoju dzieci: przemoc wobec dzieci – maltretowanie fizyczne i molestowanie seksualne, separacja od rodziców, utrata rodziców, doświadczenie katastrofy.

Procesy adaptacji i dezadaptacji i ich rola w rozwoju. Odporność i zaburzenia w świetle psychopatologii rozwojowej.

Kryzysy w rozwoju: kryzys tożsamości, kryzys wieku średniego, niezdolność do realizacji zadań rozwojowych, tendencje samobójcze, reakcje na utratę i żałobę.

Całościowe zaburzenia rozwoju. Eksternalizacja i internalizacja problemów u dzieci i młodzieży. Uwarunkowania, objawy, mechanizmy zaburzeń, konsekwencje dla funkcjonowania dziecka.

Specyficzne problemy w przebiegu rozwoju: dzieci rodziców przewlekle chorych, z zaburzeniami psychicznymi, uzależnionych.

Psychopatologia rozwojowa w kontekście profilaktyki i terapii.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny. Pogadanka, metoda przypadków, praca z książką, prezentacja, praca w grupach, klasyczna metoda problemowa, dyskusja wielokrotna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi wskazać i wyjaśnić biologiczne podłoże zaburzeń rozwoju. Student potrafi opisać obraz kliniczny poszczególnych zaburzeń rozwoju i wyjaśnić mechanizm ich powstawania. Student potrafi zinterpretować zaburzenia rozwojowe w szerokim kontekście środowiskowym, kulturowym i w kontekście indywidualnej historii rozwoju dziecka.	K_W02 K_W09	Sprawdzian pisemny, kolokwium, aktywność na zajęciach, prezentacja, analiza przypadku	Wykład, ćwiczenia
Student potrafi ocenić negatywny wpływ sytuacji rodzinnej i wydarzeń życiowych na rozwój dziecka i zaprojektować działania profilaktyczne.	K_U01 K_U02	Sprawdzian pisemny, kolokwium, aktywność na zajęciach, prezentacja, analiza przypadku	Wykład, ćwiczenia
Student jest otwarty na poszukiwanie indywidualnych dróg profilaktyki i terapii zaburzeń rozwojowych u dzieci i młodzieży. Student jest świadomy odpowiedzialności osób dorosłych (rodziców, wychowawców, terapeutów) za prawidłowy rozwój dziecka i możliwości pozytywnego wpływu na przebieg procesu rozwojowego.	K_K01 K_K02	Sprawdzian pisemny, kolokwium, aktywność na zajęciach, prezentacja, analiza przypadku	Wykład, ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład kończy się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia będzie sprawdzian. Warunkiem zaliczenia sprawdzianu jest 70% poprawności uzyskanych wyników.

Ćwiczenia kończą się zaliczeniem z oceną. Każdy student przedstawi krótką prezentację na temat wybranych zaburzeń rozwoju lub analizę przypadku. Wystąpienie będzie oceniane. Oceniane także będą wypowiedzi studentów podczas dyskusji. Warunkiem zaliczenia jest pozytywne zdanie kolokwium.

Ocena końcowa będzie średnią arytmetyczną z przedstawionych powyżej form sprawdzenia wiedzy w ramach wykładów i ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Udział w wykładzie	15	9
Udział w ćwiczeniach	30	18
Udział w konsultacjach	15	15
Przygotowanie do egzaminu	65	83
Łączny nakład pracy studenta w godz.	125	125
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	2	3
Liczba punktów ECTS	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Białecka-Pikul M. (2011). Psychopatologia rozwojowa jako dziedzina badań nad rozwojem atypowym, „Psychologia Rozwojowa”, tom 16, nr 3, s. 15-25.
- Kendall Ph. (2004), Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. Gdańsk: GWP.
- Meyer R. (2003), Psychopatologia. Gdańsk: GWP.
- Namysłowska I. (red.) (2004), Psychiatria dzieci i młodzieży. Warszawa: PZWL.
- Oleszkowicz A. (2006). Bunt młodzieńczy: uwarunkowania, formy, skutki . Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Scholar”.
- Pańniewska – Kuć Z. (1995), Pomyślne rokowania w nerwicy natręctw. Warszawa: Wydawnictwo EMOL.
- Pfiffner L. (1996). Wszystko o ADHD. Poznań: Zysk i S-ka.
- Radziwiłowicz W. (2010), Depresja u dzieci i młodzieży. Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”.
- Radziwiłowicz W, Sumiła A. (red.) (2006), Psychopatologia okresu dorastania. Kraków: Oficyna Wydawnicza „Impuls”.
- Seligman M., Walker E., Rosenhan D. (2001), Psychopatologia. Poznań: Zysk i S-ka.
- Wolańczyk T, Komender J. (2005). Zaburzenia emocjonalne i behawioralne u dzieci. Warszawa: PZWL.
- Marcelli D. (2013) Psychopatologia wieku dziecięcego, Elsevier.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Cierpiątkowska L. (2007), Psychopatologia. Warszawa: Scholar.
- Daniels S., Piechowski M.M.(red.) (2009). Living with intensity. Understanding the Sensitivity, Excitability, and Emotional Development of Gifted Children, Adolescents, and Adults . Scottsdale: Great Potential Press.
- James B. (2003). Leczenie dzieci po urazach psychicznych. Warszawa: PARPA.
- Łoś Z. (2010). Rozwój psychiczny człowieka w ciągu całego życia. Wrocław: Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego.
- Olechnowicz H. (1997). Opowieści terapeutów. Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne.
- Parker J., Randall P. (2010). Autyzm. Jak pomóc rodzinie. Gdańsk: GWP.
- Grzegorzewska. I. (2013). Odporność psychiczna dzieci alkoholików. Warszawa: WN SCHOLAR.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

Iwona Grzegorzewska

PSYCHOLOGIA WYCHOWAWCZA

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PW

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: Nauczyciel akademicki Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	30	2	V	egzamin	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		V	egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

Przegląd problemów wychowawczo-klinicznych oraz czynników ryzyka w rozwoju psychicznym dzieci i młodzieży w odniesieniu do środowisk ich życia.

Rozpoznanie zadań zawodowych psychologa wychowawczo-klinicznego związanych z diagnozą problemu wychowawczego lub wychowawczo-klinicznego, strategią pomocy psychologicznej i profilaktyką w środowiskach wychowania.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Konieczność zaliczenia przedmiotów: psychologia rozwoju człowieka w ciągu życia.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do problematyki optymalnych i zagrożonych zasobów rozwoju psychicznego dzieci i młodzieży w środowiskach wychowania. Zadania psychologa wychowania wobec różnych kategorii problemów.

Różnice indywidualne w edukacji i wychowaniu.

Negatywne oddziaływania środowiskowe i ich konsekwencje dla rozwoju dzieci i młodzieży. Warunki wychowawcze w rodzinie sprzyjające bądź zagrażające prawidłowemu rozwojowi dziecka. Problem więzi prawidłowych i nie dających poczucia bezpieczeństwa.

Możliwości edukacyjne dzieci w okresie średniego i późnego dzieciństwa. Korzystne warunki i czynniki ryzyka wychowawczego w edukacji na tle ogólnych warunków społeczno-środowiskowych

Możliwości wspierania rozwoju dzieci ze specjalnymi potrzebami rozwojowymi i edukacyjnymi. Indywidualne czynniki ryzyka z okresu wczesnego dzieciństwa. Wczesna i trafna diagnoza psychologiczna do celów wychowawczych. Zadania profilaktyczne i wsparcie dla rodzin.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład problemowy, dyskusja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi wskazać konsekwencje celowych oddziaływań wychowawczych dla rozwoju dzieci i młodzieży.	K_W05	egzamin	wykład
Student opisuje i analizuje zaburzone formy adaptacji dzieci i młodzieży do środowiska społecznego.	K_W09	egzamin	wykład
Student potrafi rozpoznać różnorodne uwarunkowania problemów rozwojowych dzieci i młodzieży i zaproponować działania profilaktyczne.	K_U02	egzamin	wykład
student jest zainteresowany sposobami oddziaływań profilaktycznych i terapeutycznych w pracy z dziećmi i młodzieżą.	K_K01	dyskusja	wykład
Student jest świadomy zasad etycznych obowiązujących w pracy z dziećmi.	K_K03	dyskusja	wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

Pozytywna ocena z egzaminu pisemnego. Minimalny próg procentowy do uzyskania pozytywnej oceny wynosi 70%.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	35	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	25	35
Łącznie	60	60
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- McWhirter, J.J., Zagrożona młodzież: ujęcie kompleksowe dla pracowników poradni, nauczycieli, psychologów i pracowników socjalnych, Warszawa 2001.
- Namysłowska I. (red.), Psychiatria dzieci i młodzieży, Warszawa 2004.
- Przetacznik-Gierowska M., Włodarski Z. - Psychologia wychowawcza, T.1, Warszawa 2002.
- Przetacznik-Gierowska M., Włodarski Z. - Psychologia wychowawcza, T.2, Warszawa 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Dołęga Z., Psychologiczne podstawy i społeczny aspekt wychowania integrującego, Kraków 2010.
- Bronson P., Merryman A. , Rewolucja w wychowaniu, Warszawa 2011.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

PSYCHOLOGIA RODZINY

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Marzanna Farnicka

Prowadzący: nauczyciele akademicy Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	30	2	V	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		V	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zdobycie wiedzy na temat struktury i wzorów relacji występujących w rodzinach w perspektywie rozwojowo-systemowej. C2 – nabycie umiejętności posługiwania się wybranymi podejściami teoretycznymi z zakresu psychologii do analizowania, interpretowania, wyjaśniania i wskazywania uwarunkowań ludzkich zachowań w grupie rodzinnej. C3 – nabycie świadomości znaczenia sfery psychicznej człowieka dla jakości jego funkcjonowania w obszarze rodziny oraz przekonania o potrzebie wspierania jednostek i rodzin w aspekcie ich kompetencji psychospołecznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Posiadanie podstawowej wiedzy z zakresu psychologii.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Rys historyczny zainteresowania kontekstem rodzinnym jednostki. Rozumienie procesów rodzinnych w aspekcie ujęcia systemowego. Poziomy analizy rodzinnej organizacji: poziom interakcyjny, relacyjny i symboliczny. Zasada całościowości w odniesieniu do rodziny i jej znaczenie dla zrozumienia funkcjonowania rodziny. Pojęcie granic rodzinnych i typy podsystemów. Hierarchizacja w rodzinie. Przyczynowość i cyrkularność w rodzinie. Koncepcja ekwifinalności i ekwipotencjalności w odniesieniu do systemu rodzinnego. Wybrane modele teoretyczne funkcjonowania rodziny. Rodzina jako system społeczny zmieniający się w czasie i etapy w cyklu życia rodziny. Procesy separacji i indywiduacji w rodzinie. Podstawowe zasady i metody badania rodziny.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład z wykorzystaniem metod prezentacji audiowizualnej

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
ma wiedzę na temat rozwoju człowieka w cyklu życia w kontekście rodzinnym oraz rodzinnych czynników stymulujących/ utrudniających ten rozwój; posiada wiedzę na temat roli środowiska rodzinnego dla funkcjonowania jednostki; ma wiedzę dotyczącą społeczno-kulturowych podstaw zachowania człowieka w rodzinie i relacji społecznych w rodzinie; ma wiedzę na temat funkcjonowania rodzinnej grupy społecznej; ma wiedzę dotyczącą procesów komunikowania interpersonalnego członków rodziny oraz ich prawidłowości i zakłóceń.	K_W04 K_W05 K_W08	kolokwium zaliczeniowe	wykład
potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii oraz powiązanych z nią dyscyplin do analizowania i interpretowania zachowań członków rodzin; potrafi wskazać i opisać uwarunkowania (osobowe, społeczne oraz kulturowe) różnych zachowań człowieka w grupie rodzinnej oraz funkcjonowania rodziny jako grupy społecznej posługując się wybranymi podejściami teoretycznymi.	K_U01 K_U02 K_U03	kolokwium zaliczeniowe	wykład
Ma świadomość znaczenia sfery psychicznej człowieka dla jakości jego funkcjonowania w obszarze rodziny; posiada przekonanie o potrzebie wspierania członków rodziny i rodzin w aspekcie ich kompetencji psychospołecznych. Dostrzega potrzebę odpowiedzialnego popularyzowania wiedzy z zakresu psychologii rodziny.	K_K01 K_K06	kolokwium zaliczeniowe	wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną na podstawie ocen cząstkowych uzyskanych w wyniku sprawdzenia poziomu wiedzy teoretycznej studenta w formie kolokwium zawierającego pytania otwarte i zamknięte i opatrzonego w progi punktowe (60%-70% ocena dostateczna, 71%-85% ocena dobra, 86%-100% ocena bardzo dobra).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	40	28
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	60	72
Łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Tryjarska B. (red.). Bliskość w rodzinie. Więzy w dzieciństwie a zaburzenia w dorosłości. Warszawa 2010.
- Plopa M. Psychologia rodziny: teoria i badania, Elbląg 2005.
- Rostowska T. Psychologia rodziny. Małżeństwo i rodzina wobec współczesnych wyzwań, Warszawa 2009.

- Rostowski J. Zarys psychologii małżeństwa. Warszawa 1987.
- Goldenberg H., Goldenberg I. Terapia rodzin, Kraków 2004.
- de Barbaro B.,(red.) Wprowadzenie do systemowego rozumienia rodziny, Kraków 1994.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Heszen I., Sęk H. Rodzinne koncepcje chorób i dysfunkcji rodzinnych w podejściu systemowym, w: I. Heszen , H.Sęk, Psychologia zdrowia, Warszawa 2007.
- Braun-Gałkowska M., Analiza systemów rodzinnych osób zadowolonych i niezadowolonych z małżeństwa, Lublin 1992.
- Braun-Gałkowska M., Psychologia domowa, Wydawnictwo KUL, Lublin 2008.
- Braun-Gałkowska M., W tę samą stronę. Książka dla nauczycieli o wychowaniu i lekcjach wychowawczych, Warszawa 1994.
- Borecka-Biernat D. (red.), Sytuacje konfliktu w środowisku rodzinnym, szkolnym i rówieśniczym, Warszawa: 2010.
- Lachowska B., Grygielski M. (red.). W świecie dziecka, Lublin 1999.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

Dr Marzanna Farnicka

TESTY INTELIGENCJI

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-TI

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Pracownik prowadzący zajęcia

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii i/lub psychologdy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Laboratorium	2	30	V	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	2	30	V	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest zapoznanie studentów ze współczesnymi metodami diagnozowania inteligencji. Student pozna i zastosuje w praktyce testy inteligencji płynnej i skryształizowanej oraz zapozna się z metodami pomiaru powiązanych umiejętności (testy zdolności poznawczych oraz kreatywności).

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu psychologii poznawczej i psychologii różnic indywidualnych

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Prezentacja metod diagnozy inteligencji i zdolności poznawczych. Omówienie specyfiki testowania inteligencji: wybór testu (grupowy vs indywidualny, dobór odpowiednio do mierzonej zdolności), czasu, miejsca i innych czynników potencjalnie wpływających na wynik. Omówienie wyników surowych, miar porównawczych i interpretacji wyniku. Omówienie wybranych technik mierzenia inteligencji u dorosłych i dzieci np. Skala Ravena Skala Dojrzałości Umysłowej Columbia, Diagnoza Możliwości Intelktualnych, APIS-P(R) WISC-R - Skala Inteligencji Wechslera dla Dzieci - Wersja Zmodyfikowana, analiza wyniku pod kątem klinicznym. Omówienie wybranych testów zdolności specjalnych i funkcji poznawczych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pogadanka, demonstracja, metoda przypadków, symulacja, pomiar, praca z książką, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Rozumie istotę psychologicznych różnic indywidualnych oraz ich uwarunkowań;	K_W07	bieżąca kontrola na zajęciach	Laboratorium
Ma wiedzę na temat diagnozy psychologicznej i zna podstawowe cele, formy i metody jej dokonywania.	K_W08	bieżąca kontrola na zajęciach	Laboratorium
Wykorzystuje wiedzę teoretyczną w celu projektowania, przeprowadzania i analizy wyników badań w ramach działań praktycznych (ekspertyz, diagnoz) i badań naukowych;	K_U03	Praca zaliczeniowa	Laboratorium

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Wykorzystuje wiedzę z zakresu psychologii różnic indywidualnych, psychologii społecznej i klinicznej dla celów diagnostyczno-pomocowych;	K_U04	Praca zaliczeniowa	Laboratorium
Potrafi korzystać z metod, technik i narzędzi psychologicznych w celach badawczych i diagnostycznych.	K_U05	Bieżąca kontrola na zajęciach, praca zaliczeniowa	Laboratorium
Przestrzega zasad etyki zawodowej w dziedzinach badań, diagnostyki i pomagania.	K_K03	Bieżąca kontrola na zajęciach	Laboratorium

WARUNKI ZALICZENIA:

Podstawą zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z pracy zaliczeniowej, obejmującej obszerną diagnozę inteligencji dorosłej osoby na skali inteligencji płynnej i skryzalizowanej, opisaną zarówno w formie wyników surowych, jak i stenowych, ocenę funkcjonowania inteligencji na tle grupy porównawczej (zgodnie z normami) oraz propozycję przekazania wyniku osobie badanej.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Udział w laboratoriach/seminariach	30	18
Udział w konsultacjach	10	10
Przygotowanie do zajęć i zaliczenia	60	72
Łączny nakład pracy studenta w godz.	100	100
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	2	3
Liczba punktów ECTS	4	

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Aleksandra Jaworowska, Anna Matczak (2002). OMNIBUS - Test Inteligencji. Podręcznik
- Podręczniki do testów Pracowni Testów Psychologicznych PTP, o ile nie wskazano inaczej:
- Anna Matczak, Aleksandra Jaworowska, Katarzyna Martowska. TRS-S, TRS-Z Test Rozumienia Słów – Wersja Standard i Wersja dla Zaawansowanych3
- Jerzy Brzeziński, Marek Gaul, Elżbieta Hornowska, Aleksandra Jaworowska, Andrzej Machowski, Marzenna Zakrzewska (2004). WAIS-R (PL) - Skala Inteligencji Wechslera dla Dorosłych - Wersja Zrewidowana.
- Anna Matczak, Anna Piotrowska, Wanda Ciarkowska (2008). WISC-R - Skala Inteligencji Wechslera dla Dzieci - Wersja Zmodyfikowana
- Aleksandra Jaworowska, Teresa Szustrowa (2000). TMS-K - Test Matryc Ravena w Wersji Standard
- Jan Strelau (1997). Inteligencja człowieka. Wydawnictwo "Żak", rozdziały: 7, 8 i 9.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:**UWAGI:****PROGRAM OPRACOWAŁ:**

TESTY ORGANIKI

Kod przedmiotu: 12.2-WP-PSCh-TOrg

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Prowadzący zajęcia

Prowadzący: Pracownik Instytutu Psychologii i/lub psychodolży
praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Laboratorium	15	1	V	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	9		V	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem zajęć jest przedstawienie znaczenia badań z zakresu neuropsychologii w praktyce klinicznej. Studenci poznają podstawowe testy badające zaburzenia organiczne. Poznają i naberą podstawową praktykę w zakresie zastosowania podstawowych testów z neuropsychologii poznawczej i klinicznej w diagnostyce i terapii chorób układu nerwowego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu psychologii poznawczej, neuropsychologii, anatomii mózgu, funkcjonowania wyższych funkcji poznawczych

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Założenia psychometryczne i praktyka stosowania testów: Test L. Bender (wzrokowo-motoryczny test postaciowania), Test Graham-Kendall, Test Ray – Osterrietha, Test Bentona, Test Bender-Koppitz (dla dzieci), Tablic Łuckiego, testu RAVLT. Jako przykłady metod diagnostycznych w :zaburzeniach wyższych czynności poznawczych, w zespołach otępiennych, w chorobach naczyniowych, w zespołach pourazowych i padaczkach

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca na przypadku, ćwiczenia praktyczne, praca z książką, analiza materiału źródłowego, case study

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Ma wiedzę na temat diagnozy psychologicznej zaburzeń poznawczych z wykorzystaniem podstawowych testów tzw. organiki. Zna ich podstawowe cele, formy i metody jej dokonywania	K_W08	Ćwiczenia praktyczne i opracowywanie i analiza przypadku	Laboratorium
Potrafi korzystać z metod, technik i narzędzi psychologicznych w celach diagnostycznych zaburzeń organicznych	K_U05	Opis case study	Laboratorium
Przestrzega zasad etyki zawodowej w dziedzinach badań, diagnostyki i pomagania	K_K03	Ćwiczenia praktyczne i ich opis	Laboratorium

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną na podstawie ocen cząstkowych uzyskanych w wyniku indywidualnej aktywności studenta w ramach pracy z dokumentacją eksperymentów psychologicznych, działań opartych na autoanalizie, a także sprawdzenia poziomu wiedzy studenta w zakresie opisu przypadków.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	15	9
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	30	40
Łącznie	45	39
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	0,5
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1,5
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Darby D., Walsch K., Neuropsychologia kliniczna Gdańsk 2008.
- Borkowska A, Domańska Ł., Podstawy Neuropsychologii klinicznej, Lublin 2009.
- Jodzio K., Neuropsychologia intencjonalnego działania. Warszawa 2008.
- Kaczmarek BJL., Mózg, język, zachowanie. Wykłady otwarte UMCS, Lublin 1999.
- Kądziaława D. (red.), Wybrane zagadnienia neuropsychologii klinicznej, Warszawa 1985.
- Walsh K., Jak rozumieć uszkodzenia mózgu? Podstawy diagnozy neuropsychologicznej. Warszawa 2001.

Oraz ustalona przez prowadzącego

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Grochmal-Bach B., "Dziecko z zaburzeniami padaczkowymi – aspekty pedagogiczne i psychologiczne", Kraków, 2003.
- Jaśkowski P., Neuronauka Poznawcza Jak mózg tworzy umysł Warszawa 2009.
- Rowland LP (red) "Neurologia Merritta" (tłum.: Kwieciński H i Kamińska AM), Wrocław 2008.
- Leśniak M., Seniów J. (2003). Ukryte deficyty wzrokowe i zaburzenia czynności okoruchowej po ogniskowych uszkodzeniach mózgu. W: J. Talar (red.). Neurorehabilitacja u progu XXI wieku, Bydgoszcz 2003, 127-135.

- Mroziak J., Zaburzenia pamięci w następstwie uszkodzeń mózgu. W: A. Herzyk, D. Kądziaława (red.). Związek mózg-zachowanie w ujęciu neuropsychologii klinicznej. Lublin 1997.
- Pałczyński J., Zaburzenia wzrokowego rozpoznawania przedmiotów na skutek uszkodzeń mózgu, Wrocław 1983. oraz ustalona każdorazowo przez prowadzącego

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Marzanna Farnicka, dr

TESTY OSOBOWOŚCI

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-T0sb

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Osoba prowadząca zajęcia

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii i/lub psychologdy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Laboratorium	15	1	V	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	9		V	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z wykorzystaniem testów osobowości i temperamentu. Zajęcia koncentrują się na praktycznym zastosowaniu testów w praktyce: odpowiedniemu doborowi testu, właściwemu przeprowadzeniu badania, analizie wyników oraz przekazywaniu informacji o wynikach osobie badanej lub wykorzystaniu ich w badaniach naukowych. Poruszony jest również wątek etyki badań testowych wraz z analizą społecznych wymiarów testowania.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do testów osobowości i temperamentu: przegląd technik standaryzowanych. Zagadnienia rzetelności i trafności. Dobór testu do badań klinicznych, naukowych i diagnozy jednostki. Problemy etyczne związane z testowaniem i wykorzystaniem wyników. Zapoznanie z wybranymi testami osobowości, np. : Kwestionariusz Osobowości Eysencka EPQ-R i EPQ-R(S), Minnesocki Wielowymiarowy Inwentarz Osobowości®-2 – MMPI®-2 , Inwentarz Osobowości NEO-FFI , FCZ-KT - Formalna Charakterystyka Zachowania - Kwestionariusz Temperamentu Kwestionariusz Temperamentu EAS Bussa i Plomina - wersja dziecięca i dorosła.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja panelowa, pogadanka, demonstracja, praca z książką, metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
-------------	-----------------	--------------------	-------------

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Rozumie istotę psychologicznych różnic indywidualnych oraz ich uwarunkowań.	K_W07	bieżąca kontrola na zajęciach	Laboratorium
Ma wiedzę na temat diagnozy psychologicznej i zna podstawowe cele, formy i metody jej dokonywania	K_W08	bieżąca kontrola na zajęciach	Laboratorium
Wykorzystuje wiedzę teoretyczną w celu projektowania, przeprowadzania i analizy wyników badań w ramach działań praktycznych (ekspertyz, diagnoz) i badań naukowych.	K_U03	Praca zaliczeniowa	Laboratorium
Wykorzystuje wiedzę z zakresu psychologii różnic indywidualnych, psychologii społecznej i klinicznej dla celów diagnostyczno-pomocowych.	K_U04	Praca zaliczeniowa	Laboratorium
Potrafi korzystać z metod, technik i narzędzi psychologicznych w celach badawczych i diagnostycznych	K_U05	Bieżąca kontrola na zajęciach, praca zaliczeniowa	Laboratorium
Przestrzega zasad etyki zawodowej w dziedzinach badań, diagnostyki i pomagania	K_K03	Bieżąca kontrola na zajęciach	Laboratorium

WARUNKI ZALICZENIA:

Podstawą zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z pracy zaliczeniowej, obejmującej diagnozę osobowości dorosłej osoby na wybranych skalach (do uzgodnienia z prowadzącym zajęcia) oraz propozycję informacji zwrotna dla osoby badanej.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Udział w laboratoriach	15	9
Udział w konsultacjach	8	8
Przygotowanie do zajęć i zaliczenia	27	33
Łączny nakład pracy studenta w godz.	50	50
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	1	1
Liczba punktów ECTS	2	

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Urszula Brzezińska, Marta Koć-Januchta, Joanna Stańczak. MMPI®-2 - Minnesocki Wielowymiarowy Inwentarz Osobowości®-2. Pracownia Testów Psychologicznych PTP
- Jaworowska, A., Kwestionariusze Osobowości Eysencka EPQ-R oraz EPQ-R(S). Pracownia Testów Psychologicznych PTP 2001,
- Bogdan Zawadzki, Jan Strelau, Piotr Szczepaniak, Magdalena Śliwińska. Inwentarz Osobowości NEO-FFI P. T. Costa, R. R. McCrae. Pracownia Testów Psychologicznych PTP 1998.
- Bogdan Zawadzki, Jan Strelau. Formalna Charakterystyka Zachowania - Kwestionariusz Temperamentu - FCZ-KT. Pracownia Testów Psychologicznych PTP 1997.
- Włodzimierz Oniszczenko (1997). . Kwestionariusz Temperamentu EAS Bussa i Plomina. Wersja dla dorosłych i dla dzieci. Pracownia Testów Psychologicznych PTP
- Hornowska, E., Testy psychologiczne. Teoria i praktyka. Warszawa 2010.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:**UWAGI:****PROGRAM OPRACOWAŁ:**

DIAGNOZA PSYCHOLOGICZNA DOROSŁEGO CZŁOWIEKA - STUDIUM PRZYPADKU

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-DPDC(sp)

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: Pracownik akademicki Instytutu Psychologii i/lub psychologdy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	15	1	VI	Zaliczenie z oceną	4	
Ćwiczenia	45	3		Zaliczenie z oceną		
Studia niestacjonarne						
Wykład	9		VI	Zaliczenie z oceną		
Ćwiczenia	27			Zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Praktyczne zastosowanie nabytej wiedzy w przeprowadzaniu diagnozy psychologicznej człowieka dorosłego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu diagnozy psychologicznej, psychologii różnic indywidualnych, psychologii rozwojowej, społecznej i klinicznej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Podstawy diagnozy psychologicznej. Rola testów w badaniu psychologicznym. Etyka postępowania psychologa w procesie diagnostycznym. Konstrukcja i charakterystyka przeprowadzania różnych form wywiadu. Pomiar w psychologii człowieka dorosłego. Metody diagnozowania osoby dorosłej na podstawie wybranych narzędzi badawczych, zasada prowadzenia badań, interpretacja wyników na podstawie otrzymanych wyników. Dobór technik badawczych do zgłaszanego problemu. Kontakt w badaniu diagnostycznym, umiejętność przekazania wyników badań.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady, dyskusja, praca w grupach, prezentacje multimedialne. Zajęcia mają formę zajęć praktycznych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Ma wiedzę na temat diagnozy psychologicznej i zna podstawowe cele, formy i metody jej dokonywania	K_W08	egzamin	wykład
Wykorzystuje wiedzę teoretyczną w celu	K_U03	opis przypadku i diagnoza	ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
projektowania, przeprowadzania i analizy wyników badań w ramach działań praktycznych (ekspertyz, diagnoz)			
Potrąfi korzystać z metod, technik i narzędzi psychologicznych w celach diagnostycznych	K_U05	diagnoza i opis przypadku	ćwiczenia
Potrąfi werbalizować w wypowiedziach ustnych uzasadnienia opinii i poglądów z uwzględnieniem wielu punktów widzenia	K_U10	przygotowanie projektu w grupie	ćwiczenia
Przejawia prospołeczną postawę wobec osób o różnych problemach w obszarach wsparcia i pomocy psychologicznej (okazuje zainteresowanie, angażuje się starając się znaleźć jak najlepsze rozwiązanie problemu)	K_K01	projekt grupowy	ćwiczenia
Potrąfi nawiązać i podtrzymywać kontakt z jednostką i grupą w trakcie działań praktycznych	K_K06	diagnoza - proces	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady: kolokwium zaliczeniowe z progami procentowymi lub punktowymi

Ćwiczenia: kolokwium, ocena prezentacji i/lub pracy pisemnej, aktywność na zajęciach

Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Na ocenę końcową składa się średnia z oceny z ćwiczeń i egzaminu. Warunkiem zaliczenia jest pozytywna ocena z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	60	36
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	40	64
Łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2.5	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1.5	2
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Anastasi A., Urbina S., Testy psychologiczne, Warszawa 1999.
- Brzeziński, J., Hornowska, E. (red.). Skala Inteligencji Wechslera WAIS-R. Warszawa 1998:
- Hornowska E. Testy psychologiczne. Teoria i praktyka. Wykłady z psychologii, Warszawa 2001.
- Matkowski M., MMPI: badanie – opracowanie – interpretacja, Lublin 1992.
- Paluchowski W. Diagnoza Psychologiczna. Podejście ilościowe i jakościowe. Warszawa 2001.
- Sanocki W., Kwestionariusze osobowości w psychologii, Warszawa 1986.
- Stemplewska – Żakowicz K., Krejtz K., Wywiad psychologiczny, tom 1,2,3 PTP, Warszawa 2005
- Strelau, J., O inteligencji człowieka. Warszawa 1987.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- T. Szustrowa, 1991, Swobodne techniki diagnostyczne. Wywiad i obserwacje, Warszawa 1991.
- Brzeziński, J., Chyrowicz, B., Poznaniak, W., Toeplitz – Winiewska M., Etyka zawodu psychologa, Warszawa 2008.

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Marzanna Farnicka, dr

POMIĘDZY ZDROWIEM A CHOROBA - PROBLEMY ŻYCIA CODZIENNEGO

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PZaCh

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	30	2	VI	egzamin		
laboratorium	30	2		zaliczenie z oceną		
Studia niestacjonarne						
Wykład	18		VI	egzamin		
laboratorium	18			zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Celem zajęć jest zapoznanie studentów ze złożonymi biologicznymi, społecznymi i psychicznymi uwarunkowaniami ludzkiego funkcjonowania oraz zarysowanie czterech podstawowych obszarów życia, które zazwyczaj wiążą się z poczuciem optymalnego życia lub jego brakiem. Dotyczą one adekwatnego pozytywnego stosunku do siebie (związanego m.in. z samorozwojem), miłością (związaną z relacjami społecznymi z osobami znaczącymi), pracą oraz problemem śmierci (własnej lub bliskich).

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zagadnienia zdrowia człowieka: pojęcie zdrowia fizycznego i psychicznego, rozumienie choroby i życie z nią. Optymalne życie a życie idealne.

Styl życia a zdrowie człowieka. Rola i znaczenie stresu w życiu człowieka. Właściwości podmiotowe determinujące odporność vs. podatność na stres; strategie zapobiegania ; strategie redukcji napięcia. Stres i choroby. Radzenie sobie z sytuacją choroby, relacje lekarza-pacjent, doświadczenia hospitalizacji. Psychologia wobec wybranych problemów zdrowotnych. Śmierć i umieranie. Żałoba prawidłowa i patologiczna.

Problemy życia codziennego: m.in. lęk, nieśmiałość, konflikty, uzależnienia. Czynniki wpływające na poczucie satysfakcji życiowej i kontroli nad swoim życiem. Rola myślenia i emocji w radzeniu sobie z wymaganiami życiowymi. Znaczenie samooceny, poczucia własnej wartości, przekonania, oczekiwań, nadziei. Zasoby osobiste jednostki.

Cielesność człowieka w kontekście zdrowia i choroby.

Cele życiowe i ich znaczenie w kształtowaniu się zdrowia psychicznego. Elastyczność w działaniu jako warunek radzenia sobie ze zmianą. W pogoni za szczęściem ... (subiektywne rozumienie

szczęścia, nastawienie na jego osiągnięcie, doświadczanie zadowolenia z życia a pogoń za szczęściem).

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład klasyczny i problemowy, prezentacje multimedialne, dyskusje grupowe, zajęcia praktyczne - analizy przypadków.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
- Student ma świadomość złożoności bio-psycho-społecznych uwarunkowań ludzkiego funkcjonowania; - Posiada wiedzę na temat najbardziej powszechnych źródeł szczęścia i problemów życiowych ludzi.	K_W02 K_W04 K_W05	Dyskusja, analiza przypadku, analiza własnych stanów, prezentacje, referaty, testy wiedzy, egzamin	Wykład, laboratorium
- Posiada umiejętność wieloaspektowego rozważania problemów życiowych ludzi uwzględniającego bio-psycho-społeczne uwarunkowania; - Posiada umiejętność odniesienia zgłaszanego problemu do całości informacji o funkcjonowaniu psychicznym osoby.	K_U02 K_U06	Dyskusja, analiza przypadku, analiza własnych stanów, prezentacje, referaty, testy wiedzy, egzamin	Wykład, laboratorium
- Wykazuje wrażliwość na informacje dotyczące tych aspektów życia osoby, które nie są dominujące w wypowiedziach osób poszukujących pomocy lub skierowanych do psychologa, a które mogą być istotne do określenia rzeczywistego problemu.	K_K01	Dyskusja, analiza przypadku, analiza własnych stanów, prezentacje, referaty, testy wiedzy, egzamin	Wykład, laboratorium

WARUNKI ZALICZENIA:

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z egzaminu (50% wartości oceny) oraz ocena uzyskana po zakończeniu ćwiczeń z przedmiotu (50% wartości oceny), w której skład wchodzi: oceny cząstkowe uzyskane w wyniku indywidualnej aktywności studenta, aktywne uczestnictwo studenta w pracy zespołowej oraz sprawdzenia poziomu wiedzy teoretycznej studenta. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	60	36
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	65	89
Łącznie	125	125
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2,5	1,5
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2,5	3,5
Łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Lindley P.A., Joseph S. Ed. (2007) Psychologia pozytywna w praktyce, PWN, Warszawa

- Martin P. (2000) Umysł , który szkodzi. Mózg, zachowanie, odporność i choroba,. Warszawskie Wydawnictwo Literackie Muza, Warszawa.
- Sęk H. Ed. (1991). Społeczna psychologia kliniczna, PWN, Warszawa.
- Bishop G. (2000). Psychologia zdrowia. Wydawnictwo Astrum

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Kofta M., 2001, Złudzenia, które pozwalają żyć, PWN, Warszawa

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁA:

Dr hab. Iwona Grzegorzewska , prof. UZ

STRES, SYTUACJE TRUDNE I WYPALENIE ZAWODOWE

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-SSTiWZ

Typ przedmiotu:

Język nauczania:

Odpowiedzialny za przedmiot: Pracownik prowadzący zajęcia

Prowadzący: Pracownik Instytutu Psychologii UZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	15	1	VI	egzamin		
Ćwiczenia	30	2		zaliczenie z oceną		
Studia niestacjonarne						
Wykład	9		VI	egzamin		
Ćwiczenia	18			zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z wiodącymi teoretycznymi koncepcjami stresu i jego źródłami. Rozszerzona zostanie wiedza o psychospołecznych moderatorach/mediatorach stresu. Ponadto studenci zapoznają się z różnymi strategiami radzenia sobie ze stresem – zarówno skutecznymi, jak i nieskutecznymi, a także możliwościami kształtowania umiejętności praktycznego korzystania z wiedzy psychologicznej w celu przezwyciężenia objawów stresu i wypalenia zawodowego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu psychologii ogólnej i rozwojowej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pojęcie i klasyfikacja sytuacji trudnych, czynniki kształtujące zachowania jednostki w sytuacjach trudnych. Stres i reakcje na stres - wprowadzenie do problematyki. Sytuacje stresowe jako rodzaj sytuacji ekstremalnych, strategie radzenia sobie ze stresem: fizjologiczne i psychologiczne efekty stresu. Salutogenetyczne i patologiczne ujęcie stresu, stres jako czynnik motywacyjny, zagrożenie związane z długotrwałym przeżywaniem stresu. Stres zawodowy i wypalenie psychiczne w środowisku pracy. Pojęcie syndromu wypalenia zawodowego, modele teoretyczne. Powstawanie syndromu: fazy, objawy. Źródła syndromu wypalenia: psychiczne i środowiskowe. Konsekwencje syndromu wypalenia: zdrowotne i psychologiczne. Profilaktyka syndromu wypalenia zawodowego. Teoria zasobów. Odporność psychiczna, pomiar odporności. Metody diagnozowania podatności na syndrom wypalenia: kwestionariusze MBI oraz AVEM.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, burza mózgów, prezentacje multimedialne, dyskusja, metoda przypadków, praca z dokumentem źródłowym, praca w grupach

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
<p>Student definiuje stres w kategoriach biologicznych i psychologicznych.</p> <p>Student rozumie relacje między stresem a emocjami, opisuje wydarzenia życiowe, zrelacjonuje poznawczą ocenę sytuacji, utraty zasobów, radzenie sobie ze stresem, istotę readaptacji i następstw stresu, scharakteryzuje moderatory stresu, rozpoznaje, rozumie i analizuje mechanizmy wypalenia zawodowego, objawy i fazy powstawania syndromu.</p> <p>Student scharakteryzuje konsekwencje wypalenia i możliwości zapobiegania, ocenia stopień zagrożenia, stosuje metody zapobiegawcze.</p>	K_W04 K_W06 K_W09	Egzamin pisemny – test jednokrotnego wyboru, bieżąca kontrola na zajęciach, autoprezentacja, test	Wykład, ćwiczenia
<p>Student analizuje stres, relacje między stresem a procesami poznawczymi i emocjami, diagnozuje wydarzenia życiowe, poznawcze oceny sytuacji, utraty zasobów, radzenie sobie ze stresem, dokonuje eksploracji moderatorów stresu.</p> <p>Student udziela wsparcia, diagnozuje wypalenie zawodowe, analizuje mechanizm wypalenia, objawy, konsekwencje oraz zapobieganie</p> <p>Student jest zdolny do praktycznego zastosowania wiedzy w procesie organizacji pracy zespołowej, zauważa wczesne objawy stresu i wypalenia.</p>	K_U02 K_U03 K_U05	Egzamin pisemny – test jednokrotnego wyboru, bieżąca kontrola na zajęciach, autoprezentacja, test	Wykład, ćwiczenia
<p>Student jest świadomy konieczności stałego uaktualnienia wiedzy.</p> <p>Student analizuje swoje zachowanie, okazuje otwartość i wsparcie dla osób wymagających pomocy.</p>	K_K01 K_K02	Egzamin pisemny – test jednokrotnego wyboru, bieżąca kontrola na zajęciach, autoprezentacja, test	Wykład, ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład: Egzamin pisemny - test na ocenę zawierający pytania zamknięte jednokrotnego wyboru z treści omawianych na wykładach.

Ćwiczenia: Zaliczenie z oceną – ocena końcowa na podstawie punktów częściowych uzyskanych w wyniku indywidualnej aktywności studenta (student za jednorazową aktywność może uzyskać 0,1p. do 0,2p.), jak również, na podstawie aktywnego uczestnictwa studenta w pracy zespołowej (student za jednorazową aktywność może uzyskać 0,1p.), a także z wystąpienia autoprezentacyjnego, ocenianego w skali 0,1 do 0,4 (w zależności od stopnia atrakcyjności wystąpienia mierzonego oceną opartą na wcześniej podanych kryteriach poprawnego wystąpienia publicznego. Podstawę oceny stanowi ocena punktowa wynikająca ze sprawdzenia poziomu wiedzy teoretycznej studenta (pytania zostają sformułowane w oparciu o zagadnienia omawiane na ćwiczeniach) - ustalona zostaje wartość punktów, którą student musi zdobyć w celu otrzymania oceny pozytywnej z testu – student powinien zdobyć minimum 56% punktów (progi ocen punktowych z testu (56-60% 3,0; 61-65% 3,25; 66-70% 3,5; 71-75% 3,75; 76-80% 4,0; 81-85% 4,25; 86-90% 4,5; 91-95% 4,75; 96-100% 5,0;). Studentowi po pozytywnym zaliczeniu testu do oceny końcowej doliczane są punkty z aktywności i wystąpienia. Suma punktów z testu oraz aktywności stanowi ocenę końcową z przedmiotu (bardzo dobry 5,0 – 4,65; dobry plus 4,64 – 4,25; dobry 4,24 – 3,75, dostateczny plus 3,74 – 3,35; dostateczny 3,34 – 3,0).

Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Na ocenę końcową z przedmiotu składa się średnia ocen z ćwiczeń i egzaminu. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena z ćwiczeń i wykładów

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	58	40
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	42	60
Łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1,5
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2,5
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Hobfoll, S.E., Stres, kultura i społeczność. Psychologia i filozofia stresu. Gdańsk 2006.
- Maslach, C., Wypalenie – w perspektywie wielowymiarowej. W: Sęk, H., Wypalenie zawodowe. Przyczyny. Mechanizmy. Zapobieganie. Warszawa 2000.
- Sęk, H. i Cieślak, R., Wsparcie społeczne – sposoby definiowania, rodzaje i źródła wsparcia, wybrane koncepcje teoretyczne. W: Sęk, H. i Cieślak, R. (red.). Wsparcie społeczne, stres i zdrowie, Warszawa 2006.
- Terelak, J., Człowiek i stres. Bydgoszcz-Warszawa 2008.
- Terelak, J.F. Psychologia stresu. Warszawa: Branta, 2001.
- Ronginska, T. ,Gaida, W. Strategie radzenia sobie z obciążeniem psychicznym w pracy zawodowej. Zielona Góra,2001.
- Burisch, M. Das Burnout-Syndrom - Theorie der inneren Erschöpfung, Berlin, Heidelberg: Springer, 1989.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Pines, A.M., Wypalenie – w perspektywie egzystencjalnej. W: Sęk, H., Wypalenie zawodowe. Przyczyny. Mechanizmy. Zapobieganie. Warszawa 2000.
- Fenger, J. (2000), Pomaganie mężczyznom. Wypalenie w pracy zawodowej, Gdańsk, GWP.
- Wrześniewski, K. (1993), Styl życia a zdrowie: wzór zachowania A, Warszawa.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

MÓZG LUDZKI - PROCESY PSYCHICZNE I ZACHOWANIE

Kod przedmiotu: 12.2-WP-PSCh-ML

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii lub Wydziału Biologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	30	2	VI	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		VI	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem zajęć jest zapoznanie studentów z procesami zachodzącymi w mózgu człowieka, a także opisanie wyższych funkcji psychicznych. Student nabywa więc wiedzę teoretyczną i kompetencje w zakresie psychologii zdrowia i powiązania zaburzeń psychosomatycznych z czynnością mózgu.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości z neuroanatomii, czynności mózgu, dotyczące neuroprzebieżników, i zaburzeń psychosomatycznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Mózg – struktura i funkcje. Neurotransmisja – synapsy i przekaźniki mózgowy. Powiązania między strukturami anatomicznymi ośrodkowego układu nerwowego z prawidłowymi i zaburzonymi czynnościami mózgu. Mózgowe mechanizmy percepcji, przetwarzania informacji, pamięci i uwagi, generowania procesów emocjonalnych. Funkcjonowanie mózgu w stanach klinicznych – w chorobach psychicznych, w zaburzeniach dziecięcych, dorosłości i późnej dorosłości. Mózg a zaburzenia psychoorganiczne, agnostyczne, afatyczne i apraktyczne.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, prezentacje multimedialne, dyskusja

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student orientuje się w budowie i funkcjonowaniu mózgu. Student rozumie złożoność i dynamiczność zależności między funkcjonowaniem mózgu a zachowaniem człowieka. Student orientuje się w neurologicznym podłożu procesów psychicznych w normie i w patologii.	K_W02 K_W06 K_W09	Sprawdzian pisemny lub ustny	Wykład
Student uwzględnia biologiczne uwarunkowania zachowania. Student wykorzystuje wiedzę psychologiczną dla interpretowania faktów mających podłoże biologiczne. Student potrafi korzystać z wiedzy neuropsychologicznej dla celów diagnostycznych.	K_U02 K_U04 K_U05	Sprawdzian pisemny lub ustny	Wykład
Student współpracuje ze specjalistami różnych dziedzin w nietypowych sytuacjach zawodowych.	K_K05	Sprawdzian pisemny lub ustny	Wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną uzyskane w oparciu o sprawdzian pisemny lub ustny według treści poruszanych na wykładzie.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	40	28
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	60	72
Łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Walsh K., Darby D., Neuropsychologia kliniczna Kevina Walsh, Gdańsk, 2008
- Jodzio K., Neuronalny świat umysłu, Kraków, 2005
- Górska T. (i inni), Mózg a zachowanie, Warszawa, 2006

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Kalat J, W., Biologiczne podstawy psychologii, Wydawnictwo Naukowe PWN, 2013

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

PRAWNE ASPEKTY PRACY PSYCHOLOGA

Kod przedmiotu: 10.0-WP-PSCh-PAPP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel prowadzący zajęcia

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Wydziału Prawa UZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	15	1	VI	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	9		VI	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przedstawienie podstawowych zagadnień prawnych przydatnych w pracy psychologa

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Zagadnienia wstępne. Definicja, gałęzie i zasady prawa. Odrębność nauk prawnych i ich związki z innymi dziedzinami nauk.
- Źródła prawa. Poszukiwanie aktów prawnych.
- Prawo rodzinne - podstawy przydatne w pracy psychologa.
- Podstawy prawa cywilnego - wybrane zagadnienia.
- Podstawy prawa karnego - wybrane zagadnienia
- Status prawny psychologa. Odpowiedzialność prawna w zawodzie psychologa (zawodowa, cywilna i karna). Tajemnica zawodowa. Regulacja prawna stosunków pomiędzy psychologiem a jego pacjentem.
- Rola i znaczenie psychologa w postępowaniu cywilnym i karnym.
- Instytucje wspierające rodzinę (OPS, PCPR, struktury gminne, policja, kurator sądowy, Sądy Rodzinne, Służba Zdrowia)
- Leczenie przymusowe osoby psychicznie chorej, dotkniętej chorobą alkoholową lub narkomanią, ubezwłasnowolnienie całkowite i częściowe, opieka i kuratela, prawa pacjenta.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, burza mózgów, prezentacje multimedialne, pogadanka, ćwiczenia w grupach, praca z tekstem źródłowym

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student powinien znać przepisy dotyczące pracy psychologa. Student powinien rozumieć miejsce nauk prawnych w systemie wiedzy społecznej.	K_W01 K_W11	Test, bieżąca aktywność na zajęciach, dyskusja	Ćwiczenia
Student wykazuje umiejętność szukania przepisów prawa oraz podstawy. Student wykazuje zdolności do posługiwania się systemami prawnymi.	K_U07 K_U11	Test, bieżąca aktywność na zajęciach, dyskusja	Ćwiczenia
Student wykazuje świadomość uregulowań prawnych mających znaczenie dla rozwoju zawodowego psychologa . Student wykazuje świadomość odpowiedzialności prawnej związanej z wykonywaniem zawodu psychologa. Student wykazuje świadomość znaczenia psychologów w procesie stosowania prawa w określonych sytuacjach.	K_K02 K_K04 K_K05	Test, bieżąca aktywność na zajęciach, dyskusja	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną – ocena końcowa na podstawie punktów cząstkowych uzyskanych w wyniku indywidualnej aktywności studenta i aktywnego uczestnictwa studenta w pracy zespołowej, a także testu pisemnego w formie testu półotwartego.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	22	17
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	27	33
Łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

- T. Chauvin, T. Stawecki, P. Winczorek, C.H. Beck, Wstęp do prawoznawca wyd. 6, , Warszawa 2011,
- Z. Muras, Podstawy prawa, Warszawa 2008,
- G. Jędrejek, A. Zieliński, Wolters Kluwer, Prawo rodzinne i opiekuńcze w zarysie, Warszawa 2011,

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Prawo rodzinne i opiekuńcze t.12 T. Smyczyński, C.H. Beck 2011,
- Prawo rodzinne i opiekuńcze Łączkowska Małgorzata, Schulz Anna Natalia, Urbańska Anna, styczeń 2012, C.H. Beck,
- Początek prawnej ochrony życia ludzkiego w świetle standardów międzynarodowych Jelena Kondratiewa-Bryzik, 2009, Wolters Kluwer,
- Prawo małżeńskie Piasecki Kazimierz, 2011, LexisNexis,
- Prawo Małżeńskie majątkowe B. Bieniek C.H. Beck 2011,

- Rozwód i Separacja, A. Bodnar, U. Dąbrowska, J. Ignaszewski, J. Maciejowska, A. Stępiak, C.H. Beck 2012,
- Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie Kiełtyka Andrzej, Ważny Andrzej, luty 2012, LexisNexis
- Komentarz do spraw kontaktów z dzieckiem Ignaszewski Jacek, 2011, LexisNexis,
- Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie Komentarz Spurek Sylwia, 2011, wolters kluwer polska,
- Odpowiedzialność cywilna rodziców za szkodę wyrządzoną przez ich dziecko a sposób i zakres wykonywać Słyk Jerzy, 2011, LexisNexis
- Nowelizacja prawa rodzinnego na podstawie ustaw z 6 listopada 2008 roku i 10 czerwca 2010 roku Kosek Mirosław, Stojanowska Wanda, 2011, LexisNexis,
- Prawo w moim życiu Sylwia Spurek, 2010, Dom Wydawniczy Zacharek,
- Rozwód i separacja pomiędzy małżonkami. Aspekty prawne i majątkowe. Grzebińska Joanna, 2010, Dif
- Instytucje pomocy społecznej Maciejko Wojciech, 2009, LexisNexis,
- Mediacja i arbitraż, komentarz, Rafał Morek, C.H. Beck, Warszawa 2006,
- Mediacja w rozwiązywaniu konfliktów rozwodowych, Agata Gójska, Violetta Huryn, Warszawa 2007
- Mediacja w polskim prawie karnym", Warszawa 2004, Oficyna Wydawnicza MS,
- Kryminalistyka, psychiatria i psychologia sądowa, medycyna sądowa Szuta Małgorzata wolters kluwer polska,
- Ackerman M. J., Podstawy psychologii sądowej, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2005.,
- Arntzen, Friedrich , Psychologia zeznań świadków, Państwowe Wydawnictwo Naukowe , Warszawa 1989
- 21) Hanausek T., Kryminalistyka. Zarys wykładu, Kantor Wydawniczy Zakamycze, Kraków 1996r.; wyd. II, Kraków 1997 r., wyd. III, Kraków, 1998, wyd. IV Kraków 2004, wyd. V Kraków 2005.
- Hołyst B., Psychologia kryminalistyczna, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, Warszawa 2004; wyd. II rozsz., Warszawa 2006; wyd. III, Warszawa 2009

Źródła prawa

- Konstytucja Rzeczypospolitej Polski z dnia 2 kwietnia 1997 r.,
- Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny,
- Ustawa z dnia 17 listopada 1964r. Kodeks postępowania cywilnego,
- Ustawa z dnia 25 lutego 1964 r. Kodeks rodzinny i opiekuńczy,
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 Kodeks karny,
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 Kodeks postępowania karnego,
- Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 Kodeks karny wykonawczy,
- Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich,
- Ustawa z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych,
- Ustawa z dnia 6 kwietnia 1990 r. – o policji,
- Ustawa z dnia 5 grudnia 1996 r. – o zawodach lekarza i lekarza dentystry,
- Rozporządzenie Ministra Polityki Społecznej z 18 października 2004 r. w sprawie rodzin zastępczych,
- Rozporządzenie Ministra Polityki Społecznej z 14 lutego 2005 r. w sprawie placówek opiekuńczo-wychowawczych,
- Rozporządzenie Ministra Polityki Społecznej z 30 września 2005 r. w sprawie ośrodków adopcyjno-opiekuńczych,
- Ustawa z dnia 7 września 2007 roku o pomocy osobom uprawnionym do alimentów,
- Ustawa z dnia 28 lipca 2005 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw,
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005o przeciwdziałaniu narkomanii,
- Ustawa z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi,
- Ustawa o pomocy społecznej z dnia 17 czerwca 2008 r.,
- Rozporządzenie Ministra Polityki Społecznej z 23 grudnia 2004 r. w sprawie udzielania pomocy na usamodzielnienie, kontynuowanie nauki oraz zagospodarowanie,
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy,
- Ustawa z dnia 3 grudnia 2010 r. o ochronie zdrowia psychicznego,
- Ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty,

- Ustawa z dnia 22 kwietnia 2005 roku o postępowaniu wobec dłużników alimentacyjnych oraz zaliczce alimentacyjnej,
- Ustawa z 25 lutego 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny,
- Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych,
- Ustawa z dnia 8 czerwca 2001 r. o zawodzie psychologa i samorządzie zawodowym psychologa,
- Ustawa z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

PSYCHOLOGIA STARZENIA SIĘ

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Dorota Niewiedział

Prowadzący: dr Dorota Niewiedział

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	30	2	VI	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		VI	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest poznanie przez studentów okresu życia zwanego późną dorosłością, okresem senioralnym czy starością. Studenci zapoznają się z prawidłową drogą przebiegu procesu starzenia się człowieka oraz z zaburzeniami i trudnościami tego okresu. Poznają koncepcje psychologiczne opisujące wzory adaptacji do starości, potrzeby ludzi starych oraz sposoby stymulowania szczególnie obszaru poznawczego. Uczestnicy kursu zostaną ponadto zapoznani z wymiarem społecznym i egzystencjalnym schyłku życia- problematyka żałoby i umierania.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z podstaw psychologii różnic indywidualnych oraz z psychologii rozwojowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zagadnienia wprowadzające do psychologii starzenia się i starości. Charakterystyka procesu starzenia się. Wzory fizjologiczne- aspekt biologiczny, psychologiczny i społeczny oraz wzory patologiczne - aspekt biologiczny, psychologiczny i społeczny. Elementy geriatryi - najczęstsze zaburzenia okresu starości m.in.: zespoły otępienne, zaburzenia psychiczne. Adaptacja do starości - przykłady ujęcia teoretycznego. Miejsce człowieka starego w rodzinie i w społeczeństwie. Aktywność osób starych, aktywność poznawcza i sposoby jej stymulowania: geragogika i Uniwersytety III wieku. Jakość życia człowieka starego, poczucie godności i zaspokojenie potrzeb. Starość w ujęciu egzystencjalnym: czas, cierpienie, choroba. Bilans życiowy człowieka starego i znaczenie żałoby oraz integracja versus rozpacz. Tanatopsychologia, fazy umierania, a także przygotowanie do odejścia i medykalizacja śmierci.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, prezentacje multimedialne, dyskusja

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna periodyzację okresu późnej dorosłości oraz jej najważniejsze charakterystyki. Student rozumie specyfikę okresu starości, potrafi dokonać porównania z innymi okresami życia człowieka w zakresie rozwoju poznawczego, emocjonalnego, społecznego i ruchowego. Student zna przykłady programów stymulujących i wspierających rozwój człowieka w okresie starości. Student zna mechanizmy powstawania zaburzeń w okresie starości oraz czynniki ryzyka dekompensacji psychicznej	K_W02 K_W04 K_W05 K_W07	Egzamin pisemny, dyskusja	Wykład
Student potrafi wskazać czynniki ryzyka w historii życia człowieka, które mogą doprowadzić do ujemnego bilansu życiowego. Student potrafi wskazać zależności pomiędzy dokonaniem i sukcesami życiowymi a wzorem adaptacji do starości. Student dokonuje analizy potrzeb człowieka starszego i odnosi je do realiów współczesnego świata oraz potrafi poddać analizie i refleksji emocjonalność człowieka w okresie starości	K_U01 K_U02 K_U03	Egzamin pisemny, dyskusja	Wykład
Student odnosi się z uwagą i szacunkiem do osób w wieku podeszłym. Student formułuje sądy i opinie o osobach. Dokonała własną wrażliwość interpersonalną i kliniczną wobec problematyki starości.	K_U01 K_U02 K_U03	Egzamin pisemny, dyskusja	Wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną na podstawie sprawdzenia poziomu wiedzy teoretycznej studenta w formie kolokwium zawierającego pytania otwarte i zamknięte i opatrzonego w progi punktowe (60%-70% ocena dostateczna, 71%-85% ocena dobra, 86%-100% ocena bardzo dobra).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	50	26
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	25	49
Łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Steuden, S. - Psychologia starzenia się i starości, Warszawa, 2012,
- S. Steuden, M. Marczuk (red.) - Starzenie się a satysfakcja z życia, Lublin, 2006,
- Nowicka (red - Wybrane problemy osób starszych., Kraków, 2006,
- Zych, A.A. - Przekraczając smugę cienia. Szkice z gerontologii i tanatologii, Katowice, 2009,
- Zych, A.A. - Leksykon gerontologii, Kraków, 2010,

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- T. Grodzicki, J. Kocemba, A. Skalska (red.). - Geriatria z elementami gerontologii ogólnej, Gdańsk, 2006.

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

WPROWADZENIE DO PSYCHOLOGII KLINICZNEJ

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-WdPk

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Iwona Grzegorzewska

Prowadzący: dr hab. Iwona Grzegorzewska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	15	1	VI	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		VI	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawami psychologii klinicznej w ujęciu naukowym i praktycznym, powiązanie wiedzy ogólnopsychologicznej z wiedzą kliniczną, ukształtowanie postawy zaangażowania w problemy osób zaburzonych oraz zmotywowanie do nabycia elementarnych umiejętności pracy indywidualnej i zespołowej w stosunku do tych osób.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Przedmiot i działy psychologii klinicznej. Historyczny rys paradygmatów psychologii klinicznej. Psychologia kliniczna a psychiatria i inne działy medycyny.

Zdrowie i choroba oraz norma i patologia w ujęciu klinicznym.

Zadania psychologa klinicznego.

Model patogenetyczny i salutogenetyczny

Zaburzenia psychiczne, jako podstawowa kategoria teoretyczna psychologii klinicznej. Klasyfikacja zaburzeń psychicznych.

Metoda kliniczna jako podstawa pracy badawczej i diagnostycznej.

Role zawodowe psychologa klinicznego w diagnozie, poradnictwie, interwencji kryzysowej i terapii.

Etyczne aspekty pracy psychologa klinicznego.

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład tradycyjny, prezentacje multimedialne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna podstawowe koncepcje psychologiczne i stosuje je do analizy zagadnień klinicznych	K_W03	Test końcowy	wykład
Student orientuje się w złożoności uwarunkowań procesów klinicznych	K_W04	Test końcowy	wykład
Student posiada wiedzę na temat diagnoza klinicznej i form minimalizowania zaburzeń.	K_W08	Test końcowy	wykład
Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii klinicznej dla celów diagnostyczno-pomocowych	K_U01	Test końcowy	wykład
Student potrafi werbalizować istotne kliniczne problemy oraz w sposób biegły merytorycznie i językowo formułować próby diagnoz w sposób pisemny	K_U10	Test końcowy	wykład
Student ma świadomość poziomu wiedzy własnej, zna reguły i ograniczenia pracy metodą kliniczną.	K_K02	Test końcowy	wykład
Student przestrzega zasad etyki w dziedzinach badań, diagnozowania i pomagania.	K_K03	Test końcowy	wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

Egzamin końcowy w formie pisemnej stanowi ocenę końcową z przedmiotu. Warunkiem otrzymania pozytywnej oceny jest uzyskanie co najmniej 70% poprawnych odpowiedzi.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	20	15
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	40	45
Łącznie	60	60
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	0,5	0,5
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1,5	1,5
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Cierpiątkowska, L. (2007). Psychopatologia. Poznań: Wydawnictwo Naukowe SCHOLAR.
- Carson R. (i inni), Psychologia zaburzeń, Gdańsk 2003, tom I i II.
- Meyer R., Psychopatologia, Gdańsk 2003.
- Seligman M. (i inni), Psychopatologia, Warszawa 2003.
- Sęk H., Psychologia kliniczna, Warszawa 2008.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Każdorazowo podana przez wykładowcę.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

dr Jerzy Herberger

WPROWADZENIE DO PSYCHOLOGII PRACY, ORGANIZACJI I ZARZĄDZANIA

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-WPPOiZ

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Tatiana Ronginska

Prowadzący: dr hab. Tatiana Ronginska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	15	1	VI	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		VI	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do specjalizacji. Dostarczenie w oparciu o efekty kształcenia wiedzy związanej ze stosowaniem psychologii w procesie zarządzania oraz w procesie pracy. Zapoznanie studentów z rolą psychologa w procesie zarządzania, pokazanie relacji pomiędzy nauką o zarządzaniu a psychologią zarządzania oraz wskazanie na różnice pomiędzy nimi. Zaprezentowanie najważniejszych koncepcji ergonomii, rekrutacji, selekcji, psychologicznych cech menedżera, stresu, negocjacji, motywowania, kultury organizacyjnej. Zwrócenie uwagi na istnienie wielu istotnych różnic międzykulturowych, przygotowanie absolwentów do samodzielnego uczenia się i kierowania swoim życiem zawodowym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Przedmiot i metody psychologii pracy organizacji i zarządzania. Analiza pracy jako podstawowa metoda psychologii pracy. Psychologia człowieka pracującego i środowiska pracy. Paradygmaty: klasyczny, humanistyczny, postmodernistyczny (idea zarządzania zasobami ludzkimi i kapitału społecznego). Ocenianie i wartościowanie pracy. Rola psychologa w dziedzinie psychologii pracy, organizacji i zarządzania. Psychologia pracy i ergonomia. Zachowania organizacyjne. Role i kompetencje kierownicze. Patologia środowiska pracy. Szkolenia menedżerskie i nowoczesne formy coachingu. Life-coaching.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, prezentacje multimedialne, dyskusja

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student rozumie istotę zarządzania i podstawowe funkcje zarządzania w organizacjach oraz opisuje proces organizowania. Student zna teorie motywowania oraz najważniejsze modele kultur organizacyjnych.	K_W01 K_W03	Egzamin pisemny – test jednokrotnego wyboru	Wykład
Student ocenia oraz prognozuje możliwość wystąpienia zachowań destrukcyjnych w organizacji. Student ocenia oraz prognozuje zachowania ludzi na podstawie podstawowych informacji z zakresu psychologii pracy, organizacji i zarządzania.	K_U01 K_U02	Egzamin pisemny – test jednokrotnego wyboru	Wykład
Student powinien rozumie wagę procesów psychologicznych w procesie zarządzania, reprezentuje postawę etyczną i jest przeciwnikiem wszelkich form dyskryminacji w doborze na stanowiska pracownicze. Student powinien kształtować w sobie elementarne cechy przywódcze, umie się prawidłowo komunikować i współpracować w grupie, mieć wyrobioną postawę tolerancji i zrozumienia dla innych postaw i kultur.	K_K01 K_K03 K_K05 K_K06	Egzamin pisemny – test jednokrotnego wyboru	Wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

Egzamin pisemny - test na ocenę zawierający pytania zamknięte jednokrotnego wyboru z treści omawianych na wykładach.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	23	17
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	27	33
Łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Chmiel N., red., Psychologia pracy i organizacji, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2003,
- Król H., Ludwicyński A., Zarządzanie zasobami ludzkimi, Warszawa 2006.
- Ratajczak Z., Psychologia pracy i organizacji, Warszawa, 2008.
- Schultz D.P., Schultz S.E., Psychologia a wyzwania dzisiejszej pracy, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2002,

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Lubrańska A., Psychologia pracy, Warszawa 2008.
- Nosal Cz.S., Psychologia decyzji kadrowych, Kraków 1999.

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

WPROWADZENIE DO PSYCHOLOGII EDUKACYJNEJ I WYCHOWAWCZEJ

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-WPEiW

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: Nauczyciel akademicki Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	15	1	VI	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		VI	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie studentów do problematyki psychologii wychowawczej i zapoznanie ich z charakterystyką pracy psychologa wychowania w instytucjach opiekuńczo-wychowawczo-edukacyjnych. Zaprezentowanie najważniejszych problemów rozwojowo-wychowawczych w odniesieniu do wieku życia i środowiska wychowania oraz wskazanie na swoistość mechanizmów wpływu wychowawczego ze względu na charakterystykę psychofizycznego i psychospołecznego rozwoju dzieci i młodzieży oraz społeczny kontekst wychowania.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Niezbędna podstawowa wiedza z zakresu psychologii rozwoju człowieka w ciągu życia.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Socjologiczno-kulturowy kontekst wychowania. Istota dzieciństwa. Wychowanie w szerokim i wąskim znaczeniu. Wychowanie w różnych koncepcjach i teoriach psychologicznych.

Cele wychowania i funkcje wychowawcze osób znaczących. Sposoby wpływu wychowawczego. Stopnie ingerencji wychowawczej w zachowania oraz rozwój dzieci i młodzieży. Rodzina jako tradycyjne środowisko wychowania. Funkcje rodziny. Style wychowania rodzinnego. Postawy rodzicielskie z perspektywy rodziców i z perspektywy dzieci.

Typowe problemy wychowania rodzinnego i codzienne rodzinne postępowanie wychowawcze w odniesieniu do prawidłowości rozwojowych okresu dzieciństwa i dorastania. Nieformalna rola psychologa w odniesieniu do problemów wychowania rodzinnego. Nowoczesny, transakcyjny model wychowania rodzinnego. Wstęp do systemowej psychologii rodziny. Zadania zawodowe psychologa wychowania i psychoterapeuty rodzinnego. Psycholog w systemie opiekuńczo-wychowawczym i systemie edukacji. Zadania zawodowe psychologa a wstęp do diagnozy, poradnictwa i pomocy psychologicznej w systemie edukacji.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład problemowy, pogadanka

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi wymienić typowe zadania psychologa w placówkach edukacyjnych i opiekuńczych.	K_W01	sprawdzian	wykład
Student potrafi wyjaśnić różnice dotyczące wychowania w różnych koncepcjach i teoriach psychologicznych.	K_W03	sprawdzian	wykład
Student potrafi rozróżnić pozytywne i negatywne oddziaływania wychowawcze w różnych kontekstach społecznych.	K_U01	sprawdzian	wykład
student jest uwrażliwiony na psychologiczne problemy dzieciństwa i dorastania.	K_K01	dyskusja	wykład
Student ma świadomość ograniczeń i norm etycznych w zakresie niesienia pomocy nieletnim.	K_K03	dyskusja	wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną na podstawie ocen cząstkowych uzyskanych w wyniku indywidualnej aktywności studenta, w ramach pracy z książką, a także sprawdzenia poziomu wiedzy teoretycznej studenta w formie kolokwium zawierającego pytania otwarte i zamknięte i opatrzonego w progi punktowe (60%-70% ocena dostateczna, 71%-85% ocena dobra, 86%-100% ocena bardzo dobra).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	25	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	25	30
Łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Dołęga Z. - Psychologiczne podstawy i społeczny aspekt wychowania integrującego, Kraków 2010.
- Przetacznik-Gierowska M., Włodarski Z. - Psychologia wychowawcza, Warszawa 2002.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Brzezińska A. (red.), Psychologiczne portrety człowieka. Praktyczna psychologia rozwojowa, Gdańsk 2005.
- Gaś Z. (red.), Psychologia wychowawcza stosowana : wybrane zagadnienia , Lublin 1995.
- Dembo M. - Stosowana psychologia wychowawcza, Warszawa 1999.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

PODSTAWY SEKSUOLOGII

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Prof. dr hab. Zbigniew Izdebski

Prowadzący: Prof. dr hab. Zbigniew Izdebski;

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	VII	egzamin	
Ćwiczenia	15	1		zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9			egzamin	
Ćwiczenia	9			zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Uczestnicy dokonają weryfikacji osobistych postaw i fałszywych przekonań wobec seksualności. Zdobędą wiedzę na temat wyzwań, dylematów przed jakimi staje współczesna seksuologia. Po odbytych zajęciach będą potrafili dokonać rozróżnienia pojęć takich jak: tożsamość, orientacja seksualna, preferencja seksualna, zaburzenie seksualne itp. Zdobędą umiejętność stosowania wczesnej diagnozy i krótkiej interwencji wobec osoby z problemami seksualnymi, a także zdobędą podstawową wiedzę na temat metod leczenia zaburzeń seksualnych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Seksuologia w ujęciu medycznym, psychologicznym i pedagogicznym. Deklaracja Praw Seksualnych. Podstawowe pojęcia w seksuologii: tożsamość płciowa, role płciowe, orientacja płciowa, preferencje seksualne, realizacja płciowa. Pomoc psychologiczna osobom transseksualnym i homoseksualnym. Seksualność w ontogenezie człowieka: rozwój psychoseksualny człowieka. Nadużycia seksualne wobec dzieci (pedofilia) i dorastających (efebofilia). Seksuologia kliniczna: rodzaje zaburzeń seksualnych wg. ICD-10, metody leczenia zaburzeń seksualnych. Seksuologia biologiczna: anatomia narządów płciowych, fizjologia kobiety, fizjologia mężczyzny, psychofizjologia seksualna.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja panelowa, praca w grupach, praca z podręcznikiem, prezentacje multimedialne, studium przypadku, wykład konwersatoryjny

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student, który zaliczył przedmiot, zna podstawowe pojęcia z dziedziny psychopatologii seksualnej, zna genezę poszczególnych zjawisk z zakresu przedmiotu.	K_W04	egzamin	Wykład
Posiada zdobytą wiedzę na temat wyzwań, dylematów przed jakimi staje współczesna seksuologia.	K_W05	egzamin	Wykład
Zna teoretyczne podstawy działań profilaktycznych i interwencyjnych w zakresie właściwym dla seksuologii.	K_W10	egzamin	Wykład
Student dokonuje weryfikacji osobistych postaw i przekonań wobec seksualności.	K_U01	bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia
Ma pogłębione umiejętności obserwowania, diagnozowania, racjonalnego oceniania złożonych sytuacji psychologicznych/seksuologicznych oraz analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań.	K_U02	Dyskusja, bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia
Potrafi wykorzystywać i integrować wiedzę teoretyczną z zakresu seksuologii w celu analizy złożonych, a także diagnozowania i projektowania działań praktycznych.	K_U05	Dyskusja, bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia
Student ma pogłębioną świadomość poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego rozwoju osobistego i zawodowego, oraz uczenia się przez całe życie.	K_K02	bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład: egzamin pisemny z progami procentowymi (60%-70% ocena dostateczna, 71%-85% ocena dobra, 86%-100% ocena bardzo dobra).

Ćwiczenia: aktywność na zajęciach w ramach pracy z książką, pracy z dokumentacją eksperymentów psychologicznych, działań opartych na konwersacji.

Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Udział w wykładzie	15	9
Udział w ćwiczeniach	15	9
Udział w konsultacjach	10	10
Przygotowanie do zajęć, zaliczenia i egzaminu	57	69
Egzamin	3	3
Łączny nakład pracy studenta w godz.	100	100
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	2	3
Liczba punktów ECTS	4	

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Izdebski Z., Seksualność Polaków na początku XXI w., Kraków 2012
- Jaczewski A., Rozwój erotyczny, Warszawa 1992
- Lew - Starowicz Z., Skrzypulec V., Podstawy seksuologii, Warszawa, 2010,

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Bancroft J. - Seksualność człowieka, Wrocław, 2011,
- Beisert M. - Pedolia. Geneza i mechanizmy zaburzenia, Gdańsk, 2012,
- Buss D. M., Ewolucja pożądania, Gdańsk 2000
- Imieliński K., Seksuologia społeczna, Warszawa 1977

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

TRENING ASERTYWNOŚCI I PREZENTACJI

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-TAiP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Katarzyna Grunt-Mejer

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii i/lub psychologdy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Laboratorium	30	2	VII	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18		VII	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Rozwinięcie umiejętności asertywnej komunikacji oraz umiejętności autoprezentacji poprzez zastosowanie: treningu grupowego (w tym scenek) dyskusji pracy i ćwiczeń grupowych prezentacji case studies.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu: psychologii społecznej psychologii osobowości emocji i motywacji

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Asertywność - podstawowe pojęcia, cechy zachowań asertywnych. Terytorium psychologiczne. Asertywny monolog wewnętrzny i samoocena. Asertywny sposób komunikacji. Obrona swoich praw. Odmawianie. Formułowanie pochwał i krytyki. Przyjmowanie pochwał i krytyki. Asertywne wyrażanie gniewu. Asertywne wyrażanie próśb i oczekiwań. Wyrażanie opinii i przekonań. Inicjatywa w kontaktach społecznych. Konsekwencje asertywności. Autoprezentacja - podstawowe pojęcia, definicja. Cechy skutecznej autoprezentacji. Skuteczna autoprezentacja w różnych kontekstach. Trema, stres i radzenie sobie z nimi. Prezentacja kompetencji. Najpopularniejsze formy autoprezentacji - wystąpienia publiczne. Najpopularniejsze formy autoprezentacji - rozmowa kwalifikacyjna.

METODY KSZTAŁCENIA:

Burza mózgów, ćwiczenia laboratoryjne, dyskusja panelowa, praca w grupach, symulacja laboratoryjna, sesje rozwiązywania problemu, prezentacje multimedialne, studium przypadku.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiadał znajomość podstawowych zagadnień związanych z asertywnością oraz autoprezentacją, a także technik wykorzystania tych umiejętności oraz wiedzę na temat praktycznych sposobów i konsekwencji zachowań asertywnych i autoprezentacji.	K_W05	bieżąca kontrola na zajęciach	Laboratorium
Odróżnia zachowania asertywne od dezadaptacyjnych zachowań komunikacyjnych.	K_W09	bieżąca kontrola na zajęciach	Laboratorium
Student posiadał umiejętność komunikowania się w sposób asertywny, asertywnego reagowania oraz rozpoznania nieasertywnych zachowań,	K_U03	Praca zaliczeniowa	Laboratorium
a także umiejętność zaprezentowania własnej osoby w sposób skuteczny oraz praktycznego wykorzystania autoprezentacji w różnych sytuacjach.	K_U05 K_U10	Praca zaliczeniowa	Laboratorium
Student potrafi rozpoznać zachowanie nieasertywne, zna konsekwencje zachowań asertywnych i nieasertywnych. Wie jak reagować w sposób asertywny oraz jak wspierać asertywne zachowania innych. Student potrafi zaprezentować się zgodnie z obranym celem, zna konsekwencje skutecznej i nieskutecznej autoprezentacji. Wie jak zarządzać swoim wizerunkiem	K_K01 K_K02	Bieżąca kontrola na zajęciach, praca zaliczeniowa	Laboratorium

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną na podstawie ocen cząstkowych uzyskanych w wyniku indywidualnej aktywności studenta, w ramach pracy z książką, działań opartych na autoanalizie, konwersacji, jak również, na podstawie aktywnego uczestnictwa studenta w pracy zespołowej .

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Udział w seminarium / laboratorium	30	18
Udział w konsultacjach	8	8
Przygotowanie do zajęć i zaliczenia	37	49
Łączny nakład pracy studenta w godz.	75	75
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	1	2
Liczba punktów ECTS	3	

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Kenrik D.T., Neuberg, S.L. i Cialdini, R.B., Psychologia Społeczna., Gdańsk, 2006,
- McGrath H., Edwards H., Trudne osobowości, Poznań, 2010,
- Król-Fijewska M., Stanowczo, łagodnie, bez lęku, Warszawa, 2007,

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Alberti R. i Emmons, M., Asertywność, Gdańsk, 2008,

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

ETYKA ZAWODU PSYCHOLOGA

Kod przedmiotu:08.1-WP-PSCh-EZP

Typ przedmiotu:obowiązkowy

Język nauczania:polski

Odpowiedzialny za przedmiot:dr hab. Joanna Dudek

Prowadzący:dr hab. Joanna Dudek

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	15	1	VII	egzamin	4	
Ćwiczenia	15	1		zaliczenie z oceną		
Studia niestacjonarne						
Wykład	9		VII	egzamin		
Ćwiczenia	9			zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Uwrażliwienie studentów na problemy etyczne zawodu psychologa i kształtowanie umiejętności rozwiązywania ich. Zapoznanie z wiedzą o podstawowych narzędziach, do których można odwołać się w sytuacji wątpliwości etycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zasady rozwiązywania dylematów etycznych. Przykłady dylematów etycznych. Omówienie Karty Powinności Człowieka. Omówienie Kodeksu Etyczno-Zawodowego. Omówienie Kodeksu Etycznego Psychoterapeuty.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, prezentacje multimedialne, dyskusja, burza mózgów, studium przypadku, praca z dokumentem źródłowym, praca z książką, praca w grupach

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Wiedza z zakresu etyki ogólnej. Wiedza na temat problemów etycznych w pracy psychologa.	K_W04 K_W11	Egzamin ustny, bieżąca kontrola na zajęciach, studium przypadku, praca z dokumentem źródłowym, test	Wykłady,
Uwzględnia pozapsychologiczne uwarunkowania badanych zjawisk. Umiejętność analizowania i rozwiązywania dylematów etycznych.	K_U02 K_U07	Egzamin ustny, bieżąca kontrola na zajęciach, studium przypadku, praca z dokumentem źródłowym, test	Wykłady,
Wrażliwość na stan psychiczny drugiego człowieka. Student działa odpowiedzialnie w stosunku do własnych decyzji i relacji pomocowych.	K_K01 K_K04	Egzamin ustny, bieżąca kontrola na zajęciach, studium przypadku, praca z dokumentem źródłowym, test	Wykłady,

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład: Egzamin ustny - pytania sformułowane w oparciu o materiał omawiany na wykładach.

Ćwiczenia: Zaliczenie z oceną – ocena końcowa na podstawie punktów częściowych uzyskanych w wyniku indywidualnej aktywności studenta (student za jednorazową aktywność może uzyskać 0,1p. do 0,2p.), jak również, na podstawie aktywnego uczestnictwa studenta w pracy zespołowej (student za jednorazową aktywność może uzyskać 0,1p.) Podstawę oceny stanowi ocena punktowa wynikająca ze sprawdzenia poziomu wiedzy teoretycznej studenta (pytania zostają sformułowane w oparciu o zagadnienia omawiane na ćwiczeniach) - ustalona zostaje wartość punktów, którą student musi zdobyć w celu otrzymania oceny pozytywnej z testu – student powinien zdobyć minimum 56% punktów (progi ocen punktowych z testu (56-60% 3,0; 61-65% 3,25; 66-70% 3,5; 71-75% 3,75; 76-80% 4,0; 81-85% 4,25; 86-90% 4,5; 91-95% 4,75; 96-100% 5,0;). Studentowi po pozytywnym zaliczeniu testu do oceny końcowej doliczane są punkty z aktywności. Suma punktów z testu oraz aktywności stanowi ocenę końcową z przedmiotu (bardzo dobry 5,0 – 4,65; dobry plus 4,64 – 4,25; dobry 4,24 – 3,75, dostateczny plus 3,74 – 3,35; dostateczny 3,34 – 3,0).

Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Na ocenę końcową z przedmiotu składa się średnia ocen z ćwiczeń i egzaminu. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	43	31
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	57	69
Łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Brzeziński J., Toeplitz-Winiewska M. (red.), Etyka zawodu psychologa, Warszawa, 2008, Brzeziński J. (2000). Problemy etyczne badań naukowych i diagnostycznych. W: J. Strelau (red.). Psychologia. Podręcznik akademicki. T. 1: Podstawy psychologii (s. 523-537). Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- Stepulak M. Z., Dylematy etyczne - zawodowe psychologa, Lublin, 2002,

Akty prawne:

- Ustawa/rozporządzenie w przedmiocie Kodeks etyczny - zawodowy psychologa z dnia 1992 Dz.U.PTP
- Ustawa/rozporządzenie w przedmiocie Kodeks etyczny psychoterapeuty z dnia 2001 Dz.U.PTP

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Brzeziński J.; Toeplitz-Winiewska Z., Etyczne dylematy psychologii, Warszawa, 2004,
- Jones, C., Shillito-Clarke, C., Casemore, R., Murdin, L. (2005). Co wolno, a czego nie wolno terapeutom. Zagadnienia etyczne w pytaniach i odpowiedziach. GWP.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

PSYCHOLOGIA SPOŁECZNOŚCI-TEORIA I PRAKTYKA

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PStip

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr D. Niewiedział

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1	VII	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		VII	Zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z historią myśli i metodologią badań dotyczącą psychologii społeczności. Wykazanie związków pomiędzy psychologią społeczności a głównymi problemami społecznymi. Zwrócenie uwagi na aspekt płci społeczno-kulturowej, adaptację międzykulturową, przynależność etniczną, wpływ płci i religii na odczuwanie bólu, poczucie własnej tożsamości w wielokulturowym środowisku, jak również na patologizację społeczności lub ich piętnowanie.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu psychologii społecznej, psychologii osobowości, psychologii klinicznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Wprowadzenie do psychologii społeczności
- Zmiana społeczna - jej znaczenie, wprowadzanie i podtrzymywanie
- Poczucie wspólnoty społecznej (sense of community)
- Szkoła i dziecko a społeczności
- Stres, radzenie sobie i wsparcie społeczne w kontekście dobrostanu społeczności
- Prawo, przestępczość a społeczności
- Prowadzenie badań metodą PAR
- Społeczność wobec katastrof i klęsk żywiołowych
- Społeczność wobec stresu wojennego
- Społeczność wobec terroryzmu
- Stres ekonomiczny i jego skutki
- Interwencje psychologiczne
- Płeć społeczno-kulturowa
- Adaptacja międzykulturowa
- Przynależność etniczna
- Patologizacja społeczności

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady tradycyjny, dyskusja, prezentacje multimedialne, praca w grupach, projekty.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Ma rozszerzoną wiedzę na temat psychologii społeczności. Ma wiedzę z zakresu psychologii stresu i radzenia sobie jako elementarnych czynników pojawiających się w funkcjonowaniu jednostki w grupie. Zna podstawowe koncepcje na temat poczucia wspólnoty społecznej jako zjawiska wynikającego funkcjonowania w grupie.	K_W01 K_W06 K_W07	Dyskusja, aktywność podczas zajęć, symulacje sytuacyjne, testy wiedzy	Wykład i ćwiczenia
Integruje informacje z zakresu różnych subdyscyplin psychologii i innych dyscyplin oraz dokonuje krytycznej analizy dotyczącej społeczności z perspektywy jednostki i grupy.	K_U01	Dyskusja, aktywność podczas zajęć, symulacje sytuacyjne, testy wiedzy	Wykład i ćwiczenia
Wykazuje prospołeczną postawę, potrafi wykazać zainteresowanie problemem w celu jego rozwiązania; dostrzega konieczność ciągłego rozwoju; potrafi współpracować z jednostką i grupą w czasie podejmowanych działań.	K_K01 K_K02 K_K06	Dyskusja, aktywność podczas zajęć, symulacje sytuacyjne, testy wiedzy	Wykład i ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Na ocenę końcową z przedmiotu składa się: ocena uzyskana z ćwiczeń w wyniku indywidualnej aktywności studenta, aktywnego uczestnictwo studenta w pracy zespołowej oraz sprawdzenia poziomu wiedzy teoretycznej studenta (test 20% pytań stanowią pytania otwarte, 80% pytań stanowią pytania zamknięte, jednokrotnego wyboru) oraz na podstawie pracy zaliczeniowej zleconej po uzyskaniu pozytywnej oceny z ćwiczeń i/ lub egzaminu pisemnego.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	45	57
Łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1,5	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1,5	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Adams K., Galanes G.J., Komunikacja w grupach, Warszawa, 2008.
- Brown R., Procesy grupowe. Dynamika wewnątrzgrupowa i międzygrupowa, Gdańsk 2006
- Myers D., Psychologia społeczna, Poznań, 2003.
- Todd F. Heatherton, Robert E. Kleck, Michelle R. Hebl, Jay G. Hull, Społeczna Psychologia Piętna, Warszawa, 2012
- Chybicka A., Culture&Gendr. Intimate Relation, Gdańsk, 2010

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Wosińska W., Psychologia życia społecznego, Gdańsk, 2004.

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

MEDIACJE JAKO FORMA POMOCY W ROZWIĄZYWANIU KONFLIKTÓW

Kod przedmiotu: 14.9-WP-PSCh-MjPwRK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Marzanna Farnicka

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii i/lub psychologdy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Laboratorium	30	2	IX	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18		IX	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Ukazanie mediacji jako jednej z form pracy psychologa. Podstawowe zagadnienia z zakresu negocjacji będą rozpatrywane w kontekście problematyki obejmującej funkcjonowanie małych grup społecznych, konstruktywnego rozwiązywania konfliktów interpersonalnych, radzenia sobie z trudnymi sytuacjami negocjacyjnymi. Zdobywana wiedza teoretyczna, uzupełniana praktycznymi umiejętnościami niezbędnymi do uzyskiwania zadawalających efektów porozumiewania się z ludźmi.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu psychologii społecznej, psychologii małych grup i komunikacji.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Umiejętności społeczne ułatwiające negocjowanie i prowadzenie mediacji: zasady satysfakcjonującego porozumiewania się, podstawowe umiejętności interpersonalne mediatora. Konflikty interpersonalne i możliwości ich rozwiązywania – zasady mediacji. Teoria i prawne uwarunkowania mediacji jako formy rozwiązywania spraw spornych. Negocjacje i mediacje jako proces komunikacji. Radzenie sobie z trudnymi sytuacjami w negocjacjach i mediacjach.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca w grupach, gry dydaktyczne, inscenizacja, dyskusja, burza mózgów, case study

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada wiedzę z zakresu psychologii procesów poznawczych, emocji i motywacji oraz zachowań społecznych i komunikacyjnych.	K_W09	sprawdzian, case study, gry dydaktyczne	Laboratorium
Student w celu rozwiązania konfliktów wykorzystuje wiedzę z zakresu psychologii społecznej i klinicznej	K_U04	sprawdzian, case study, gry dydaktyczne	Laboratorium
Student, dzięki zdobytym umiejętnościom przeprowadza mediacje jako formę pomocy w sytuacji konfliktowej oraz docenia znaczenie emocji w procesie działania i ich wpływ na mediacje.	K_K01	sprawdzian, case study, gry dydaktyczne	Laboratorium

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną na podstawie ocen cząstkowych uzyskanych w wyniku indywidualnej aktywności studenta, w ramach pracy z filmową dokumentacją eksperymentów psychologicznych, inscenizacji, działań opartych na autoanalizie, konwersacji, a także sprawdzenia poziomu wiedzy teoretycznej studenta w formie kolokwium zawierającego pytania otwarte i zamknięte i opatrzonego w progi punktowe (60%-70% ocena dostateczna, 71%-85% ocena dobra, 86%-100% ocena bardzo dobra)..

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	43	31
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	57	69
Łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Dana D., Rozwiązywanie Konfliktów, PWE, Warszawa, 1993
- Fischer R., Ury. W., Dochodząc Do Tak. Negocjowanie Bez Poddawania Się, PWE, Warszawa 1990
- Materiały od prowadzącego

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Aronson E., Psychologia społeczna - serce i umysł. Zysk i S-ka, Poznań, 1997
- Grzesiuk, L., Doroszewicz, K., Stojanowska, E., Umiejętności Menedżera. Psychologia Stosowana Dla Menedżerów, Wyd. Prywatna Wyższa Szkoła Handlowa W Warszawie, Warszawa, 2001
- Domachowski W., Psychologia społeczna komunikacji niewerbalnej. EDYTOR Toruń, 1993
- McKay M., Davis M., Fanning P., Sztuka skutecznego porozumiewania się, GWP Gdańsk, 2007
- Oppermann K., Weber E., Język kobiet, język mężczyzn. Jak porozumiewać się w miejscu pracy. GWP, Gdańsk, 2000
- Tannen D., Ty nic nie rozumiesz! Kobieta i mężczyzna w rozmowie. Wydawnictwo: W.A.B., Warszawa, 1994
- Nęcki, Z. Negocjacje w biznesie. Wydawnictwo Profesjonalnej Szkoły Biznesu, Kraków, 2003
- Berne E. W co ludzie grają. Psychologia stosunków międzyludzkich. PWN, Warszawa 1994

- Tabernacka M., Negocjacje i mediacje w sferze publicznej, Wolters Kluwer Polska, Warszawa, 2009
- Raszevska-Skałeczka R., Tabernacka M., Mediacje w społeczeństwie otwartym, Warszawa, 2012

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

PROCESY GRUPOWE

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PGr

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Dorota Niewiedział

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii i/lub psychologzy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Ćwiczenia	30	2	IX	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		IX	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Rozszerzenie wiedzy na temat sposobów definiowania i procesów rozwoju grupy, mechanizmów psychologicznych i procesów zachodzących pomiędzy członkami grupy, jak również wytrenowanie umiejętności diagnozowania, interpretowania i wykorzystywania zjawisk grupowych w procesie terapeutycznym lub kreatywnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Uzyskanie wystarczającej wiedzy z zakresu psychologii społecznej i psychologii osobowości.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Pojęcie grupowości.
- Relacja między jednostką a grupą.
- Elementarne procesy grupowe: napięcie między orientacją zadaniową a orientacją społeczno-emocjonalną. Stawanie się członkiem grupy i konsekwencje przyłączenia się do grupy.
- Procesy budowania grupy: rozwój grupowy. Etapy rozwoju grupy.
- Procesy "ruchu": tworzenie celów, ukierunkowanie grupy. Rozwój, rodzaje i funkcje norm grupowych.
- Procesy molarne: wpływ i naciski grupowe - proces socjalizacji w małej grupie.
- Procesy molarne: kontrola społeczna, kontrola nieformalna w małej grupie.
- Myślenie o grupach - kategoryzacja społeczna i stereotypy. My i oni. Kategoria obcego w grupie.
- Procesy "ruchu": komunikacja w małych grupach.
- Podejmowanie decyzji w grupie. Modele podejmowania decyzji.
- Produktywność grupy: myślenie grupowe, polaryzacja grupy.
- Wpływ mniejszości. Przywództwo mniejszości.
- Konflikty intragrupowe. Źródła, fazy konfliktu i strategie radzenia sobie z konfliktem.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pogadanka, praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, praca w grupach, dyskusja, burza mózgów, prezentacja multimedialna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
- Ma rozszerzoną wiedzę na temat procesów grupowych. - Ma wiedzę z zakresu psychologii emocji i motywacji jako elementarnych czynników pojawiających się w funkcjonowaniu jednostki w grupie. - Zna podstawowe koncepcje osobowości jako determinanty funkcjonowania w grupie	K_W01 K_W06 K_W07	Dyskusja, aktywność podczas zajęć, eksperyment, kolokwium w formie testu	ćwiczenia
- Integruje informacje z zakresu różnych subdyscyplin psychologii i dokonuje krytycznej analizy procesu grupowego z perspektywy jednostki i grupy	K_U01	Dyskusja, aktywność podczas zajęć, eksperyment, kolokwium w formie testu	ćwiczenia
- Potrafi nawiązać i podtrzymać kontakt z grupą w czasie podejmowanych działań o charakterze praktycznym; ma świadomość konieczności ciągłego rozwoju, działa odpowiedzialnie	K_K02 K_K04 K_K06	Dyskusja, aktywność podczas zajęć, eksperyment, kolokwium w formie testu	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Weryfikacja wiedzy odbędzie się w formie wypełnienia testu (80% oceny końcowej) po zakończeniu kursu oraz na podstawie aktywności podczas zajęć (20% oceny końcowej).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	70	82
Łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	3
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Adams K., Galanes G.J., Komunikacja w grupach, Warszawa 2008
- Brown R., Procesy grupowe. Dynamika wewnątrzgrupowa i międzygrupowa. Gdańsk 2006
- Myers D., Psychologia społeczna. Poznań 2003

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Wosińska W., Psychologia życia społecznego. Gdańsk 2004

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

MODUŁ B - KIERUNKOWY FAKULTATYWNY

SEMINARIUM MONOGRAFICZNE IA - PSYCHOLOGIA UZALEŻNIENI

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-SMPU1A

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Iwona Grzegorzewska

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii i/lub
psycholodzy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Seminarium	15	1	VI	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Seminarium	9	1	VI	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem nauczania przedmiotu jest wyposażenie studentów w podstawową wiedzę teoretyczną i praktyczną dotyczącą funkcjonowania osób uzależnionych od środków psychoaktywnych, osób współuzależnionych oraz rodzin z problemem uzależnienia oraz rozwijanie umiejętności diagnozowania uzależnienia, etapu jego rozwoju oraz deficytów i zasobów związanych z rozwojem uzależnienia w obrębie jednostki i systemu.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Geneza i mechanizm uzależnienia psychicznego i fizycznego od środków psychoaktywnych. Uzależnienia niesubstancjonalne: kleptomania, piromania, uzależnienie od seksu zakupów, Internetu, telefonu komórkowego. Geneza i mechanizmy uzależnienia psychicznego w podmiotowych i transgeneracyjnych koncepcjach psychologicznych. Przebieg choroby alkoholowej. Psychologiczne mechanizmy uzależnienia. Czynniki ryzyka choroby alkoholowej. Specyfika funkcjonowania małżeństw i rodzin z problemem uzależnienia od środków psychoaktywnych. Problem współuzależnienia. Dziecko w rodzinie z problemem alkoholowym. Konsekwencje dorastania w rodzinie alkoholowej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład problemowy, praca z tekstem, case study, pokaz, seminarium, dyskusja problemowa, praca w grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada wiedzę o teoretycznych i praktycznych problemach uzależnień.	K_W01	Praca pisemna, kolokwium	seminarium
Potrafi posługiwać się w sposób refleksyjny wiedzą z zakresu psychologii uzależnień od środków psychoaktywnych.	K_U02	Praca pisemna, dyskusja	seminarium
Student ma świadomość potrzeby pracy nad poszerzaniem i doskonaleniem swoich kompetencji profesjonalnych i osobistych	K_K02	Dyskusja, działania oparte na autoanalizie	seminarium

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną na podstawie pisemnych prac zaliczeniowych, kolokwium oraz związanych z tematyką zajęć (tematy sformułowane przez prowadzącego, do wyboru przez studentów) oraz aktywności na zajęciach.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	25	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	25	25
Łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Cierpiałkowska, L. (red.). (2006). Oblicza współczesnych uzależnień. Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM.
- Cierpiałkowska, L. (2000). Alkoholizm. Zjawiska, psychoterapia, profilaktyka. Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM
- Cierpiałkowska, L., Ziarko, M. (2009). Psychologia uzależnień: Alkoholizm. Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne.
- Grzegorzewska I. (2013). Odporność psychiczna dzieci alkoholików. Warszawa: Scholar
- Grzegorzewska I. (2011). Dorastanie w rodzinach z problemem alkoholowym. Warszawa: Scholar
- Beattie, M. (2002). Koniec współuzależnienia. Poznań: Media Rodzina of Poznań.
- Bradshaw, J. (1994). Zrozumieć rodzinę. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia i Trzeźwości. Polskie Towarzystwo Psychologiczne.
- Johnson, E. V. (1987). Od jutra nie piję (s. 30-63). Warszawa: Studium pomocy psychologicznej. Polskie Towarzystwo Psychologiczne.
- Kinney, J., Leaton, G. (1996). Zrozumieć alkohol. Warszawa: Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
- Alkohol a Zdrowie. Badania nad dziećmi alkoholików (s. 26-44). Warszawa: Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych.
- Wegscheider-Cruse, S. (2000). Nowa szansa. Nadzieja dla rodziny alkoholowej. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia. Polskie Towarzystwo Psychologiczne.

- Woititz, J. G. (2002). Małżeństwo na lodzie. Warszawa: Instytut Psychologii Zdrowia i Trzeźwości.
- Woititz, J. G. (2000). Dorosłe dzieci alkoholików. Warszawa: Akuracik

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Robinson, B. E., Rhoden, J. L. (2000). Pomoc psychologiczna dla dzieci alkoholików. Warszawa: Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych
- Woronowicz, B. (2008). Uzależnienia. Geneza, terapia i powrót do zdrowia. Poznań: Media Rodzina

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Iwona Grzegorzewska

SEMINARIUM MONOGRAFICZNE IB - LĘK SPOŁECZNY

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-SMLS1B

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Iwona Grzegorzewska

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii i/lub psychologdy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Seminarium	15	1	VI	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Seminarium	9	1	VI	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem nauczania przedmiotu jest wyposażenie studentów w podstawową wiedzę teoretyczną i praktyczną dotyczącą lęku społecznego, jego źródeł i konsekwencji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Lęk i dyskomfort odczuwany w nowych i kłopotliwych sytuacjach społecznych . Fobia społeczna. Przejawy i przyczyny lęku społecznego, fobii społecznej oraz nieśmiałości. Korelaty lęku społecznego i specyfiką przetwarzania informacji u osób z lękiem społecznym. Sposoby radzenia sobie z lękiem społecznym. Autoprezentacja.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład problemowy, praca z tekstem, case study, pokaz, seminarium, dyskusja problemowa, praca w grupach..

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada wiedzę o psychologicznych aspektach lęku społecznego	K_W01	Praca pisemna, kolokwium	seminarium
Potrąfi posługiwać się w sposób refleksyjny wiedzą z zakresu psychologii lęku społecznego, w tym objawów, źródeł i konsekwencji.	K_U02	Praca pisemna, dyskusja	seminarium
Student ma świadomość potrzeby pracy nad poszerzaniem i doskonaleniem swoich kompetencji profesjonalnych i osobistych	K_K02	Dyskusja, działania oparte na autoanalizie	seminarium

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną na podstawie pisemnych prac zaliczeniowych i/lub kolokwium oraz związanych z tematyką zajęć (tematy sformułowane przez prowadzącego, do wyboru przez studentów) oraz aktywności na zajęciach.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	25	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	25	25
Łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Leary M., Kowalski, R. (2001). Lęk społeczny. Gdańsk: GWP.
- Leary M., Kowalski, R. (2002). Wywieranie wrażenia na innych. O sztuce autoprezentacji, Gdańsk: GWP

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Szmajke, A. (1999). Autoprezentacja. Maski, pozy, miny. Olsztyn: Ursa Consulting
- Kofta, M., Szutrowa, T. (red.). (2001). Złudzenia, które pozwalają żyć (wyd. 2). Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

Iwona Grzegorzewska

SEMINARIUM MONOGRAFICZNE IC - PSYCHOLOGIA SPORTU

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-SMPS1C

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jerzy Herberger

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Seminarium	15	1	VI	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Seminarium	9	1	VI	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z podstawami psychologii sportu w ujęciu naukowym i praktycznym, powiązanie wiedzy ogólnopsychologicznej z teorią sportu, ukształtowanie postawy zaangażowania w problemy osób uprawiających sport oraz zmotywowanie do nabycia elementarnych umiejętności pracy indywidualnej i zespołowej w stosunku do tych osób.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Przedmiot psychologii sportu : badanie psychologicznych podstaw , procesów i efektów działalności sportowej.
 Psychologia sportu akademicka i stosowana.
 Krótka historia psychologii sportu.
 Psychologiczne podziały dyscyplin sportu.
 Osobowość a sport.
 Agresja w sporcie.
 Postawy wobec sportu.
 Lęk i stres w sporcie , zjawiska tremy i odreagowania postartowego.
 Motywacja w sporcie.
 Społeczne konteksty uprawiania sportu.
 Uprawianie sportu jako nabywanie umiejętności ruchowych i społecznych.
 Zadania psychologa sportu i etyczne aspekty jego pracy .

METODY KSZTAŁCENIA:

dyskusja , prezentacje multimedialne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna podstawowe koncepcje psychologiczne i stosuje je do analizy zagadnień sportu	K_W03	Test końcowy	seminarium
Student orientuje się w złożoności uwarunkowań działalności sportowej	K_W04	Test końcowy	seminarium
Student posiada wiedzę na temat psychologicznych podstaw sportu	K_W08	Test końcowy	seminarium
Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii sportu dla celów pomocowych	K_U01	Test końcowy	seminarium
Student przestrzega zasad etyki w dziedzinach badań , diagnozowania i pomagania sportowcom	K_K03	Test końcowy	seminarium

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie kolokwium w formie testu pisemnego (minimum 70% poprawnych odpowiedzi) stanowi ocenę końcową z przedmiotu

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	20	15
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	40	45
Łącznie	60	60
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	0,5	0,5
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1,5	1,5
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Jarvis M., Psychologia sportu , Gdańsk 2003.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:**UWAGI:****PROGRAM OPRACOWAŁ:**

dr Jerzy Herberger

SEMINARIUM MONOGRAFICZNE IIA - PSYCHOLOGIA DECYZJI KADROWYCH

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSch-SMPD2A

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii i/lub
psycholodzy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
seminarium	15	1	VIII	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
seminarium	9		VIII	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem nauczania przedmiotu jest wyposażenie studentów w podstawową wiedzę teoretyczną i praktyczną dotyczącą profesjonalnego doboru kadry w organizacjach. Uświadomienie słuchaczom wagi procesu doboru osób na konkretne stanowiska pracy, jako elementu strategicznego – wpływającego na konkurencyjność podmiotów gospodarczych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Seminarium: Definiowanie cech przydatności zawodowej. Aspekty procesów decyzyjnych w rekrutacji, selekcji i ocenie pracowników. Zastosowanie narzędzi badawczych w procesie doboru pracowników do pracy – analiza narzędzi psychometrycznych pod kątem ich przydatności i ograniczeń. Znaczenie tendencji osobowościowych w procesie doboru pracowników, ich adaptacji oraz umiejętności współpracy w zespole. Kontekst sytuacyjny w badaniach osobowości pracownika. Wybrane typy inteligencji: sukcesu, emocjonalna i społeczna oraz ich znaczenie dla pracy kierowniczej. Typy umysłu menedżera.

METODY KSZTAŁCENIA:

seminarium konwersatoryjne

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna podstawowe zasady i techniki psychologicznej rekrutacji oraz selekcji pracowników.	K_W01	Praca pisemna	seminarium
Student potrafi identyfikować i stosować adaptacyjne zawodowe i społeczne zachowania w organizacji.	K_W08	Praca pisemna	seminarium
Student ocenia przebieg alokacji pracowników wewnątrz organizacji i problem odejścia z pracy.	K_U03	Praca pisemna, dyskusja	Seminarium
Student potrafi prawidłowo interpretować symptomy świadczące o przeciążeniu psychicznym pracą.	K_U02	Praca pisemna, dyskusja	Seminarium
Student potrafi powiązać zdobyte informacje na temat technik manipulacji, technik wpływu społecznego i technik wywierania wrażenia na innych ze zjawiskami obecnymi w sytuacji pracy, ze szczególnym zwróceniem uwagi na obszar rekrutacji, selekcji i oceny kadry pracowniczej.	K_K06	Dyskusja, działania oparte na autoanalizie	Seminarium
Student oszacowuje własne umiejętności interpersonalne, cechy i zdolności w odniesieniu do pracy na stanowisku osoby zajmującej się sprawami zatrudnienia.	K_K02	Dyskusja, działania oparte na autoanalizie	Seminarium

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną na podstawie pisemnych prac zaliczeniowych, związanych z tematyką zajęć (tematy sformułowane przez prowadzącego, do wyboru przez studentów) oraz na postawie aktywności studentów w seminariach konwersatoryjnych

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	25	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	25	25
Łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Schultz, D.P., Schultz, S.E., Psychologia a wyzwania dzisiejszej pracy. PWN, Warszawa 2002,
- Król, H., Ludwicyński, A., Zarządzanie zasobami ludzkimi, PWN, Warszawa 2006,
- Nosal, C.S., Psychologia decyzji kadrowych, Wydawnictwo Profesjonalnej Szkoły Biznesu, Kraków, 1997,
- Gellert, M., Nowak, K., Zespół. Jak z nim pracować, jak go badać, jak go szkolić, GWP, Gdańsk, 2005,
- Ratyńki, W., Psychologiczne i socjologiczne aspekty zarządzania, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2005.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Ratajczak, Z., Psychologia pracy i organizacji, PWN, Warszawa, 2008,
- Stoner, J.A.F., Freeman, R.E., Gilbert, D.R., Kierowanie. PWE, Warszawa, 2001,
- Konarski, S. (red.), Kompetencje społeczno-psychologiczne ekonomistów i Menadżerów, SGH, Warszawa 2006,

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

SEMINARIUM MONOGRAFICZNE IIB - DESTRUKCYJNE SCHEMATY PRZYSTOSOWAWCZE

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-SMDS2B

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Iwona Grzegorzewska

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii i/lub psychologdy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
seminarium	15	1	VIII	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
seminarium	9		VIII	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie studentów z modelem pojęciowym dotyczącym nieadaptacyjnych schematów poznawczych, ich wpływu na funkcjonowanie jednostki i możliwości terapii.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pojęcie schematów w psychologii. Podstawowe pojęcia dotyczące schematów poznawczych. Źródło i rozumienie terminu schemat, definicja jego znaczenia dla potrzeb terapii, opis obszarów i wczesnych nieadaptacyjnych schematów. Rozumienie schematów osobistych. Funkcje i właściwości schematów. Rodzaje schematów: adaptacyjne i nieadaptacyjne schematy poznawcze. Geneza schematów. Wykorzystanie koncepcji schematów w psychoterapii.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, praca w grupach, praca z tekstem.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna podstawowe pojęcia dotyczące destrukcyjnych schematów poznawczych.	K_W01	Praca pisemna	seminarium
Student zna destrukcyjne schematy osobiste i rozumie ich znaczenie dla funkcjonowania człowieka	K_W08	Praca pisemna	seminarium
Student potrafi identyfikować podstawowe nieadaptacyjne schematy poznawcze	K_U03	Praca pisemna, dyskusja	Seminarium

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi prawidłowo interpretować symptomy świadczące o wykorzystywaniu destrukcyjnych schematów przystosowawczych	K_U02	Praca pisemna, dyskusja	Seminarium
Student potrafi powiązać zdobyte informacje na temat destrukcyjnych schematów przystosowawczych ze zjawiskami obecnymi w życiu społecznym i sytuacjach terapeutycznych	K_K06	Dyskusja, działania oparte na autoanalizie	Seminarium

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną na podstawie pisemnych prac zaliczeniowych, związanych z tematyką zajęć (tematy sformułowane przez prowadzącego, do wyboru przez studentów) oraz na podstawie aktywności studentów w seminariach konwersatoryjnych.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	25	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	25	25
Łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Young, J., Klosko, J., Weishaar, M. (2014). Terapia schematów. Gdańsk: GWP
- Young, J., Klosko, J. Programy zmiany sposobu życia (2012). Warszawa: Wyd. Zielone Drzewo.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Podawana bezpośrednio przez prowadzących zajęcia.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

Iwona Grzegorzewska

SEMINARIUM MONOGRAFICZNE IIC - EDUKACJA I REHABILITACJA OSÓB Z NIEPEŁNOSPRAWNOŚCIĄ INTELEKTUALNĄ

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSChM-SMER2C

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk

Prowadzący: dr hab. Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
seminarium	15	1	VIII	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
seminarium	9		VIII	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z problematyką rozwoju, edukacji, rehabilitacji, społecznej integracji i normalizacji życia dzieci, młodzieży i dorosłych osób z niepełnosprawnością intelektualną oraz zagadnieniami dotyczącymi istoty, koncepcji, etiologii, diagnozy, profilaktyki niepełnosprawności intelektualnej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu przedmiotów: psychologii rozwojowej, wychowawczej, klinicznej i społecznej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pedagogika osób z niepełnosprawnością intelektualną (oligofrenopedagogika), jej przedmiot zainteresowań, cele, zadania i rys historyczny.

Współczesne interpretacje istoty niepełnosprawności intelektualnej, koncepcje i perspektywy badawcze z uwzględnieniem koncepcji inteligencji wielorakiej. Prawa osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Charakterystyka przyczyn niepełnosprawności intelektualnej oraz przemian w klasyfikowaniu i ujmowaniu możliwości rozwoju, rehabilitacji i edukacji (ujmowanej całościowo) osób z niepełnosprawnością intelektualną w różnym stopniu.

Osoba z niepełnosprawnością intelektualną w perspektywie ekosystemu. Społeczno-ekologiczne ujęcie niepełnosprawności intelektualnej i jego konsekwencje dla systemu wsparcia, edukacji i rehabilitacji osób z tą niepełnosprawnością

Organizacja edukacji specjalnej osób z niepełnosprawnością intelektualną, jej wielotorowość i zróżnicowanie (analiza kryteriów owego zróżnicowania, np. ze względu na zakres i miejsce udzielania specjalnego wsparcia).

Problemy rodzin osób z niepełnosprawnością intelektualną i formy ich wspierania. Funkcjonowanie placówek dla osób dorosłych z niepełnosprawnością intelektualną.

Wskazanie najistotniejszych współczesnych problemów w życiu osób z niepełnosprawnością intelektualną w celu ich eliminowania - konieczność uwrażliwiania społeczeństwa na potrzeby tych osób, usuwania negatywnych

postaw i uprzedzeń, wskazywanie możliwości i normalizacji życia we wszystkich jego sferach (edukacyjnej, rodzinnej, zawodowej itp.).

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja problemowa, praca indywidualna i w grupach

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student charakteryzuje główne założenia współczesnego systemu edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnością intelektualną. Dokonuje charakterystyki osób z niepełnosprawnością intelektualną różnego stopnia; określa istotę, wieloczynnikowe uwarunkowania i konsekwencje tej niepełnosprawności dla osób nią dotkniętych	K_W02 K_W04 K_W05 K_W09	Aktywność na zajęciach, praca pisemna	seminarium
Potrafi zidentyfikować i opisać aktualne problemy w rozwoju, edukacji, rehabilitacji (terapii) i wspieraniu osób z niepełnosprawnością intelektualną. Formułuje argumenty potwierdzające walory współpracy rodziców/opiekunów, specjalistów - nauczycieli, pedagogów, psychologów dla efektywnego planowania i realizacji działań związanych z edukacją, rehabilitacją, integracją i normalizacją sytuacji życiowej osób z niepełnosprawnością intelektualną	K_U01 K_U02 K_U03	Aktywność na zajęciach, praca pisemna	seminarium
Jest świadomy istnienia etycznego wymiaru oceniania i diagnozowania, jak też podmiotowego traktowania osób z niepełnosprawnością intelektualną	K_K01 K_K05	Aktywność na zajęciach, praca pisemna	seminarium

WARUNKI ZALICZENIA:

Seminarium (zaliczenie na ocenę) – na ocenę z seminarium składają się aktywności na zajęciach (50% uzyskanej oceny) i zaliczenie pracy pisemnej (50% uzyskanej oceny).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	25	16
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	25	34
Łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	0,5
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1,5
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Kościelska M. (1995) Oblicza upośledzenia. Warszawa, PWN
- Kościelska M. (2004) Niechciana seksualność. Warszawa, Wyd. Jacek
- Santorski
- Kosakowski Cz. (2003) Węzłowe problemy pedagogiki specjalnej, Toruń, Wyd. Akapit.
- Krause A. (2010) Współczesne paradygmaty pedagogiki specjalnej, Kraków, Oficyna Wydawnicza „Impuls”
- Maciarz A. (2005) Mały leksykon pedagoga specjalnego. Kraków, Oficyna Wydawnicza „Impuls”
- Janiszewska-Nieścioruk Z., Maciarz A. (2006) Współczesne problemy pedagogiki osób z niepełnosprawnością intelektualną, Kraków, Oficyna Wydawnicza „Impuls”
- Obuchowska I. (red.) (1995) Dziecko niepełnosprawne w rodzinie. Warszawa, WSiP
- Wyczesany J. (2005) Pedagogika upośledzonych umysłowo. Kraków, Oficyna Wydawnicza „Impuls”
- Żółkowska T. (2004) Wyrównywanie szans społecznych osób z niepełnosprawnością intelektualną, Szczecin, Oficyna IN PLUS
- Dykcik W. (red.) (2001) Pedagogika specjalna. Poznań, Wyd. UAM
- Sęk H. (red.) (2014) Psychologia kliniczna. Warszawa, PWN
- Sękowska Z. (2001) Wprowadzenie do pedagogiki specjalnej. Warszawa, APS
- Gustavsson A., Zakrzewska-Manterys E. (red.) (1997) Upośledzenie w społecznym zwierciadle, Warszawa, Wyd. Żak
- Smith D. D. (2008) Pedagogika specjalna, Warszawa, PWN
- Twardowski A. (red.) (2005) Wspomaganie rozwoju dzieci ze złożonymi zespołami zaburzeń, Poznań, PTP

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Żyta A. (2004) Rodzeństwo osób z głębszą niepełnosprawnością intelektualną. Kraków, Oficyna Wydawnicza „Impuls”
- Sadowska S. (2006) Jakość życia uczniów z niepełnosprawnością intelektualną w stopniu lekkim, Kraków, Oficyna Wyd. Impuls
- Szumski G. (2006) Integracyjne kształcenie niepełnosprawnych, Warszawa, PWN
- Gajdzica Z. (2007) Edukacyjne konteksty bezradności społecznej osób z lekkim upośledzeniem umysłowym, Katowice, Wyd. UŚ
- Kościelska M. (1998) Trudne macierzyństwo, Warszawa, PWN
- Kulesza E. (2004) Rozwój poznawczy dzieci z lekkim i umiarkowanym stopniem upośledzenia umysłowego – diagnoza i wspomaganie, Warszawa, Wyd. APS
- Głódkowska J. (1999) Poznanie ucznia szkoły specjalnej, Warszawa, WSiP.

UWAGI:

Oferta dla chętnych: wizytacja i hospitacja zajęć w przedszkolu integracyjnym (Ośrodek Rehabilitacyjno-Wychowawczy Sióstr Elżbietanek w Zielonej Górze) oraz w placówce dla dorosłych osób z niepełnosprawnością intelektualną (Warsztat Terapii Zajęciowej w Nowej Soli)

PROGRAM OPRACOWAŁ:

dr hab. Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk, prof. UZ

WYKŁAD MONOGRAFICZNY IA - WSPÓŁCZESNE PROBLEMY PSYCHOLOGII

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-WMWP1A

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Pracownik naukowy prowadzący zajęcia

Prowadzący: Pracownik akademicki Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	15		X	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9				

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest rozszerzenie horyzontów myślenia i przygotowanie do refleksyjnego stosowania wiedzy o psychologicznych mechanizmach zachowania w sytuacjach społecznych i w interakcjach z innymi osobami.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu psychologii poznawczej, rozwoju człowieka w ciągu życia, psychologii społecznej, klinicznej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Perspektywa psycho-kulturowa w analizie zachowania jednostki
- Aktualność i anachroniczność myśli Carla Gustava Junga (w obszarze psychologii)
- Współczesne trendy oraz wynikające z nich zagrożenia w psychoterapii zaburzeń depresyjnych
- Narcyzm - z perspektywy 120 lat istnienia pojęcia
- Przystawianie drugiego języka - nowe kierunki badań
- Neuropsychologiczna próba opisanie i wyjaśnienia świadomości i nieświadomości

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład klasyczny, prezentacja multimedialna

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna i rozumie podstawowe założenia głównych paradygmatów wiedzy psychologicznej.	KW01	Test wiedzy	wykład
Potrafi stosować w praktycznej aktywności psychologicznej naukowe pojęcia psychologiczne i posługiwać się nimi w obserwacji, diagnozie i rozumieniu zachowania człowieka.	KW08	Test wiedzy	wykład
Posługuje się w sposób celowy i uzasadniony literaturą psychologiczną.	KU02	Test wiedzy	wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

Uzyskanie minimum 50% punktów z testu wiedzy. Test 20 pytań- z jedną poprawną odpowiedzią do wyboru

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	25	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	25	25
Łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	0,5
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1,5
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Radosław Grzybek, Przemysław Winiecki (red.)(2008). Wybrane problemy współczesnej psychologii. Gdańsk: GWP.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Buss. D.M. (2001). Psychologia ewolucyjna. Gdańsk: GWP;
- Gasiul. H. (2006). Psychologia osobowości. Warszawa:
- Diffin; Hock R.R. (2005) 40 prac badawczych, które zmieniły oblicze psychologii. Gdańsk:GWP;
- Kutter, P. (1998). Współczesna psychoanaliza. Gdańsk:GWP;
- Łukaszewski W. (2003). Wielkie pytania psychologii. Gdańsk: GWP.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

dr Dorota Niewiedział

WYKŁAD MONOGRAFICZNY IB - PSYCHOLOGIA REHABILITACJI

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-WMPR1B

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Jerzy Herberger

Prowadzący: Pracownik Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	15	1	X	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z historią rehabilitacji, jej podstawami i powiązaniem z innymi naukami – przyrodniczymi, humanistycznymi i społecznymi, ze szczególnym uwzględnieniem psychologii.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu psychologii klinicznej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pojęcie rehabilitacji. Formy rehabilitacji- medyczna, ruchowa, społeczna, zawodowa, pedagogiczna.

Charakterystyka rehabilitacji psychologicznej – cele i zasady rehabilitacji w tym wymiarze.

Biomedyczne i humanistyczne podejście do osób niepełnosprawnych.

Modele i koncepcje psychologiczne w rehabilitacji.

Problemy specyficzne- deprivacja potrzeb, ograniczenia aktywności, percepcja ciała, bóle i lęk, życie seksualne.

Integracja społeczna i problemy społeczne osób niepełnosprawnych.

Rehabilitacja psychologiczna w różnych dziedzinach medycyny.

Polska szkoła rehabilitacji- A.Hulek, Z.Weiss, H.Larkowa, J.Kowalik, A.Maciarz (poglądy i osiągnięcia).

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład konwencjonalny, elementy wykładu konwersatoryjnego.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student dysponuje wiedzą na temat poszczególnych koncepcji psychologicznych w ujęciu rehabilitacyjnym	K_W01	Test końcowy	wykład
Student rozumie , jak kształtowały się koncepcje rehabilitacji i poglądy ich reprezentantów i jaki wywarły wpływ na współczesne oblicze leczenia	K_W03	Test końcowy	wykład
Student potrafi wykorzystać aparaturę pojęciową teorii rehabilitacji i potrafi wykorzystać ją dla celów interpretacyjnych	K_U01	Test końcowy	wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

ocenę końcową stanowi ocena z testu wiedzy (na pozytywną ocenę 70%poprawnych odpowiedzi).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	25	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	25	25
Łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	0,5
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1,5
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Kowalik S. ,Psych
- ologia rehabilitacji , Warszawa 2007.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Każdorazowo literatura ustalana przez prowadzącego.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

dr Jerzy Herberger

WYKŁAD MONOGRAFICZNY IIA - PSYCHOLOGIA BLISKICH ZWIĄZKÓW I RELACJI

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-WMPB2A

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Iwona Grzegorzewska

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii i/lub psychologdy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	15	1	X	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		X	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem nauczania przedmiotu jest wyposażenie studentów w podstawową wiedzę teoretyczną i praktyczną dotyczącą bliskich, intymnych relacji interpersonalnych umożliwiającej zrozumienie prawidłowości charakterystycznych dla związków miłosnych w dorosłości.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Rodzaje więzi emocjonalnych. Przywiązanie: cecha osobowości i więź społeczna. Wymiary i style przywiązania. Znaczenie przywiązania w ciągu życia. Miłość a przywiązanie. Współczesne badania na temat bliskich i intymnych relacji interpersonalnych. Rozwój związku miłosnego. Komunikacja w diadzie. Gry małżeńskie. Trudności w relacjach intymnych i możliwe sposoby ich rozwiązania.

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład konwersatoryjny, wykład konwencjonalny

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada wiedzę o teoretycznych ujęciach miłości oraz fazach rozwoju związków miłosnych	K_W01	Praca pisemna	wykład
Student potrafi identyfikować i stosować podstawowe zasady komunikacji w związkach.	K_W08	Praca pisemna	wykład
Potrafi posługiwać się w sposób refleksyjny wiedzą z	K_U02	Praca pisemna, dyskusja	wykład

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
zakresu psychologii miłości do wyjaśnienia prawidłowości charakterystycznych dla związków miłości w dorosłości			
Student ma świadomość potrzeby pracy nad poszerzaniem i doskonaleniem	K_K10	Dyskusja, działania oparte na autoanalizie	wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład: Zaliczenie z oceną na podstawie pisemnych prac zaliczeniowych, związanych z tematyką wykładów (tematy sformułowane przez prowadzącego, do wyboru przez studentów) oraz uczestnictwa w wykładach konwersatoryjnych

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	25	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	25	25
Łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	0,5
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1,5
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Adler, R., Rosenfeld, L., Proctor II, R. (2006). Relacje interpersonalne. Poznań: Dom Wydawniczy Rebis, s. s. 259-266.
- Argyle, M. (2004). Psychologia szczęścia. Warszawa: Astrum, s. 22-37.
- Besiert, M., Liberska, H., Matuszewska, M. (2001). Od konfliktu do rozwodu. W: H. Liberska, Liberka. Matuszewska (red.), Małżeństwo. Męskość-kobiecość, miłość-konflikt. Poznań. Wydawnictwo Humaniora, s. 171-186.
- Buss, D. M. (2007). Ewolucja pożądania. Jak ludzie dobierają się w pary? Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, s. 15-34.
- Carr, A. (2004). Psychologia pozytywna. Poznań: Zysk i S-ka. s. 40-46.
- Corey, G., Corey, M. S. (2010) Bliskie związki i miłość. W: J. Stewart (red.), Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN, s. 411-427.
- Dwyer, D. (2005). Bliskie relacje interpersonalne. Gdańsk: Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne.
- Carlson, Dinkmeyer (2003). Szczęśliwe małżeństwo. GWP

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Lazarus A. (2001). Mity na temat małżeństwa. GWP

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

Iwona Grzegorzewska

WYKŁAD MONOGRAFICZNY IIB - STRES, ADAPTACJA I JAKOŚĆ ŻYCIA

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-WMSA2B

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Marzanna Farnicka

Prowadzący: Nauczyciele akademicy Instytutu Psychologii i/lub
psycholodzy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	15	1	X	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		X	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Wskazanie studentom różnych procesów warunkujących zachowania w sytuacjach nowych, trudnych i nietypowych. Zapoznanie studentów z procesami odpowiedzialnymi za skuteczne i twórcze uruchamianie zasobów i oraz mechanizmów kompensacyjnych oraz wskazanie możliwości wykorzystania tej wiedzy w praktyce

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu psychologii rozwoju, zdrowia i klinicznej oraz twórczości

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Psychologiczne sposoby ujmowania stresu, jego mechanizmy biologiczne i psychologiczne, czynniki wywołujące stres (stresory, wydarzenia życiowe, traumy, sytuacje trudne). Psychologiczne ujęcia działań wobec stresu (readaptacji), ujmowanych w kategoriach stylu lub strategii działania. Następstwa stresu i ich znaczenie dla jakości życia, chorób somatycznych i zaburzeń zachowania, wypalenia zawodowego. Omawiane będą również moderatory stresu (predyspozycje indywidualne i wsparcie społeczne) oraz możliwości działań profilaktycznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, metoda przypadku, dyskusja

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada wiedzę o psychologicznych podstawach zachowań adaptacyjnych	K_W01	Praca pisemna	wykład
Student potrafi identyfikować i stosować podstawowe zasady funkcjonowania człowieka w sytuacjach nowych, trudnych i nietypowych	K_W08	Praca pisemna	wykład
Potrafi posługiwać się w sposób refleksyjny wiedzą z zakresu psychologii procesów adaptacyjnych oraz ich znaczenia dla życia człowieka	K_U02	Praca pisemna, dyskusja	wykład
Student ma świadomość potrzeby pracy nad poszerzaniem i doskonaleniem swoich kompetencji profesjonalnych i osobistych	K_K10	Dyskusja, działania oparte na autoanalizie	wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

Praca pisemna.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	25	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	25	25
Łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	0,5
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1,5
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:**LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:****UWAGI:****PROGRAM OPRACOWAŁ:**

Marzanna Farnicka

MODUŁ C - SPECJALNOŚCIOWY - PSYCHOLOGIA KLINICZNA

ELEMENTY PSYCHIATRII

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-EP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: Nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia WPSiNOZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	15	1	VII	zaliczenie na ocenę	4	
Ćwiczenia	15	1		zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykład	9		VII	zaliczenie na ocenę		
Ćwiczenia	9			Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zaznajomienie studentów z zaburzeniami zachowania, chorobami psychicznymi oraz ich uwarunkowaniami genetycznymi, biologicznymi i psychologicznymi. Szczególny nacisk położony jest na zaburzenia zachowania wynikające z sytuacji stresowych i zaburzeń osobowości u dorosłych, a także zaburzenia rozwoju osobowości dzieci i młodzieży wraz z ich uwarunkowaniami w systemie rodzinnym.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość podstaw psychologii klinicznej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Kryteria definiowania zaburzeń w psychologii i psychiatrii.

Podstawy psychopatologii ogólnej.

Psychozy i ich uwarunkowania.

Upośledzenie umysłowe i zespoły psychoorganiczne.

Zaburzenia osobowości, nerwice i uzależnienia.

Koncepcje stresu i wpływ stresu na zachowanie, zespół stresu pourazowego (PTSD) – przyczyny i skutki zwłaszcza u ofiar przestępstw, wypadków i kataklizmów.

Rodzina i szkoła jako źródła zaburzeń w funkcjonowaniu dzieci i młodzieży, ze szczególnym uwzględnieniem zachowań naruszających prawo.

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład tradycyjny , dyskusje na ćwiczeniach , praca w grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna podstawowa terminologię psychiatryczną.	K-W01	kolokwium	wykład ćwiczenia
Student zna i rozpoznaje objawy zaburzeń , dysponuje wiedzą na temat ich przyczyn.	K-W02	kolokwium	wykład
Student ma wiedzę na temat możliwych kierunków pomocy	K-W09	kolokwium	wykład ćwiczenia
Student ma wiedzę na temat zdrowia psychicznego.	K-W10	kolokwium	wykład
Student w praktyce odróżnia normę od patologii oraz szacuje głębokość zaburzeń na podstawie ich objawów.	K-U01	kolokwium	wykład
Student potrafi przeprowadzić wywiad i rozmowę diagnostyczną.	K-U04	bieżąca ocena	ćwiczenia
Student potrafi udzielić wstępnej pomocy osobie mającej problemy natury klinicznej	K-U05	bieżąca ocena	ćwiczenia
Student potrafi sporządzić wstępną diagnozę w oparciu o dane z różnych źródeł.	K-U06	bieżąca ocena	ćwiczenia
Student jest przygotowany do uczestnictwa w działaniach pomocowych na rzecz osób zaburzonych.	K-K01	bieżąca ocena	ćwiczenia
Student rozumie potrzebę prowadzenia otwartego dialogu na temat zaburzeń psychicznych.	K-K06	bieżąca ocena	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład-warunkiem zaliczenia wykładu jest pozytywna ocena (min. 70%poprawnych odpowiedzi) z egzaminu obejmującego treści wykładów. Ćwiczenia-warunkiem zaliczenia ćwiczeń jest pozytywna ocena z kolokwium , obejmującego treść ćwiczeń.

Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest uzyskanie pozytywnej oceny z ćwiczeń. Ocena końcowa jest wypadkową oceny z ćwiczeń(50%) oraz oceny z egzaminu (50%).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	40	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	60	70
Łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1,5	1.2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2,5	2.8
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Browne, K, Herbert ,M., Zapobieganie przemocy w rodzinie. Warszawa 1999.
- Cierpiąłowska L (red.), Psychologia zaburzeń osobowości. Wybrane zagadnienia. Poznań 2004
- Doliński, D. (red.). Psychologia. Podręcznik akademicki. T.2. Gdańsk 2010
- Grzesiuk L. (red.), Psychoterapia. T. 1-3, , Warszawa 2005
- Kaplan H., Sadock B., Psychiatria kliniczna. Wrocław 1998
- Pużyński S., Wciórka J., Klasyfikacja zaburzeń psychicznych i zaburzeń zachowania w ICD-10, Kraków 2000

- Meyer, R., Psychopatologia. Studia przypadków, Gdańsk 2003
- Pecyna, M. ,Psychologia kliniczna w praktyce pedagogicznej. Warszawa 1998
- Seligmann, E.P.,Walker E.F., Rosenhan, D.L., Psychopatologia. Poznań 2003
- Sęk, H. (2005). Psychologia kliniczna. T. 1 i 2. Warszawa 2005
- Sęk, H., Brzezińska, A. J., Podstawy pomocy psychologicznej. W: Strelau, I., Doliński, D. (red.). Psychologia. Podręcznik akademicki. T.2. Gdańsk 2008

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

každorazowo ustalana przez prowadzącego

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

dr Jerzy Herberger

PSYCHOLOGIA ZDROWIA

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PZd

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: Pracownik Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1	VII	Egzamin	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		VII	egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest przedstawienie wiedzy i rozwijanie umiejętności związanych z najważniejszymi zagadnieniami psychologii zdrowia, psychologii jakości życia oraz psychologii chorego somatycznie, a także pokazanie relacji między osiągnięciami nauki we wskazanych obszarach a psychologią stosowaną

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu przedmiotów: Psychologia rozwoju człowieka w ciągu życia, psychologia osobowości, wprowadzenie do psychologii klinicznej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pojęcie zdrowia i choroby: koncepcje i modele zdrowia, holistyczne ujęcie zdrowia, podejście patogenetyczne i salutogenetyczne. postawy prozdrowotne, czynniki sprzyjające zdrowiu: aktywność fizyczna, nawyki żywieniowe, zasoby osobiste i społeczne. Zjawiska ryzykowne dla zdrowia: otyłość, uzależnienia, stres. Psychologia chorego somatycznie: psychoonkologia, psychoprophylaktyka i leczenie chorób układu krążenia. Jakość życia osób starszych oraz osób niepełnosprawnych: stereotypy i uprzedzenia, lęk przed chorobą i śmiercią. Modele aktywizacji osób starszych

Kształtowanie postaw prozdrowotnych - czynniki sprzyjające zdrowiu: program optymalnej aktywności fizycznej, zdrowa dieta schematy odżywiania. Zjawiska ryzykowne dla zdrowia: otyłość psychologiczne korelaty, jakość życia osób otyłych, stres jako czynnik zagrażający zdrowiu oraz obniżający jakość życia, uzależnienia jako nieadaptacyjne sposoby radzenia sobie ze stresem. Psychologia chorego somatycznie: psychoonkologia, psychoprophylaktyka i leczenie chorób układu krążenia.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady, studium przypadku, prezentacje multimedialne, dyskusja, praca w grupach

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Orientuje się w biologicznych podstawach zachowania się człowieka	K_W02	Egzamin, praca pisemna	wykład
Zna podstawowe koncepcje psychologiczne człowieka, orientuje się w ich źródłach i zróżnicowaniu	K_W03	Egzamin i praca pisemna	wykład
Posiada wiedzę na temat dezadaptacyjnego funkcjonowania człowieka (zaburzeń rozwoju, zaburzeń klinicznych, zachowań dewiacyjnych i innych)	K_W09	Egzamin	wykład
Integruje informacje z zakresu różnych dyscyplin na temat prawidłowego i zaburzonego funkcjonowania człowieka. Dokonuje krytycznej analizy zjawisk społecznych z perspektywy jednostki i grupy	K_U01	Praca pisemna, opis przypadku	wykład
Uwzględnia w analizowaniu problemów przed jakimi zawodowo staje nie tylko czynniki/ uwarunkowania psychologiczne, ale także biologiczne i społeczno-kulturowe	K_U02	Opis przypadku	wykład
Potrafi korzystać z metod, technik i narzędzi psychologicznych w celach badawczych i diagnostycznych	K_U05	Opis przypadku	wykład
Student w wyniku przeprowadzonych zajęć: rozumie znaczenie czynników psychologicznych w kształtowaniu postaw prozdrowotnych oraz pokonywaniu choroby	K_K01	Praca pisemna	wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

Praca pisemna oraz egzamin pisemny z programi procentowymi lub punktowymi

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	15	9
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	40	50
Łącznie	55	59
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	0,5
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Bishop G. D. - Psychologia zdrowia., Wrocław, 2000.
- Heszen I., Sęk H - Psychologia zdrowia., Warszawa, 2007.
- Heszen I., Życińska J. - Psychologia zdrowia: w poszukiwaniu pozytywnych inspiracji, Warszawa, 2008,
- Ogińska-Bulik N., Juczyński Z. – Osobowość, stres a zdrowie, Warszawa, 2010,
- Gawor A., Głębocka A. - Jakość życia współczesnego człowieka, Kraków, 2007,
- Szczerbińska K., Wilczek-Rużyczka E. (red): - Jak promować zdrowy styl życia i zmieniać zdrowotne zachowania osób starszych., Kraków, 2010,

oraz każdorazowo ustalana przez prowadzącego

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Głębocka A. - Niezadowolenie z wyglądu a rozpaczliwa kontrola wagi, Kraków, 2009,
- Łukaszewski W. - Udręka życia, Gdańsk, 2010,
- Łuszczyńska A - Psychologia sportu i aktywności fizycznej. Zagadnienia kliniczne, Warszawa, 2011,
- Trzebińska E. - Psychologia pozytywna, Warszawa, 2008,
- Wilczek-Rużyczka E. Czabanowska K. (red) - Jak motywować do zmiany zachowania? Trening motywacyjny dla studentów i profesjonalistów, Kraków, 2010,

Oraz każdorazowo ustalana przez prowadzącego

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

M. Farnicka, dr

DIAGNOZA NEUROPSYCHOLOGICZNA

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-DNps

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	30	2	VII	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		VII	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem zajęć jest przedstawienie teoretycznych i metodologicznych założeń diagnozy neuropsychologicznej; omówienie typów diagnozy ze względu na przedmiot, metodologię, instrumentarium diagnostyczne, a także odniesienie charakterystyk diagnozy neuropsychologicznej człowieka dorosłego do specyfiki diagnozy rozwojowej.

Zajęcia mają również na celu przygotowanie słuchaczy do samodzielnego formułowania problemów diagnostycznych i przeprowadzenia diagnozy neuropsychologicznej w ujęciu eksperymentalno-klinicznym oraz psychometrycznym. Podczas zajęć słuchacze zapoznają się z bateriami testów neuropsychologicznych, poznają konstrukcję narzędzi, procedury badania oraz strategie wnioskowania w oparciu o wyniki testów. Poznają również metody oceny stosowane w diagnozie zaburzeń funkcji językowych, percepcyjnych, pamięci, uwagi, świadomości, funkcji wykonawczych oraz w diagnozie otępienia.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Teoretyczne założenia diagnozy neuropsychologicznej. Metodologia badań diagnostycznych. Typy diagnozy - klasyczne i współczesne znaczenie diagnozy neuropsychologicznej. Podejścia diagnostyczne: ocena kliniczno-eksperymentalna, podejście psychometryczne. Neuropsychologiczna diagnoza zaburzeń u osób dorosłych a specyfika neuropsychologicznej diagnozy zaburzeń rozwojowych

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwersatoryjny, wykład tradycyjny, wykład problemowy.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student dostrzega konieczność indywidualnego podejścia w diagnozie osób z dysfunkcjami OUN. Student rozwija swą postawę psychologa-badacza. Potrafi wyjaśnić teoretyczne założenia diagnozy neuropsychologicznej. Zna różnorodne ujęcia metodologiczne i ich zastosowanie w diagnozie neuropsychologicznej. Wyjaśnia czynniki decydujące o użyteczności poszczególnych narzędzi diagnostycznych w ocenie klinicznej.	K_W08 K_W09	Egzamin	Wykład
Potrafi formułować problemy i hipotezy diagnostyczne. Umie zaplanować i zrealizować proces diagnostyczny dostosowując metody do indywidualnych potrzeb pacjenta. Posiada umiejętność sporządzania diagnoz, opinii i opisów przypadków z uwzględnieniem specyfiki odbiorcy i celu diagnozy.	K_U04 K_U05	Egzamin	Wykład
Przestrzega zasad etycznych w postępowaniu diagnostycznym.	K_K03	Bieżąca obserwacja na zajęciach	Wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

Na ocenę końcową z przedmiotu składa się: ocena uzyskana z ćwiczeń - wykonanie projektu: skonstruowanie własnego narzędzia pomiarowego i przeprowadzenie badań walidacyjnych wraz z wyznaczeniem norm do interpretacji oraz ocena uzyskana z wykładów - sprawdzenia poziomu wiedzy teoretycznej studenta – test pisemny i na podstawie pracy zaliczeniowej zleconej po uzyskaniu pozytywnej oceny z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Udział w wykładzie	30	18
Udział w konsultacjach	10	10
Przygotowanie do zajęć i zaliczenia	60	72
Łączny nakład pracy studenta w godz.	100	100
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	1,5	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	2,5	3
Liczba punktów ECTS	4	

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Brzeziński J., Teoria testów psychologicznych. ABC psychometrii, w: J. Strelau (red.), Psychologia. Podręcznik akademicki Gdańsk 2000.
- Kądziaława, D., Diagnoza neuropsychologiczna, w: A. Bilikiewicz, S. Pużyński, J. Rybakowski, J. Wciórka (red.), Psychiatria, t. 1. (s. 280-287). Wrocław 2002.
- Walsh, K. (2001). Jak rozumieć uszkodzenie mózgu. Podstawy diagnozy neuropsychologicznej (s. 15-54). Warszawa: Instytut Psychiatrii i Neurologii.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:**UWAGI:****PROGRAM OPRACOWAŁ:**

WYKŁAD MONOGRAFICZNY **PSYCHOLOGIA ZMIANY I MOTYWACJI DO TERAPII**

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSChM-WMPZMT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Iwona Grzegorzewska

Prowadzący: dr hab. Iwona Grzegorzewska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	15	1	VII	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		VII	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem nauczania przedmiotu jest wyposażenie studentów w podstawową wiedzę teoretyczną i praktyczną dotyczącą przełamywania ambiwalencji powstrzymującej wielu ludzi przed wprowadzeniem pożądanych zmian.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pojęcie zmiany w psychologii klinicznej. Wykorzystanie zmiany w terapii i życiu osobistym. Dylematy związane ze zmianą. Ułatwianie zmiany. Czynniki utrudniające zmianę. Uwalnianie się od pułapek psychologicznych. Podstawowe zasady wywiadu motywującego. Budowanie motywacji do zmiany. Zmiana i opór. Zastosowania wywiadu motywującego.

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład klasyczny, wykład problemowy.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada wiedzę o podstawowych problemach psychologii zmiany.	K_W01	Sprawdzian pisemny	wykład
Student potrafi identyfikować i stosować podstawowe zasady motywowania ludzi do zmiany.	K_W08	Sprawdzian pisemny	wykład
Potrafi posługiwać się w sposób refleksyjny wiedzą z zakresu psychologii zmiany w różnych kontekstach sytuacyjnych.	K_U02	Praca pisemna, dyskusja	wykład

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma świadomość potrzeby pracy nad poszerzaniem i doskonaleniem swoich kompetencji profesjonalnych i osobistych	K_K10	Dyskusja, działania oparte na autoanalizie	wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną na podstawie pisemnych prac zaliczeniowych, związanych z tematyką wykładów (tematy sformułowane przez prowadzącego, do wyboru przez studentów)i/lub sprawdzianie pisemnym zaliczeniowym oraz aktywnego uczestnictwa w wykładach.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	25	19
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	25	31
Łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	0,5
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1,5
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Miller R.M., Rollnick, S. (2010). Wywiad motywujący. Kraków: Wydawnictwo UJ.
- Naar-King, S., Suarez, M. (2012). Wywiad motywujący z młodzieżą i młodymi dorosłymi. Kraków: Wydawnictwo UJ.
- Rollnick, S., Miller, W., Butler, Ch. (2010). Wywiad motywujący w opiece zdrowotnej. Warszawa: Academica.
- Young, J. , Klosko, J. (2012). Program zmiany sposobu życia. Warszawa: Wydawnictwo Zielone Drzewo IPZ PTP.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:**UWAGI:****PROGRAM OPRACOWAŁ:**

Iwona Grzegorzewska

PSYCHOPATOLOGIA

Kod przedmiotu: 12.2-WP-PSCh-Ppat

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr hab. Iwona Grzegorzewska

Prowadzący: Dr hab. Iwona Grzegorzewska i Pracownicy akademicy Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					12
Wykład	15	1	VIII	egzamin	
Ćwiczenia	75	5		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		VIII	egzamin	
Ćwiczenia	45			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Uwrażliwienie na problemy osób cierpiących z powodu zaburzeń będących przedmiotem zainteresowania psychopatologii. Wyposażenie studentów w wiedzę na temat zasad udzielania wsparcia osobom cierpiącym na zaburzenia psychiczne. Dostarczenie wiedzy o zdrowiu i zaburzeniach psychicznych, która znajduje zastosowanie w praktyce klinicznej. Rozwinięcie umiejętności wykorzystania wiedzy z zakresu psychopatologii do różnicowania zdrowia od zaburzeń psychicznych. Dostarczenie wiedzy o objawach i warunkach koniecznych do rozpoznawania zaburzeń psychicznych w dzieciństwie, adolescencji i dorosłości. Kształtowanie umiejętności zastosowania wiedzy z zakresu psychopatologii w różnych dziedzinach psychologii. Kształtowanie umiejętności wyjaśniania zjawisk z zakresu psychopatologii przy pomocy wiedzy z różnych dziedzin psychologii. Kształtowanie umiejętności krytycznego stosowania koncepcji o różnych rodowodach teoretycznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Student powinien posiadać wiedzę, umiejętności i kompetencje wynikające z zaliczenia podstawowych przedmiotów obowiązkowych obejmujących wprowadzenie do psychologii, psychologię procesów poznawczych, emocji, motywacji i osobowości oraz wprowadzenie do psychologii klinicznej i diagnozę psychologiczną

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Koncepcje normy i patologii a klasyfikacje zaburzeń psychicznych. Wskaźniki zaburzeń. Psychologia kliniczna, psychiatria a psychopatologia – wzajemne zależności. Epidemiologia zaburzeń. Społeczno – kulturowy kontekst kształtowania normy i patologii.
- Przyczyny powstawania zaburzeń psychicznych – paradygmaty psychopatologii.
- Psychopatologia ogólna: zaburzenia prostych i złożonych czynności psychicznych. Klasyfikacje i objawy zaburzeń procesów poznawczych – spostrzegania i pamięci.
- Klasyfikacje i objawy zaburzeń procesów poznawczych – zaburzenia myślenia. Jakościowe i ilościowe zaburzenia świadomości.
- Klasyfikacje i objawy zaburzeń procesów poznawczych, emocjonalnych i motywacyjnych Wprowadzenie pojęć „symptom”, „zespół”.

- Podstawy kryteria klasyfikacji zaburzeń psychicznych w systemach klasyfikacyjnych ICD-10 i DSM-IV-TR, Psychopatologia szczegółowa: zaburzenia nerwicowe/lękowe, zespół stresu pourazowego
- Psychopatologia szczegółowa: Zaburzenia dysocjacyjne, Zaburzenia pod postacią somatyczną
- Psychopatologia szczegółowa:
- Zaburzenia afektywne – kryteria diagnostyczne, obraz kliniczny. Heterogeniczność zaburzeń afektywnych. Koncepcje wyjaśniające patogenezę zaburzeń afektywnych. Samobójstwa.
- Psychopatologia szczegółowa:
- Schizofrenia, zaburzenia psychotyczne, zespoły urojeniowe. Teorie spiskowe, paranoja polityczna – perspektywa psychopatologiczna.
- Psychopatologia szczegółowa: Zaburzenia osobowości – klasyfikacja, typologia. Dysfunkcjonalność zachowań w różnych typach zaburzonej osobowości .
- Psychopatologia szczegółowa: Zaburzenia związane z nadużywaniem substancji
- Psychopatologia szczegółowa: Zaburzenia jedzenia
- Psychopatologia szczegółowa: Zaburzenia przystosowania. Bezrobocie : przyczyna czy skutek zaburzeń przystosowania.
- Psychopatologia szczegółowa: Zaburzenia snu
- Psychopatologia szczegółowa: Delirium, demencja, amnezja i inne zaburzenia poznawcze
- Psychopatologia szczegółowa: Zaburzenia identyfikacji płciowej. Płeć a psychopatologia. Zaburzenia seksualne. Zachowania prokreacyjne a psychopatologia.
- Psychopatologia a kreatywność. Psychopatologia twórczości
- Klasyfikacja zaburzeń psychicznych u dzieci. System klasyfikacyjny DC 0-3.
- Psychopatologia rozwoju. Prawidłowości rozwoju a powstawanie zaburzeń u dzieci i młodzieży.
- Rola więzi z podstawowym opiekunem.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady, dyskusja, praca w grupach, praca z podręcznikiem, prezentacje multimedialne, studium przypadku, . analiza indywidualnych studiów klinicznych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Ma rozszerzoną wiedzę na temat psychopatologii i klasyfikacji zaburzeń psychicznych	K_W01	Egzamin, kolokwium, praca pisemna	wykład
Posiada wiedzę na temat teorii powstawania zaburzeń u człowieka	K_W05	Egzamin, kolokwium, praca pisemna	Ćwiczenia wykład
Integruje informacje z zakresu różnych dyscyplin na temat prawidłowego i zaburzonego funkcjonowania człowieka. Dokonuje krytycznej analizy zjawisk społecznych z perspektywy jednostki i grupy	K_U01	praca pisemna opis przypadku	ćwiczenia
Uwzględnia w analizowaniu problemów przed jakimi zawodowo staje nie tylko czynniki/uwarunkowania psychologiczne, ale także biologiczne i społeczno-kulturowe	K_U02	praca grupowa – projekt	ćwiczenia
Przejawia prospołeczną postawę wobec osób o różnych problemach w obszarach wsparcia i pomocy psychologicznej (okazuje zainteresowanie, angażuje się starając się znaleźć jak najlepsze rozwiązanie problemu)	K_K01	praca grupowa – projekt	ćwiczenia
Ma pogłębioną samoświadomość zawodową w zakresie możliwości i ograniczeń, wykorzystując ją dla celów zawodowego i indywidualnego rozwoju	K_K02	opis przypadku	ćwiczenia
Przestrzega zasad etyki zawodowej w dziedzinach badań, diagnostyki i pomagania	K_K03	praca grupowa – projekt i praca grupowa	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady: egzamin pisemny z progami procentowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest uzyskanie co najmniej 70% poprawnych odpowiedzi.

Ćwiczenia: kolokwium, ocena prezentacji i/lub pracy pisemnej, aktywność na zajęciach

Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Na ocenę końcową składa się średnia z oceny z ćwiczeń i egzaminu. Warunkiem zaliczenia jest pozytywna ocena z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	90	54
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	110	146
Łącznie	200	200
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	5	4
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	7	8
Łącznie	12	12

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Cierpiątkowska, L. (2007) Psychopatologia. Warszawa: Scholar.
- Kendall, P.C. (2005) Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. Gdańsk: GWP.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Birchwood, M., Jackson, C. (2004) Schizofrenia: Gdańsk GWP.
- Bielawska- Batorowicz, E. (2006) Psychologiczne aspekty prokreacji. Katowice: „Śląsk” Wydawnictwo Naukowe
- Brzezińska, A.J., Toeplitz, Z. red. (2007) Problemy etyczne w badaniach i interwencji psychologicznej wobec dzieci i młodzieży. Warszawa: ACADEMICA.
- Chlewiński, Z., Grzywa, A. (1992) Urojeniowa wizja świata. Warszawa: Wiedza Powszechna.
- Dyduch, Grzywa, A. (2009). Stygmatyzacja i czynniki ją warunkujące na przykładzie stygmatyzacji związanej z chorobą psychiczną. Polski Merkurusz Lekarski, 2009, XXVI, 153, 263-267
- Frith, U. (2008) Autyzm. Wyjaśnienie tajemnicy. Gdańsk: GWP.
- Gazzaniga, M.S. (2013). Istota człowieczeństwa. Co sprawia, że jesteśmy wyjątkowi. Sopot: Smak Słowa.
- Hammen, C. (2004) Depresja. Gdańsk: GWP.
- Kantorska-Janiec, M., Kiejna, A., Świątkiewicz, G., Zagdańska, M. (2009) Epidemiologia zaburzeń psychicznych –dotychczasowe doświadczenia. Psychiatria Polska, XLIII, 375–385.
- Kępiński, A. (1981). Schizofrenia. Warszawa: PZWL.
- Korzeniowski, K. (2009) O dwóch psychologicznych przesłankach myślenia spiskowego. Alienacja i autorytaryzm. Psychologia społeczna, 4, 144-154.
- Leiblum, S.R., Rosen, R.C. (2005) Terapia zaburzeń seksualnych. Gdańsk: GWP.
- Lilienfeld, S.O., Lynn, S.J., Ruscio, J., Beyerstein, B.L. (2011) 50 wielkich mitów psychologii popularnej. Warszawa-Stare Groszki: Wydawnictwo CIS.
- Łuria, A.R. (1984) Świat utracony i odzyskany. Warszawa: PWN.
- Meyer, R. (2003). Psychopatologia. Gdańsk: GWP.

- Rachman, S. (2005). Zaburzenia lękowe. Gdańsk: GWP.
- Reinecke, M.,A., Clark, D.A. red. (2005) Psychoterapia poznawcza w teorii i praktyce. Gdańsk: GWP.
- Rowan, J., Cooper, M. (2008) Jekyll i Hyde. Wielorakie Ja we współczesnym świecie. Gdańsk: GWP.
- Sacks, O. (2008). Mężczyzna, który pomylił swoją żonę z kapeluszem. Poznań: Zysk i S-ka.
- Sacks, O. (2008). Antropolog na Marsie. Poznań: Zysk i S-ka.
- Sęk, H. (red.) (2005) Psychologia kliniczna. Tom 1-2. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.
- Trzebińska, E., Grabińska, A. (2009) Przeżywanie uczuć w zaburzeniach osobowości. W: E. Trzebińska (red.) Szaleństwo bez utraty rozumu (144-171). Z badań nad zaburzeniami osobowości. Warszawa; ACADEMICA.
- Walsh, K., Darby, D. (2008) Neuropsychologia kliniczna Walsha. Gdańsk: GWP.
- Wciórka, J. (2008) Kryteria diagnostyczne według DSM-IV-TR. Wrocław: Elsevier

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

Marzanna Farnicka, dr

DOŚWIADCZENIA TRAUMATYCZNE

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-DT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel prowadzący zajęcia

Prowadzący: Pracownik Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Ćwiczenia	30	2	VIII	Zaliczenie z oceną	3	
Studia niestacjonarne						
Ćwiczenia	18		VIII	Zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studenta ze specjalistyczną wiedzą z zakresu psychologii traumy. Przedstawienie głównych problemów związanych ze specyfiką reagowania człowieka w kryzysowych sytuacjach życiowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu psychologii poznawczej, klinicznej i rozwojowej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Podstawowe zagadnienia dotyczące traumy. Psychologiczna problematyka urazu psychicznego. Przebieg i objawy stresu postraumatycznego. Mechanizmy psychopatologiczne powstawania traumy. Kryzysy traumatyczne. Rodzaje doświadczeń traumatycznych. Mechanizmy przezwyciężania traumy. Wzrost postraumatyczny. Typowe formy reagowania na zagrożenia o charakterze krytycznych wydarzeń życiowych. Indywidualne i środowiskowe uwarunkowania rozwojowego doświadczania traumatycznych wydarzeń. Wskazania do interwencji i pomocy psychologicznej w sytuacji doświadczeń traumatycznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład problemowy, pogadanka, praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, praca w grupach, dyskusja, burza mózgów, prezentacja multimedialna

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Ma rozszerzoną wiedzę na temat specyfiki psychologii i jej miejsca w systemie nauk	K_W01	praca pisemna	ćwiczenia
Posiada wiedzę na temat dezadaptacyjnego funkcjonowania człowieka (zaburzeń rozwoju, zaburzeń klinicznych, zachowań dewiacyjnych i innych)	K_W09	dyskusje grupowe, projekt grupowy	ćwiczenia
Wykorzystuje wiedzę z zakresu psychologii różnic	K_U04	Opis przypadku	ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
indywidualnych, psychologii społecznej i klinicznej dla celów diagnostyczno-pomocowych			
Przejawia prospołeczną postawę wobec osób o różnych problemach w obszarach wsparcia i pomocy psychologicznej (okazuje zainteresowanie, angażuje się starając się znaleźć jak najlepsze rozwiązanie problemu)	K_K01	opis przypadku, praca własne	ćwiczenia
Potrafi nawiązać i podtrzymywać kontakt z jednostką i grupą w trakcie działań praktycznych	K_K06	proces diagnozy, praca w grupie	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia: kolokwium, ocena prezentacji i/lub pracy pisemnej, aktywność na zajęciach

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	40	52
Łącznie	70	70
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1.5	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1.5	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Kubacka-Jasiecka, D., Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych. Warszawa 2010.
- Lis-Turlejska M., Stres traumatyczny. Występowanie, następstwa, terapia. Warszawa 2002.
- J. Strelau (red.), Osobowość a ekstremalny stres. Gdańsk 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Senejko A., Obrona psychologiczna jako narzędzie rozwoju. Na przykładzie adolescencji. Warszawa 2010.
- Pilecka B. Kryzys psychologiczny. Kraków 2004.
- Folette V.M., Pistorello J., Jak żyć po traumie. Gliwice 2010.
- Dudek B., Zaburzenia po stresie traumatycznym, Gdańsk 2003

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

Marzanna Farnicka. dr

PRZEMOC W RODZINIE

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PwR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Dorota Niewiedział

Prowadzący: nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Seminarium	30	2	VIII	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Seminarium	18		VIII	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

uświadomienie konsekwencji i mechanizmów występujących u dziecka i osoby dorosłej w wyniku doznawania przemocy w dzieciństwie w rodzinie pochodzenia, zarówno u ofiary jak i u sprawcy

WYMAGANIA WSTĘPNE:

wiedza z zakresu psychologii klinicznej (w zakresie wymagań kierowanych do studenta po III roku psychologii).

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Wprowadzenie w problematykę przemocy. Typy przemocy. Pasywna i czynna postać przemocy wobec dziecka
- Analiza obszarów zmian w funkcjonowaniu psychospołecznym ofiar różnych typów przemocy
- Przypadki szczególne biernego typu przemocy wobec dziecka: zespół zaniedbania emocjonalnego, zespół nieorganicznego zaburzenia rozwoju
- Przypadki szczególne czynnego typu przemocy wobec dziecka: zespół Munchausena, zespół dziecka potrząsanego
- Typy wydarzeń traumatycznych. Uraz prosty i złożony. Objawy wspólne i specyficzne. Zespół stresu pourazowego
- Mechanizm powstawania i utrzymywania się objawów psychopatologicznych po wykorzystaniu seksualnym. Krótko- i długoterminowe skutki wykorzystania seksualnego
- Skutki wykorzystania seksualnego. Syndrom przystosowania dziecka seksualnie wykorzystywanego. Studium przypadku na podstawie literatury
- Diagnoza typu urazu, objawów i mechanizmów przystosowania u osoby dorosłej - ofiary przemocy doznanej w dzieciństwie na podstawie studium przypadku
- Terapia dorosłych po urazach doznanych w dzieciństwie
- Terapia dzieci – ofiar przemocy

METODY KSZTAŁCENIA:

Pogadanka, praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, praca w grupach, dyskusja, burza mózgów, prezentacja multimedialna

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada wiedzę z zakresu teorii przemocy w rodzinie, jej form, typów mechanizmów. Student ma wiedzę na temat diagnozy psychologicznej typów urazów i mechanizmów adaptacyjnych u ofiar przemocy. Student posiada wiedzę na temat dezadaptacyjnego funkcjonowania człowieka doznającego przemocy (zaburzeń rozwoju, zaburzeń klinicznych, zachowań dewiacyjnych i innych).	K_W01 K_W08 K_W09	kolokwium zaliczeniowe, udział w dyskusji, bieżąca kontrola na zajęciach	laboratorium
Wykorzystuje wiedzę z zakresu psychologii klinicznej dla celów diagnostyczno-pomocowych u osób będących ofiarami przemocy	K_U04	kolokwium zaliczeniowe, udział w dyskusji, bieżąca ocena na zajęciach	laboratorium
Student potrafi współpracować ze specjalistami różnych dziedzin w zakresie pomocy sprawcom i ofiarom przemocy	K_K05	kolokwium zaliczeniowe, udział w dyskusji, bieżąca ocena na zajęciach	laboratorium

WARUNKI ZALICZENIA:

Uzyskanie co najmniej 70% punktów z kolokwium zaliczeniowego.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	38	26
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	37	49
Łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Herman J. L., Przemoc – uraz psychiczny i powrót do równowagi. Gdańsk 1998.
- Iwaniec D., Krzywdzenie emocjonalne a zespół nieorganicznego zaburzenia rozwoju. Dziecko Krzywdzone 4, s. 24-39., 2003.
- Hirigoyen Marie-France. Molestowanie moralne. Perwersyjna przemoc w życiu codziennym. Poznań 2002. "W drodze".
- Widera-Wysoczańska A., Interpersonalna trauma. Mechanizmy i konsekwencje. Warszawa 2011.
- Rosenhan D. L., Seligmann M. E. P., Psychopatologia. Warszawa 1994.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Malec A., Skutki wykorzystania seksualnego dziecka. Dziecko Krzywdzone 14, 2005.
- Rogers R., Modele diagnostyczne i wyjaśniające oraz metody wykrywania zespołu Munchausena per procura – ekstrapolacje modeli dotyczących symulacji chorób. Dziecko Krzywdzone 11. 2005.
- Roszkowska M., Zespół dziecka potrząsanego. Dziecko Krzywdzone, 2. 2007.

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Dorota Niewiedział

PSYCHOLOGIA SĄDOWA

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PSąd

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Iwona Grzegorzewska

Prowadzący: dr hab. Iwona Grzegorzewska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	15	1	VIII	Zaliczenie z oceną	3	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną		
Studia niestacjonarne						
Wykład	9		VIII	Zaliczenie z oceną		
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studenta z podstawowymi zagadnieniami psychologii sądowej. Omówione zostaną zagadnienia związane z funkcjonowaniem sprawcy i ofiary, psychologii zeznań świadków, psychologicznych podstaw wyrokowania, sporządzania opinii sądowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu psychologii poznawczej, klinicznej i rozwojowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Przedmiot psychologii sądowej, podstawowe definicje: zachowania aspołeczne, zachowania antyspołeczne, wiktywność, wiktyfikacja, ofiara, obszary i kierunki badań i praktyki.

Agresja i przemoc w ujęciu psychologicznym. Hydrauliczny model agresji (Freud, Lorenz). Model frustracja – agresja (Dollard, Miller). Model neoasocjacionizmu poznawczego (Berkowitz). Model społeczno-poznawczy.

Geneza zachowań aspołecznych. Socjalizacja: sposoby rozumienia socjalizacji, podstawowe elementy socjalizacji, mechanizmy socjalizacji, zaburzenia procesu socjalizacji.

Psychologiczne koncepcje przestępczości. Psychologia zeznań świadków.

Sprawcy zabójstw: czynniki kryminogenne, uwarunkowania osobowościowe i sytuacyjne zabójstw, charakterystyka sprawców zabójstw (wyznaczniki biologiczne, funkcjonowanie poznawcze, cechy nieprawidłowej osobowości, typologia zabójców, motywacja u sprawców zabójstw). Przesłuchanie seksualne: charakterystyka, typologia, mechanizmy przestępstwa, cykl dewiacyjny, czynniki recydywy, nieletni sprawcy przestępstw. Dziecko w procedurze sądowej.

Opiniowanie psychologiczno-sądowe w sprawach karnych, rodzinnych i cywilnych. Przemoc domowa: charakterystyka, uwarunkowania, mechanizmy konsekwencji

Problemy krzywdzenia dzieci- formy i skutki emocjonalnego krzywdzenia, fizyczne znęcanie się nad dziećmi, seksualne wykorzystywanie, problemy badań psychologicznych.

Psychologia przesłuchania. Specyfika zeznań dzieci. Przygotowanie dziecka do zeznań w sądzie. Kazirodstwo: charakterystyka, mechanizmy, konsekwencje. Rola psychologa w procesie karnym - opiniowanie w sprawach

dorosłych sprawców przestępstw. Psychopatologia a zachowania przestępcze, epigenetyka zaburzeń, profilowanie psychologiczne sprawców zabójstw. Zachowania przestępcze nieletnich: uwarunkowania, mechanizmy, czynniki ryzyka, zaburzenia psychiczne nieletnich, recydywa.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład problemowy, pogadanka, praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, praca w grupach, dyskusja, burza mózgów, prezentacja multimedialna

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować funkcjonowanie wymiaru sprawiedliwości (na etapie przygotowawczym, sądowym i penitencjarnym) z perspektywy psychologii sądowej. Student potrafi wyjaśnić biologiczne, psychologiczne, społeczne, filozoficzne podstawy zachowań aspołecznych i antyspołecznych; definiuje istotę funkcjonalności i dysfunkcjonalności, adaptacji i niedostosowania, normy i patologii; rozumie istotę więzi społecznych i o rządzących nimi prawidłowości istotnych z punktu widzenia psychologii sądowej.	K_W01 K_W09	Sprawdzian pisemny i/lub praca semestralna, prezentacja multimedialna, okresowe sprawdzanie wiedzy, aktywność na zajęciach	Wykład, ćwiczenia
Student wykorzystuje i integruje wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii sądowej w celu analizowania i interpretowania z złożonych problemów terapeutycznych, wychowawczych, opiekuńczych, resocjalizacyjnych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań. Student potrafi posługiwać złożonymi ujęciami teoretycznymi z zakresu psychologii sądowej w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań, diagnozowania i prognozowania sytuacji kryminologicznych oraz analizowania strategii działań praktycznych w odniesieniu do pracy ze sprawcą i ofiarą przestępstwa	K_U01 K_U03	Sprawdzian pisemny i/lub praca semestralna, prezentacja multimedialna, okresowe sprawdzanie wiedzy, aktywność na zajęciach	Wykład, ćwiczenia
Student jest świadomy poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia. Student ma przekonanie o sensie, wartości i potrzebie podejmowania działań pomocowych w środowisku społecznym; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych działań profesjonalnych w zakresie pedagogiki resocjalizacyjnej	K_K01 K_K04	Sprawdzian pisemny i/lub praca semestralna, prezentacja multimedialna, okresowe sprawdzanie wiedzy, aktywność na zajęciach	Wykład, ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie wykładu odbywa się na podstawie sprawdzianu pisemnego lub pracy pisemnej wg określonego problemu badawczego

Zaliczenie ćwiczeń odbywa się na podstawie oceny aktywnego udziału w zajęciach ćwiczeniowych, przygotowania pracy zaliczeniowej i/lub prezentacji multimedialnej.

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną ocen z ćwiczeń i wykładów. Warunkiem uzyskania zaliczenia z wykładów jest uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń. Ocena z wykładów musi być pozytywna.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Udział w wykładzie	15	9
Udział w ćwiczeniach	15	9
Udział w konsultacjach	8	8
Przygotowanie do zajęć i zaliczenia	37	49
Łączny nakład pracy studenta w godz.	75	75
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	2	1
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	1	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Ciosek M. (2003). Psychologia sądowa i penitencjarna. Warszawa: Lexinexis.
- Osobowość przestępcy a proces resocjalizacji (2005). Pod red. J. Świtka, M. Kuć, I. Niewiadomska, Lublin: Wydawnictwo KUL.
- Z. Majchrzak (2003). Nieletni, młodociani, dorośli zabójcy i mordercy.
- Akerman M. (2005). Podstawy psychologii sądowej. Gdańsk: GWP.
- Memon, A., Vrij, A., Bull, R. (2003). Prawo i psychologia. Gdańsk: GWP.
- B.Krahe. (2006). Agresja. Gdańsk: GWP.
- MacFarlane K., Feldmeth J.R. (2002). Przesłuchanie i diagnoza małego dziecka. Fundacja Dzieci Niczyje, Warszawa

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Hare, R. (2007). Psychopaci są wśród nas. Kraków: Wydawnictwo Znak.
- Buss. D. (2007). Morderca za ścianą. Gdańsk: GWP.
- Giannangelo S. (2007). Psychopatologia seryjnego morderstwa. Poznań: Wydawnictwo JPTQ.
- Pospiszyl. K. (2000). Psychopatia. Warszawa: Wydawnictwo Żak.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

Iwona Grzegorzewska

RODZINA Z CZŁOWIEKIEM CHORYM

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-RzCCh

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jerzy Herberger

Prowadzący: dr Jerzy Herberger

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	30	2	VIII	egzamin	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		VIII	egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

zapoznanie studentów ze specyfiką pracy z rodziną z człowiekiem chorym, poprzez zdobycie podstawowej wiedzy z zakresu wpływu chorób somatycznych, psychosomatycznych i psychicznych na otoczenie, nabycie umiejętności pomocy psychologicznej członkom rodziny osoby chorej oraz wspierania rodziny jako całości a także ukazanie znaczenia etycznego, odpowiedzialnego podejścia do tego obszaru działalności psychologa

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu psychologii klinicznej i psychologii zdrowia i choroby (objawowe zespoły kliniczne) oraz psychologii rozwoju (teorie cykli życia rodzinnego).

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wpływ choroby na człowieka (objawy, dolegliwości i ograniczenia, koncepcja i obraz choroby) oraz na jego otoczenie. Wpływ rodziny na zdrowie jednostki.

Rodzina jako system a oddziaływanie chorego na rodzinę.

Choroba jako stres rodzinny i jako wydarzenie rodzinne.

Strategie rodzinne a zachowania członków rodziny w sytuacji choroby.

Tzw. rodzina psychosomatyczna (choroby układu krążenia i układu pokarmowego).

Rola rodziny w generowaniu objawów i leczeniu zaburzeń psychicznych (na przykładzie schizofrenii w rodzinie oraz rodziny z problemem alkoholowym).

Rodzina z przewlekle chorym dzieckiem (na przykładzie dziecięcego porażenia mózgowego) dorastającym (na przykładzie anoreksji), dorosłym (na przykładzie choroby nowotworowej), osobą starszą (na przykładzie choroby Alzheimera), rodzina z chorym terminalnym (fazy reakcji na chorobę).

„Jak rozmawiać i pomagać rodzinie”.

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład tradycyjny, wykład konwersatoryjny

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada wiedzę na temat chorego i reakcji otoczenia na chorobę	K-W09	egzamin	wykład
Student potrafi interpretować zachowania członków rodziny związane z chorobą	K-W09	egzamin	wykład
Student integruje informacje z zakresu psychologii licznej i psychologii rodzinnej	K_U01	egzamin	wykład
Student uwzględnia rodzinne konteksty i uwarunkowania choroby	K_U02	egzamin	wykład
Student jest świadomy swojej roli w oddziaływaniach na rodzinę chorego	K_K02	egzamin	wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

ocena końcowa jest tożsama z oceną egzaminu , jako jedynej formy zajęć

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	40	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	60	70
Łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1,6	1,2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2,4	2,8
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

- de Barbaro B., Pacjent w swojej rodzinie ,Warszawa 1997.
- de Barbaro B., Schizofrenia w rodzinie, Kraków 1999 Józefik B., Anoreksja i bulimia , Kraków 1999.
- Płopa M., Psychologia rodziny , Kraków 2005.
- Radochoński M , Choroba a rodzina , Rzeszów 1987.
- Rogala-Obłękowska J., Narkoman w rodzinie , Warszawa 2002.
- Wrześniewski K., Psychologiczne uwarunkowania powstawania i rozwoju chorób somatycznych , W: Strelau J.(red.) , Psychologia .Podręcznik akademicki , Gdańsk 2000 , tom II.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

każdorazowo stosownie do wymagań

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

dr Jerzy Herberger

PIERWSZY KONTAKT Z PACJENTEM

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PKzP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel prowadzący zajęcia

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
laboratorium	30	2	IX	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
laboratorium	18		IX	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Dostarczenie wiedzy i ćwiczenie umiejętności niezbędnych w nawiązaniu pierwszego kontaktu z klientem, a także rozwoju samoświadomości w rozpoznawaniu własnych zasobów i ograniczeń w takiej relacji. Zapoznanie z zasadami przygotowywania, organizowania i realizowania warsztatów psychoedukacyjnych. Analiza gromadzonych przez studentów ścieżki doświadczeń z roli osoby pomagającej i poszerzenie świadomości własnych kompetencji psychologicznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu psychologii ogólnej, rozwojowej i poradnictwa

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Umiejętności i zasoby psychologa w relacji pomagania. Zasady relacji pomagania. Struktura kontaktu z pacjentem/klientem. Obserwacja psychologiczna. Planowanie, prowadzenie i opracowanie zebranego wywiadu z pierwszego spotkania z pacjentem/klientem.

Analiza problemów zgłaszanych przez klientów. Etyka zawodowa w pierwszym kontakcie z klientem. Budowanie podstaw kontraktu terapeutycznego. Mechanizmy psychologiczne i społeczne występujące podczas pierwszego kontaktu. Typowe błędy percepcyjne i poznawcze, rola czynników emocjonalnych. Pierwszy kontakt jako podstawa prowadzenia dalszych działań diagnostycznych i terapeutycznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia, laboratorium, konwersatorium, warsztat, seminarium z elementami warsztatu, praca z książką

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student w wyniku przeprowadzonych zajęć: charakteryzuje podstawowe procesy i zjawiska występujące w czasie pierwszego kontaktu; wymienia i ilustruje przykładami zjawiska mogące ujawnić się podczas pierwszego kontaktu, zna zasady dobrego pierwszego kontaktu.	K_W03 K_W10	Kolokwium zaliczeniowe, obserwacja aktywności na zajęciach	laboratorium
Student w wyniku przeprowadzonych zajęć: Potrafi nawiązać elastyczny kontakt z klientem wymagającym konsultacji psychologicznej, potrafi zaplanować i przeprowadzić działania rozpoznawcze, potrafi przeciwdziałać wystąpieniu negatywnych zjawisk ograniczających kontakt, potrafi opracować sprawozdanie z przeprowadzonej rozmowy, a także wprowadzić klienta w proces terapeutyczny.	K_U04	Kolokwium zaliczeniowe, obserwacja aktywności na zajęciach	laboratorium
Student w wyniku przeprowadzonych zajęć: potrafi udzielić konstruktywnych informacji zwrotnych na temat pracy innych osób, oraz przyjąć informacje zwrotne na swój temat; jest otwarty na poznawanie swoich ograniczeń osobistych w kontakcie z klientem i grupą; pracuje w grupie: dyskutuje, jasno wyraża swoje argumenty, uwzględnia argumenty innych osób; współpracuje merytorycznie i organizacyjnie, realizuje wspólne zadania.	K_K05	Kolokwium zaliczeniowe, obserwacja aktywności na zajęciach	laboratorium

WARUNKI ZALICZENIA:

Na ocenę końcową składa się ocena z kolokwium zaliczeniowego w formie ustnej lub pisemnej (50%oceny) oraz ocena z aktywności na zajęciach (50%oceny).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Udział w seminarium / laboratorium	30	18
Udział w konsultacjach	15	8
Przygotowanie do zaliczenia	30	49
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	75	75
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	1	2
Liczba punktów ECTS	3	

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Engel-Bernatowicz A., Specyfika kontaktu w wywiadzie psychologicznym. w: Stemplewska-Żakowicz K. i Krejz K. (red.) Wywiad psychologiczny (t.1, 2). Warszawa 2005
- Suchańska A., Trójkąt Dramatyczny i gry ratownicze. (w:) ABC psychologicznej pomocy. (red.) J. Santorski, Warszawa 1993
- Wojciechowska J., Okres wczesnej dorosłości. Jak rozpoznać ryzyko i jak pomagać? [w:] Brzezińska A. [red.] Psychologiczne portrety człowieka. Praktyczna psychologia rozwojowa. Gdańsk 2005

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Drat-Ruszczak K., Drażkowska-Zielińska E. (red.), Podręcznik pomagania. Warszawa 2005
- Opoczyńska M., (2007) Próby relacji, czyli etyka psychoterapii. Psychoterapia 3 (142), 15–22.
- Ziółkowska B., Okres wczesnej dorosłości. Jak rozpoznać potencjał młodych dorosłych? [w:] Brzezińska A. [red.] Psychologiczne portrety człowieka. Praktyczna psychologia rozwojowa. Gdańsk 2010

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

PODSTAWY PSYCHOTERAPII

Kod przedmiotu: 12.2-WP-PSCPPt

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel prowadzący zajęcia

Prowadzący: Nauczyciel akademicki Instytutu Psychologii WPSNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	30	2	IX	egzamin	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		IX	egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

zapoznanie studentów z podstawowymi kierunkami psychoterapeutycznymi, ich założeniami, celami terapeutycznymi oraz metodami pracy

WYMAGANIA WSTĘPNE:

wiedza i umiejętności z psychologii klinicznej na temat przyczyn, objawów oraz mechanizmów powstawania zaburzeń psychicznych, wiedza i umiejętności z psychologii zdrowia na temat motywów i strategii utrzymywania zdrowia

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Cele i rodzaje psychoterapii. Fazowość psychoterapii.

Analiza szkół terapeutycznych: behawioryzm, psychoanaliza i psychologia dynamiczna, psychoterapia humanistyczna i egzystencjalna, psychoterapia poznawcza, psychoterapia systemowa.

Głównie kierunki terapii rodzinnej.

Łączenie terapii indywidualnej i rodzinnej.

Zastosowanie podejścia dynamicznego w terapii rodzinnej.

Modele zdrowienia rodziny .

Trudności, zagrożenia i wyzwania w pracy terapeutycznej.

Osobowość terapeuty.

Znaczenie i formy monitorowania procesu terapeutycznego.

Prawne regulacje oddziaływań psychoterapeutycznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład, case – study, modelowanie zachowań studentów poprzez analizę wzorcowych zachowań terapeuty prezentowanych multimedialnie.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada wiedzę na temat sposobów terapii zaburzeń rozwojowych , klinicznych , zachowań dewiacyjnych i innych	K_W09	egzamin	wykład
Student integruje informacje z zakresu różnych dyscyplin na użytek rozumowania terapeutycznego	K_U01	egzamin	wykład
Student wykorzystuje wiedzę z zakresu psychologii różnic indywidualnych , psychologii klinicznej i społecznej dla celów pomocowych	K_U04	egzamin	wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

egzamin końcowy; ocena końcowa jest tożsama z oceną z egzaminu

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	40	30
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	50	60
Łącznie	90	90
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1,5	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1,5	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Grzesiuk L., Psychoterapia.,Warszawa 1994.
- Lis-Turlejska M. (red.), Nowe kierunki w psychoterapii, Warszawa 1979.
- Grzesiuk I.(i inni),,Psychoterapia. szkoły, zjawiska, techniki i specyficzne problemy. Warszawa 1995.
- Kratochwil s., Podstawy psychoterapii. Warszawa 2007.
- Okun B., Skuteczna pomoc psychologiczna. Warszawa 2001.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Kepner J.I. , Ciało w procesie psychoterapii Gestalt. Warszawa 1991.
- Pawlik J. , Psychoterapia analityczna. Warszawa 1993.
- Ludewig K., Terapia systemowa. Podstawy teoretyczne i praktyka. Gdańsk 1995.
- Feldman L. Łączenie terapii indywidualnej i rodzinnej , Gdańsk 2001.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

dr Jerzy Herberger

RÓŻNE FORMY TERAPII

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-RFT

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Dr Jerzy Herberger

Prowadzący: Nauczyciel akademicki Instytutu Psychologii WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	30	2	IX	egzamin	
Ćwiczenia	30	2		zaliczenie na ocenę	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		IX	egzamin	
Ćwiczenia	18			Zaliczenie na ocenę	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studenta z tematyką dotyczącą różnych form terapii oraz umiejętności dostosowania technik terapeutycznych do możliwości terapeuty i zgłaszanego problemu

WYMAGANIA WSTĘPNE:

znajomość podstaw psychologii klinicznej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Rodzaje pomocy psychologicznej.
 Szkoły terapeutyczne.
 Terapia indywidualna i grupowa.
 Terapia par i terapia rodzinna.
 Specyfika terapii dorosłych.
 Specyfika terapii dzieci.
 Techniki terapii stosowane w pomocy dzieciom i młodzieży .
 Techniki terapii poznawczej, behawioralnej, psychodynamicznej, systemowej.
 Techniki terapii uzależnień.
 Różne formy terapii w zależności od zgłaszanego problemu.
 Wspomagające formy terapii.
 Mechanizmy zachowań w sytuacji terapeutycznej.

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład tradycyjny , dyskusje na ćwiczeniach , praca w grupach , symulacja sytuacji terapeutycznych.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi definiować pojęcia dotyczące terapii i pomocy psychologicznej	K_W01	kolokwium egzamin	ćwiczenia wykład
Student zna koncepcje terapii i pomocy psychologicznej	K_W03	egzamin	wykład
Student posiada wiedzę na temat przebiegu i uwarunkowań zachowania klienta w terapii	K_W09	kolokwium	ćwiczenia
Student wykorzystuje wiedzę teoretyczną dla celów analizy zachowań w sytuacjach terapeutycznych	K_U03	bieżąca ocena w trakcie zajęć	ćwiczenia
Student przejawia prospołeczną postawę wobec osób o różnych problemach w obszarze terapii	K_K01	bieżąca ocena w trakcie zajęć	ćwiczenia
Student potrafi nawiązać i podtrzymać kontakt z jednostką w trakcie działań praktycznych	K_K06	bieżąca ocena w trakcie zajęć	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia-na ocenę składają się wyniki osiągnięte na kolokwium (60%) oraz ocena aktywności na zajęciach (40%). Wykład-ocena z egzaminu w formie pisemnej .Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń. Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) oraz ocena z egzaminu (50%).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	75	50
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	50	75
Łącznie	125	125
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	3	2
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
Łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Grzesiuk L.(red.), Psychoterapia , Warszawa 1994.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Czabała Cz., Czynniki leczące w psychoterapii , Warszawa 2000
- Feldman L., Łączenie terapii indywidualnej i rodzinnej , Gdańsk 2001.
- Każdorazowo stosownie do wymagań.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

dr Jerzy Herberger

PSYCHOLOGIA RESOCJALIZACJI

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PRes

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Iwona Grzegorzewska

Prowadzący: Pracownicy Instytutu Psychologii WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	30	2	VIII	egzamin	
Studia niestacjonarne					
Wykład	15		VIII	egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie słuchaczy z podstawowymi zagadnieniami związanymi z resocjalizacją jako procesem modyfikacji osobowości jednostki. W trakcie kursu poruszone zostaną między innymi następujące problemy: metody resocjalizacji penitencjarnej, trudności w resocjalizacji z punktu widzenia genezy zachowań przestępczych, rola i zadania kurateli sądowej, środki probacyjne w praktyce resocjalizacyjnej, diagnozowanie w resocjalizacji. Ukształtowanie postawy otwartego i kreatywnego podejścia do osób wymagających resocjalizacji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Psychologia resocjalizacyjna – jej historia, pojęcie, subdyscypliny i miejsce wśród innych dyscyplin naukowych
Przystosowanie, adaptacja i dezadaptacja społeczna; nieprzystosowanie społeczne, jego rodzaje (typy) i mechanizmy psychologiczne; proces społecznego wykołajania się; wykołajenie obyczajowe i przestępcze; formy adaptacji w procesie wykołajania przestępczego

Przestępczość, stadia i mechanizmy psychologiczne

Przestępczość a zaburzenia psychiatryczne

Uwarunkowania przestępczości: biologiczne, psychologiczne i socjologiczne; psychologiczne stanowiska dotyczące przyczyn przestępczości (psychoanaliza, koncepcje behawiorystyczne, teorie biopsychologiczne, H. J. Eysencka typologiczno – kontrolny model przestępczości, W. C. Recklesa teoria kontroli, teoria poszukiwania mocnych wrażeń, G. D. Waltersa teoria przestępczości jako stylu życia)

Pojęcie, cele i formy resocjalizacji; współczesne nurty w resocjalizacji

Resocjalizacja i jej efektywność w środowisku otwartym, w zakładach dla nieletnich i zakładach karnych

Typy zakładów karnych; zakład karny jako instytucja resocjalizacyjna

Zróżnicowanie społeczności więźniów; przystosowanie do środowiska więziennego i psychologiczne następstwa izolacji więziennej

Personel penitencjarny; osobowość, płeć, staż pracy i rodzaj kontaktów personelu z osadzonymi w zakładach karnych; objawy syndromu wypalenia zawodowego i percepcja jego przyczyn

Profilaktyka przestępczości

Definicja pojęcia niedostosowania społecznego i analiza jego objawów

Diagnoza psychologiczna dla potrzeb resocjalizacji: humanistyczny i behawioralny model diagnozy resocjalizacyjnej; specyfika kontaktu diagnostycznego; problemy etyczne w pracy psychologa

Przyczyny przestępczości nieletnich, możliwości jej przeciwdziałania

Przemoc w rodzinie i sposoby jej zapobiegania

Agresja na tle seksualnym. Oddziaływania wobec przestępców seksualnych;

Wsparcie społeczne w procesie resocjalizacji: znaczenie wsparcia społecznego dla efektywności oddziaływań resocjalizacyjnych skazanych, skazani na rynku pracy; readaptacja społeczna jako warunek skuteczności oddziaływań resocjalizacyjnych; założenia a praktyka

Rola psychologa w placówkach resocjalizacyjnych

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład problemowy.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna przyczyny konieczności zastosowania resocjalizacji, zna ustalenia dotyczące funkcjonowania społecznego w warunkach ograniczenia wolności, zna istotę, strukturę i uwarunkowania relacji pomagania osobom odbywającym karę pozbawienia wolności, ma wiedzę dotyczącą najważniejszych ustaleń resocjalizacji	K_W03 K_W04 K_W07	Egzamin pisemny	wykład
Student potrafi analizować i interpretować zachowania problemowe grup i jednostek, stosować wiedzę z tego zakresu do tworzenia optymalnych warunków funkcjonowania ludzi i grup społecznych, potrafi zaprojektować programy zmiany postaw i zachowań, potrafi wskazać źródła konfliktów społecznych i opracować sposoby ich rozwiązywania. Potrafi wykorzystać swe umiejętności w aktywizowaniu osób marginalizowanych społecznie, które odbywają, będą odbywały karę pozbawienia wolności.	K_U02 K_U03 K_U04	Egzamin pisemny	wykład
Student ma przekonanie o sensie i potrzebie podejmowania działań wspierających człowieka i społeczność w warunkach ograniczenia wolności, wykazuje gotowość zaangażowania i aktywnego uczestnictwa w działaniach instytucji realizujących zadania resocjalizacyjne.	K_K01 K_K05 K_K06	Egzamin pisemny	wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady kończą się egzaminem pisemnym. Minimalny próg procentowy do uzyskania pozytywnej oceny wynosi 70%.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Udział w wykładzie	30	18
Udział w konsultacjach	10	10
Przygotowanie do zajęć i egzaminu	32	44
Egzamin	3	3
ŁĄCZNY nakład pracy studenta w godz.	75	75
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	1	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Ciosek M. (2003). Psychologia sądowa i penitencyjna. Warszawa: Wyd. Prawnicze LexisNexis.
- Moir A., Jessel D. (1998). Zbrodnia rodzi się w mózgu. Zagadka biologicznych uwarunkowań przestępczości. Warszawa: Książka i Wiedza.
- Ostrowska K. (2008). Psychologia resocjalizacyjna. W kierunku nowej specjalności psychologii. Warszawa: Fraszka Edukacyjna.
- Ostrowska K., Milewska E. (1986). Diagnozowanie psychologiczne w kryminologii. Warszawa: Wyd. ATK.
- Pospiszyl K. (1998). Resocjalizacja. Teoretyczne podstawy oraz przykłady programów oddziaływań. Warszawa: Wyd. Akad. „Żak”.
- Pospiszyl K. (2005). Przystępstwa seksualne. Warszawa: Wyd. PWN.
- Rostowski J. (1998). Próba ujęcia przestępczości młodzieży w świetle współczesnych teorii psychologicznych. W: J. Szałański (red.), Wina – kara – nadzieja – przemiana, 59 – 72. Łódź – Warszawa – Kalisz: Wyd. COSSW.
- Urban B., Stanik J. M. (red.), (2007). Resocjalizacja. Teoria i praktyka pedagogiczna. t. 1, 2. Warszawa: Wyd. Pedagogium Wyższa Szkoła Pedagogiki Resocjalizacyjnej i PWN.
- Wysocka E. (2008). Diagnoza w resocjalizacji. Warszawa: Wyd. PWN.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Ciosek M. (1995). Przystępność jako styl życia, czyli Glenna D. Waltersa próba integracji różnych modeli przestępczości. Przegląd Więziennictwa Polskiego, 11, 21 – 23.
- Foucault M., Nadzorować i karać. Narodziny więzienia, Warszawa, 2009,
- Kuć M., Prawne podstawy resocjalizacji, Warszawa, 2011,
- Krause A., Przybyliński S., (red.), Resocjalizacja penitencyjna aktualne wyzwania i rozwiązania, Kraków, 2012,
- Bałandynowicz A., Probacja. Resocjalizacja z udziałem społeczeństwa, Warszawa, 2011

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

PRZYGOTOWANIE I PROWADZENIE SZKOLEŃ I WARSZTATÓW

Kod przedmiotu: 14.9-WP-PSCh-PiPSiW

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Dorota Niewiedział

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii i/lub
psycholodzy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Laboratorium	30	2	X	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18	2	X	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie uczestników do samodzielnego projektowania i prowadzenia szkoleń, rozwój podstawowych kompetencji w zakresie prowadzenia szkoleń z zakresu psychologii edukacji i psychologii wychowawczej, poznanie mocnych i słabych stron w zakresie autoprezentacji. Zapoznanie studentów z różnymi formami pracy grupowej (wykład, warsztat, trening, coaching itp.).

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Definicje szkoleń. Konteksty programowe szkoleń. Opracowanie etapów szkolenia. Rozpoznawanie potrzeb szkoleniowych i opracowanie treści. Projektowanie programów szkolenia. Ocena szkolenia. Motywacja uczestników szkolenia. Studium przypadku- case study. Realizacja projektu szkolenia w wybranym temacie psychologii edukacji i wychowawczej np. systemowe rozumienie rodziny, kryzys adolescencji.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia projektowe, dyskusja i praca w grupach, praca z podręcznikiem, projekty, burza mózgów, symulacja, inscenizacja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
- Student posiada wiedzę z zakresu psychologii edukacji; - Student ma wiedzę na temat różnic i ich uwarunkowań w funkcjonowaniu jednostki w strukturach edukacyjnych i wychowawczych; - Student ma podstawową wiedzę z zakresu projektowania i przeprowadzenia szkolenia i warsztatu w zakresie psychologii edukacji i wychowawczej	K_W03 K_W07 K_W10	Dyskusja, bieżąca kontrola na zajęciach, projekt, scenariusz zajęć praktycznych, samoobserwacja, symulacja, diagnoza zachowań zjawisk związanych z dynamiką grupy.	laboratorium
- Student wykorzystuje wiedzę teoretyczną w celu projektowania, przeprowadzania szkoleń; - Student potrafi korzystać z metod, technik i narzędzi psychologicznych niezbędnych w realizacji szkoleń	K_U03 K_U05	Dyskusja, bieżąca kontrola na zajęciach, projekt, scenariusz zajęć praktycznych, samoobserwacja, symulacja, diagnoza zachowań zjawisk związanych z dynamiką grupy.	laboratorium
- Student jest świadomy własnych możliwości w zakresie metodyki szkoleń i warsztatów; - Student potrafi nawiązać i podtrzymywać kontakt z jednostką i grupą w trakcie prowadzenia warsztatów/szkoleń	K_K02 K_K06	Dyskusja, bieżąca kontrola na zajęciach, projekt, scenariusz zajęć praktycznych, samoobserwacja, symulacja, diagnoza zachowań zjawisk związanych z dynamiką grupy.	laboratorium

WARUNKI ZALICZENIA:

Ocena z przygotowanie i przeprowadzenie szkolenia z wybranego tematu obszaru zgodnego z metodyką szkoleń (80%) oraz z aktywności podczas zajęć (20%).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	45	57
Łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Rea, L. Planowanie i projektowanie szkoleń., Kraków, 2002, Wolters Kluwer Polska - ABC

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Słoman, M. Nowe zjawiska w świecie szkoleń., Warszawa, 2010, Wolters Kluwer Business – ABC
- De Barbaro Bogdan, Wprowadzenie do systemowego rozumienia rodziny; Collegium Medicum UJ, Kraków 1994.
- Opoczyńska M, (1999), Moratorium psychospołeczne – szansa czy zagrożenie dla rozwoju, w: Gałdowa A., Klasyczne i współczesne teorie osobowości, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

WARSZTATY PSYCHOLOGICZNE

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-WPsch

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Katarzyna Grunt-Mejer

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii i/lub psychologdy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					1
Ćwiczenia	30	2	X	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18	2	X	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem każdego warsztatu psychologicznego jest praca uczestniczek i uczestników nad własnymi doświadczeniami, pogłębienie wiedzy o sobie lub zdobycie nowej umiejętności, a następnie wspólna dyskusja nad dokonanymi odkryciami oraz uzyskanie informacji zwrotnej od grupy. W tym celu w ramach warsztatów oferowane są różne ćwiczenia, wykonywane samodzielnie, w parach lub grupowo. Różnorodność doświadczeń osób w grupie pomaga osiągnąć większą świadomość perspektyw i możliwości podejść do danego problemu lub zagadnienia. Celem zajęć jest wprowadzenie uczestniczek i uczestników w doświadczenie różnych typów warsztatów psychologicznych: autoanalitycznych (intrapersonalnych), interpersonalnych oraz skupionych na konkretnych celach wykonaniowych. W ramach każdego warsztatu analizujemy cele i ich realizację oraz wyzwania danego typu doświadczenia dla uczestników.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza i umiejętności z zakresu przedmiotów: Komunikacja interpersonalna, Podstawy pracy grupowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Część pierwsza: Warsztaty intra i interpersonalne:

- Zajęcia integracyjne oraz wstęp do warsztatów intrapersonalnych, analiza Ja wewnętrznego (opowieść o Ja) i na zewnątrz (jak mnie widzą inni)
- Budowanie wiedzy o własnych zjawiskach wewnętrznych (trening uważności, rozpoznawanie własnych stanów wewnętrznych, poszerzanie wrażliwości na różne modalności)
- Subsobowości, ich odkrywanie i integracja. Metody: Voice Dialogue, Internal Family System
- Analiza automatycznych myśli i przekonań
- Rozwijanie inteligencji emocjonalnej: kontrola i przyzwalanie na emocje
- Między intra a interpersonalnością: własne stany ego. Warsztat analizy transakcyjnej.
- Zaawansowany trening interpersonalny, część pierwsza: analiza masek społecznych
- Zaawansowany trening interpersonalny, część druga: rozwijanie wrażliwości na własne i cudze potrzeby, umiejętność wyrażania oczekiwań

Część druga: Warsztaty psychologiczne skoncentrowane na konkretnych umiejętnościach:

- Umiejętności poznawcze, cz. I Jak się uczyć.
- Umiejętności poznawcze, cz. II Jak zapamiętywać skutecznie
- Umiejętności organizacyjne: Planowanie i zarządzanie sobą (techniki samoorganizacji)
- Umiejętności społeczne, cz. I: Negocjacje
- Umiejętności społeczne, cz. II: Zdrowe wywieranie wpływu
- Trening twórczego myślenia i rozwiązywania problemów
- Elementy coachingu
- Wykorzystanie elementów gier strategicznych w warsztatach

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pogadanka, demonstracja, metoda zajęć praktycznych, drama, rysunek, analiza stanów wewnętrznych,

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
- Przejawia prospołeczną postawę wobec osób o różnych problemach w obszarach wsparcia i pomocy psychologicznej (okazuje zainteresowanie, angażuje się starając się znaleźć jak najlepsze rozwiązanie problemu); - Ma pogłębioną samoświadomość zawodową w zakresie możliwości i ograniczeń, wykorzystując ją dla celów zawodowego i indywidualnego rozwoju; - Potrafi nawiązać i podtrzymywać kontakt z jednostką i grupą w trakcie działań praktycznych	K_K01 K_K02 K_K06	Dyskusja, bieżąca kontrola na zajęciach, projekt, analiza stanów wewnętrznych, scenariusz zajęć praktycznych	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ocena z projektu warsztatu przygotowanego na potrzeby zajęć (80% oceny) oraz z aktywności podczas zajęć (20% oceny).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	10	8
Łącznie	40	26
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	-	-
Łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Rogers J., (2012), Coaching, Gdańsk, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
- Rojewska J., (2000). Grupa bawi się i pracuje. Zbiór grupowych gier i ćwiczeń psychologicznych. Warszawa. Oficyna Wydawnicza UNUS, Warszawa

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Berne, E. (2012). W co grają ludzie. PWN
- Czerniawska, E., Ledzińska, M. (2007). Jak się uczyć? Bielsko-Biała: ParkEdukacja.
- Egan, G. (2002). Kompetentne pomaganie. Zysk i S-ka
- Goleman, D. (1997). Inteligencja emocjonalna. Poznań: Media Rodzina of Poznań (s. 65-180).
- McKay Matthew, Davis Martha, Fanning Patrick (2007). Sztuka skutecznego Porozumiewania się. GWP Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
- Stemplewska-Żakowicz, K. (2002). Koncepcje narracyjnej tożsamości. W: J. Trzebiński, (red.), Narracja jako sposób rozumienia świata. Gdańsk: GWP
- Rowan, J. (1990). Subpersonalities: the people inside us. London: Routledge.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

INTERWENCJA KRYZYSOWA

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-IK

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Prowadzący przedmiot

Prowadzący: Pracownik Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Laboratorium	30	2		Zaliczenie z oceną	3	
Studia niestacjonarne						
Laboratorium	18			Zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studenta z tematyką dotyczącą interwencji kryzysowej oraz kształtowanie umiejętności interweniowania w sytuacjach kryzysowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu psychologii poznawczej, klinicznej i rozwojowej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Teoria i praktyka interwencji kryzysowej. Podstawowe umiejętności prowadzenia interwencji kryzysowej. Postępowanie z osobą przeżywającą kryzys. Pomoc psychologiczna w różnych rodzajach interwencji kryzysowej. Specyfika interwencji kryzysowej wobec dzieci i dorosłych. Techniki interwencji kryzysowej. Obciążenia w działalności interwencyjnej. Przeciwdziałanie wypaleniu zawodowemu

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład problemowy, pogadanka, praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, praca w grupach, dyskusja, burza mózgów, prezentacja multimedialna

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Ma rozszerzoną wiedzę na temat specyfiki psychologii i jej miejsca w systemie nauk.	K_W01	praca pisemna	laboratorium
osiada wiedzę na temat dezadaptacyjnego funkcjonowania człowieka (zaburzeń rozwoju, zaburzeń klinicznych, zachowań dewiacyjnych i innych)	K_W09	praca pisemna	laboratorium
Wykorzystuje wiedzę z zakresu psychologii różnic indywidualnych, psychologii społecznej i klinicznej dla celów diagnostyczno-pomocowych	K_U04	Projekt, prezentacja	laboratorium
Przejawia prospołeczną postawę wobec osób o	K_K01	praca w grupie i projekt grupowy	laboratorium

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
różnych problemach w obszarach wsparcia i pomocy psychologicznej (okazuje zainteresowanie, angażuje się starając się znaleźć jak najlepsze rozwiązanie problemu)			
Potrafi nawiązać i podtrzymywać kontakt z jednostką i grupą w trakcie działań praktycznych	K_K06	praca w grupie i projekt grupowy	laboratorium

WARUNKI ZALICZENIA:

Kolokwium, ocena prezentacji i/lub pracy pisemnej, aktywność na zajęciach

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	40	52
Łącznie	70	70
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1.5	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1.5	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Gilliland, Burl E. ; James, Richard K. (2004) . Strategie interwencji kryzysowej. Parpamedia, Warszawa
- Kubacka-Jasiecka, D. (2010). Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych. Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne
- Badura - Madej W. (red.), (1996) Wybrane zagadnienia interwencji kryzysowej, Wyd. INTERART, Warszawa

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Kubacka - Jasiecka D., Lipowska - Teutsch A. (red.), Oblicza kryzysu psychologicznego i pracy interwencyjnej, Wyd. ALL, Kraków 1997.
- Lewis Herman J., Przemoc. Uraz psychiczny i powrót do równowagi, GWP, Gdańsk 1998.
- Sęk H. (red.), Społeczna psychologia kliniczna, PWN, Warszawa 1993.
- Seligman Martin E.P., Walker Elaine F., Rosenhan David L., Psychopatologia, Wyd. Zysk i S-ka, Poznań 2003.
- Bryant Richard A., Harvey Allison G., Zespół stresu ostrego, PWN, Warszawa 2003.
- Dudek B., Zaburzenia po stresie traumatycznym, GWP, Gdańsk 2003.
- Sęk H., Cieślak Roman (red.), Wsparcie społeczne, stres i zdrowie, PWN, Warszawa 2004.
- Greenstone Jamek L., Leviton Charon C., Interwencja kryzysowa, GWP, Gdańsk 2004.
- Jamek Beverly, Leczenie dzieci po urazach psychicznych, PARPA, Warszawa.
- Heszen - Niejodek I. (red.), Doświadczenie kryzysu - szansa rozwoju czy ryzyko zaburzeń?, Wyd. Uniwersytetu Śląskiego, Katowice 1995
- Badura - Madej W. (red.), Zeszyty Interwencji Kryzysowej. Nr 6-7/1998, Wyd. Stowarzyszenie Interwencji i Pomocy Psychologicznej VIVOS VOCO, Kraków 1998

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Marzanna Farnicka, dr

PSYCHOLOGIA AGRESJI I KONFLIKTÓW

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PAiRK

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Marzanna Farnicka

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	30	2	X	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		X	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie studentów w problematykę powstawania agresji, zachowań agresywnych oraz zaburzeń agresywnych oraz w psychologię rozwiązywania konfliktów. Przedstawienie istoty konfliktu społecznego i mechanizmów determinujących wybuch, przebieg i zakończenie sytuacji konfliktowej; wskazanie na znaczenie i rolę konfliktów w społeczeństwie wraz z ukazaniem konfliktogenego charakteru struktury społecznej; omówienie funkcji i dysfunkcji konfliktów społecznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z psychologii poznawczej, rozwojowej, społecznej i klinicznej na temat rozwoju kontroli emocjonalnej i jej zaburzeń oraz motywacji prospołecznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Definicje agresji, rodzaje agresji, agresywność, gotowość do agresji;
 Koncepcje i modele agresji: koncepcja biologiczna, socjobiologiczna, psychoanalityczna Z. Freuda; teoria frustracja-agresja; teoria społecznego uczenia się; Ogólny Model Agresji (GAM) Andersona i Bushmana;
 Wyznaczniki i uwarunkowania agresji: prowokacja, pobudzenie emocjonalne, normy społeczne, nastawienie wobec agresji, jej rodzinne i osobowościowe uwarunkowania.
 Przystępczość a agresja. Podejmowanie roli agresora i ofiary. Przemoc i terroryzm.
 Teoria i praktyka rozwiązywania konfliktów: teorie antropologiczne, socjologiczne i filozoficzne, historyczne. Geneza teorii i współczesne teorie konfliktów. Modele dynamiki konfliktów. Fazy przebiegu procesu konfliktu. Sprzeczności i napięcia społeczne jako przyczyny konfliktów.
 Czynniki intensyfikujące przebieg konfliktu. Kierowanie konfliktem. Społeczne i strukturalne uwarunkowania konfliktów. Rola, funkcje i znaczenie konfliktów dla rozwoju jednostki i grup – ujęcie psychologiczne. Podstawowe konflikty społeczne i grupowe – formy i propozycje ich rozwiązywania.

METODY KSZTAŁCENIA:

Case – study, prezentacja, praca w zespołach, dyskusja grupowa, praca z książką

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student opisuje dezadaptacyjne funkcjonowania człowieka	K_W09	Praca pisemna	ćwiczenia
Dokonuje krytycznej analizy zachowania agresywnego i potrafi wskazać ich uwarunkowania z perspektywy jednostki, grupy i społeczeństwa;	K_U01	Praca pisemna	ćwiczenia
Student projektuje strategie przeciwdziałania w sytuacji konfliktu	K_U04	Praca pisemna, projekt	ćwiczenia
student potrafi przygotować projekt stosując zasady metodologii na etapach formułowania problemu, doboru i konstrukcji zmiennych, wskaźników w sytuacji konfliktu	K_U06	Projekt	ćwiczenia
Student przejawia postawę prospołeczną; działa odpowiedzialnie, posiada świadomość konieczności ciągłego rozwoju	K_K04	dyskusja	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Pozytywna ocena z pracy pisemnej i projektu, aktywność na zajęciach.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	35	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	50	50
Łącznie	85	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Anderson, C.A., Bushman, B.J. (2002). Human Aggression. Annual Review of Psychology, 53, 27-51.
- Archer, J. (2010). What is Indirect Aggression in Adults?, K. Osterman [eds.] Indirect and Direct Aggression (pp.3-16). Frankfurt am Main: Peter Lang.
- Archer, J., Mc Daniel, P. (1995). Violence and gender: Differences and similarities across society. In: B.R.Ruback, N.A.Weiner (eds.), Interpersonal violent behaviors (pp.63-87). New York: Springer.
- Bandura, A., Walters, R.H. (1968). Agresja w okresie dorastania. Wpływ praktyk wychowawczych i stosunków rodzinnych. Warszawa: PWN.
- Wojciszke B. (2011). Psychologia społeczna. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.
- Chełpa, S., Witkowski, T.(1999).Psychologia konfliktów, Wrocław: Unus
- Psychologia rozwiązywania problemów społecznych. Wybrane zagadnienia (red.), 1998, Poznań: Bonami, s. 320

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Gudykunst W. B., Kim Y. Y. (2000). Komunikowanie się z obcymi: spojrzenie na komunikację międzykulturową. W: J. Stewart (red.), Mosty zamiast murów. O komunikowaniu się interpersonalnym. Warszawa: PWN.
- Gut, J. Haman, W.(1993). Docenić konflikt. Warszawa: Kontrakt
- Rummel-Syska, Z.(1990). Konflikty organizacyjne. Ujęcie mikrospołeczne. Warszawa: PWN
- Golińska, L.(1995). Złość. Warszawa: IPZiT
- Ch. W. Moore Mediacje. Praktyczne sposoby rozwiązywania konfliktów, Warszawa, 2009.
- Grzelak J.(1978). Konflikt interpersonalny. Warszawa: PWN.
- Lawson, M.(1993). Wobec konfliktu. Kraków : Wyd. "M"
- Brzezińska E., Paszkowska-Rogacz A.(2000). Kształtowanie relacji pracowniczych., Łódź: P-ACZ
- Patchin, W. S. Hinduja, S Cyberbullying Victimization Among an Adolescent Population – Executive,Summary.Artykuł,online: http://www.cyberbullying.us/cyberbullying_victimization.pdf
- Pletrzak H. Red. Agresja – konflikt – społeczeństwo, pod red. H. Pietrzaka, Tyczyn 2000.
- Dana, D. (1993). Rozwiązywanie konfliktów. Warszawa: PWE
- Deutsch,M., Coleman,P.T.(red)(2005).Rozwiązywanie konfliktów. Kraków:UJ
- EdelmanR.(2005).Konflikty w pracy. Gdańsk:GWP
- Bjorkqvist, K., Lagerspetz, K.M.J., Kaukiainen, A. (1992). Do Girls Manipulate and Boys Fight? Developmental Trends in Regard to Direct and Indirect Aggression. *Aggressive Behavior*, 18, 117-127.
- Boski P. (2009). Kulturowe ramy zachowań społecznych: podręcznik psychologii międzykulturowej. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN: Academica Wydawnictwo SWPS.
- Butovskaya M., Timentschik V., Burkova V. (2006). Aggression and Conflict Resolution : Gender Differences in: Osterman K, Bjorkvist K [eds.] *Contemporary Research on Aggression*, 3-10, Vasa: Abo Akademi.
- Dalay A., Owens L. (2006). Narcissism, Self – Esteem and Bullying in Adolescents, Osterman K, Bjorkvist K [eds.] *Contemporary Research on Aggression*, 78-85, Vasa: AboAkademi.
- Dominiak – Kochanek D., Frączek A., Konopka K. (2012). Styl wychowania w rodzinie a aprobatą agresji w życiu społecznym przez młodych dorosłych, *Psychologia Wychowawcza*, 1-2, s. 66-85.
- J. Wasilewski (red.), *Konflikty międzygrupowe. Przejawy, źródła i metody rozwiązywania*, 2007, Warszawa: Wyd. Academica, 117 – 137

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

PRAKTYKA ZAWODOWA

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PAiRK

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Osoba wyznaczona przez Instytutu Instytutu

Prowadzący: Osoba wyznaczona przez Instytutu Instytutu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Praktyka	100	2	IX	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Praktyka	100		IX	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem praktyki zawodowej jest konfrontacja wiedzy teoretycznej i dotychczasowych doświadczeń zdobytych w czasie zajęć dydaktycznych z możliwościami i umiejętnościami prowadzenia przez studentów samodzielnej pracy.

Specjalność psychologia kliniczna Cel: zdobycie wiedzy na temat zadań psychologa w danej instytucji (diagnoza, poradnictwo, pomoc psychologiczna, psychoterapia, profilaktyka, szkolenia); jego miejsca w pracy zespołu diagnostyczno-terapeutycznego, regulacji prawnych w zakresie obejmującym wszelkie działania podejmowane na rzecz pacjenta, wiedzy na temat specyfiki procedur diagnostycznych stosowanych w odniesieniu do pacjentów psychiatrycznych; nabycie praktycznych umiejętności w zakresie diagnozowania pacjentów psychiatrycznych, pomocy osobom przebywającym na leczeniu odwykowym, korzystającym z usług ośrodków pomocy społecznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Miejsce odbywania praktyk powinno być zgodne z profilem kształcenia. Warunkiem rozpoczęcia praktyk jest wyrażenie zgody kierownictwo odpowiedniej placówki na odbycie praktyki przez studenta w uzgodnionym zakresie i terminie, a także przekazanie Organizatorowi praktyk z ramienia Uczelni porozumienia w sprawie praktyk.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

ustalany na podstawie specjalności, placówki oraz indywidualnego ustalenia studenta z opiekunem praktyk. W czasie trwania praktyki student zobowiązany jest do zapoznania się ze strukturą instytucji, funkcjami przez nią realizowanymi, formami i metodami pracy oraz jej statusem formalno-prawnym; specyfiką osób korzystających z pomocy psychologicznej oraz ich potrzebami; uczestnictwa w pracy instytucji polegającego na rzetelnej realizacji określonych zadań zawodowych - w ustaleniu z kierownictwem i opiekunem praktykanta; prowadzenia własnej dokumentacji swego pobytu w placówce.

METODY KSZTAŁCENIA:

ustalane każdorazowo w zależności od miejsca praktyk i zakresu wykonywanych zadań

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Potrąfi wyjaśnić funkcjonowanie psychospołeczne osoby na podstawie zastosowania odpowiednich koncepcji i modeli osobowości wskazujących na mechanizmy intrapsychiczne i ich uwarunkowania oraz wykorzystać tę wiedzę w postępowaniu diagnostycznym.	K_U06	Bieżąca kontrola przez opiekuna praktyk	praktyka
Umie nawiązać kontakt i prowadzić postępowanie diagnostyczne z osobami i grupami społecznymi w obliczu różnych wyzwań i zagrożeń	K_U010	Bieżąca kontrola przez opiekuna praktyk	praktyka
Potrąfi dobrać odpowiednie narzędzia do rozwiązania konkretnego problemu diagnostycznego oraz zaplanować i przeprowadzić badania, a także zinterpretować uzyskane rezultaty	K_U05	Bieżąca kontrola przez opiekuna praktyk	praktyka
Potrąfi nawiązać kontakt i współpracować z różnymi grupami społecznymi, w odmiennych warunkach środowiskowych.	K_K06	Bieżąca kontrola przez opiekuna praktyk	praktyka
Potrąfi nawiązać kontakt i współpracować ze specjalistami reprezentującymi różne specjalności w zakresie działań diagnostycznych i pomocowych w różnych obszarach psychologii stosowanej.	K_K05	Bieżąca kontrola przez opiekuna praktyk	praktyka
Umie działać profesjonalnie – zarówno jako członek zespołu jak i jako lider, także w warunkach nietypowych, kryzysowych, pod presją i w stresie.	K_K05	Bieżąca kontrola przez opiekuna praktyk	praktyka
Jest przygotowany do systematycznej pracy nad projektami długofalowymi i potrafi określić priorytety w ramach wykonywanych zadań i współpracować w zakresie zarządzania nimi i ich ewaluacji.	K_K04	Bieżąca kontrola przez opiekuna praktyk	praktyka

WARUNKI ZALICZENIA:

Student zalicza praktyki, aktywnie uczestnicząc w projektach lub działaniach placówki, w której odbywa praktyki. Obejmują one hospitację zajęć/pracy opiekuna, przygotowanie konspektów do zajęć lub projektu wykonywanych działań, stosownie do specyfiki placówki oraz realizacji projektu lub wykonania pracy, związanej z zawodem psychologa. Student zobowiązany jest do prowadzenia dziennika praktyk, w którym opisuje przebieg każdego dnia praktyk, z zaznaczeniem podejmowanych przez niego działań. W ostatnim dniu praktyki opiekun praktyki w placówce jest zobowiązany dokonać oceny przebiegu praktyki oraz wydać studentowi imienne opinie o jego pracy (na odpowiednich przedstawionych przez studenta drukach). Opinia musi zawierać ilość godzin zrealizowanych w ramach praktyk

Zaliczenie z praktyk: uzyskuje się na podstawie: pozytywnej opinii z odbytej praktyki – potwierdzającej ilość odbytych godzin praktyk i jej prawidłowy przebieg; hospitacja praktyk; student uzyskuje zaliczenie praktyk, gdy uczestniczył w spotkaniach dotyczących praktyk organizowanych przez osobę wyznaczoną jako Organizator Praktyk z ramienia Uczelni, odbył praktykę i zaliczył ją pozytywnie, dostarczył wymagane przez Organizatora dokumenty w wyznaczonym przez niego terminie.

Ocena końcowa: ocena wystawiona przez Opiekuna praktyk w placówce (pod warunkiem, iż wszystkie wyżej wymienione elementy zostały spełnione, jeśli nie ocena zostaje obniżona o stopień od oceny wystawionej przez Opiekuna praktyk)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe	100	100
Samodzielna praca studenta	30	30
Łącznie	130	130
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem opiekuna	4	4
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
Łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

ustalana przez opiekuna praktyk

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

ustalana przez opiekuna praktyk

UWAGI:

Proponowane miejsca praktyk: poradnie zdrowia psychicznego, poradnie odwykowe, oddziały psychiatryczne, oddziały i poradnie leczenia uzależnień

PROGRAM OPRACOWAŁ:

MODUŁ C - SPECJALNOŚCIOWY - PSYCHOLOGIA EDUKACYJNA I WYCHOWAWCZA

ADOLESCENCJA PROBLEMY I POMOC PSYCHOLOGICZNA

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-APIPP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Osoba prowadząca zajęcia

Prowadzący: Pracownik Instytutu psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	15	1	VII	Egzamin	4	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną		
Studia niestacjonarne						
Wykład	9		VII	Egzamin		
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Dostarczenie wiedzy na temat adolescencji, wybranych teoretycznych modeli zaburzeń i specyficznych problemów związanych z zaburzeniami okresu rozwojowego oraz pomocy psychologicznej ukierunkowanej na rozwój jednostki, sytuacji traumatycznych, pomocy w zmniejszeniu i usunięciu zaburzeń.

Celem jest również rozwijanie umiejętności związanych z rozpoznawaniem, klasyfikowaniem oraz rozwiązywaniem sytuacji trudnych i kryzysowych (sytuacje konfliktowe, kryzysy rozwojowe, zaburzenia zachowania, zaburzenia lękowe, zaburzenia depresyjne, zaburzenia odżywiania, zaburzenia somatoformiczne oraz posługiwanie się adekwatnymi metodami pomocy psychologicznej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu przedmiotów: psychopatologia, psychologia rozwojowa, osobowości, diagnoza psychologiczna

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do problematyki adolescencji i wybrane teoretyczne modele zaburzeń oraz specyficzne problemy związane z zaburzeniami okresu rozwojowego. Zaburzenie zachowania przebieg, zaburzenia lękowe i nastroju, zaburzenia odżywiania i somatoformiczne. Pomoc psychologiczna ukierunkowana na młodzież i rodzinę. Wybrane metody pomocy psychologicznej, pomoc psychologiczna jako relacja. Jej specyfika w stosunku do młodzieży. Rozpoznawanie, klasyfikowanie oraz rozwiązywanie sytuacji trudnych i kryzysowych. Specyfika Wprowadzenie do problematyki adolescencji i wybrane teoretyczne modele zaburzeń oraz specyficzne problemy związane z zaburzeniami okresu rozwojowego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład, ćwiczenia, praca z książką, metoda przypadku, metoda projektowa

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada wiedzę w zakresie specyfiki okresu adolescencji, występujących problemów i form pomocy	K_W02	egzamin	Ćwiczenia, wykład
Wykorzystuje wiedzę teoretyczną w celu projektowania,	K_U03	Diagnoza przypadku i projekt pomocy - praca pisemna	ćwiczenia
przeprowadzania i analizy wyników badań w ramach działań	K_U04	Przygotowanie i opisanie analizy przypadku	Ćwiczenia, wykład
praktycznych (ekspertyz, diagnoz) i badań naukowych	K_U05	Przygotowanie projektu	ćwiczenia
Wykorzystuje wiedzę z zakresu psychologii różnic indywidualnych, psychologii rozwojowej, społecznej i klinicznej dla celów diagnostyczno-pomocowych	K_K01	Przygotowanie projektu	ćwiczenia
Potrafi korzystać z metod, technik i narzędzi psychologicznych w celach badawczych i diagnostycznych	K_K02	Przygotowanie projektu	ćwiczenia
Przejawia prospołeczną postawę wobec osób o różnych problemach w obszarach wsparcia i pomocy psychologicznej (okazuje	K_K03	Przygotowanie projektu	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady: egzamin pisemny z progami procentowymi lub punktowymi; Ćwiczenia: kolokwium, pracy pisemnej i projektu, aktywność na zajęciach

Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Na ocenę końcową składa się średnia z oceny z ćwiczeń i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	57	69
Łącznie	87	87
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1,5	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2,5	3
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Pilecka W. - Psychologia zdrowia dzieci i młodzieży, Kraków, 2011,
 - Kendall P.C. - Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji., Gdańsk, 2004,
- oraz każdorazowo ustalana z prowadzącym

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Gaś Z., Pomoc psychologiczna młodzieży, Warszawa 1995
 - Popielarska A, Popielarska M., Psychiatria wieku rozwojowego, Warszawa, 2000.
- oraz każdorazowo ustalana z prowadzącym

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Dr Marzanna Farnicka

PRACA Z UCZNIEM SZCZEGÓLNIIE ZDOLNYM

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PzUSZ

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Anna Mróz

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	15	1	VII	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	9		VII	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów ze specyfiką potrzeb uczniów zdolnych, ich diagnozą oraz sposobami pracy w domu i w szkole.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z zakresu psychologii różnic indywidualnych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Teoretyczne ujęcia zdolności w psychologii. Współczesne kierunki badań nad zdolnościami.

Charakterystyka zdolnego ucznia; cechy osobowości uczniów zdolnych i twórczych. Psychologiczne i środowiskowe uwarunkowania wybitnych zdolności.

Problemy dzieci zdolnych: trudności adaptacyjne, perfekcjonizm, osiągnięcia poniżej możliwości, mylne i podwójne diagnozy dzieci zdolnych.

Trening twórczości. Rozwijanie twórczego myślenia uczniów. Środowisko wychowawcze a osobowość twórcza.

Podstawy pracy z uczniem zdolnym w szkole. Zadania rodziców dzieci zdolnych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, studium przypadku, prezentacje multimedialne, gry dydaktyczne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować ucznia zdolnego, wskazać jego specjalne potrzeby i wyjaśnić ich uwarunkowania.	K_W07	prezentacja	ćwiczenia
Student potrafi wyjaśnić mechanizm trudności szkolnych i adaptacyjnych uczniów zdolnych.	K_W09	prezentacja	ćwiczenia
Student analizuje relacje ucznia zdolnego z otoczeniem rówieśniczym i dorosłym.	K_U01	Prezentacja, dyskusja	ćwiczenia
student potrafi zaprojektować formy pracy z uczniem zdolnym.	K_U03	Prezentacja, dyskusja	ćwiczenia
Student aktywnie poszukuje optymalnych rozwiązań dla wspierania rozwoju uczniów zdolnych.	K_K01	Dyskusja, bieżąca kontrola na zajęciach	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Przygotowanie prezentacji na zadany temat, aktywność na zajęciach, kolokwia sprawdzające wiedzę.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	25	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	50	55
Łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Limont W., Uczeń zdolny. Jak go rozpoznać i jak z nim pracować, Gdańsk 2010.
- Limont W., Dreszer J., Cieślukowska J., Osobowościowe i środowiskowe uwarunkowania rozwoju ucznia zdolnego, T. 1 i 2, Toruń 2010.
- Limont W., Cieslikowska J., Jastrzębska D. (red.), Zdolni w szkole, czyli o zagrożeniach i możliwościach rozwojowych uczniów zdolnych. Poradnik dla nauczycieli i wychowawców, Warszawa: 2012.
- Nęcka E., Trening twórczości, Sopot 2012.
- Popek S., Psychologia twórczości. Nowe horyzonty, Lublin 2009.
- Sękowski A. (red.) - Psychologia zdolności. Współczesne kierunki badań, Warszawa, 2004.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Popek S., Człowiek jako jednostka twórcza, Lublin 2003.
- Nęcka E., Psychologia twórczości, Gdańsk 2002.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

dr Anna Mróz

POMOC UCZNIOM Z TRUDNOŚCIAMI UCZENIA SIĘ

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PUzTU

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk

Prowadzący: dr hab. Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	15	1	VII	egzamin	4	
Ćwiczenia	15	1		zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykład	9		VII	egzamin		
Ćwiczenia	9			zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Wyposażenie studentów we współczesną wiedzę oraz umiejętności umożliwiające rozumienie i diagnozowanie psychospołecznych źródeł trudności dzieci i młodzieży w uczeniu się oraz udzielania im i współdziałającym z nimi osobom stosownej pomocy psychologicznej

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Znajomość zagadnień z przedmiotów: psychologia rozwoju człowieka w cyklu życia, pedagogika dla psychologów

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Trudności w uczeniu się – istota, zakres, klasyfikacja, podstawowe rodzaje czynników warunkujących pojawienie się i nasilenie syndromu braku osiągnięć szkolnych.

Zdolności ogólne a trudności w uczeniu się dzieci i młodzieży. Zdolności specjalne uczniów, np. uzdolnienia muzyczne, plastyczne, sportowe i inne.

Emocjonalno-społeczne komponenty trudności w uczeniu się. Rola inteligencji emocjonalnej i społecznej oraz interakcji w grupach rówieśniczych.

Motywacyjne aspekty trudności w uczeniu się dzieci i młodzieży.

Środowiskowe przyczyny trudności w uczeniu się dzieci i młodzieży (czynniki dydaktyczne oraz rodzinne). Trudności w uczeniu się osób dyslektycznych - definicja syndromu dysleksji oraz niektóre programy i metody psychopedagogicznej pomocy udzielanej uczniom dyslektycznym.

Trudności w uczeniu się osób charakteryzujących się nadpobudliwością psychoruchową - syndrom ADHD oraz niektóre programy i metody pomocy uczniom przejawiającym symptomy nadpobudliwości. Konstruowanie programów pomocy dzieciom i młodzieży charakteryzującej się syndromem braku osiągnięć szkolnych oparte na behawiorystycznym szacowaniu ich procesu uczenia się.

Diagnozowanie i konstruowanie programów pomocy uczniom charakteryzującym się syndromem braku osiągnięć szkolnych, zaburzeniami rozwoju umiejętności społecznych, programów stymulujących rozwój kompetencji twórczych, rozwój strategii pamięciowych.

Diagnozowanie sytuacji rodzinnej dzieci i młodzieży charakteryzującej się syndromem braku osiągnięć szkolnych oraz udzielanie psychologicznej pomocy ich rodzicom. Syndrom braku osiągnięć szkolnych a proces nasilania się zachowań społecznie nieakceptowanych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład problemowy, dyskusja, praca w grupach

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna podstawowe pojęcia i teorie niezbędne dla rozumienia psychospołecznych oraz pedagogicznych aspektów trudności dzieci i młodzieży w nauce szkolnej. Student zna podstawowe związki i zależności między wynikami dzieci i młodzieży w nauce szkolnej a indywidualnymi i społeczno-pedagogicznymi uwarunkowaniami procesów nauczania-uczenia się	K_W03 K_W04 K_W07	sprawdzian pisemny egzamin pisemny	ćwiczenia wykład
Student umie przygotować psychologiczną diagnozę trudności ucznia w nauce szkolnej oraz skonstruować oparty na niej program psychologicznej pomocy.	K_U01 K_U03	sprawdzian pisemny egzamin pisemny	ćwiczenia wykład
Student docenia potrzebę zrozumienia świata przeżyć ucznia przejawiającego trudności w uczeniu się oraz świata doznań osób z nim współdziałających - innych uczestników procesu edukacji (kolegów, nauczycieli, rodziców itd.).	K_K01	sprawdzian pisemny egzamin pisemny	ćwiczenia wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia (zaliczenie na ocenę) – na ocenę z ćwiczeń składają się aktywności na zajęciach (20%) i zaliczenie sprawdzianu pisemnego (80%)

Wykład (egzamin pisemny) - warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń. Ocena pozytywna z egzaminu – od 75% poprawnych odpowiedzi.

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z egzaminu (50%).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	43	31
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	57	69
Łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Rimm S., Dlaczego zdolne dzieci nie radzą sobie w szkole, Poznań, 2000
- Nicholas J. Mackintosh, Andrew M. Colman, Zdolności a proces uczenia się, Poznań, 2002
- Dudley A. G., Jak podnosić skuteczność uczenia się. Techniki sprawnego zapamiętywania i przywoływania informacji, Konstancin-Jeziorna, 2001
- Smith D.D. Pedagogika specjalna, Warszawa, 2008
- Werning R., Lutje-Klose B., Pedagogika trudności w uczeniu się, Gdańsk, 2009

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Czerniawska E., Ledzińska M., Jak się uczyć, Bielsko Biała, 2007
- Limont W., Cieślukowska J. (red.) Zdolności i stymulowanie ich rozwoju, Kraków, 2005
- Rudnicki P., Oblicza buntu w biografach kontestatorów . Refleksyjność - wyzwajające uczenie się - zmiana, Wrocław, 2009
- Woydyło E., My rodzice dorosłych dzieci, Kraków, 2007

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

TRENING UMIEJĘTNOŚCI WYCHOWAWCZYCH Z ELEMENTAMI SOCJOTERAPII

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-TUWzES

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Iwona Grzegorzewska

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii i/lub
psycholodzy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Laboratorium	15	1	VII	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	9		VII	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Rozwijanie umiejętności budowania wysokiej jakości relacji interpersonalnych w środowisku pracy. Kształtowanie umiejętności pracy z jednostką oraz grupą podopiecznych/wychowanków. Wspieranie pozytywnych postaw oraz dążenia do rozwijania własnych mocnych stron w pracy wychowawczej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Umiejętności wychowawcze. Socjoterapia. Rodzaje umiejętności wychowawczych. Możliwości i ograniczenia kształtowania możliwości wychowawczych. Zasady prowadzenia socjoterapii. Możliwości i ograniczenia socjoterapii. Relacje wychowawca -wychowanek/wychowankowie. Wychowanie opierające się na współpracy. Wychowanie poprzez wspieranie i motywowanie. Postawy wychowawcze. Praca z wychowankami zagrożonymi wykluczeniem, uzależnieniem. Wychowawca kreatywny i elastyczny.

METODY KSZTAŁCENIA:

Burza mózgów, debata, dyskusja, praca w grupach, studium przypadku, sesje rozwiązywania problemu

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi wymienić podstawowe założenia pracy wychowawczej, opisać style wychowania i metody pracy z podopiecznymi.	K_W01	dyskusja	seminarium
Student dokonuje praktycznego diagnozowania uczestników socjoterapii.	K_W08	Dyskusja, bieżąca kontrola na zajęciach	seminarium
Student potrafi zaplanować pracę wychowawczą z jednostką wymagającą kierowania, wspierania w rozwoju, a także pracę z grupą wychowanków.	K_U05	Bieżąca obserwacja na zajęciach	seminarium
student jest przekonany o potrzebie doskonalenia zawodowego, poszukiwania inspiracji do rozwijania siebie i innych w perspektywie kształcenia przez całe życie.	K_K02	Bieżąca obserwacja na zajęciach	seminarium

WARUNKI ZALICZENIA:

Na ocenę końcową z przedmiotu składa się aktywności podczas zajęć (20%) przygotowania i prezentacji własnego projektu (80%).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	25	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	25	30
Łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
Łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Aksam J, Pułka J., Dzieci i młodzież w kręgu oddziaływania mediów i grup rówieśniczych, Kraków 2012.
- Corey M., Corey G., Grupy. Zasady i techniki grupowej pomocy psychologicznej, Warszawa 1995.
- de Bono E., Sześć myślowych kapeluszy, Gliwice 2008.
- Gaś Z., Doskonalący się nauczyciel, Lublin 2001.
- Ochmaski M. ,Alternatywne modele kształcenia nauczycieli, Lublin, 1995.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Aksam J., Pułka J., Konteksty wychowania i edukacji a kształcenie nauczycieli w rzeczywistości ponowoczesnej, Kraków 2012.
- Szafraniec K., Młodzi 2011, Warszawa 2011.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

ODZIAŁYWANIE MEDIÓW NA DZIECI I MŁODZIEŻ

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-OMnDiM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Marzanna Farnicka

Prowadzący: pracownicy Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	VIII	zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1		zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		VIII	zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9			zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przedmiot ma na celu zapoznanie studentów z pojęciami, teoriami, mechanizmami psychologicznymi niezbędnymi dla rozumienia oddziaływania mediów różnego typu na jednostkę, zwłaszcza młodą oraz na społeczeństwo. Dostarcza informacji o prowadzonych badaniach z tego zakresu, ich metodologii i wnioskach

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z podstawowych działów psychologii oraz z socjologii

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie w problematykę. Typy mediów i ich cechy charakterystyczne. Główne koncepcje Teorii wyjaśniające wpływ mediów. Odbiór przekazu medialnego: typy użytkowników, ogólne prawidłowości i mechanizmy odbioru, uwaga odbiorcy, emocje związane z percepcją treści medialnych. Multitasking poznawczy. Relacje społeczne i zachowania interpersonalne a media. Kształtowanie postaw i wzorów zachowań i przez media.

Problem reklam. Rozumienie reklam przez dzieci. Więzy społeczne a użytkowanie Internetu.

Zachowania prospołeczne stymulowane przez media. Miłość i seks w sieci. Gry komputerowe. Niektóre zagadnienia związane z użytkowaniem internetu: autoprezentacja i tożsamość w sieci, grupy internetowe. Portale społecznościowe. Uzależnienia od sieci.

Media jako jeden z czynników kształtowania zachowań. Analiza treści informacji w wybranych mediach. Potrzeba dywersyfikacji źródeł informacji i krytycznej oceny.

Badania nad treściami przekazów medialnych. Prezentacja wybranych badań nad oddziaływaniem mediów na sferę emocjonalną użytkowników w różnym wieku. Uczestnictwo w kulturze medialnej a poczucie wspólnoty. Akcje wywoływane lub stymulowane przez media. Rola mediów w kształtowaniu wspólnoty. Edukacja rodziców i edukacja medialna w szkołach.

METODY KSZTAŁCENIA:

Prezentacje multimedialne, wykłady, dyskusja, praca w grupach, analiza prezentowanych treści medialnych

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna najważniejsze teorie i badania dotyczące wpływu mediów, definiuje poprawnie główne pojęcia z tego zakresu. Zna podstawowe typologie dotyczące odbiorców i stylu korzystania z mediów. Orientuje się w psychologicznych i społecznych konsekwencjach używania mediów. Wymienia pozytywne i negatywne aspekty oddziaływania mediów na młodych i dojrzałych użytkowników oraz zagrożenia w tym zakresie. Zna podstawy prawne pozwalające dotyczące ochrony dziecka przed szkodliwymi treściami medialnymi.	K_W03 K_W04 K_W06 K_W11	kolokwium zaliczeniowe, bieżąca ocena na zajęciach	wykład, ćwiczenia
Student wskazuje jak wpływają media na odbiorcę w jego sferze poznawczej, emocjonalnej i społecznej. Umie doradzić rodzicom i instytucjom w zakresie optymalnych dla rozwoju sposobów kontaktu dzieci i młodzieży z mediami. Poddaje analizie treści medialne pod kątem możliwości ich odbioru, typowego przetwarzania i związku ze strukturami wiedzy, stanem emocjonalnym i wpływem na zachowania u osób w różnym wieku	K_U02 K_U03	kolokwium zaliczeniowe, bieżąca ocena na zajęciach	wykład, ćwiczenia
Student wykazuje otwartość na poszukiwanie optymalnych form przekazu medialnego. Ma świadomość konieczności ochrony niedojrzałych użytkowników mediów przed szkodliwymi dla nich treściami, zachowaniami (np. w internecie) oraz formą przekazu medialnego. Rozumie wynikającą stąd potrzebę edukacji medialnej społeczeństwa.	K_K01 K_K04	kolokwium zaliczeniowe, bieżąca ocena na zajęciach	wykład, ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady: zaliczenie kolokwium końcowego. Warunkiem przystąpienia do kolokwium jest uzyskanie zaliczenia z ćwiczeń. Ćwiczenia: zaliczenie kolokwium końcowego.

Ocenę końcową stanowi średnia z ocen uzyskanych z wykładu i ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	40	28
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	60	72
Łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Winterho-Spurk P., Psychologia mediów., Kraków, 2007,
- Kubicka, D., Kołodziejczyk A., Psychologia wpływu mediów. Wybrane teorie, metody, badania., Kraków, 2007,
- Kołodziejczyk, A., O odkrywaniu funkcji reklamy przez dziecko. Rozwój rozumienia perswazyjności i realizmu reklamy. Psychologia Rozwojowa, t. 15 nr 1., Kraków, 2010,
- Francuz P., Nowe media i komunikacja audiowizualna, Lublin, 2010,
- Braun Gałkowska M, Ufik - Jaworska L., Zabawa w zabijanie, Lublin, 2002,
- Lindstrom M., Dziecko reklamy, Warszawa, 2005,
- Maksymiuk R.A., Jasielska A., Dorośli reklamują, dzieci kupują, Warszawa, 2010,

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Francuz P., Francuz P.(red) Psychologiczne aspekty odbioru telewizji, t. I i II, Lublin, 2004,
- Francuz P., Psychologiczne aspekty komunikacji audiowizualnej, Lublin, 2007,
- Postman N., Zabawić się na śmierć. Dyskurs publiczny w epoce show biznesu, Warszawa, 2002,
- Reeves B., Nass, C, Media i ludzie, Warszawa, 2000,
- Ben-Ze'ev A., Miłość w sieci. Internet i emocje, Poznań, 2005,
- Whitty M.T., Carr A., Wszystko o romansie w sieci: psychologia związków internetowych, Gdańsk, Sopot, 2009,
- Izdebska J., Rodzina, dziecko, telewizja .Szanse wychowawcze i zagrożenia telewizji, Białystok, 2001,
- Publikacje/prace zbiorowe:
- Dziecko w świecie mediów i konsumpcji, M. Bogunia- Borowska, (red.) , Kraków, 2006
- Edukacja Medialna kwartalnik Polskiego Towarzystwa Technologii i Mediów Edukacyjnych, J.Strykowski - red, naczelny (red.) , Poznań, 2003 [wszystkie numery od r.2000]

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

Dr Marzanna Farnicka

PODEJŚCIE SYSTEMOWE W PRACY Z RODZINĄ

Kod przedmiotu: 14.9-WP-PSCh-PSwPzR

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jerzy Herberger

Prowadzący: dr Marzanna Farnicka, dr Jerzy Herberger, i/lub
psycholodzy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	15	1	VIII	egzamin	
Ćwiczenia	15	1		zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		VIII	egzamin	
Ćwiczenia	9			zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

zapoznanie studentów ze specyfiką podejścia systemowego na gruncie nauk społecznych, wyłożenie zasad pracy systemowej z rodziną, poznanie technik wpływu systemowego, nauczenie myślenia i analizy rodziny w kategoriach systemowych

WYMAGANIA WSTĘPNE:

podstawy wiedzy z zakresu psychologii rodziny (teorie funkcjonowania rodziny) oraz psychologii rozwoju (teorie cykli życia rodzinnego).

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Ogólna teoria systemów L. von Bertalanffy'ego. Zastosowania teorii systemów w naukach społecznych (G. Bateson, M. Mead, R. Laing, P. Watzlawick).

Podstawowe terminy-systemy zamknięte i otwarte, sprzężenia zwrotne dodatnie i ujemne, homeostaza, entropia, ekwifinalność i ekwipotencjalność, cyrkularność.

Rodzina jako system. Systemowe typologie rodzin – W.R. Beavers, L.L. Constantine, D.H. Ohlson.

Systemowa terapia rodziny i jej odmiany (szkoły: H. Stierlina, M. Selvini-Palazzoli, M. Bowena, C. Whitakera i inne).

Aranżowanie sesji psychoedukacyjnych i terapeutycznych.

Zasady, techniki i zakres stosowania podejścia systemowego.

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład tradycyjny, praca z tekstem, praca w grupach.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student analizuje zjawiska społeczne z systemowej perspektywy	K_W04	bieżąca ocena trakcie zajęć , kolokwium	ćwiczenia
Student rozpoznaje zjawiska i stany dezadaptacyjne z perspektywy systemowej	K_W09	egzamin	wykład
Student uwzględni społeczny kontekst analizowanych zaburzeń.	K_U02	bieżąca ocena w trakcie zajęć , kolokwium	ćwiczenia
Student dokonuje analiz rodziny z wielu punktów widzenia	K_U10	egzamin	wykład
Student jest świadomy ograniczeń podejścia systemowego	K-K02	egzamin	wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia-na ocenę składają się wyniki osiągnięte na kolokwium (60%) oraz ocena aktywności na zajęciach (40%). Wykład-ocena egzaminu w formie pisemnej .Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) oraz ocena z egzaminu (50%).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	45	35
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	80	90
Łącznie	125	125
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1,5
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	3,5
Łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Deissler K., Terapia systemowa jako dialog , Kraków 1998.
- Namysłowska I., Terapia rodzin , Warszawa 1997.
- Napier A , Whitaker C. ,Rodzinna karuzela , Kraków 2006.
- Radochoński M . , Psychoterapia rodzinna w ujęciu systemowym , Rzeszów 1984.
- Simon F.B. , Stierlin H. ,Słownik terapii rodzin , Gdańsk 1998.
- Satir V. ,Rodzina .Tu powstaje człowiek , Gdańsk 2000.
- Satir V. , Terapia rodzin , Gdańsk 2000.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Von Bertalanfy L.,Ogólna teoria systemów , Warszawa 1984
- Każdorazowo stosownie do wymagań .

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

dr Jerzy Herberger

PSYCHOLOGIA REHABILITACJI I NIEPEŁNOSPRAWNOŚCI

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PRiN

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk

Prowadzący: dr hab. Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk, dr Dorota Niewiedział

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	15	1	VIII	egzamin	4	
Ćwiczenia	15	1		zaliczenie na ocenę		
Studia niestacjonarne						
Wykład	9		VIII	egzamin		
Ćwiczenia	9			Zaliczenie na ocenę		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z istotą, dziedzinami i perspektywami rehabilitacji oraz wyposażenie w wiedzę na temat różnych modeli i rodzajów niepełnosprawności. Wyposażenie studenta w umiejętności rozpoznawania i diagnozowania potrzeb, możliwości i ograniczeń osób z niepełnosprawnością. Ukształtowanie właściwej postawy wobec osób z niepełnosprawnościami.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu przedmiotów: psychologii rozwojowej, wychowawczej, klinicznej i społecznej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Psychologia rehabilitacji i jej związki z innymi dyscyplinami psychologii. Zasady procesu rehabilitacji. Psychologiczne modele i dziedziny rehabilitacji: medyczna, społeczna, fizyczna, pedagogiczna, zawodowa. Role i zadania psychologa rehabilitacji jako rehabilitanta i terapeuty rodzinnego.

Modele, typologie niepełnosprawności oraz systematyka osób z niepełnosprawnościami. Problemy rozwoju, edukacji i rehabilitacji osób z niepełnosprawnościami.

Aksjologiczne i prakseologiczne aspekty procesu rehabilitacji.

Interdyscyplinarność procesu rehabilitacji z uwzględnieniem roli lekarzy, fizjoterapeutów, logopedów, pedagogów, asystentów osoby z niepełnosprawnością.

Specyfika rehabilitacji osób z różnymi rodzajami i stopniem niepełnosprawności w kontekście społecznym i edukacyjnym. Podmiotowa rola rodziny w procesie rehabilitacji osób z niepełnosprawnościami.

Wspomaganie rehabilitacji przez wykorzystanie nowoczesnych środków technicznych i informatycznych oraz osiągnięć neuronauki i psychopatologii rozwojowej.

Kwestie prawne i ekonomiczne osób z niepełnosprawnościami..

„Polska szkoła rehabilitacji” - działania powszechne, systemowe, wielowymiarowe.

Rodzaje i stopnie niepełnosprawności. Osoba z niepełnosprawnością i jej otoczenie - psychospołeczny kontekst niepełnosprawności.

Rozwojowe i edukacyjne problemy dziecka z niepełnosprawnością. Rodzice wobec niepełnosprawności dziecka - ich przeżycia (kryzys psychologiczny), rola w rehabilitacji dziecka. Młodzież z niepełnosprawnością - rehabilitacja na tle typowych dla adolescencji procesów rozwojowych. Dyskusja nad skutkami niepełnosprawności w relacji do wieku i w zależności od rodzaju niepełnosprawności oraz sytuacji społecznej.

Normalizacja, integracja społeczna i upodmiotowienie osób z niepełnosprawnościami w procesie rehabilitacji.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład problemowy, dyskusja, burza mózgów, praca w grupach

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student orientuje się w problemach niepełnosprawności, specyfice rozwoju i funkcjonowania osób z niepełnosprawnościami, zna istotę, formy rehabilitacji, orientuje się w zakresie możliwości współpracy z innymi specjalistami w zespole interdyscyplinarnym	K_W04 K_W09	Aktywność na zajęciach, sprawdzian pisemny Egzamin pisemny	ćwiczenia wykład
Student potrafi zdiagnozować poziom rozwoju i funkcjonowania dziecka/osoby z niepełnosprawnością na tle rozwoju i poziomu funkcjonowania człowieka pełnosprawnego oraz ocenić jego potencjalne możliwości w tym zakresie	K_U01 K_U03	Aktywność na zajęciach, sprawdzian pisemny Egzamin pisemny	ćwiczenia wykład
Student posiada umiejętność taktownego zbierania informacji o sposobie przeżywania niepełnosprawności przez osobę niepełnosprawną i członków jej rodziny w celu udzielenia im konstruktywnej pomocy w procesie prowadzonej rehabilitacji. Student posiada umiejętność łagodzenia i rozwiązywania ewentualnych sytuacji konfliktowych w relacjach: osoba niepełnosprawna – rodzina i otoczenia społeczne, osoba niepełnosprawna - inni rehabilitanci. Potrafi nawiązywać kontakt i współpracować z innymi specjalistami.	K_K01 K_K05	Aktywność na zajęciach, sprawdzian pisemny Egzamin pisemny	Ćwiczenia wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia (zaliczenie na ocenę) – na ocenę z ćwiczeń składają się aktywności na zajęciach (20%) i zaliczenie sprawdzianu pisemnego (80%)

Wykład (egzamin pisemny) - warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń. Ocena pozytywna z egzaminu – od 75% poprawnych odpowiedzi.

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z egzaminu (50%).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	48	36
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	52	64
Łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1

Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Kowalik S.,(2007) Psychologia rehabilitacji, Warszawa, Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne
- Gałkowski T. Pisula E. (red.) (2006) Psychologia rehabilitacyjna. Wybrane zagadnienia, Warszawa, Wyd. Instytutu Psychologii PAN
- Zeidler W.(red.) (2007) Niepełnosprawność. Wybrane problemy psychologiczne i ortopedagogiczne, Gdańsk, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
- Speck O., (2005) Niepełnosprawni w społeczeństwie, Gdańsk, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
- Sowa J., Wojciechowski F. (2001) Proces rehabilitacji w kontekście edukacyjnym, Rzeszów, Wydawnictwa Oświatowe FOSZE
- Wojciechowski F. (2007) Niepełnosprawność, rodzina, dorastanie, Warszawa, Wydawnictwo Akademickie „Żak”
- Smith D.D. (2008) Pedagogika specjalna, Warszawa, PWN, t.1 i 2

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Konarska J. (2003) Zmiana wartości czy moralności ? (Niesprawność nabyta), Mysłowice, GWSP
- Konarska J., (2010) Rozwój i wychowanie rehabilitujące dziecka niewidzącego w okresie wczesnego i średniego dzieciństwa, Kraków, Wyd. Nauk. Uniwersytetu Pedagogicznego
- Twardowski A. (2012) Wczesne wspomaganie rozwoju dzieci z niepełno sprawnościami w środowisku rodzinnym, Poznań, UAM
- Wosińska W. (2010) Oblicza globalizacji, Sopot, Smak Słowa
- Frąckiewicz L. (red.) (2008) Przeciw wykluczeniu społecznemu, Warszawa, GWSP

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

dr hab. Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk, prof. UZ,
dr Dorota Niewiedział

PSYCHOLOGIA RESOCJALIZACJI

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PRes

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Iwona Grzegorzewska

Prowadzący: Pracownicy Instytutu Psychologii WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	30	2	VIII	egzamin	
Studia niestacjonarne					
Wykład	15		VIII	egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie słuchaczy z podstawowymi zagadnieniami związanymi z resocjalizacją jako procesem modyfikacji osobowości jednostki. W trakcie kursu poruszone zostaną między innymi następujące problemy: metody resocjalizacji penitencjarnej, trudności w resocjalizacji z punktu widzenia genezy zachowań przestępczych, rola i zadania kurateli sądowej, środki probacyjne w praktyce resocjalizacyjnej, diagnozowanie w resocjalizacji. Ukształtowanie postawy otwartego i kreatywnego podejścia do osób wymagających resocjalizacji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Psychologia resocjalizacyjna – jej historia, pojęcie, subdyscypliny i miejsce wśród innych dyscyplin naukowych
Przystosowanie, adaptacja i dezadaptacja społeczna; nieprzystosowanie społeczne, jego rodzaje (typy) i mechanizmy psychologiczne; proces społecznego wykołajania się; wykołajenie obyczajowe i przestępcze; formy adaptacji w procesie wykołajania przestępczego

Przestępczość, stadia i mechanizmy psychologiczne

Przestępczość a zaburzenia psychiatryczne

Uwarunkowania przestępczości: biologiczne, psychologiczne i socjologiczne; psychologiczne stanowiska dotyczące przyczyn przestępczości (psychoanaliza, koncepcje behawiorystyczne, teorie biopsychologiczne, H. J. Eysencka typologiczno – kontrolny model przestępczości, W. C. Recklesa teoria kontroli, teoria poszukiwania mocnych wrażeń, G. D. Waltersa teoria przestępczości jako stylu życia)

Pojęcie, cele i formy resocjalizacji; współczesne nurty w resocjalizacji

Resocjalizacja i jej efektywność w środowisku otwartym, w zakładach dla nieletnich i zakładach karnych

Typy zakładów karnych; zakład karny jako instytucja resocjalizacyjna

Zróżnicowanie społeczności więźniów; przystosowanie do środowiska więziennego i psychologiczne następstwa izolacji więziennej

Personel penitencjarny; osobowość, płeć, staż pracy i rodzaj kontaktów personelu z osadzonymi w zakładach karnych; objawy syndromu wypalenia zawodowego i percepcja jego przyczyn

Profilaktyka przestępczości

Definicja pojęcia niedostosowania społecznego i analiza jego objawów

Diagnoza psychologiczna dla potrzeb resocjalizacji: humanistyczny i behawioralny model diagnozy resocjalizacyjnej; specyfika kontaktu diagnostycznego; problemy etyczne w pracy psychologa

Przyczyny przestępczości nieletnich, możliwości jej przeciwdziałania

Przemoc w rodzinie i sposoby jej zapobiegania

Agresja na tle seksualnym. Oddziaływania wobec przestępców seksualnych;

Wsparcie społeczne w procesie resocjalizacji: znaczenie wsparcia społecznego dla efektywności oddziaływań resocjalizacyjnych skazanych, skazani na rynku pracy; readaptacja społeczna jako warunek skuteczności oddziaływań resocjalizacyjnych; założenia a praktyka

Rola psychologa w placówkach resocjalizacyjnych

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład problemowy.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna przyczyny konieczności zastosowania resocjalizacji, zna ustalenia dotyczące funkcjonowania społecznego w warunkach ograniczenia wolności, zna istotę, strukturę i uwarunkowania relacji pomagania osobom odbywającym karę pozbawienia wolności, ma wiedzę dotyczącą najważniejszych ustaleń resocjalizacji	K_W03 K_W04 K_W07	Egzamin pisemny	wykład
Student potrafi analizować i interpretować zachowania problemowe grup i jednostek, stosować wiedzę z tego zakresu do tworzenia optymalnych warunków funkcjonowania ludzi i grup społecznych, potrafi zaprojektować programy zmiany postaw i zachowań, potrafi wskazać źródła konfliktów społecznych i opracować sposoby ich rozwiązywania. Potrafi wykorzystać swe umiejętności w aktywizowaniu osób marginalizowanych społecznie, które odbywają, będą odbywały karę pozbawienia wolności.	K_U02 K_U03 K_U04	Egzamin pisemny	wykład
Student ma przekonanie o sensie i potrzebie podejmowania działań wspierających człowieka i społeczność w warunkach ograniczenia wolności, wykazuje gotowość zaangażowania i aktywnego uczestnictwa w działaniach instytucji realizujących zadania resocjalizacyjne.	K_K01 K_K05 K_K06	Egzamin pisemny	wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady kończą się egzaminem pisemnym. Minimalny próg procentowy do uzyskania pozytywnej oceny wynosi 70%.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Udział w wykładzie	30	18
Udział w konsultacjach	10	10
Przygotowanie do zajęć i egzaminu	32	44
Egzamin	3	3
Łączny nakład pracy studenta w godz.	75	75
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	1	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Ciosek M. (2003). Psychologia sądowa i penitencyjna. Warszawa: Wyd. Prawnicze LexisNexis.
- Moir A., Jessel D. (1998). Zbrodnia rodzi się w mózgu. Zagadka biologicznych uwarunkowań przestępczości. Warszawa: Książka i Wiedza.
- Ostrowska K. (2008). Psychologia resocjalizacyjna. W kierunku nowej specjalności psychologii. Warszawa: Fraszka Edukacyjna.
- Ostrowska K., Milewska E. (1986). Diagnozowanie psychologiczne w kryminologii. Warszawa: Wyd. ATK.
- Pospiszyl K. (1998). Resocjalizacja. Teoretyczne podstawy oraz przykłady programów oddziaływań. Warszawa: Wyd. Akad. „Żak”.
- Pospiszyl K. (2005). Przystępstwa seksualne. Warszawa: Wyd. PWN.
- Rostowski J. (1998). Próba ujęcia przestępczości młodzieży w świetle współczesnych teorii psychologicznych. W: J. Szałański (red.), Wina – kara – nadzieja – przemiana, 59 – 72. Łódź – Warszawa – Kalisz: Wyd. COSSW.
- Urban B., Stanik J. M. (red.), (2007). Resocjalizacja. Teoria i praktyka pedagogiczna. t. 1, 2. Warszawa: Wyd. Pedagogium Wyższa Szkoła Pedagogiki Resocjalizacyjnej i PWN.
- Wysocka E. (2008). Diagnoza w resocjalizacji. Warszawa: Wyd. PWN.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Ciosek M. (1995). Przystępność jako styl życia, czyli Glenna D. Waltersa próba integracji różnych modeli przestępczości. Przegląd Więziennictwa Polskiego, 11, 21 – 23.
- Foucault M., Nadzorować i karać. Narodziny więzienia, Warszawa, 2009,
- Kuć M., Prawne podstawy resocjalizacji, Warszawa, 2011,
- Krause A., Przybyliński S., (red.), Resocjalizacja penitencyjna aktualne wyzwania i rozwiązania, Kraków, 2012,
- Bałandynowicz A., Probacja. Resocjalizacja z udziałem społeczeństwa, Warszawa, 2011

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

PROFILAKTYKA UZALEŻNIEŃ W OBSZARZE EDUKACJI

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PUwOE

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Iwona Grzegorzewska lub inny nauczyciel akademicki prowadzący przedmiot

Prowadzący: nauczyciel akademicki Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	15	1	VIII	egzamin	
Ćwiczenia	15	1		zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		VIII	egzamin	
Ćwiczenia	9			zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest zapoznanie studentów z problematyką uzależnień, ich fenomenologią, epidemiologią, rodzajem szkód, jakie przynoszą, a w szczególności ze sposobami ich zapobiegania i leczenia.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu przedmiotów: psychologii rozwojowej, wychowawczej, klinicznej i społecznej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Uzależnienia definicje i teorie; pojęcie nałogowych zachowań. Profilaktyka uzależnień – typy profilaktyki i poziomy profilaktyki. Profilaktyka a promocja zdrowia.

Uzależnienia behawioralne. Ewolucja poglądów na temat profilaktyki uzależnień – konsekwencje praktyczne wynikające z najnowszych badań.

Sposoby przeciwdziałania uzależnieniom: leczenie odwykowe - ramy teoretyczne i organizacyjne (w tym historia i dokonania ruchu AA oraz terapia nastawiona na redukcję szkód, ang. harm reduction)

Najważniejsze akty prawne regulujące leczenie odwykowe i profilaktykę uzależnień.

Nałogi i uzależnienia – ze szczególnym uwzględnieniem tzw. uzależnień pozachemicznych i behawioralnych (seks, hazard, zakupy, internet, praca, itp.).

Konstruowanie programów profilaktycznych, monitoring i ewaluacja programów profilaktycznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład tradycyjny, wykład konwersatoryjny, dyskusja, pogadanka, praca z podręcznikiem

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student wymienia i charakteryzuje sposoby przeciwdziałania uzależnieniom, rozumie istotę poszczególnych poziomów i modeli profilaktyki, zna rodzaje działań stosowanych w profilaktyce.	K_W04 K_W05 K_W09	Egzamin pisemny, kolokwium zaliczeniowe	Wykład, ćwiczenia
Student, posługuje się poprawną terminologią dotyczącą profilaktyki uzależnień, potrafi przewidywać konsekwencje zdrowotne oraz funkcjonowanie w różnych sytuacjach społecznych osób z problemami uzależnieniowymi. Potrafi skonstruować program oddziaływań profilaktycznych adekwatny do grupy problemowej lub wiekowej.	K_W01 K_W02	Egzamin pisemny, kolokwium zaliczeniowe	Wykład, ćwiczenia
Student, przejawia empatyczną postawę wobec podmiotów profilaktyki, działa odpowiedzialnie na tym obszarze, jest otwarty na nowe pomysły dotyczące profilaktyki uzależnień.	K_K01 K_K04	Egzamin pisemny, kolokwium zaliczeniowe	Wykład, ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia – kolokwium zaliczeniowe w formie ustnej lub pisemnej. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Wykład – egzamin pisemny w formie opisowej lub testowej. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest uzyskanie minimum 70% poprawnych odpowiedzi.

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z egzaminu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Udział w wykładzie	15	9
Udział w ćwiczeniach	15	9
Udział w konsultacjach	10	10
Przygotowanie do zajęć, zaliczenia i egzaminu	32	44
Egzamin	3	3
Łączny nakład pracy studenta w godz.	75	75
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	1	1
Liczba punktów ECTS	3	

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Cierpiałkowska, L. (red.). (2006). Oblicza współczesnych uzależnień. Poznań
- Cierpiałkowska, L., Ziarko, M. (2010). Psychologia uzależnień - alkoholizm. Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i profesjonalne.
- Woronowicz B.T., Uzależnienia. Geneza, terapia, powrót do zdrowia, Warszawa, 2009,
- Ostaszewski K., Skuteczność profilaktyki używania substancji psychoaktywnych, Warszawa, 2003,

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Klingemann J.I., Horyzonty zmiany zachowania nałogowego w Polsce, Warszawa, 2010,
- Cierpiałkowska, L. (2000). Alkoholizm. Przyczyny, leczenie, profilaktyka. Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM.

- Publikacje/prace zbiorowe:
- Uzależnienia w praktyce klinicznej. Zagadnienia, Bętkowska- Korpala B (red.), Warszawa, 2009
- Strategie rozwiązywania problemów uzależnień, Badora S., Mudrecka J. (red.) , Opole, 2006
- Alkohol i narkotyki w życiu polskiej młodzieży dylematy, Państwowa Agencja Rozwiązywania Problemów (red.) , Warszawa, 2002
- Oraz inna literatura podawana na bieżąco

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

PSYCHOLOGICZNE PROBLEMY KARIERY ZAWODOWEJ I DORADZTWA ZAWODOWEGO

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PPKZiDZ

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	15	1	VIII	Zaliczenie z oceną	3	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną		
Studia niestacjonarne						
Wykład	9		VIII	Zaliczenie z oceną		
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Celem nauczania przedmiotu jest wyposażenie studentów w podstawową wiedzę teoretyczną i praktyczną dotyczącą rozwoju zawodowego oraz kariery zawodowej. Uświadomienie studentom wagi doradztwa zawodowego, jako istotnego elementu wpływającego na poziom aktywności zawodowej ludzi oraz ich stosunek wobec pracy, zawodu i kariery. Elementarne przygotowanie do roli zawodowej doradcy zawodowego w szkołach lub placówkach innego typu.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład: Definicja kariery zawodowej oraz psychologiczne koncepcje rozwoju kariery. Fazy rozwoju zawodowego w cyklu życia. Adaptacja zawodowa i integracja z zawodem. Psychologiczne koncepcje motywacji do pracy. Znaczenie doradztwa zawodowego na różnych etapach kształcenia oraz rozwoju osobistego. Aktywizacja zawodowa, jako forma przeciwdziałania zjawisku bezrobocia. Psychologiczne konsekwencje trwałego bezrobocia. Formy doradztwa zawodowego: testy zawodoznawcze, metodyka zajęć z zakresu doradztwa zawodowego.

Ćwiczenia: Definicje pojęć: praca, zawód, kariera. Rodzaje kariery zawodowej i awansu zawodowego. Teoretyczne i praktyczne aspekty doradztwa zawodowego na różnych etapach edukacyjnych. Testy zawodoznawcze. Poradnictwo zawodowe dla dorosłych. Metody aktywizacji zawodowej. Osobowość zawodowa oraz technika badania ważności pracy. Zjawisko wyuczonyj bezradności oraz trwałego bezrobocia. Definiowanie cech przydatności zawodowej. Aspekty procesów decyzyjnych w rekrutacji. Wsparcie psychologiczne osób bezrobotnych. Etyka w pracy doradcy zawodowego.

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład konwersatoryjny, wykład konwencjonalny, praca w małych grupach, dyskusja, warsztat

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna podstawowe zasady i techniki sprzyjające rozwojowi kariery zawodowej.	K_W01	Praca pisemna	Wykład, ćwiczenia
Student potrafi identyfikować i stosować adaptacyjne zawodowe i społeczne zachowania w sytuacji pracy.	K_W08	Praca pisemna	wykład
Student ocenia przebieg alokacji pracowników wewnątrz organizacji i problem odejścia z pracy.	K_U03	Praca pisemna, dyskusja	wykład
Student potrafi prawidłowo interpretować symptomy świadczące o trudnościach związanych z wyborem ścieżki zawodowej.	K_U02	Praca pisemna, dyskusja	ćwiczenia
Student oszacowuje własne umiejętności interpersonalne, cechy i zdolności w odniesieniu do pracy na stanowisku doradcy zawodowego lub innym związanym z działem HR.	K_K02	Dyskusja, działania oparte na autoanalizie	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład: Uzyskanie oceny na podstawie pracy pisemnej na wybrane przez prowadzącego tematy.

Ćwiczenia: Zaliczenie z oceną na podstawie oceny z kolokwium oraz aktywności podczas zajęć.

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną ocen ze wszystkich form zajęć.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	40	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	40	55
Łącznie	80	80
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1,5	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1,5	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Schultz, D.P., Schultz, S.E., Psychologia a wyzwania dzisiejszej pracy. PWN, Warszawa 2002,
- Bańka A., Zawodownawstwo, doradztwo zawodowe i pośrednictwo pracy, Print-B, Poznań, 1995,
- Paszkowska- Rogacz A., Warsztat pracy europejskiego doradcy kariery zawodowej, Krajowy Ośrodek Wspierania Edukacji Zawodowej, Warszawa, 2002,
- Paszkowska- Rogacz A., Doradztwo zawodowe. Wybrane metody badań, Difin, Warszawa, 2010,
- Ratajczak, Z., Psychologia pracy i organizacji, PWN, Warszawa, 2008,
- Kożuszniak B., Zachowania człowieka w organizacji, PWE, Warszawa, 2002

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Seligman M., Optymizmu można się nauczyć, Media Rodzina, Poznań, 1996,
- Strykowska M. (red.), Współczesne organizacje. Wyzwania i zagrożenia, Wyd. Fundacji Humaniora, Poznań, 2002

- Sekuła B., Pielok C., Zajęcia warsztatowe dla uczniów szkół ponadpodstawowych, Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno – Pedagogicznej MEN, Warszawa, 1996

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

dr hab. Tatiana Rongińska, prof. UZ

MOŻLIWOŚCI ROZWOJU CZŁOWIEKA DOROSŁEGO

Kod przedmiotu: 14.9-WP-PSCh-MRCzD

Typ przedmiotu: kierunkowy specjalnościowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Marzanna Farnicka

Prowadzący: dr Anna Mróz

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Laboratorium	30	2	VIII	Egzamin	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18		VIII	Egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

Rozpoznanie obszarów i możliwych kierunków rozwoju człowieka dorosłego oraz wypracowanie sposobów identyfikowania, motywowania i wspomagania indywidualnych ścieżek rozwojowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu: procesów poznawczych, emocjonalnych i motywacyjnych, rozwoju człowieka w cyklu życia, psychologii osobowości oraz psychologii różnic indywidualnych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Potencjał rozwojowy człowieka dorosłego: czynniki determinujące rozwój, ciągłość rozwoju: związek między dzieciństwem a dorosłością.

Wchodzenie w dorosłość: etap „stającej się dorosłości” w koncepcji J. Arnetta, obecność mythos'u w rozwoju JA.

Stadialność rozwoju w dorosłości: zadania rozwojowe, kryzysy w rozwoju (wg E. Eriksona, D.L. Levinsona), stadia rozwoju ego (koncepcja J. Loewinger).

Rozwój poznawczy człowieka dorosłego: myślenie postformalne, możliwości poznawcze, szanse edukacyjne, rozwój zawodowy.

Rozwój moralny człowieka dorosłego: Rozwój sądów moralnych w dorosłości, różnice między kobietami i mężczyznami w zakresie rozumowania moralnego (koncepcje L. Kohlberga i C. Gilligan), rozstrzygnięcie dylematów moralnych, rola uczuć w rozwoju moralnym, empatia a rozwój moralny (koncepcja M. Hoffmana).

Rola uczuć w rozwoju: tworzenie więzi emocjonalnych i seksualnych, style emocjonalne według R. Davidsona jako determinanta rozwoju w dorosłości.

Różnice indywidualne w rozwoju: płeć, zdolności, temperament – determinanty aktywności w dorosłości, różnice w zakresie schematów adaptacyjnych.

Rola samoświadomości w rozwoju: pamięć autobiograficzna a świadomość własnego rozwoju, wspomnienia autobiograficzne, czynnik autonomiczny jako „trzeci czynnik rozwojowy”, rozwój jako proces indywidualizacji.

Mądrość jako osiągnięcie rozwojowe wieku dorosłego.

Projektowanie przyszłości: orientacja przyszłościowa, tworzenie planów życiowych, projekty osobiste.

Rozwój duchowy człowieka: obszary rozwoju duchowego (twórczość, moralność, religijność), rozwój religijny człowieka (koncepcja J. Fowlera).

Indywidualność w rozwoju: indywidualny potencjał rozwojowy, indywidualny styl życia, indywidualna struktura życia.

Istota rozwoju człowieka w koncepcjach narracyjnych: koncepcja ja dialogowego, koncepcja narracyjnej tożsamości, przewartościowanie doświadczeń życiowych, skrypty życiowe, kulturowy kontekst tworzenia autonarracji.

Rozwój człowieka według psychologii egzystencjalnej: Człowiek jako byt egzystencjalny, dylematy egzystencji ludzkiej, lęk egzystencjalny, męstwo bycia według P. Tillicha, człowiek wobec sytuacji granicznych, poszukiwanie sensu w cierpieniu (logoteoria), doświadczenie samotności.

Rozwój osobowy: rola wartości w rozwoju, przewartościowanie i wielopoziomowość w procesie rozwojowym, światopogląd, motywacja istnienia.

Maska i autentyczność w rozwoju: Maska a autentyczność w relacjach z ludźmi, maska jako norma i jako patologia.

METODY KSZTAŁCENIA:

Pogadanka, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, symulacja, praca z książką, dyskusja wielokrotna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi opisać procesy rozwojowe typowe dla poszczególnych etapów dorosłości. Student potrafi rozpoznać i wyjaśnić indywidualne aspekty rozwoju człowieka dorosłego z uwzględnieniem jego niepowtarzalności jako jednostki.	K_W05 K_W07	Aktywność na zajęciach, egzamin	Laboratorium
Student potrafi zastosować i zintegrować różne podejścia teoretyczne w analizie procesu rozwojowego człowieka dorosłego. Student potrafi zanalizować konkretny przypadek uwzględniając wpływ czynników biologicznych, środowiskowych i autonomicznych.	K_U01 K_U02	Aktywność na zajęciach, egzamin	Laboratorium
Student jest otwarty na dużą różnorodność w zakresie możliwości rozwoju człowieka dorosłego i kreatywny w poszukiwaniu najbardziej efektywnych sposobów wspierania procesu rozwojowego. Student jest świadomy możliwości wykorzystania wiedzy o rozwoju człowieka dorosłego w kierowaniu własnym rozwojem.	K_K01 K_K02	Aktywność na zajęciach, egzamin	Laboratorium

WARUNKI ZALICZENIA:

Formą zaliczenia laboratorium jest egzamin z całości materiału. Egzamin ma formę pisemną i obejmuje dwa pytania problemowe. Oceniana jest umiejętność integrowania zdobytej wiedzy i wykorzystania jej w analizie problemów związanych z rozwojem człowieka dorosłego.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Udział w laboratorium	30	18
Udział w konsultacjach	10	3
Przygotowanie zajęć i egzaminu	32	44
Egzamin	3	3
Łączny nakład pracy studenta w godz.	75	75
Liczba punktów ECTS	3	
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	2	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Czyżowska D. (2004), Płeć a etyka troski i etyka sprawiedliwości, Psychologia Rozwojowa, tom 9, nr 1.
- Gałdowa A. (red.) (1995), Współczesne koncepcje osobowości. Kraków: Wydawnictwo UJ.
- Gałdowa A. (red.) (2000), Tożsamość człowieka. Kraków: Wydawnictwo UJ.
- Harwas-Napierała H., Trempała J.(red.) (2009). Psychologia rozwoju człowieka, T.3: Rozwój funkcji psychicznych. Warszawa: PWN.
- Hoffman M.L. (2006), Empatia i rozwój moralny. Gdańsk: GWP.
- Krzyżewski K. (red.)(2003), Doświadczenie indywidualne. Szczególny rodzaj poznania i wyróżniona postać pamięci. Kraków: Wydawnictwo UJ.
- Lipska, A., Zagórska, W. (2011). „Stająca się dorosłość” w ujęciu Jeffreya J. Arnetta jako rozbudowana faza liminalna rytuału przejścia, Psychologia Rozwojowa, 1, 9-21.
- Mądrzycki T. (2002), Osobowość jako system tworzący i realizujący plany. Gdańsk: GWP.
- Mróz A. (2008), Rozwój osobowy człowieka, Lublin: KUL.
- Opoczyńska M. (red.)(1999), Wprowadzenie do psychologii egzystencjalnej. Kraków: Wyd. UJ.
- Socha P. (red.) (2000), Duchowy rozwój człowieka. Kraków: Wydawnictwo UJ.
- Straś- Romanowska M. (1992). Rozwój osobowości człowieka dorosłego: od adaptacji do autotranscendencji. W: M. Dąbek (red.) Perspektywy rozwoju psychologii w Uniwersytecie Wrocławskim (t.38, s.41-53). Wrocław: Wydawnictwo U Wr.
- Zaborowski Z. (1998), Świadomość i samoświadomość człowieka. Warszawa: Eneteia.
- Zagórska, W. (2011). Zaangażowanie w quasi-mit a wchodzenie w dorosłość. Wnioski dla psychologa-praktyka. W: J. Trempała (red.), Psychologia rozwoju człowieka, t. 3: Psychologia stosowana. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe PWN.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Berne E. (2005), W co grają ludzie? Psychologia stosunków międzyludzkich. Warszawa: PWN.
- Davidson R.J. , Begley S.H. (2012), The emotional life of your brain. London: Hudson Streey Press.
- Łoś Z. (2010). Rozwój psychiczny człowieka w ciągu całego życia. Wrocław: Wydawnictwo Uniwersytetu Wrocławskiego.
- Paśniewska – Kuć Z. (1995). Pomyślne rokowania w nerwicy natręctw. Warszawa: Wydawnictwo EMOL.
- Trempała J., Harwas-Napierała H.(red.) (2000). Psychologia rozwoju człowieka, Tom 2: Charakterystyka okresów rozwoju człowieka. Warszawa: PWN.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

TWÓRCZOŚĆ A EDUKACJA

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-TaE

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Urszula Gembara

Prowadzący: dr Urszula Gembara

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	30	2	IX	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		IX	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Twórcze doskonalenie profesjonalnego mistrzostwa i psychologicznej kompetencji specjalistów w przyswajaniu sobie konstruktywnych metod i twórczego rozwiązywania praktycznych społeczno - psychologicznych problemów.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

podstawowa wiedza z zakresu psychologii ogólnej i rozwojowej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Podstawowe podejścia praktyczne w psychologii twórczości. Trening jako aktywna, stosowana forma rozwoju twórczości. Metody diagnozowania twórczości. Metody twórczego rozwoju.

Rozwój twórczego myślenia. Rozwój twórczego potencjału. Konflikt, stres, frustracja i twórczość . Twórczość a rozwój osobowości. Wspieranie rozwoju twórczego u dzieci młodzieży. Twórczość a samorozwój. Wychowanie ku twórczości.

METODY KSZTAŁCENIA:

Elementy treningu twórczości i inne metody aktywne, praca z książką, dyskusja, pogadanka.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student, posiada teoretyczną wiedzę potrzebną w psychologicznej działalności: w szczególności dotyczącą wdrożenia twórczych technologii i metod podejmowania konstruktywnych decyzji w zastosowaniu do psychologicznych problemów.	K_W03 K_W10	Kolokwium zaliczeniowe	ćwiczenia
Student, potrafi efektywnie komunikować się w profesjonalnych kontaktach, opierając się na wnioskach wyciągniętych z zastosowania twórczych metod pracy psychologicznej	K_U02 K_U06 K_U10	Kolokwium zaliczeniowe	ćwiczenia
Student, jest świadomy konieczności stałego uaktualniania praktycznej wiedzy, jest otwarty na poglądy innych i skłonny do podjęcia dyskusji na tematy twórczości i samorozwoju twórczej kompetencji specjalisty.	K_K02 K_K04	Kolokwium zaliczeniowe	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena (minimum 70% poprawnych odpowiedzi) z kolokwium zaliczeniowego w formie ustnej lub pisemnej.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Udział w ćwiczeniach	30	18
Udział w konsultacjach	8	8
Przygotowanie do zajęć i zaliczenia	37	49
Łączny nakład pracy studenta w godz.	75	75
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	1	0,5
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	2	2,5
Liczba punktów ECTS	3	

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Nęcka E., Orzechowski J., Słabosz A., Szymura B., Trening twórczości, Gdańsk, 2005
- Nęcka E., Psychologia twórczości, Gdańsk, 2003,
- Popek S., Człowiek jako jednostka twórcza., Lublin, 2003,
- Szmidt K.J., Trening twórczości w szkole wyższej, Łódź, 2005.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Dąbrowski K., Rozwój osoby [w:] Teorii Dezintegracji Pozytywnej, pod red. Cz. Cekiery, Gdańsk, 2000,
- Dobrołowicz, W. (1995). Psychodydaktyka kreatywności. Warszawa: WSPS
- Karwowski M., Identyfikacja potencjału twórczego. Teoria - metodologia - diagnostyka., Warszawa, 2006,
- Kujawski, J., O testach twórczości. [W:] M. Partyka (red.) Modele opieki nad dzieckiem zdolnym, Warszawa, 2000,
- Kuśpił M., Postawa twórcza a poziom kompetencji społecznych. [W:] S. Popek (red.). Twórczość w teorii i praktyce., Lublin, 2004,
- Nęcka E., Proces twórczy i jego ograniczenia, Kraków, 1987,
- Połowniak M., Kreatywność a kompetencje społeczne relacje między nasileniem kompetencji społecznych a poziomem i stylem twórczości oraz postawą twórczą. [W:] J. Łaszczuk, M. Jabłonowska (red.). Uczeń zdolny wyzwaniem dla współczesnej edukacji., Warszawa, 2008,

- Strelau J., Doliński D., Psychologia. Podręcznik akademicki, Tom II, Gdańsk 2008, oraz inna literatura zalecana na bieżąco przez nauczyciela prowadzącego

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

ŚRODOWISKO RODZINNE I INSTYTUCJONALNE W ROZWOJU DZIECKA

Kod przedmiotu: 14.9-WP-PSCh-ŚRilwRD

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel prowadzący zajęcia

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	15	1	IX	zaliczenie z oceną	3	
Ćwiczenia	30	2		zaliczenie z oceną		
Studia niestacjonarne						
Wykład	9		IX	zaliczenie z oceną		
Ćwiczenia	18			zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Prezentacja szerokiego spektrum zagadnień związanych z istotą prawidłowego i dysfunkcyjnego środowiska rodzinnego i jego roli w rozwoju jednostki w okresie dzieciństwa. Prezentacja spektrum zagadnień związanych z istotą środowiska instytucjonalnego i jego roli we wspieraniu rozwoju dzieci o różnych charakterystykach środowiskowych i rozwojowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Przedmiot wymaga wcześniejszego opanowania wiedzy z zakresu biologicznych podstaw zachowań i psychologii rozwoju.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Analiza środowiska rodzinnego w ujęciu psychologicznym (rodzina jako system, zadania i strategie rodziny, modele funkcjonowania rodzin), pedagogicznym (rodzina, jako istotny element systemu wychowawczego wyznaczający warunki wychowania i rozwoju dziecka) i socjologicznym (analiza środowiska rodzinnego, jako grupy i instytucji wychowawczej funkcjonującej wewnątrz społeczeństwa i stanowiącej jego integralny składnik). Rodzice a rozwój dziecka. Wpływ relacji rodzice - dziecko na jego rozwój. Postawy rodzicielskie a rozwój dziecka. Jakość relacji małżeńskich i zasoby małżonków a relacje z dziećmi i ich rozwój. Typy rodzin a rozwój dziecka. Środowisko rodzinne a rozwój kompetencji społeczno- emocjonalnych dziecka. Rola więzi w rodzinie w rozwoju dziecka (przywiązanie a podstawy rozwoju emocjonalno- społecznego, socjalizacja emocji, rodzice a rozwój ekspresji emocji). Rola środowiska rodzinnego w kontekście społeczno- poznawczej teorii i rozwoju Wygotskiego (rola środowiska rodzinnego w opanowywaniu strategii rozwiązywania problemów, rola efektywnej pomocy rodzicielskiej a rozwój dziecka). Analiza warunków rozwoju dziecka w rodzinach dysfunkcyjnych (niewydolnych wychowawczo i patologicznych). Analiza warunków rozwoju i wychowania dziecka w rodzinach z dzieckiem z niepełnosprawności lub przewlekłą chorobą somatyczną. Rola podstawowych środowisk

wychowawczych w rozwoju dziecka. Rola instytucji w środowisku lokalnym w rozwoju dziecka. Rola środowiska społeczno-wychowawczego przedszkola w stymulacji rozwoju dzieci z prawidłowym lub zaburzonym rozwojem. Rola środowiska społeczno-wychowawczego szkoły w stymulacji rozwoju dzieci prawidłowo rozwijających się i z utrudnieniami w rozwoju. Analiza roli wybranych instytucji w rozwoju i wychowaniu dzieci zagrożonych (dzieci z niepełnosprawnością i dzieci sieroce).

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykładowa prezentacja zagadnień i problemów badawczych związanych z rodziną w procesie uspołecznienia. Dodatkowo wykłady wzbogacone prezentacjami multimedialnymi odnoszącymi się do omawianych zagadnień.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student analizuje i opisuje jakość środowiska rozwoju wyodrębniając te czynniki, które umożliwiają i utrudniają rozwój jednostki. Student rozumie istoty i rangi powiązań między rozwojem jednostki w okresie dzieciństwa a szerokim kontekstem społeczno- kulturowym.	K_W04 K_W05	Egzamin, referaty, kolokwium.	Wykład, ćwiczenia
Student diagnozuje i ocenia poziom rozwoju oraz jakość środowisk istotnych dla rozwoju dziecka. Potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii i dyscyplin pokrewnych do ustalania przyczyn problemów w funkcjonowaniu jednostki i małych grup społecznych oraz do modyfikowania niekorzystnych zjawisk.	K_U01 K_U05	Egzamin, referaty, kolokwium.	Wykład, ćwiczenia
Student jest uwrażliwiony na zagrożenia rozwoju dziecka płynące z różnych źródeł i środowisk.	K_K01	Bieżąca obserwacja na zajęciach	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ćwiczenia – na ocenę z ćwiczeń składają się wyniki osiągnięte na kolokwium zaliczeniowym i/lub referacie (80%) oraz aktywność na zajęciach (20%). Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Wykład – egzamin pisemny w formie testu i/lub formie opisowej

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z ćwiczeń (50%) i z egzaminu (50%). Warunkiem zaliczenia przedmiotu są pozytywne oceny z ćwiczeń i egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Udział w wykładzie	15	9
Udział w ćwiczeniach	30	18
Udział w konsultacjach	8	8
Przygotowanie do zajęć i zaliczenia	22	40
Łączny nakład pracy studenta w godz.	75	75
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	1	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Płopa M., Psychologia rodziny, Elbląg, 2005,
- Kawula S., Brągiel J., Janke A.W., Pedagogika rodziny. Obszary i panorama problematyki., Toruń, 2002,

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Dąbrowska-Jabłońska I. , Sytuacja szkolna dziecko urodzonego w zamartwicy. Rodzaje zagrożeń i możliwości pomocy.,
- Ochmański M. _ Alkoholizm ojców a sytuacja rodzinna i szkolna dzieci, Lublin, 2001,

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

STAŁOŚĆ VS ZMIENNOŚĆ - TRANSMISJA MIĘDZYPOKOLENIOWA

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-SvZ-TM

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Prowadzący zajęcia

Prowadzący: Pracownik Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	IX	Egzamin	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		IX	Egzamin	
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Dostarczenie wiedzy w zakresie stale zachodzących zmian w funkcjonowaniu jednostki w ciągu jej życia w kontekście zmian rozwojowych rodziny. Umiejętność dokonywania analizy dotyczącej mechanizmów transmisji międzypokoleniowej w zakresie różnych czynników konstytuujących rodzinę

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu psychologii rozwoju człowieka w ciągu życia, wiedza z zakresu psychologii społecznej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Funkcjonowanie w procesie zmian. Stałość i zmiana. Proces, skutek i nowość. System rodziny w związku z wydarzeniami normatywnymi i nienormatywnymi, pożądanymi z punktu widzenia rozwoju rodziny i jej członków. Kierunki zmian rozwojowych systemów rodziny. Relacje w rodzinie wielopokoleniowej- warunki utrzymania dynamicznej równowagi całego systemu rodziny i jego podsystemów. Transmisja międzypokoleniowa w zakresie wybranych czynników

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda przypadków, praca z książką, prace kontrolne, projekt grupowy, wykład konwencjonalny,

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna podstawowe koncepcje psychologiczne człowieka, orientuje się w ich źródłach i zróżnicowaniu	K_W03	analiza przypadku , egzamin	ćwiczenia, wykład
Zna podstawowe koncepcje osobowości, rozumie istotę psychologicznych różnic indywidualnych oraz ich uwarunkowań	K_W07	analiza przypadku	ćwiczenia
Uwzględnia w analizowaniu problemów przed jakimi zawodowo staje nie tylko czynniki/ uwarunkowania psychologiczne, ale także biologiczne i społeczno-kulturowe	K_U02	praca kontrolna, egzamin	ćwiczenia, wykład
Wykorzystuje wiedzę teoretyczną w celu projektowania, przeprowadzania i analizy wyników badań w ramach działań praktycznych (ekspertyz, diagnoz) i badań naukowych	K_U03	przygotowanie projektu	ćwiczenia
Potrafi przygotować prace pisemne w języku polskim i obcym wskazujące na biegłość merytoryczną i językową	K_U09	opisanie projektu	ćwiczenia
Przestrzega zasad etyki zawodowej w dziedzinach badań, diagnostyki i pomagania	K_K03	projekt	ćwiczenia
Potrafi nawiązać i podtrzymywać kontakt z jednostką i grupą w trakcie działań praktycznych	K_K06	projekt grupowy	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykłady: egzamin pisemny z progami procentowymi lub punktowymi. Ćwiczenia: kolokwium, ocena prezentacji i/lub pracy pisemnej, aktywność na zajęciach. Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń. Na ocenę końcową składa się średnia z oceny z ćwiczeń i egzaminu. Warunkiem zaliczenia jest pozytywna ocena z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	45	57
Łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1.5	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2.5	3
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Trempała J.(2011). Mechanizm zmiany rozwojowej W: J. Trempała (red.), Psychologia rozwoju człowieka. Warszawa: PWN.
- Rostowska T.(red). (2009) Psychologia rodziny. Małżeństwo i rodzina wobec współczesnych wyzwań. Warszawa . Wydawnictwo DIFIN
- Rostowska, T.(1995). Transmisja międzypokoleniowa w rodzinie w zakresie wybranych wymiarów osobowości. Łódź. Wyd. Naukowe nUŁ.
- Rostowska T. (2001). Konflikt międzypokoleniowy w rodzinie. Analiza psychologiczna. Łodz. Wydawnictwo Naukowe UŁ

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

každorazowo podana przez prowadzącego

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Farnicka Marzanna, dr

STYMULOWANIE ROZWOJU I OPIEKA NAD DZIECKIEM

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-SRiOnD

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel prowadzący zajęcia

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	15	1	IX	egzamin	4	
Ćwiczenia	30	2		zaliczenie z oceną		
Studia niestacjonarne						
Wykład	9		IX	egzamin		
Ćwiczenia	18			zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Prezentacja szerokiego spektrum zagadnień związanych z procesem prawidłowego rozwoju dziecka oraz warunkami jego stymulacji i opieki nad nim. Przedstawienie spektrum zagadnień związanych z procesem zaburzonego rozwoju dziecka oraz specyficznymi warunkami jego stymulacji i oddziaływań opiekuńczych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Stymulowanie rozwoju i opieka nad dzieckiem wymaga wcześniejszego zaliczenia następujących przedmiotów: biologicznych podstaw zachowań człowieka, psychologii rozwoju człowieka w biegu życia, wprowadzenia do psychologii wychowawczej i edukacyjnej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Pojęcie i definicje rozwoju. Charakterystyka okresów rozwojowych - okres prenatalny i niemowlęcy, okres wczesnego dzieciństwa, okres środkowego dzieciństwa, okres dorastania. Analiza czynników biologicznych, społecznych i psychologicznych sprzyjających rozwojowi lub zaburzających rozwój. Opieka i jej rodzaje. Zasadność podjęcia działań opiekuńczych wynikających z potrzeb rozwojowych i kryzysów życiowych. Konstruktywna opieka jako stymulowanie rozwoju. Warunki i metody stymulowania rozwoju dziecka zdrowego i z zaburzeniami rozwojowymi. Relacja opiekun - podmiot opieki. Szczegółowe charakterystyki oczekiwanych osiągnięć dziecka na poszczególnych etapach rozwoju fizycznego, w zakresie sprawności percepcyjnej, intelektualnej, kompetencyjno-językowej, w obszarze funkcjonowania emocjonalno – społecznego. Stymulowanie rozwoju w ww. obszarach przy zastosowaniu nowoczesnych programów terapeutyczno – stymulacyjnych. Rola psychologa w niesieniu pomocy rodzinie w sprawowaniu opieki nad dzieckiem z zaburzonym rozwojem w ww. obszarach.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykłady, dyskusja, prezentacje multimedialne, praca z podręcznikiem, praca w grupach, studium przypadku

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada pogłębioną wiedzę o uwarunkowaniach, mechanizmach oraz efektach rozwoju jednostki w okresie dzieciństwa Student rozumie powiązania między rozwojem a kontekstem biologicznym i społeczno-kulturowym, opisuje środowisko rozwoju i identyfikuje czynniki umożliwiające rozwój jednostki w okresie dzieciństwa.	K_W04 K_W05 K_W09	Aktywność na zajęciach, kolokwium, egzamin	Wykład, ćwiczenia
Student potrafi aplikować wiedzę teoretyczną z różnych działów psychologii dla tworzenia optymalnych warunków funkcjonowania dziecka i tworzenia programów pomocowych w tym zakresie. Student określa poziom rozwoju dziecka i jakość jego środowiska i umie opracować programy stymulujące i wspomagające rozwój jednostki w okresie dzieciństwa.	K_U02 K_U03	Aktywność na zajęciach, kolokwium, egzamin	Wykład, ćwiczenia
Student szanuje odmienności w zachowaniu jednostek, różnice w funkcjonowaniu intelektualnym i osobowości.	K_K01	Aktywność na zajęciach, kolokwium, egzamin	Wykład, ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie na ocenę z ćwiczeń obejmuje: aktywność w formie dyskusji, prezentacji problemu, analizy przypadku oraz oceny z częściowych sprawdzianów i kolokwium podsumowującego. Zaliczenia z ćwiczeń jest niezbędnym warunkiem przystąpienia do egzaminu końcowego.

Egzamin: pisemny lub ustny. Warunkiem uzyskania pozytywnej oceny jest otrzymanie minimum 70% poprawnych odpowiedzi.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Udział w wykładzie	15	9
Udział w ćwiczeniach	30	18
Udział w konsultacjach	10	10
Przygotowanie do zajęć, zaliczenia i egzaminu	42	60
Egzamin	3	3
Łączny nakład pracy studenta w godz.	100	100
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Boyd D.Bee H., Psychologia rozwoju człowieka, Poznań, 2008,
- Gruszczyk- Kolczyńska E., Zielińska E., Wspomaganie rozwoju umysłowego trzylatków i dzieci starszych wolniej się rozwijających, Warszawa, 2004,
- Ilg F. L., Ames L.B., Baker S.M., Rozwój psychiczny dziecka od 0 do 10 lat, Gdańsk, 2010,

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Schafier H.R., Psychologia dziecka, Warszawa, 2009,
- Publikacje/prace zbiorowe:
- Wybrane zagadnienia pomocy społecznej i opieki w Polsce w okresie ponowoczesności, Zawada A. (red.), Kraków, 2010
- Opieka i wychowanie dzieci sierocych w Polsce, Kuźma J. (red.), Kraków, 2007

- Dziecko niepełnosprawne w rodzinie, Obuchowska I. (red.) , Warszawa, 1991
- Wczesna diagnoza i terapia dzieci z utrudnieniami w rozwoju. Interdyscyplinarne problemy, Kruk-Lasocka J., Sekułowicz M. (red.) , Wrocław, 2004
- Wczesna interwencja i wspomaganie rozwoju małego dziecka, Cytowska B., Winczury B. (red.), Kraków, 2008
- Neuropsychologia kliniczna, Borkowska A. R., Domańska L. (red.) , Warszawa, 2006

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

PRZYGOTOWANIE I PROWADZENIE SZKOLEŃ I WARSZTATÓW

Kod przedmiotu: 14.9-WP-PSCh-PiPSiW

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Dorota Niewiedział

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii i/lub psychologdy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
laboratorium	30	2	X	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
laboratorium	18	2	X	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie uczestników do samodzielnego projektowania i prowadzenia szkoleń, rozwój podstawowych kompetencji w zakresie prowadzenia szkoleń z zakresu psychologii edukacji i psychologii wychowawczej, poznanie mocnych i słabych stron w zakresie autoprezentacji. Zapoznanie studentów z różnymi formami pracy grupowej (wykład, warsztat, trening, coaching itp.).

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Definicje szkoleń. Konteksty programowe szkoleń. Opracowanie etapów szkolenia. Rozpoznawanie potrzeb szkoleniowych i opracowanie treści. Projektowanie programów szkolenia. Ocena szkolenia. Motywacja uczestników szkolenia. Studium przypadku- case study. Realizacja projektu szkolenia w wybranym temacie psychologii edukacji i wychowawczej np. systemowe rozumienie rodziny, kryzys adolescencji.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia projektowe, dyskusja i praca w grupach, praca z podręcznikiem, projekty, burza mózgów, symulacja, inscenizacja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
- Student posiada wiedzę z zakresu psychologii edukacji; - Student ma wiedzę na temat różnic i ich uwarunkowań w funkcjonowaniu jednostki w strukturach edukacyjnych i wychowawczych; - Student ma podstawową wiedzę z zakresu projektowania i przeprowadzenia szkolenia i warsztatu w zakresie psychologii edukacji i wychowawczej	K_W03 K_W07 K_W10	Dyskusja, bieżąca kontrola na zajęciach, projekt, scenariusz zajęć praktycznych, samoobserwacja, symulacja, diagnoza zachowań zjawisk związanych z dynamiką grupy.	laboratorium
- Student wykorzystuje wiedzę teoretyczną w celu projektowania, przeprowadzania szkoleń; - Student potrafi korzystać z metod, technik i narzędzi psychologicznych niezbędnych w realizacji szkoleń	K_U03 K_U05	Dyskusja, bieżąca kontrola na zajęciach, projekt, scenariusz zajęć praktycznych, samoobserwacja, symulacja, diagnoza zachowań zjawisk związanych z dynamiką grupy.	laboratorium
- Student jest świadomy własnych możliwości w zakresie metodyki szkoleń i warsztatów; - Student potrafi nawiązać i podtrzymywać kontakt z jednostką i grupą w trakcie prowadzenia warsztatów/szkoleń	K_K02 K_K06	Dyskusja, bieżąca kontrola na zajęciach, projekt, scenariusz zajęć praktycznych, samoobserwacja, symulacja, diagnoza zachowań zjawisk związanych z dynamiką grupy.	laboratorium

WARUNKI ZALICZENIA:

Ocena z przygotowanie i przeprowadzenie szkolenia z wybranego tematu obszaru zgodnego z metodyką szkoleń (80%) oraz z aktywności podczas zajęć (20%).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	45	57
Łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Rea, L. Planowanie i projektowanie szkoleń., Kraków, 2002, Wolters Kluwer Polska - ABC

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Słoman, M. Nowe zjawiska w świecie szkoleń., Warszawa, 2010, Wolters Kluwer Business – ABC
- De Barbaro Bogdan, Wprowadzenie do systemowego rozumienia rodziny; Collegium Medicum UJ, Kraków 1994.
- Opoczyńska M, (1999), Moratorium psychospołeczne – szansa czy zagrożenie dla rozwoju, w: Gałdowa A., Klasyczne i współczesne teorie osobowości, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków,

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

WARSZTATY PSYCHOLOGICZNE

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-WPsch

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Katarzyna Grunt-Mejer

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii i/lub psychologzy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					1
Ćwiczenia	30	2	X	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18	2	X	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem każdego warsztatu psychologicznego jest praca uczestniczek i uczestników nad własnymi doświadczeniami, pogłębienie wiedzy o sobie lub zdobycie nowej umiejętności, a następnie wspólna dyskusja nad dokonanymi odkryciami oraz uzyskanie informacji zwrotnej od grupy. W tym celu w ramach warsztatów oferowane są różne ćwiczenia, wykonywane samodzielnie, w parach lub grupowo. Różnorodność doświadczeń osób w grupie pomaga osiągnąć większą świadomość perspektyw i możliwości podejść do danego problemu lub zagadnienia. Celem zajęć jest wprowadzenie uczestniczek i uczestników w doświadczenie różnych typów warsztatów psychologicznych: autoanalitycznych (intrapersonalnych), interpersonalnych oraz skupionych na konkretnych celach wykonaniowych. W ramach każdego warsztatu analizujemy cele i ich realizację oraz wyzwania danego typu doświadczenia dla uczestników.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza i umiejętności z zakresu: Komunikacja interpersonalna, Podstawy pracy grupowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Część pierwsza: Warsztaty intra i interpersonalne:

- Zajęcia integracyjne oraz wstęp do warsztatów intrapersonalnych, analiza Ja wewnętrznego (opowieść o Ja) i na zewnątrz (jak mnie widzą inni)
- Budowanie wiedzy o własnych zjawiskach wewnętrznych (trening uważności, rozpoznawanie własnych stanów wewnętrznych, poszerzanie wrażliwości na różne modalności)
- Subsobowości, ich odkrywanie i integracja. Metody: Voice Dialogue, Internal Family System
- Analiza automatycznych myśli i przekonań
- Rozwijanie inteligencji emocjonalnej: kontrola i przyzwalanie na emocje
- Między intra a interpersonalnością: własne stany ego. Warsztat analizy transakcyjnej.
- Zaawansowany trening interpersonalny, część pierwsza: analiza masek społecznych
- Zaawansowany trening interpersonalny, część druga: rozwijanie wrażliwości na własne i cudze potrzeby, umiejętność wyrażania oczekiwań

Część druga: Warsztaty psychologiczne skoncentrowane na konkretnych umiejętnościach:

- Umiejętności poznawcze, cz. I Jak się uczyć.
- Umiejętności poznawcze, cz. II Jak zapamiętywać skutecznie
- Umiejętności organizacyjne: Planowanie i zarządzanie sobą (techniki samoorganizacji)
- Umiejętności społeczne, cz. I: Negocjacje
- Umiejętności społeczne, cz. II: Zdrowe wywieranie wpływu
- Trening twórczego myślenia i rozwiązywania problemów
- Elementy coachingu
- Wykorzystanie elementów gier strategicznych w warsztatach

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pogadanka, demonstracja, metoda zajęć praktycznych, drama, rysunek, analiza stanów wewnętrznych,

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
- Przejawia prospołeczną postawę wobec osób o różnych problemach w obszarach wsparcia i pomocy psychologicznej (okazuje zainteresowanie, angażuje się starając się znaleźć jak najlepsze rozwiązanie problemu); - Ma pogłębioną samoświadomość zawodową w zakresie możliwości i ograniczeń, wykorzystując ją dla celów zawodowego i indywidualnego rozwoju; - Potrafi nawiązać i podtrzymywać kontakt z jednostką i grupą w trakcie działań praktycznych	K_K01 K_K02 K_K06	Dyskusja, bieżąca kontrola na zajęciach, projekt, analiza stanów wewnętrznych, scenariusz zajęć praktycznych	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ocena z projektu warsztatu przygotowanego na potrzeby zajęć (80% oceny) oraz z aktywności podczas zajęć (20% oceny).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	10	8
Łącznie	40	26
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	-	-
Łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Rogers J., (2012), Coaching, Gdańsk, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
- Rojewska J., (2000). Grupa bawi się i pracuje. Zbiór grupowych gier i ćwiczeń psychologicznych. Warszawa. Oficyna Wydawnicza UNUS, Warszawa

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Berne, E. (2012). W co grają ludzie. PWN
- Czerniawska, E., Ledzińska, M. (2007). Jak się uczyć? Bielsko-Biała: ParkEdukacja.
- Egan, G. (2002). Kompetentne pomaganie. Zysk i S-ka
- Goleman, D. (1997). Inteligencja emocjonalna. Poznań: Media Rodzina of Poznań (s. 65-180).
- McKay Matthew, Davis Martha, Fanning Patrick (2007). Sztuka skutecznego Porozumiewania się. GWP Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
- Stemplewska-Żakowicz, K. (2002). Koncepcje narracyjnej tożsamości. W: J. Trzebiński, (red.), Narracja jako sposób rozumienia świata. Gdańsk: GWP
- Rowan, J. (1990). Subpersonalities: the people inside us. London: Routledge.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

INTERWENCJA KRYZYSOWA

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-IK

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Prowadzący przedmiot

Prowadzący: Pracownik Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Laboratorium	30	2	X	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18		X	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studenta z tematyką dotyczącą interwencji kryzysowej oraz kształtowanie umiejętności interweniowania w sytuacjach kryzysowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

wiedza z zakresu psychologii poznawczej, klinicznej i rozwojowej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Teoria i praktyka interwencji kryzysowej. Podstawowe umiejętności prowadzenia interwencji kryzysowej. Postępowanie z osobą przeżywającą kryzys. Pomoc psychologiczna w różnych rodzajach interwencji kryzysowej. Specyfika interwencji kryzysowej wobec dzieci i dorosłych. Techniki interwencji kryzysowej. Obciążenia w działalności interwencyjnej. Przeciwdziałanie wypaleniu zawodowemu

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład problemowy, pogadanka, praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, praca w grupach, dyskusja, burza mózgów, prezentacja multimedialna

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Ma rozszerzoną wiedzę na temat specyfiki psychologii i jej miejsca w systemie nauk.	K_W01	pracampisemna	laboratorium
osiada wiedzę na temat dezadaptacyjnego funkcjonowania człowieka (zaburzeń rozwoju, zaburzeń klinicznych, zachowań dewiacyjnych i innych)	K_W09	praca pisemna	laboratorium
Wykorzystuje wiedzę z zakresu psychologii różnic indywidualnych, psychologii społecznej i klinicznej dla celów diagnostyczno-pomocowych	K_U04	Projekt, prezentacja	laboratorium
Przejawia prospołeczną postawę wobec osób o	K_K01	praca w grupie i porjekt grupowy	laboratorium

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
różnych problemach w obszarach wsparcia i pomocy psychologicznej (okazuje zainteresowanie, angażuje się starając się znaleźć jak najlepsze rozwiązanie problemu)			
Potrafi nawiązać i podtrzymywać kontakt z jednostką i grupą w trakcie działań praktycznych	K_K06	praca w grupie i projekt grupowy	laboratorium

WARUNKI ZALICZENIA:

Kolokwium, ocena prezentacji i/lub pracy pisemnej, aktywność na zajęciach

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	40	52
Łącznie	70	70
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1.5	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1.5	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Gilliland, Burl E. ; James, Richard K. (2004) . Strategie interwencji kryzysowej. Parpamedia, Warszawa
- Kubacka-Jasiecka, D. (2010). Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych. Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne
- Badura - Madej W. (red.), (1996) Wybrane zagadnienia interwencji kryzysowej, Wyd. INTERART, Warszawa

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Kubacka - Jasiecka D., Lipowska - Teutsch A. (red.), Oblicza kryzysu psychologicznego i pracy interwencyjnej, Wyd. ALL, Kraków 1997.
- Lewis Herman J., Przemoc. Uraz psychiczny i powrót do równowagi, GWP, Gdańsk 1998.
- Sęk H. (red.), Społeczna psychologia kliniczna, PWN, Warszawa 1993.
- Seligman Martin E.P., Walker Elaine F., Rosenhan David L., Psychopatologia, Wyd. Zysk i S-ka, Poznań 2003.
- Bryant Richard A., Harvey Allison G., Zespół stresu ostrego, PWN, Warszawa 2003.
- Dudek B., Zaburzenia po stresie traumatycznym, GWP, Gdańsk 2003.
- Sęk H., Cieślak Roman (red.), Wsparcie społeczne, stres i zdrowie, PWN, Warszawa 2004.
- Greenstone Jamek L., Leviton Charon C., Interwencja kryzysowa, GWP, Gdańsk 2004.
- Jamek Beverly, Leczenie dzieci po urazach psychicznych, PARPA, Warszawa.
- Heszen - Niejodek I. (red.), Doświadczenie kryzysu - szansa rozwoju czy ryzyko zaburzeń?, Wyd. Uniwersytetu Śląskiego, Katowice 1995
- Badura - Madej W. (red.), Zeszyty Interwencji Kryzysowej. Nr 6-7/1998, Wyd. Stowarzyszenie Interwencji i Pomocy Psychologicznej VIVOS VOCO, Kraków 1998

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Marzanna Farnicka, dr

PSYCHOLOGIA AGRESJI I KONFLIKTÓW

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PAiRK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Marzanna Farnicka

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	30	2	X	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		X	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie studentów w problematykę powstawania agresji, zachowań agresywnych oraz zaburzeń agresywnych oraz w psychologię rozwiązywania konfliktów. Przedstawienie istoty konfliktu społecznego i mechanizmów determinujących wybuch, przebieg i zakończenie sytuacji konfliktowej; wskazanie na znaczenie i rolę konfliktów w społeczeństwie wraz z ukazaniem konfliktogenego charakteru struktury społecznej; omówienie funkcji i dysfunkcji konfliktów społecznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z psychologii poznawczej, rozwojowej, społecznej i klinicznej na temat rozwoju kontroli emocjonalnej i jej zaburzeń oraz motywacji prospołecznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Definicje agresji, rodzaje agresji, agresywność, gotowość do agresji;
 Koncepcje i modele agresji: koncepcja biologiczna, socjobiologiczna, psychoanalityczna Z. Freuda; teoria frustracja-agresja; teoria społecznego uczenia się; Ogólny Model Agresji (GAM) Andersona i Bushmana;
 Wyznaczniki i uwarunkowania agresji: prowokacja, pobudzenie emocjonalne, normy społeczne, nastawienie wobec agresji, jej rodzinne i osobowościowe uwarunkowania.
 Przystępczość a agresja. Podejmowanie roli agresora i ofiary. Przemoc i terroryzm.
 Teoria i praktyka rozwiązywania konfliktów: teorie antropologiczne, socjologiczne i filozoficzne, historyczne. Geneza teorii i współczesne teorie konfliktów. Modele dynamiki konfliktów. Fazy przebiegu procesu konfliktu. Sprzeczności i napięcia społeczne jako przyczyny konfliktów.
 Czynniki intensyfikujące przebieg konfliktu. Kierowanie konfliktem. Społeczne i strukturalne uwarunkowania konfliktów. Rola, funkcje i znaczenie konfliktów dla rozwoju jednostki i grup – ujęcie psychologiczne. Podstawowe konflikty społeczne i grupowe – formy i propozycje ich rozwiązywania.

METODY KSZTAŁCENIA:

Case – study, prezentacja, praca w zespołach, dyskusja grupowa, praca z książką.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student opisuje dezadaptacyjne funkcjonowania człowieka	K_W09	Praca pisemna	ćwiczenia
Dokonuje krytycznej analizy zachowania agresywnego i potrafi wskazać ich uwarunkowania z perspektywy jednostki, grupy i społeczeństwa;	K_U01	Praca pisemna	ćwiczenia
Student projektuje strategie przeciwdziałania w sytuacji konfliktu	K_U04	Praca pisemna, projekt	ćwiczenia
student potrafi przygotować projekt stosując zasady metodologii na etapach formułowania problemu, doboru i konstrukcji zmiennych, wskaźników w sytuacji konfliktu	K_U06	Projekt	ćwiczenia
Student przejawia postawę prospołeczną; działa odpowiedzialnie, posiada świadomość konieczności ciągłego rozwoju	K_K04	dyskusja	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Pozytywna ocena z pracy pisemnej i projektu, aktywność na zajęciach.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	35	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	50	50
Łącznie	85	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Anderson, C.A., Bushman, B.J. (2002). Human Aggression. Annual Review of Psychology, 53, 27-51.
- Archer, J. (2010). What is Indirect Aggression in Adults?, K. Osterman [eds.] Indirect and Direct Aggression (pp.3-16). Frankfurt am Main: Peter Lang.
- Archer, J., Mc Daniel, P. (1995). Violence and gender: Differences and similarities across society. In: B.R.Ruback, N.A.Weiner (eds.), Interpersonal violent behaviors (pp.63-87). New York: Springer.
- Bandura, A., Walters, R.H. (1968). Agresja w okresie dorastania. Wpływ praktyk wychowawczych i stosunków rodzinnych. Warszawa: PWN.
- Wojciszke B. (2011). Psychologia społeczna. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.
- Chęłpa, S., Witkowski, T.(1999).Psychologia konfliktów, Wrocław: Unus
- Psychologia rozwiązywania problemów społecznych. Wybrane zagadnienia (red.), 1998, Poznań: Bonami, s. 320

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Gudykunst W. B., Kim Y. Y. (2000). Komunikowanie się z obcymi: spojrzenie na komunikację międzykulturową. W: J. Stewart (red.), Mosty zamiast murów. O komunikowaniu się interpersonalnym. Warszawa: PWN.
- Gut, J. Haman, W.(1993). Docenić konflikt. Warszawa: Kontrakt
- Rummel-Syska, Z.(1990). Konflikty organizacyjne. Ujęcie mikrospołeczne. Warszawa: PWN
- Golińska, L.(1995). Złość. Warszawa: IPZiT
- Ch. W. Moore Mediacje. Praktyczne sposoby rozwiązywania konfliktów, Warszawa, 2009.
- Grzelak J.(1978). Konflikt interpersonalny. Warszawa: PWN.
- Lawson, M.(1993). Wobec konfliktu. Kraków : Wyd. "M"
- Brzezińska E., Paszkowska-Rogacz A.(2000). Kształtowanie relacji pracowniczych., Łódź: P-ACZ
- Patchin, W. S. Hinduja, S Cyberbullying Victimization Among an Adolescent Population – Executive, Summary. Artykuł, online: http://www.cyberbullying.us/cyberbullying_victimization.pdf
- Pletrzak H. Red. Agresja – konflikt – społeczeństwo, pod red. H. Pietrzaka, Tyczyn 2000.
- Dana, D. (1993). Rozwiązywanie konfliktów. Warszawa: PWE
- Deutsch, M., Coleman, P.T.(red)(2005). Rozwiązywanie konfliktów. Kraków: UJ
- Edelman R.(2005). Konflikty w pracy. Gdańsk: GWP
- Bjorkqvist, K., Lagerspetz, K.M.J., Kaukiainen, A. (1992). Do Girls Manipulate and Boys Fight? Developmental Trends in Regard to Direct and Indirect Aggression. *Aggressive Behavior*, 18, 117-127.
- Boski P. (2009). Kulturowe ramy zachowań społecznych: podręcznik psychologii międzykulturowej. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN: Academica Wydawnictwo SWPS.
- Butovskaya M., Timentschik V., Burkova V. (2006). Aggression and Conflict Resolution : Gender Differences in: Osterman K, Bjorkvist K [eds.] *Contemporary Research on Aggression*, 3-10, Vasa: Abo Akademi.
- Dalay A., Owens L. (2006). Narcissism, Self – Esteem and Bullying in Adolescents, Osterman K, Bjorkvist K [eds.] *Contemporary Research on Aggression*, 78-85, Vasa: Abo Akademi.
- Dominiak – Kochanek D., Frączek A., Konopka K. (2012). Styl wychowania w rodzinie a aprobatą agresji w życiu społecznym przez młodych dorosłych, *Psychologia Wychowawcza*, 1-2, s. 66-85.
- J. Wasilewski (red.), Konflikty międzygrupowe. Przejawy, źródła i metody rozwiązywania, 2007, Warszawa: Wyd. Academica, 117 – 137

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

PRAKTYKA ZAWODOWA

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PAiRK

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Osoba wyznaczona przez dyrektora Instytutu

Prowadzący: Osoba wyznaczona przez dyrektora Instytutu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Praktyka	100		IX	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Praktyka	100		IX	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Cel: student pozna zasady pracy z dzieckiem (również niepełnosprawnym psychicznie lub/i fizycznie) – indywidualnej i grupowej, specyficzne metody pracy wychowawczej i terapeutycznej (teoretycznie i na podstawie obserwacji), w miarę nabywania kompetencji uczy się je adekwatnie stosować. Student nabierze umiejętności wykorzystania wybranych narzędzi w diagnozie sytuacji wychowawczej dzieci i młodzieży, analizy i interpretacji uzyskanych wyników badań, trafnego doboru metod pracy wychowawczej i terapeutycznej oraz zaplanowania ich przebiegu ze szczególnym uwzględnieniem indywidualnych możliwości rozwojowych dziecka.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Ukończone 4 lata studiów na kierunku „psychologia”. Opiekunem praktyki powinien być psycholog z tytułem magistra psychologii i co najmniej 2 letnim stażem pracy. Miejsce odbywania praktyk powinno być zgodne z profilem kształcenia

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

ustalany na podstawie specjalności, placówki oraz indywidualnego ustalenia studenta z opiekunem praktyk. W czasie trwania praktyki student zobowiązany jest do zapoznania się ze strukturą instytucji, funkcjami przez nią realizowanymi, formami i metodami pracy oraz jej statusem formalno-prawnym; specyfiką osób korzystających z pomocy psychologicznej oraz ich potrzebami; uczestnictwa w pracy instytucji polegającego na rzetelnej realizacji określonych zadań zawodowych - w ustaleniu z kierownictwem i opiekunem praktykanta; prowadzenia własnej dokumentacji swego pobytu w placówce.

METODY KSZTAŁCENIA:

ustalane każdorazowo w zależności od miejsca praktyk i zakresu wykonywanych zadań

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Ma wiedzę na temat diagnozy psychologicznej i zna podstawowe cele, formy i metody jej dokonywania	KW08	Obserwacja opiekuna praktyk	praktyka
Integruje informacje z zakresu różnych dyscyplin na temat prawidłowego i zaburzonego funkcjonowania człowieka. Dokonuje krytycznej analizy zjawisk społecznych z perspektywy jednostki i grupy	KU01	Obserwacja opiekuna praktyk	praktyka
Wykorzystuje wiedzę teoretyczną w celu projektowania, przeprowadzania i analizy wyników badań w ramach działań praktycznych (ekspertyz, diagnoz)	KU03	Obserwacja opiekuna praktyk	praktyka
Wykorzystuje wiedzę z zakresu psychologii różnic indywidualnych, psychologii społecznej i klinicznej dla celów diagnostyczno-pomocowych	KU04	Obserwacja opiekuna praktyk	praktyka
Potrafi korzystać z metod, technik i narzędzi psychologicznych w celach badawczych i diagnostycznych	KU05	Obserwacja opiekuna praktyk	praktyka
Sprawnie posługuje się normami	KU07	Obserwacja opiekuna praktyk	praktyka
Przejawia prospołeczną postawę wobec osób o różnych problemach w obszarach wsparcia i pomocy psychologicznej	KK01	Obserwacja opiekuna praktyk	praktyka
Ma samoświadomość zawodową w zakresie własnych możliwości i ograniczeń	KK02	Obserwacja opiekuna praktyk	praktyka
Przestrzega zasad etyki zawodowej w dziedzinach badań, diagnostyki i pomagania	KK03	Obserwacja opiekuna praktyk	praktyka
Potrafi nawiązać i podtrzymywać kontakt z jednostką i grupą w trakcie działań praktycznych	KK06	Obserwacja opiekuna praktyk	praktyka

WARUNKI ZALICZENIA:

Student zobowiązany jest do prowadzenia dziennika praktyk, w którym opisuje przebieg każdego dnia praktyk, z zaznaczeniem podejmowanych przez niego działań. Student, stosownie do zajęć przygotowuje odpowiednie pomoce i środki dydaktyczne. W ostatnim dniu praktyki opiekun praktyki w placówce jest zobowiązany dokonać oceny przebiegu praktyki oraz wydać studentowi imienne opinie o jego pracy (na odpowiednich przedstawionych przez studenta drukach). Opinia musi zawierać ilość godzin zrealizowanych w ramach praktyk. Opiekunowie praktyki zobowiązani są również do złożenia na ręce studenta wypełnionych poprawnie dokumentów wymaganych przez uczelnię. Powyższe dokumenty student przekazuje organizatorowi praktyk w ustalonym terminie celem uzyskania zaliczenia.

Zaliczenie z praktyk: uzyskuje się na podstawie: pozytywnej opinii z odbytej praktyki – potwierdzającej ilość odbytych godzin praktyk i jej prawidłowy przebieg; hospitacja praktyk; student uzyskuje zaliczenie praktyk, gdy uczestniczył w spotkaniach dotyczących praktyk organizowanych przez osobę wyznaczoną jako Organizator Praktyk z ramienia Uczelni, odbył praktykę i zaliczył ją pozytywnie, dostarczył wymagane przez Organizatora dokumenty w wyznaczonym przez niego terminie.

Ocena końcowa: ocena wystawiona przez Opiekuna praktyk w placówce (pod warunkiem, iż wszystkie wyżej wymienione elementy zostały spełnione, jeśli nie ocena zostaje obniżona o stopień od oceny wystawionej przez Opiekuna praktyk)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe	100	100
Samodzielna praca studenta	30	30
Łącznie	130	130
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem opiekuna	4	4
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
Łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

ustalana przez opiekuna praktyk

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

ustalana przez opiekuna praktyk

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

dr hab. Bogusława Lachowska

**MODUŁ C - SPECJALNOŚCIOWY - PSYCHOLOGIA PRACY,
ORGANIZACJI I ZARZĄDZANIA**

PSYCHOLOGIA PRACY

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PPr

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Tatiana Ronginska

Prowadzący: dr hab. Tatiana Ronginska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	15	1	VII	egzamin	5	
Ćwiczenia	15	1		zaliczenie z oceną		
Studia niestacjonarne						
Wykład	9		VII	egzamin		
Ćwiczenia	9			zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest wprowadzenie studentów w problematykę podstawowych pojęć z zakresu psychologii pracy. Zapoznanie z podstawowymi pojęciami i koncepcjami wyjaśniającymi zachowania ludzkie oraz funkcjonowanie grup w organizacji. Zwrócenie szczególnej uwagi na rolę psychologii pracy w tworzeniu bezpiecznego i higienicznego miejsca pracy zarówno w sensie psychologicznego, fizycznego i społecznego bezpieczeństwa.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Praca produkcyjna na przestrzeni dziejów. Dobór zawodowy w przemyśle. Techniczna analiza pracy. Podstawy psychologicznej analizy pracy. Analiza pracy jako metodologiczna podstawa psychologii pracy. Dobór zawodowy i doradztwo zawodowe. Rozwój zawodowy. Adaptacja i dezadaptacja do pracy zawodowej. Psychologiczne problemy bezrobocia. Podstawowe problemy motywacji do pracy. Szkolenie pracowników. Wypadki w pracy i ich podłoże psychologiczne. Metody testowe i aparaturowe w psychologii pracy. Metody psychologicznej analizy pracy. Problemy adaptacji i dezadaptacji do pracy. Współczesne zagadnienia psychologii pracy w kontekście globalizacji, zmian form pracy i przemian paradygmatycznych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, prezentacje multimedialne, pogadanka, metoda przypadków, inscenizacja, gry dydaktyczne, praca w grupach, zestawy testów psychologicznych

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma wiedzę o pracy ludzkiej powiązanej z podstawowymi problemami psychologicznymi. Student rozpoznaje informacje dotyczące różnych rodzajów pracy ludzkiej w zakresie przydatnym dla poradnictwa i preorientacji zawodowej.	K_W03 K_W04	Egzamin pisemny – test jednokrotnego wyboru, bieżąca kontrola na zajęciach, analiza przypadków, praca w grupach, test	Wykład, ćwiczenia
Student posiada umiejętność korzystania z literatury z zakresu psychologii pracy oraz innych pokrewnych dziedzin	K_U11	Egzamin pisemny – test jednokrotnego wyboru, bieżąca kontrola na zajęciach, analiza przypadków, praca w grupach, test	Wykład, ćwiczenia
Student ocenia oraz prognozuje możliwość wystąpienia zachowań destrukcyjnych uczestników procesu pracy. Wykorzystuje mechanizmy służące usprawnianiu działań w organizacji w celu ograniczania zachowań patologicznych. Student cechuje się pozytywną postawą względem psychologii pracy i doskonali się w tej dziedzinie.	K_K01 K_K02	Egzamin pisemny – test jednokrotnego wyboru, bieżąca kontrola na zajęciach, analiza przypadków, praca w grupach, test	Wykład, ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład: Egzamin pisemny - test na ocenę zawierający pytania zamknięte jednokrotnego wyboru z treści omawianych na wykładach.

Ćwiczenia: Zaliczenie z oceną – ocena końcowa na podstawie punktów częściowych uzyskanych w wyniku indywidualnej aktywności studenta (student za jednorazową aktywność może uzyskać 0,1p. do 0,2p.), jak również, na podstawie aktywnego uczestnictwa studenta w pracy zespołowej (student za jednorazową aktywność może uzyskać 0,1p.) Podstawę oceny stanowi ocena punktowa wynikająca ze sprawdzenia poziomu wiedzy teoretycznej studenta (pytania zostają sformułowane w oparciu o zagadnienia omawiane na ćwiczeniach) - ustalona zostaje wartość punktów, którą student musi zdobyć w celu otrzymania oceny pozytywnej z testu – student powinien zdobyć minimum 56% punktów (progi ocen punktowych z testu (56-60% 3,0; 61-65% 3,25; 66-70% 3,5; 71-75% 3,75; 76-80% 4,0; 81-85% 4,25; 86-90% 4,5; 91-95% 4,75; 96-100% 5,0;). Studentowi po pozytywnym zaliczeniu testu do oceny końcowej doliczane są punkty z aktywności. Suma punktów z testu oraz aktywności stanowi ocenę końcową z przedmiotu (bardzo dobry 5,0 – 4,65; dobry plus 4,64 – 4,25; dobry 4,24 – 3,75, dostateczny plus 3,74 – 3,35; dostateczny 3,34 – 3,0).

Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Na ocenę końcową z przedmiotu składa się średnia ocen z ćwiczeń i egzaminu. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	48	36
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	77	89
Łącznie	125	125
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	4
Łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Chmiel N. (red), Psychologia pracy i organizacji, Gdańsk, 2007, GWP
- Okóń J. (red), Psychologia przemysłowa, Warszawa, 1970, PWN
- Materiały od prowadzącego

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Biegeleisen-Żelazowski B., Zarys psychologii pracy, Warszawa, 1968,
- Szewczuk W., Encyklopedia psychologii, Warszawa, 2002,
- Górnik-Durose M., Kozusznik B. (red), Perspektywy psychologii pracy, Katowice, 2007,

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

KULTURA ORGANIZACYJNA

Kod przedmiotu: 14.9-WP-PSCh-KO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr inż. A. Góralewska-Słońska

Prowadzący: dr inż. A. Góralewska-Słońska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	15	1	VII	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		VII	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest zapoznanie się studentów z koncepcjami kultur organizacyjnych, przedstawienie wielu różnych modeli tych kultur i ukazanie znaczenia problemu kultur organizacyjnych we współczesnym zarządzaniu, przedstawienie zasad zarządzania kulturowego oraz szczególnej roli psychologii organizacji i zarządzania w tym zakresie.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Istota kultury organizacyjnej. Źródła kultury organizacyjnej. Psychologia i socjologia kultur organizacyjnych. Funkcje kultur organizacyjnych. Przejawy kultur organizacyjnych. Najważniejsze modele kultur organizacyjnych - model Scheina, Hofstede, Harrisona i Handy'ego, Deal'a i Kennediego, Trompenaarsa i Hampden-Turnera, Gofstlanda, Petersa. Najważniejsze profile kultur organizacyjnych. Kreowanie wartości w misji firmy. Zmiana kultury organizacyjnej. Patologie kultur organizacyjnych. Wzajemny wpływ patologii jednostek i patologii kultur. Psychopatologia organizacji. Zmiana kultury organizacyjnej. Opór wobec zmian. Kultura a twórczość i innowacyjność w organizacji. Kultury wybranych znanych firm. Bagaż kultur organizacyjnych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, Wykład konwersatoryjny, dyskusja, prezentacja multimedialna

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student wie, czym jest kultura organizacji, zna jej funkcje i przejawy, zna najważniejsze profile kultur organizacyjnych a także najważniejsze teorie i modele tych kultur. Student korzystając z wiedzy teoretycznej potrafi przeprowadzić badania empiryczne nawiązujące do profilu organizacji.	K_W04 K_W10	Egzamin pisemny – test jednokrotnego wyboru,	Wykład
Student potrafi zidentyfikować kulturę organizacyjną i dokonać analizy zachodzących w niej zjawisk. Student potrafi scharakteryzować kulturę organizacyjną, jej źródła, cechy i profile w organizacji, którą bada, pracuje lub uczy się w niej czy też odbywa praktykę.	K_U01 K_U02	Egzamin pisemny – test jednokrotnego wyboru,	Wykład
Student, dzięki swoim umiejętnościom psychologicznym i komunikacyjnym, a także wartościom etycznym jest w stanie wpływać pozytywnie na kulturę dowolnej organizacji czy grupy. Student odznacza się tolerancją oraz zrozumieniem dla przedstawicieli różnych kultur organizacyjnych. Student potrafi znaleźć wspólny język z przedstawicielami różnych kultur organizacyjnych, broni wartości kultury organizacyjnej, którą uważa za służącą rozwojowi organizacji i pracujących w niej ludzi.	K_K01 K_K03 K_K05	Egzamin pisemny – test jednokrotnego wyboru,	Wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

Egzamin pisemny z treści omawianych na wykładach.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	23	17
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	27	33
Łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Zbiegień-Maciąg L., Kultura w organizacji, Warszawa, 2005,
- Król H., Ludwiczynski M., Zarządzanie zasobami ludzkimi, Warszawa 2006
- Materiały od prowadzącego

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Hofstede G., Kulture i organizacje, Warszawa, 2007,

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

MOTYWOWANIE I OCENA PRACOWNIKÓW

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-MiOP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Tatiana Ronginska

Prowadzący: dr hab. Tatiana Ronginska,

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Ćwiczenia	15	1	VII	zaliczenie z oceną	2	
Studia niestacjonarne						
Ćwiczenia	9		VII	zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z nowoczesnymi sposobami motywowania pracowników wykorzystywanymi w biznesie. Zapoznanie studentów z systemami oceniania pracowników.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do przedmiotu. Podstawowe pojęcia związane z kompetencjami, oceną i motywowaniem pracowników. Budowanie modeli kompetencyjnych. Systemy ocen okresowych. Struktura i charakter współczesnych systemów motywowania. Instrumenty motywowania. System motywowania a strategia organizacji. Systemy motywacyjne oparte na czynnikach pozafinansowych. Systemy promocji pracowników

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, burza mózgów, inscenizacje, praca w grupach, praca z książką, prezentacje multimedialne

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student rozumie istotę i złożony, również pozapsychologiczny charakter motywowania. Student zna najważniejsze sposoby motywowania pracowników.	K_W04 K_W06	Bieżąca kontrola na zajęciach, autoprezentacja, praca z książką, test	Ćwiczenia
Student potrafi przygotować profil kompetencyjny pracownika. Student potrafi przygotować arkusz oceny pracownika. Student potrafi zaprojektować zarys systemu motywacyjnego – organizacyjnego i jednostkowego.	K_U03 K_U05	Bieżąca kontrola na zajęciach, autoprezentacja, praca z książką, test	Ćwiczenia
Student przejawia prospołeczną postawę w kontaktach interpersonalnych w ramach organizacji. Student potrafi nawiązać i utrzymać współpracę ze specjalistami innych dziedzin w zakresie motywowania.	K_K01 K_K05	Bieżąca kontrola na zajęciach, autoprezentacja, praca z książką, test	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną – ocena końcowa na podstawie punktów cząstkowych uzyskanych w wyniku indywidualnej aktywności studenta (student za jednorazową aktywność może uzyskać 0,1p. do 0,2p.), jak również, na podstawie aktywnego uczestnictwa studenta w pracy zespołowej (student za jednorazową aktywność może uzyskać 0,1p.), a także z wystąpienia autoprezentacyjnego, ocenianego w skali 0,1 do 0,4 (w zależności od stopnia atrakcyjności wystąpienia mierzonego oceną opartą na wcześniej podanych kryteriach poprawnego wystąpienia publicznego. Podstawę oceny stanowi ocena punktowa wynikająca ze sprawdzenia poziomu wiedzy teoretycznej studenta (pytania zostają sformułowane w oparciu o zagadnienia omawiane na ćwiczeniach) - ustalona zostaje wartość punktów, którą student musi zdobyć w celu otrzymania oceny pozytywnej z testu – student powinien zdobyć minimum 56% punktów (progi ocen punktowych z testu (56-60% 3,0; 61-65% 3,25; 66-70% 3,5; 71-75% 3,75; 76-80% 4,0; 81-85% 4,25; 86-90% 4,5; 91-95% 4,75; 96-100% 5,0;)). Studentowi po pozytywnym zaliczeniu testu do oceny końcowej doliczane są punkty z aktywności i wystąpienia. Suma punktów z testu oraz aktywności stanowi ocenę końcową z przedmiotu (bardzo dobry 5,0 – 4,65; dobry plus 4,64 – 4,25; dobry 4,24 – 3,75, dostateczny plus 3,74 – 3,35; dostateczny 3,34 – 3,0).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	23	17
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	27	33
Łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Armstrong M., Zarządzanie zasobami ludzkimi., Kraków, 2000,
- Borkowska S., Strategie wynagrodzeń, Kraków, 2001,
- Penc J., Motywowanie w zarządzaniu, Kraków, 2000

Materiały od prowadzącego

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Król H., Ludwicyński M., Zarządzanie zasobami ludzkimi, Warszawa 2006
- Schultz D.P., Schultz S.E., Psychologia a wyzwania dzisiejszej pracy, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2002

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

NEGOCJACJE W BIZNESIE

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-NwB

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Tatiana Ronginska

Prowadzący: dr hab. Tatiana Ronginska,

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	VII	zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	15	1		zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		VII	zaliczenie z oceną	
Ćwiczenia	9			zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu jest rozwinięcie u studentów kompetencji w zakresie negocjacji, w szczególności negocjacji w biznesie. Zapoznanie ich m.in. z typami i stylami negocjacji oraz umiejętnościami i cechami skutecznego negocjatora. Zaznajomienie ze stylami i technikami negocjacyjnymi z określeniem roli i znaczenia negocjacji jako sposobu rozwiązywania problemów i konfliktów.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości z zakresu technik wpływu społecznego, psychologii konfliktów i komunikacji interpersonalnej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Istota negocjacji i najważniejsze jej elementy. Sposoby prowadzenia negocjacji i style negocjowania. Zasady, które należy uwzględnić w negocjacjach oraz rodzaje negocjacji. Wady i zalety negocjacji zespołowych i indywidualnych. Planowanie strategii negocjacji. Style negocjowania i ich następstwa oraz fazy procesu negocjacji. Cechy i umiejętności skutecznego negocjatora. Komunikacja w negocjacjach i trudne sytuacje negocjacyjne.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, burza mózgów, prezentacje multimedialne, dyskusja, metoda przypadków, praca z dokumentem źródłowym, praca w grupach

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować rodzaje technik negocjacyjnych. Student zna zasady, które należy uwzględnić w negocjacjach.	K_W04 K_W06	Bieżąca kontrola na zajęciach, test, praca zaliczeniowa, dyskusja	Wykład, ćwiczenia
Student potrafi opracować projekt przygotowujący do przeprowadzenia negocjacji. Student potrafi wybrać adekwatną technikę rozwiązywania sporu do przedstawionego problemu. Student potrafi rozpoznać rodzaj postępowania na podstawie opisu sprawy; opracować modelowy sposób rozwiązania sporu.	K_U02 K_U03 K_U04	Bieżąca kontrola na zajęciach, test, praca zaliczeniowa, dyskusja	Wykład, ćwiczenia
Student wykazuje rozagę i profesjonalizm w doborze metod pracy z pacjentem/klientem oraz odpowiedzialność za podejmowane decyzje i działania Student wykazuje pogłębioną świadomość dotyczącą metod rozwiązywania sporów w drodze negocjacji i mediacji Student jest przygotowany do negocjowania w imię osiągnięcia wspólnych celów	K_K01 K_K04 K_K06	Bieżąca kontrola na zajęciach, test, praca zaliczeniowa, dyskusja	Wykład, ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Na ocenę końcową z przedmiotu składa się: ocena uzyskana z ćwiczeń - wykonanie pracy zaliczeniowej na podstawie przedstawionego przypadku, przygotowanie projektu bądź scenariusza mediacyjnego lub negocjacyjnego oraz sprawdzenia poziomu wiedzy teoretycznej studenta – test pisemny i na podstawie pracy zaliczeniowej zleconej po uzyskaniu pozytywnej oceny z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	40	28
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	60	72
Łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Fisher, R. i Ury, W., Dochodząc do TAK. Warszawa, 2013
- Gmurzyńska, E., Morek, R. (red.), Mediacje: teoria i praktyka. Kraków, 2009
- Nęcki, Z., Negocjacje w biznesie, Wydawnictwo: ANTYKWA, Kraków, 2000
- Literatura uzupełniająca:
- Bieńkowska, E., Poradnik mediatora, Warszawa 1999
- Brdulak, H. i Brdulak, J., Negocjacje handlowe. Warszawa 2000
- Fisher, R. i Shapiro, D. (2009). Emocje w negocjacjach. Warszawa 2009
- Ury, W. (2009). Odchodząc od nie : negocjowanie od konfrontacji do kooperacji, Warszawa 2009 (wyd.2).

- Moor C., Mediacje: praktyczne strategie rozwiązywania konfliktów, Kraków, 2009
- Steele P., Murphy J., Russill R., Jak odnieść sukces w negocjacjach, Oficyna Ekonomiczna, Kraków, 2005.
- Rządca, R. A. i Wujec, P., Negocjacje, Warszawa 2001

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

PSYCHOLOGICZNE PROBLEMY KARIERY ZAWODOWEJ I DORADZTWA ZAWODOWEGO

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PPKZiDZ

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	15	1	VIII	Zaliczenie z oceną	3	
Ćwiczenia	15	1		Zaliczenie z oceną		
Studia niestacjonarne						
Wykład	9		VIII	Zaliczenie z oceną		
Ćwiczenia	9			Zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Celem nauczania przedmiotu jest wyposażenie studentów w podstawową wiedzę teoretyczną i praktyczną dotyczącą rozwoju zawodowego oraz kariery zawodowej. Uświadomienie studentom wagi doradztwa zawodowego, jako istotnego elementu wpływającego na poziom aktywności zawodowej ludzi oraz ich stosunek wobec pracy, zawodu i kariery. Elementarne przygotowanie do roli zawodowej doradcy zawodowego w szkołach lub placówkach innego typu.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wykład: Definicja kariery zawodowej oraz psychologiczne koncepcje rozwoju kariery. Fazy rozwoju zawodowego w cyklu życia. Adaptacja zawodowa i integracja z zawodem. Psychologiczne koncepcje motywacji do pracy. Znaczenie doradztwa zawodowego na różnych etapach kształcenia oraz rozwoju osobistego. Aktywizacja zawodowa, jako forma przeciwdziałania zjawisku bezrobocia. Psychologiczne konsekwencje trwałego bezrobocia. Formy doradztwa zawodowego: testy zawodoznawcze, metodyka zajęć z zakresu doradztwa zawodowego.

Ćwiczenia: Definicje pojęć: praca, zawód, kariera. Rodzaje kariery zawodowej i awansu zawodowego. Teoretyczne i praktyczne aspekty doradztwa zawodowego na różnych etapach edukacyjnych. Testy zawodoznawcze. Poradnictwo zawodowe dla dorosłych. Metody aktywizacji zawodowej. Osobowość zawodowa oraz technika badania ważności pracy. Zjawisko wyuczonyj bezradności oraz trwałego bezrobocia. Definiowanie cech przydatności zawodowej. Aspekty procesów decyzyjnych w rekrutacji. Wsparcie psychologiczne osób bezrobotnych. Etyka w pracy doradcy zawodowego.

METODY KSZTAŁCENIA:

wykład konwersatoryjny, wykład konwencjonalny, praca w małych grupach, dyskusja, warsztat

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna podstawowe zasady i techniki sprzyjające rozwojowi kariery zawodowej.	K_W01	Praca pisemna	Wykład, ćwiczenia
Student potrafi identyfikować i stosować adaptacyjne zawodowe i społeczne zachowania w sytuacji pracy.	K_W08	Praca pisemna	wykład
Student ocenia przebieg alokacji pracowników wewnątrz organizacji i problem odejścia z pracy.	K_U03	Praca pisemna, dyskusja	wykład
Student potrafi prawidłowo interpretować symptomy świadczące o trudnościach związanych z wyborem ścieżki zawodowej.	K_U02	Praca pisemna, dyskusja	ćwiczenia
Student oszacowuje własne umiejętności interpersonalne, cechy i zdolności w odniesieniu do pracy na stanowisku doradcy zawodowego lub innym związanym z działem HR.	K_K10	Dyskusja, działania oparte na autoanalizie	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład: Uzyskanie oceny na podstawie pracy pisemnej na wybrane przez prowadzącego tematy.

Ćwiczenia: Zaliczenie z oceną na podstawie oceny z kolokwium oraz aktywności podczas zajęć.

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną ocen ze wszystkich form zajęć.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	40	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	40	55
Łącznie	80	80
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1,5	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1,5	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Schultz, D.P., Schultz, S.E., Psychologia a wyzwania dzisiejszej pracy. PWN, Warszawa 2002,
- Bańka A., Zawodownawstwo, doradztwo zawodowe i pośrednictwo pracy, Print-B, Poznań, 1995,
- Paszkowska- Rogacz A., Warsztat pracy europejskiego doradcy kariery zawodowej, Krajowy Ośrodek Wspierania Edukacji Zawodowej, Warszawa, 2002,
- Paszkowska- Rogacz A., Doradztwo zawodowe. Wybrane metody badań, Difin, Warszawa, 2010,
- Ratajczak, Z., Psychologia pracy i organizacji, PWN, Warszawa, 2008,
- Kożuszniak B., Zachowania człowieka w organizacji, PWE, Warszawa, 2002

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Seligman M., Optymizmu można się nauczyć, Media Rodzina, Poznań, 1996,
- Strykowska M. (red.), Współczesne organizacje. Wyzwania i zagrożenia, Wyd. Fundacji Humaniora, Poznań, 2002

- Sekuła B., Pielok C., Zajęcia warsztatowe dla uczniów szkół ponadpodstawowych, Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno – Pedagogicznej MEN, Warszawa, 1996

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

dr hab. Tatiana Rongińska, prof. UZ

PATOLOGIA ORGANIZACJI

Kod przedmiotu: 14.9-WP-PSCh-POrg

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Tatiana Rongińska

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	15	1	VIII	egzamin	4	
Ćwiczenia	30	2		zaliczenie z oceną		
Studia niestacjonarne						
Wykład	9		VIII	egzamin		
Ćwiczenia	18			zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z różnorodnymi uwarunkowaniami mogącymi prowadzić do potencjalnych patologii w organizacjach. Omówienie najważniejszych zjawisk patologicznych we współczesnych organizacjach pracy. Wskazanie przyczyn i uwarunkowań. Pokazanie sposobów rozwiązywania problemów. Celem przedmiotu jest także skłonienie studentów do refleksyjnego rozważania sytuacji organizacyjnej pod kątem skutków działań jednostki w obrębie organizacji, relacji z innymi ludźmi jak również konsekwencji patologicznych czynów dla społeczeństwa.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Praca w życiu człowieka. Integrująca i dezintegrująca rola pracy. Równowaga praca-życie. Środowiska pracy i ich różnorodność. Praca a zdrowie i higiena życia. Fizyczne warunki pracy. Bezpieczeństwo i ergonomia w miejscu pracy. Czas pracy, praca zmianowa i jej konsekwencje. Nowe formy pracy: praca czasowa, praca zdalna, umowy śmieciowe. Kultura organizacji i jej rola. Klimat miejsca pracy i jego znaczenie. Organizacje przestępcze i przestępczość zorganizowana (organizacje mafijne). Współczesny proces patologizacji formalnej. Przemoc w miejscu pracy. Mobbing - przyczyny, diagnozowanie i zapobieganie. Nepotyzm, korupcja, nieuczciwy lobbing. Sytuacje patologiczne w organizacjach: psychologiczne zjawiska związane z funkcjonowaniem w grupie. Współpraca i rywalizacja. Patologia struktury organizacji. Teorie, koncepcje i modele. Stres w miejscu pracy. Natura stresu, stres jako proces. Uwarunkowania indywidualne i środowiskowe. Skutki i radzenie sobie ze stresem. Stres i ryzyko wpisane w zawód (służby emergencyjne, praca w warunkach ekstremalnych). Praca a choroby psychosomatyczne. Wzory zachowania A i B. Dopasowanie jednostki i środowiska. Uzależnienie od pracy. Pracoholizm. Wypalenie zawodowe. Diagnoza, prewencja i pomoc. Praca, alkohol, narkotyki. Społeczne i kulturowe warunki pracy jako czynnik ryzyka nałogu. Alkoholizm i narkomania jako problem społeczny i

zawodowy. Strategie przeciwdziałania, diagnozowania i pomocy uzależnionym. Błędy przywództwa w organizacjach.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład tradycyjny, praca indywidualna, praca z książką, metoda przypadków, praca w grupach, dyskusja,

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
W efekcie zaliczenia przedmiotu studenci posiadają wiedzę na temat współczesnych zjawisk psychologicznych, wewnątrzgrupowych oraz społecznych (mikro i makro), które potencjalnie mogą prowadzić do ujawnienia się patologii w organizacjach pracowniczych.	K_W03 K_W04	Dyskusja, aktywność podczas zajęć, testy sprawdzające wiedzę, rozwiązywanie sytuacji problemowych dotyczących patologicznych sytuacji w organizacji	Wykład i ćwiczenia
Studenci potrafią samodzielnie wyszukiwać potrzebną im informację przy rozwiązywaniu konkretnych problemów jednostek i grup korzystając z różnych źródeł: monografii, testów itp. Rozwiązując problemy potrafią logicznie myśleć, łączyć fakty, samodzielnie wyciągać wnioski, analizować zjawiska i procesy społeczne	K_U01 K_U02 K_U11	Dyskusja, aktywność podczas zajęć, testy sprawdzające wiedzę, rozwiązywanie sytuacji problemowych dotyczących patologicznych sytuacji w organizacji	Wykład i ćwiczenia
W efekcie zaliczenia przedmiotu studenci posiadają własny punkt widzenia na temat współzależności zjawisk prowadzących do powstawania zjawisk patologicznych w organizacjach pracowniczych. Mają świadomość możliwości oraz ograniczeń skutecznego ich rozwiązywania.	K_K02	Dyskusja, aktywność podczas zajęć, testy sprawdzające wiedzę, rozwiązywanie sytuacji problemowych dotyczących patologicznych sytuacji w organizacji	Wykład i ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Na ocenę z przedmiotu składa się ocena z egzaminu (50% wartości oceny) oraz ocena uzyskana po zakończeniu ćwiczeń z przedmiotu (50% wartości oceny), w której skład wchodzi: oceny cząstkowe uzyskane w wyniku indywidualnej aktywności studenta, aktywne uczestnictwo studenta w pracy zespołowej oraz sprawdzenia poziomu wiedzy teoretycznej studenta (test 20% pytań stanowią pytania otwarte, 80% pytań stanowią pytania zamknięte, jednokrotnego wyboru).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	45	27
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	55	73
Łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1,5	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2,5	3
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Bańka A., Psychopatologia pracy, Poznań, 2001.
- Rakowska A., Kompetencje menedżerskie we współczesnych organizacjach, Lublin 2007.

- Kozak S. , Patologie w środowisku pracy, Warszawa 2009.
- Bugdol M., Gry i zachowania nieetyczne w organizacji, Warszawa 2007.
- Stocki R., Patologie organizacyjne – diagnoza i interwencja, Wyd. Oficyna Ekonomiczna, Kraków 2005,
- Rongińska T., Gaida W., Strategie radzenia sobie z obciążeniem zawodowym, Wydawnictwo Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2001.
- Sęk H., Wypalenie zawodowe, Przyczyny i zapobieganie, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2009
- Terelak J., Psychologia organizacji i zarządzania, Difin, Warszawa, 2005,

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Zych M., Mobbing w polskim prawie pracy, Warszawa 2007.
- Rau Z., Przemoc zorganizowana w Polsce i jej zwalczanie, Kraków, 2002.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

PODSTAWY COACHINGU

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PCoa

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Katarzyna Grunt-Mejer

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii i/lub psychologdy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	15	1		zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	9			zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z metodologią pracy coachingowej. Nauczenie studentów stosowania technik rozmowy wykorzystywanych w coachingu.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do coachingu. Czym jest coaching a czym nie jest? Zasady etyki pracy coacha. Wyznaczanie celów procesowych i sesyjnych w relacji coachingowej. Reguła SMART w kontekście pracy coacha. Aktywne słuchanie w rozmowie coachingowej. Wybrane techniki coachingowe. Model struktury sesji coachingowej GROW. Wybrane techniki coachingowe. Zasady stosowania wizualizacji w rozmowie coachingowej. Wybrane techniki coachingowe. Zasady "domykania" sesji coachingowej. Wybrane techniki coachingowe. Zasady "domykania" procesu coachingowego. Wybrane techniki coachingowe. Trudne sytuacje w rozmowie coachingowej. Zasady kontraktowania procesu coachingowego między coachem a klientem oraz między coachem a sponsorem procesu coachingowego. Podsumowanie zajęć. Najważniejsze cechy dobrego coacha.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca w grupach, metoda tekstu przewodniego, metoda przypadków

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna zasady i metody pracy coachingowej.	K_W01	bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia
Student potrafi przeprowadzić sesję coachingową według wybranych paradygmatów.	K_U03 K_U05	bieżąca kontrola na zajęciach	Ćwiczenia
Student zna ograniczenia i zalety stosowania metod coachingowych w pomaganiu innym ludziom. Potrafi wpływać na rozwój innych.	K_K04	Praca zaliczeniowa	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Aktywny udział w zajęciach oraz prezentacja pracy zaliczeniowej

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Udział w ćwiczeniach	15	9
Udział w konsultacjach	8	8
Przygotowanie do zajęć i zaliczenia	52	58
Łączny nakład pracy studenta w godz.	75	75
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego pkt. ECTS	2	2
Liczba punktów ECTS	3	

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Hargrove, R., Mistrzowski coaching, Kraków 2006.
- Rogers, J. Coaching, Gdańsk 2009.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Bennewicz, M., Coaching TAO, Warszawa 2010.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

PODSTAWY ZARZĄDZANIA ORGANIZACJAMI

Kod przedmiotu: 14.0-WP-PSCh-PZO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel prowadzący zajęcia

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					4
Wykład	15	1	VIII	egzamin	
Ćwiczenia	15	1		zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		VIII	egzamin	
Ćwiczenia	9			zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Dostarczenie studentom wiedzy na temat podstaw zarządzania organizacjami, a w szczególności na temat głównych szkół i kierunków w nauce o zarządzaniu, relacji organizacji z otoczeniem, kultury organizacyjnej, planowania i podejmowania decyzji, projektowania organizacji i doboru personelu, przywództwa i motywowania do pracy, kontrolowania, zarządzania strategicznego, pracy zespołowej, zarządzania jakością i wykształcenie u studentów umiejętności identyfikowania i rozwiązywania podstawowych problemów w praktyce zarządzania. Wskazanie na wpływ czasu i stosunków między ludźmi na praktykę zarządzania organizacjami i w związku z tym na znaczenie ciągłego aktualizowania i poszerzania wiedzy w przedmiotowym zakresie dla rozwoju kompetencji zarządczych i profesjonalizacji przyszłych działań.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Istota zarządzania organizacjami i pracy menedżera w organizacjach. Ewolucja organizacji i zarządzania, znaczenie czasu oraz stosunków między ludźmi dla kształtowania się szkół i kierunków organizacji i zarządzania. Naukowa organizacja pracy - podstawowe założenia teoretyczne szkół, główni reprezentanci i ich osiągnięcia a współczesna praktyka zarządzania.

Klasyfikacja teorii organizacji, szkoła behawioralna, szkoła ilościowa, kierunek systemowy i kierunek sytuacyjny w organizacji i zarządzaniu. Planowanie i podejmowanie decyzji. Przywództwo w organizacjach oraz kontrolowanie. Motywacja i motywowanie pracowników. Zarządzanie zmianami w organizacjach, a także pojęcie jakości. Zespół i praca zespołowa w organizacjach.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, burza mózgów, prezentacje multimedialne, dyskusja, metoda przypadków, praca z dokumentem źródłowym, praca w grupach

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Posiada wiedzę na temat podstawowych szkół i kierunków w nauce o zarządzaniu, dorobku naukowego przedstawicieli tych szkół i kierunków, możliwości praktycznego wykorzystania tego dorobku. Zna i rozumie problematykę związaną z teoretycznymi i praktycznymi aspektami funkcjonowania jednostek ludzkich w organizacjach oraz funkcjonowaniem organizacji w dynamicznym otoczeniu i realizacji w organizacjach funkcji zarządzania: planowania, organizowania, kierowania i kontrolowania. Zna i rozumie problematykę związaną z teoretycznymi i praktycznymi aspektami zarządzania strategicznego, zarządzania jakością, zarządzania zmianą.	K_W01 K_W04 K_W06	Egzamin pisemny – test jednokrotnego wyboru, bieżąca kontrola na zajęciach, autoprezentacja, test	Wykład, ćwiczenia
Potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu zarządzania organizacjami do zidentyfikowania nieprawidłowości w funkcjonowaniu wybranych organizacji i do zaproponowania rozwiązań konkretnych problemów zarządczych w tych organizacjach. Umie wskazać czynniki decydujące o efektywności kierownika i organizacji, a na podstawie analizy struktury i strategii organizacji umie ocenić efektywność jej działań.	K_U01 K_U02	Egzamin pisemny – test jednokrotnego wyboru, bieżąca kontrola na zajęciach, autoprezentacja, test	Wykład, ćwiczenia
Jest przekonany o celowości poszerzania swojej wiedzy teoretycznej i umiejętności praktycznych w zakresie zarządzania organizacjami i o znaczeniu tych przedsięwzięć dla własnego rozwoju zawodowego, dla rozwoju zespołów, które będzie współtworzył i dla całej organizacji. Ma świadomość znaczenia sprawnego i skutecznego zarządzania organizacją prywatną, publiczną, czy pozarządową dla osiągnięcia jej celów i dla racjonalizacji, optymalizacji zużycia zasobów niezbędnych do ich osiągnięcia i jest gotów do efektywnego uczestnictwa w tym procesie.	K_K02 K_K05	Egzamin pisemny – test jednokrotnego wyboru, bieżąca kontrola na zajęciach, autoprezentacja, test	Wykład, ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład: Egzamin pisemny - test na ocenę zawierający pytania zamknięte jednokrotnego wyboru z treści omawianych na wykładach.

Ćwiczenia: Zaliczenie z oceną – ocena końcowa na podstawie punktów częściowych uzyskanych w wyniku indywidualnej aktywności studenta (student za jednorazową aktywność może uzyskać 0,1p. do 0,2p.), jak również, na podstawie aktywnego uczestnictwa studenta w pracy zespołowej (student za jednorazową aktywność może uzyskać 0,1p.), a także z wystąpienia autoprezentacyjnego, ocenianego w skali 0,1 do 0,4 (w zależności od stopnia atrakcyjności wystąpienia mierzonego oceną opartą na wcześniej podanych kryteriach poprawnego wystąpienia publicznego. Podstawę oceny stanowi ocena punktowa wynikająca ze sprawdzenia poziomu wiedzy teoretycznej studenta (pytania zostają sformułowane w oparciu o zagadnienia omawiane na ćwiczeniach) - ustalona zostaje wartość punktów, którą student musi zdobyć w celu otrzymania oceny pozytywnej z testu – student powinien zdobyć minimum 56% punktów (progi ocen punktowych z testu (56-60% 3,0; 61-65% 3,25; 66-70% 3,5; 71-75% 3,75; 76-80% 4,0; 81-85% 4,25; 86-90% 4,5; 91-95% 4,75; 96-100% 5,0;). Studentowi po pozytywnym zaliczeniu testu do oceny końcowej doliczane są punkty z aktywności i wystąpienia. Suma punktów z testu oraz aktywności stanowi ocenę końcową z przedmiotu (bardzo dobry 5,0 – 4,65; dobry plus 4,64 – 4,25; dobry 4,24 – 3,75, dostateczny plus 3,74 – 3,35; dostateczny 3,34 – 3,0).

Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Na ocenę końcową z przedmiotu składa się średnia ocen z ćwiczeń i egzaminu. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	48	31
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	57	69
Łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	3
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Chmiel N., red., Psychologia pracy i organizacji, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2003
- Kożuch B., Zarządzanie publiczne. W teorii i praktyce polskich organizacji, Warszawa, 2004
- Schultz, D.P., Schultz, S.E., Psychologia a wyzwania dzisiejszej pracy. PWN, Warszawa 2002,
- Stoner J. A. F., Freeman R. E., Gilbert D. R. jr, Kierowanie, Warszawa 1997.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Ratajczak Z., Psychologia pracy i organizacji, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 2008
- Griffin R. W., Podstawy zarządzania organizacjami, Warszawa 1997.
- Morgan G., Obrazy organizacji, Warszawa 1997.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

PODSTAWY PRAWA PRACY I UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH

Kod przedmiotu: 10.0-WP-PSCh-PPPiUS

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel prowadzący zajęcia

Prowadzący: Nauczyciele akademicki UZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	30	2	VIII	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		VIII	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przekazanie usystematyzowanej wiedzy na temat pojęcia prawa pracy, źródeł prawa pracy i prawa ubezpieczeń społecznych, funkcji prawa pracy w zarządzaniu zasobami ludzkimi. Zapoznanie studentów z regulacjami prawnymi dotyczącymi naboru pracowników, ustalania warunków ich zatrudnienia (rodzaj pracy, wysokość wynagrodzenia), zakresu ich podporządkowania pracodawcy oraz uprawnień i obowiązków wynikających z prawa ubezpieczeń społecznych

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Kategorie źródeł prawa pracy i prawa ubezpieczeń społecznych. Funkcja ochronna i organizacyjna prawa pracy. Zasady przeprowadzania naboru pracowników - negocjacje odnośnie rodzaju pracy i wynagrodzenia za pracę. Zakres podporządkowania pracowników odnośnie miejsca pracy. Zakres podporządkowania pracowników odnośnie czasu pracy. Ustalanie prawa do świadczeń z ubezpieczeń społecznych w czasie zatrudnienia; prawo do zasiłków (chorobowy, macierzyński, wychowawczy) oraz do świadczenia rehabilitacyjnego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, dyskusja, prezentacje multimedialne, pogadanka

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi zdefiniować źródła prawa pracy (Kodeks pracy, układy zbiorowe pracy, regulaminy) oraz źródła prawa ubezpieczeń społecznych (ustawy dot. ubezpieczenia chorobowego, rentowego, emerytalnego, wypadkowego). Student potrafi rozpoznać zdolności i ograniczenia do zawarcia umowy o pracę po stronie pracodawcy i pracownika, wynikające z przepisów prawa pracy oraz prawa ubezpieczeń społecznych.	K_W11	Test, dyskusja, bieżąca kontrola na zajęciach	Wykłady
Student potrafi ustalić granice podporządkowania pracownika pod względem miejsca pracy; potrafi ustalić granice podporządkowania pracownika pod względem czasu pracy.	K_U07	Test, dyskusja, bieżąca kontrola na zajęciach	Wykłady
Student stosuje w praktyce zasadę równego traktowania, zakazu dyskryminacji pracowników w czasie zatrudnienia. Student potrafi ustalić uprawnienia pracowników wynikające z prawa ubezpieczeń społecznych w okresie zatrudnienia.	K_K01 K_K05	Test, dyskusja, bieżąca kontrola na zajęciach	Wykłady

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną na podstawie testu jednokrotnego wyboru składającego się z 30 pytań obnoszących się do znajomości tematyki wykładów, znajomości literatury podstawowej oraz wskazanej literatury uzupełniającej

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	45	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	30	55
Łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Barzycka – Banaszczuk M., Prawo pracy, Warszawa, 2011,

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Sobczyk A., Telepraca w prawie polskim, Warszawa, 2009,
- Kowalska A., Szafran A., Czeredys - Wójtowicz M., Kowalski A., Szczególne formy zatrudnienia, Warszawa, 2009,
- Publikacje/prace zbiorowe:
- Kodeks pracy, Komentarz _ red. prof. B. Wagner (red.) , Gdańsk - ODDK, 2011

Akty prawne:

- Ustawa/rozporządzenie w przedmiocie Kodeks pracy z dnia 26 czerwca 1974 r Dz.U.t. jedn. Dz. U. 1998 r. nr 21, poz. 94 ze zm.
- Ustawa/rozporządzenie w przedmiocie Ustawa o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z dnia 20 kwietnia 2004 r. Dz.U.t. jedn. Dz. U. 2008, nr 69, poz.415 z późn. zm.

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

ZARZĄDZANIE ZASOBAMI LUDZKIMI

Kod przedmiotu: 14.0-WP-PSCh-ZZL

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel prowadzący zajęcia

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	15	1	VIII	Egzamin/zaliczenie z oceną	3	
Ćwiczenia	15	1				
Studia niestacjonarne						
Wykład	9		VIII	Egzamin/zaliczenie z oceną		
Ćwiczenia	9					

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z zasadniczymi elementami Zarządzania Zasobami Ludzkimi, ze szczególnym uwzględnieniem specyfiki pracy psychologa. Student zdobywa wiedzę dotyczącą tematyki zarządzania zasobami ludzkimi na poziomie umożliwiającym swobodne funkcjonowanie w środowisku zawodowym, wie o modelach i procesach zarządzania kadrami, nowoczesnym podejściu do Zarządzania Zasobami Ludzkimi we współczesnej organizacji

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Ogólna charakterystyka nowoczesnego zarządzania zasobami ludzkimi w przedsiębiorstwie.. Strategia firmy a strategia zarządzania zasobami ludzkimi. Rekrutacja i dobór pracowników. Zapoznanie z metodą Assessment Center oraz Development Center. Nowoczesne i aktywne techniki doboru. Rozwój pracowników. Ocena potencjału pracowników i planowanie ścieżek kariery. Identyfikacja i analiza potrzeb szkoleniowych. Aktywne techniki doskonalenia pracowników. Ocena efektywności szkoleń. Procedura i techniki oceny pracowników. Motywowanie i wynagradzanie pracowników.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, praca w grupie, studium przypadku, prezentacja multimedialna, dyskusja, praca z dokumentem źródłowym, gry dydaktyczne, symulacja, inscenizacja

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student posiada uporządkowaną, pogłębioną wiedzę, obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu metod oceny personelu i działań rozwojowych organizacji.	K_W04	Egzamin pisemny – test jednokrotnego wyboru, bieżąca kontrola na zajęciach, symulacje, inscenizacja, test	Wykład, ćwiczenia
Student diagnozuje i analizuje potrzeby organizacji w zakresie Zarządzania Zasobami Ludzkimi. Student potrafi przygotować, przeprowadzić, opracować spotkanie rekrutacyjne i selekcyjne potencjalnego pracownika.	K_U01 K_U03	Egzamin pisemny – test jednokrotnego wyboru, bieżąca kontrola na zajęciach, symulacje, inscenizacja, test	Wykład, ćwiczenia
Student potrafi współpracować w grupie, samodzielnie i krytycznie uzupełniać wiedzę, potrafi także rozstrzygnąć dylematy związane z obszarem Zarządzania Zasobami Ludzkimi.	K_K06	Egzamin pisemny – test jednokrotnego wyboru, bieżąca kontrola na zajęciach, symulacje, inscenizacja, test	Wykład, ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład: Egzamin pisemny - test na ocenę zawierający pytania zamknięte jednokrotnego wyboru z treści omawianych na wykładach.

Ćwiczenia: Zaliczenie z oceną – ocena końcowa na podstawie punktów częściowych uzyskanych w wyniku indywidualnej aktywności studenta (student za jednorazową aktywność może uzyskać 0,1p. do 0,2p.), jak również, na podstawie aktywnego uczestnictwa studenta w pracy zespołowej (student za jednorazową aktywność może uzyskać 0,1p.), a także z wystąpienia autoprezentacyjnego, ocenianego w skali 0,1 do 0,4 (w zależności od stopnia atrakcyjności wystąpienia mierzonego oceną opartą na wcześniej podanych kryteriach poprawnego wystąpienia publicznego. Podstawę oceny stanowi ocena punktowa wynikająca ze sprawdzenia poziomu wiedzy teoretycznej studenta (pytania zostają sformułowane w oparciu o zagadnienia omawiane na ćwiczeniach) - ustalona zostaje wartość punktów, którą student musi zdobyć w celu otrzymania oceny pozytywnej z testu – student powinien zdobyć minimum 56% punktów (progi ocen punktowych z testu (56-60% 3,0; 61-65% 3,25; 66-70% 3,5; 71-75% 3,75; 76-80% 4,0; 81-85% 4,25; 86-90% 4,5; 91-95% 4,75; 96-100% 5,0;). Studentowi po pozytywnym zaliczeniu testu do oceny końcowej doliczane są punkty z aktywności i wystąpienia. Suma punktów z testu oraz aktywności stanowi ocenę końcową z przedmiotu (bardzo dobry 5,0 – 4,65; dobry plus 4,64 – 4,25; dobry 4,24 – 3,75, dostateczny plus 3,74 – 3,35; dostateczny 3,34 – 3,0).

Warunkiem przystąpienia do egzaminu jest pozytywna ocena z ćwiczeń.

Na ocenę końcową z przedmiotu składa się średnia ocen z ćwiczeń i egzaminu. Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest pozytywna ocena z ćwiczeń i wykładów.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	43	31
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	32	44
Łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Armstrong M., Zarządzanie zasobami ludzkimi, Oficyna Ekonomiczna Grupa Wolters Kluwer, Warszawa 2011
- Czarnota-Bojarska J., Selekcja zawodowa. Przygotowanie, prowadzenie i podstawowe metody. Warszawa 1999.
- Hay J., Ośrodki oceny i rozwoju. Planowanie i administracja. Kraków 2003.
- Kostera M., Zarządzanie personelem, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 2006
- Poczowski A., Zarządzanie Zasobami Ludzkimi, strategie – procesy – metody, Polskie Wydawnictwo Ekonomiczne, Warszawa 2003
- Zbiegień – Maciąg L., (red.), Doskonalenie zarządzania zasobami ludzkimi, AGH, Kraków 2002
- Witkowski T.,(red.) Nowoczesne metody doboru i oceny personelu, Kraków 1998

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Król H , Ludwicyński M., Zarządzanie zasobami ludzkimi , Warszawa 2007.
- Zbiegień – Maciąg L., Kluwer W., (red.), Nowe tendencje i wyzwania w zarządzaniu personelem, Oficyna Ekonomiczna, Kraków 2006

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

GRY MENADŻERSKIE

Kod przedmiotu: 14.9-WP-PSCh-GM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel prowadzący zajęcia

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii
WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Laboratorium	15	1	VIII	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	9		VIII	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z metodami aktywnej pracy z grupami takimi jak gry zespołowe wykorzystywane podczas warsztatów i szkoleń biznesowych. Zapoznanie studentów z zasadami tworzenia gier i symulacji wykorzystywanych w warsztatach i szkoleniach biznesowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie do przedmiotu. Role gier i symulacji dotyczących zarządzania w rozwijaniu kompetencji menadżerskich. Praca nad wybranymi ice-breakerami stosowanymi w szkoleniach biznesowych. Praca nad grą symulacyjną. Gięda. Praca nad wybranymi ice-breakerami stosowanymi w szkoleniach biznesowych. Praca nad grą dotyczącą perswazji, negocjacji i podejmowania decyzji. Praca nad grą dotyczącą komunikacji w procesie zarządzania Budowla. Praca nad grą dotyczącą budowania zespołu Pustynia. Praca nad grą darmową. Praca nad grą dotyczącą konfliktu i współpracy. Praca nad grą dotyczącą podejmowania działań strategicznych. Omówienie najważniejszych technik i zasad stosowania gier i symulacji w rozwijaniu kompetencji trenerskich.

METODY KSZTAŁCENIA:

Praca z podręcznikiem, studium przypadku, dyskusja, praca w grupach, projekt

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna wybrane gry i symulacje stosowane w szkoleniach kompetencji psychologicznych w biznesie oraz posiada wiedzę na temat zasad i zalet wynikających ze stosowania wybranych gier i symulacji szkoleniowych. Student rozumie mechanizmy procesu grupowego ujawniające się podczas stosowania gier i symulacji szkoleniowych.	K_W04 K_W10	Projekt, bieżąca kontrola na zajęciach	Laboratorium
Student potrafi zaplanować i przeprowadzić grę szkoleniową.	K_U03	Projekt, bieżąca kontrola na zajęciach	Laboratorium
Student działa odpowiedzialnie i inicjatywnie w ramach szkoleń powadzonych aktywnymi metodami. Student potrafi współpracować ze specjalistami z zakresu zarządzania	K_K04 K_K05	Projekt, bieżąca kontrola na zajęciach	Laboratorium

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną – prezentacja pracy zaliczeniowej.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	35	17
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	40	58
Łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Kirby A., Gry szkoleniowe. Materiały dla trenerów. Zestaw 1, Kraków 2005.
- Kirby A., Gry szkoleniowe. Materiały dla trenerów. Zestaw 2, Kraków, 2005.
- Kirby A., Gry szkoleniowe. Materiały dla trenerów. Zestaw 3, Kraków, 2005.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Watson J., Strategia. Wprowadzenie do teorii gier, Warszawa, 2004.
- Owen G., Teoria gier, Warszawa, 1975.
- Jarmuż S., Witkowski T., Podręcznik trenera. Zasady prowadzenia szkoleń, Wrocław 2004.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

PSYCHOLOGIA INTERNETU

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-Pln

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel prowadzący zajęcia

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Wykład	15	1	VIII	zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		VIII	zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest dostarczenie studentom wiedzy na temat zjawisk psychologicznych w sieci oraz psychologicznego funkcjonowania użytkowników Internetu, wykorzystanie możliwości płynących z korzystania z Internetu w celach terapeutycznych oraz odnalezienie patologicznych źródeł zachowania użytkowników. Dodatkowym zagadnieniem jest wykorzystanie Internetu jako narzędzia do badań psychologicznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Psychologiczny wymiar Internetu nowa przestrzeń funkcjonowania człowieka.

Psychologiczna charakterystyka użytkowników Internetu. Jednostka w wirtualnej Rzeczywistości.

Problematyka tożsamości sieciowej - psychologiczne konsekwencje konstruowania wirtualnej tożsamości. Kontakty społeczne - analiza punktu widzenia zaspokajania potrzeb użytkowników.

Internet jako przestrzeń edukacyjna: wychowawcza i informacyjna funkcja Internetu.

Poradnictwo sieciowe - pozytywne i negatywne aspekty zjawiska.

Psychomanipulacja w sieci - zagrożenia dla dzieci i młodzieży.

Uzależnienia w sieci - rodzaje i mechanizmy.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, prezentacje multimedialne, ćwiczenia projektowe, praca z podręcznikiem, projekty, dyskusja

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Posiada pogłębioną wiedzę o rozwoju człowieka i wpływie nowoczesnych mediów na ten rozwój. Rozumie powiązania między rozwojem a kontekstem społeczno – kulturowym w wymiarze globalnym i lokalnym. Dysponuje ugruntowaną wiedzą o mechanizmach i efektach poznania społecznego poprzez Internet, jego wpływie na relacje interpersonalne oraz na funkcjonowanie grup.	K_W05 K_W09	Dyskusja, aktywność podczas zajęć, symulacja zjawisk internetowych, projekt	Wykład
Potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii i dyscyplin pokrewnych do analizowania i interpretowania ludzkich zachowań oraz przyczyn problemów w funkcjonowaniu jednostek, grup, organizacji i społeczności w dobie Internetu. Potrafi porozumiewać się ze specjalistami i z grupa docelowa używając różnych technik i kanałów komunikacji.	K_U01 K_U02	Dyskusja, aktywność podczas zajęć, symulacja zjawisk internetowych, projekt	Wykład
Docenia znaczenie ustaleń psychologii dla podnoszenia jakości życia. Ma przekonanie o sensie i potrzebie podejmowania działań wspierających człowieka i społeczności; jest gotowy do podejmowania wyzwań zawodowych; wykazuje sumienność i wytrwałość w realizacji celów indywidualnych i zespołowych. Jest uwrażliwiony na zagrożenia rozwoju płynące z upowszechniania nowoczesnych technologii. Odpowiedzialnie podchodzi do promowania tych źródeł i zapobiega rozwojowym deformacjom.	K_K04 K_K06	Dyskusja, aktywność podczas zajęć, symulacja zjawisk internetowych, projekt	Wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

Ocena wypadkowa z przygotowanie i przeprowadzenie prezentacji przygotowanego projektu, z aktywności podczas zajęć (20% oceny) oraz z oceny uzyskanej po wypełnieniu testu wiedzy (80% oceny).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	15	9
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	35	41
Łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	0,5	0,5
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1,5	1,5
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Wallace, P., Psychologia Internetu, Poznań 2003.
- Castells M., Społeczeństwo sieci, Warszawa 2011.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Majgier K ,Internet jako przestrzeń komunikacyjna, Lublin 2002.
- Sokołowski M.(red.), Oblicza Internetu , Elbląg, 2004

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

PROBLEMY RYNKU PRACY

Kod przedmiotu: 14.0-WP-PSCh-PRP

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr hab. Tatiana Ronginska

Prowadzący: dr hab. Tatiana Ronginska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Ćwiczenia	30	2	IX	zaliczenie z oceną	2	
Studia niestacjonarne						
Ćwiczenia	18		IX	zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z problemami występującymi na rynku pracy z punktu widzenia osób bezrobotnych i poszukujących pracy, pracodawców i pracobiorców, z przyczynami i skutkami (politycznymi, organizacyjno-prawnymi, psychologicznymi, ekonomicznymi, społecznymi i kulturowymi) tych problemów. Zapoznanie ze skutecznymi sposobami przeciwdziałania problemom w sferze pracy, a w szczególności z aspektami organizacyjnymi i prawnymi promocji zatrudnienia i przeciwdziałania bezrobociu i bierności zawodowej, z polityką aktywnej integracji społecznej Unii Europejskiej. Ukierunkowanie studentów do dalszego samodzielnego pogłębiania i aktualizowania wiedzy w przedmiotowym zakresie i rozwijanie u studentów takich cech, jak ciekawość poznawcza, zdolność kreatywnego myślenia, aktywność, pracowitość i odpowiedzialność.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Znaczenie pracy w życiu człowieka, powody podejmowania pracy, etapy rozwoju zawodowego człowieka, problemy występujące na poszczególnych etapach tego rozwoju i sposoby ich przezwyciężania. Charakterystyka rynku pracy w Polsce i prawidłowości nim rządzących - popyt i podaż pracy, czynniki wywołujące zmiany w sferze pracy: ekonomiczne, polityczne, demograficzne, instytucjonalne, kulturowe. Bezrobocie - definicje bezrobocia, rodzaje bezrobocia, przyczyny i skutki bezrobocia, czynniki wpływające na wzrost/spadek bezrobocia, bezrobocie a nowe technologie, bezrobocie a gospodarka rynkowa, bezrobocie w opinii polskich przedsiębiorców. Sposoby przeciwdziałania problemom w sferze pracy: aspekty organizacyjne i prawne promocji zatrudnienia i przeciwdziałania bezrobociu i bierności zawodowej, polityka aktywnej integracji społecznej Unii Europejskiej, zasady działania instytucji rynku pracy w Polsce, pomoc i wsparcie dla osób bezrobotnych z systemu pomocy społecznej. Aktywne poszukiwanie pracy - teoria i praktyka, wskazówki dotyczące: sposobu wyszukania potencjalnych pracodawców, pozyskania wiedzy o ofertach pracy, właściwego sporządzenia cv i listu motywacyjnego, przygotowania się i przebiegu rozmowy kwalifikacyjnej. Absolwenci szkół ponadgimnazjalnych i uczelni, osoby niepełnosprawne, osoby w wieku 50+, kobiety w ciąży i matki małoletnich dzieci, jako grupy osób

szczególnie zagrożonych wykluczeniem z rynku pracy, sposoby aktywizacji zawodowej tych osób, sposoby walki ze stereotypami i uprzedzeniami pracodawców.

METODY KSZTAŁCENIA:

Burza mózgów, dyskusja, metoda przypadków, praca z dokumentem źródłowym, praca z książką, praca w grupach, prezentacje multimedialne

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
<p>Student, zna i rozumie podstawowe akty prawne odnoszące się do problematyki promocji zatrudnienia i instytucji rynku pracy oraz zatrudnienia socjalnego, posiada wiedzę o aktualnym rynku pracy w Polsce i o prognozach dla tego rynku, o metodach aktywnego poszukiwania pracy, o działalności instytucji rynku pracy w Polsce w aspekcie rozwiązań strukturalnych i zasad finansowania.</p> <p>Student, posiada wiedzę o przyczynach problemów na rynku pracy i o skutkach tych problemów dla poszczególnych osób, dla ich rodzin, dla społeczności lokalnej i społeczeństwa jako ogółu, dla rządowej i samorządowej administracji.</p>	K_W04 K_W11	Bieżąca kontrola na zajęciach, autoprezentacja, praca z dokumentem źródłowym, zadania problemowe, test	Ćwiczenia
<p>Student potrafi przeanalizować dane dotyczące kwestii bezrobocia i zatrudnienia; wyszukać oferty pracy odpowiadające posiadanym przez siebie lub przez innych kwalifikacjom, predyspozycjom, doświadczeniom zawodowym; zaprojektować plan aktywnego poszukiwania pracy.</p> <p>Student potrafi wykorzystać wiedzę teoretyczną do zaproponowania rozwiązania konkretnych problemów zawodowych osób zainteresowanych uzyskaniem lub utrzymaniem pracy, zmianą pracy, przekwalifikowaniem zawodowym, oraz osób szczególnie zagrożonych wykluczeniem zawodowym: niepełnosprawnych, absolwentów, osób starszych, kobiet wychowujących dzieci</p> <p>Student potrafi korzystać z baz danych opisujących problem bezrobocia i struktury zatrudnienia.</p>	K_U02 K_U03 K_U11	Bieżąca kontrola na zajęciach, autoprezentacja, praca z dokumentem źródłowym, zadania problemowe, test	Ćwiczenia
<p>Student, jest świadomy konieczności stałego uaktualniania wiedzy w zakresie problematyki uregulowań organizacyjno-prawnych rynku pracy i odnoszących się do kwestii przeciwdziałania wykluczeniu społecznemu, a w szczególności wykluczeniu z rynku pracy.</p> <p>Studenta charakteryzuje: racjonalizm, krytycyzm, skłonność do podjęcia merytorycznej dyskusji na tematy związane z problemami rynku pracy, z przyczynami i skutkami tych problemów.</p> <p>Student wykazuje gotowość do niesienia aktywizującej pomocy osobom pozostającym bez pracy lub zagrożonym jej utraceniem.</p>	K_K02 K_K04 K_K05	Bieżąca kontrola na zajęciach, autoprezentacja, praca z dokumentem źródłowym, zadania problemowe, test	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną – ocena końcowa na podstawie punktów częściowych uzyskanych w wyniku indywidualnej aktywności studenta (student za jednorazową aktywność może uzyskać 0,1p. do 0,2p.), jak również, na podstawie aktywnego uczestnictwa studenta w pracy zespołowej (student za jednorazową aktywność może uzyskać 0,1p.), a także z wystąpienia autoprezentacyjnego, ocenianego w skali 0,1 do 0,4 (w zależności od stopnia atrakcyjności wystąpienia mierzonego oceną opartą na wcześniej podanych kryteriach poprawnego wystąpienia publicznego. Podstawę oceny stanowi ocena punktowa wynikająca ze sprawdzenia poziomu wiedzy teoretycznej studenta (pytania zostają sformułowane w oparciu o zagadnienia omawiane na ćwiczeniach) - ustalona zostaje wartość punktów, którą student musi zdobyć w celu otrzymania oceny pozytywnej z testu – student powinien zdobyć minimum 56% punktów (progi ocen punktowych z testu (56-60% 3,0; 61-65% 3,25; 66-

70% 3,5; 71-75% 3,75; 76-80% 4,0; 81-85% 4,25; 86-90% 4,5; 91-95% 4,75; 96-100% 5,0;). Studentowi po pozytywnym zaliczeniu testu do oceny końcowej doliczane są punkty z aktywności i wystąpienia. Suma punktów z testu oraz aktywności stanowi ocenę końcową z przedmiotu (bardzo dobry 5,0 – 4,65; dobry plus 4,64 – 4,25; dobry 4,24 – 3,75, dostateczny plus 3,74 – 3,35; dostateczny 3,34 – 3,0).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	38	26
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	12	26
Łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1,5	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0,5	1
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Szydlik-Leszczyńska A., Funkcjonowanie współczesnego rynku pracy. Wybrane uwarunkowania., Warszawa, 2012,
- Ziółkowski P., Promocja zatrudnienia i instytucje rynku pracy - Ustawa z omówieniem., Warszawa, 2004
- Materiały od prowadzącego

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Kirenko J., Sarzyńska E., Bezrobocie Niepełnosprawność Potrzeby, Lublin, 2010,
- Schultz D.P., Schultz S.E., Psychologia a wyzwania dzisiejszej pracy, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa 2002
- Publikacje/prace zbiorowe:
- Teoretyczne i praktyczne aspekty współczesnej edukacji, Guzik A., Sigva R. M. (red.), Kraków, 2009

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

PSYCHOLOGIA EKONOMICZNA

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PEK

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel prowadzący zajęcia

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS	
Studia stacjonarne						
Wykład	15	1	IX	zaliczenie z oceną	4	
Ćwiczenia	30	2		zaliczenie z oceną		
Studia niestacjonarne						
Wykład	9		IX	zaliczenie z oceną		
Ćwiczenia	18			zaliczenie z oceną		

CEL PRZEDMIOTU:

Celem przedmiotu psychologia ekonomiczna jest ukazanie obecnej i potencjalnej roli psychologii w rozwiązywaniu problemów ekonomicznych dotyczących obecnie jednostki, grupy, organizacje i społeczeństwa poprzez przedstawienie studentom podstawowych pojęć związanych z psychologią ekonomiczną, wskazanie na stałe mechanizmy funkcjonowania w zakresie zachowań ekonomicznych: oszczędzania, hazardu, inwestowania, czy przedsiębiorczości.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Człowiek, jako istota dokonująca działań ekonomicznych. Przedmiot psychologii ekonomicznej, racjonalność podmiotów ekonomicznych, percepcja działań ekonomicznych, dobrostan ekonomiczny, altruizm i obdarowywanie, dylematy społeczne i socjalizacja ekonomiczna, psychologia inwestowania i przedsiębiorczości, procesy psychiczne leżące u podstaw płacenia podatków i ubezpieczania się, zachowania konsumenckie, psychologiczne mechanizmy reklamy. Wpływ emocji na racjonalność człowieka, Podejście jednostki do pieniądza w podejściu emocjonalnym i behawioralnym. Myślenie, zbieranie i przetwarzanie informacji oraz podejmowanie decyzji przez potencjalnego przedsiębiorcę w oparciu o zjawiska opisane w psychologii ekonomicznej. Produkt i marka, promocja i cena, płeć produktów psychologiczne podstawy marketingu. Badania psychologiczne nad oszczędzaniem.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład tradycyjny, symulacja, praca w grupach, studium przypadku, prezentacje multimedialne, eksperyment, konwersacja

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna najważniejsze pojęcia, prawa i dylematy ekonomiczne, które związane są ze społecznym i psychologicznym funkcjonowaniem współczesnego człowieka a zarazem psychologiczne prawa i zjawiska, które wpływają na jego zachowania ekonomiczne	K_W03 K_W04	Dyskusja, zadania problemowe, projekt, kolokwium	Wykład, ćwiczenia
Student umie określić wpływ czynników psychologicznych na zachowania ekonomiczne, potrafi zaproponować kampanię marketingową i reklamową, potrafi być mediatorem w przypadku konfliktu, potrafi rozpoznać niewłaściwą strategię inwestowania oraz uzależnienie od hazardu.	K_U02 K_U03	Dyskusja, zadania problemowe, projekt, kolokwium	Wykład, ćwiczenia
Student potrafi współpracować w grupie, kompetentnie doradzać, umie wzbudzić zaufanie, oznacza się tolerancyjnością na odmienne poglądy Student oznacza się optymizmem, wiara w siebie, kreatywnością i przedsiębiorczością, czyli może stanowić wzór osobowy dla przyszłych klientów	K_K04 K_K06	Dyskusja, zadania problemowe, projekt, kolokwium	Wykład, ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z oceną – ocena końcowa na podstawie punktów cząstkowych uzyskanych w wyniku indywidualnej aktywności studenta (student za jednorazową aktywność może uzyskać 0,1p. do 0,2p.), jak również, na podstawie aktywnego uczestnictwa studenta w pracy zespołowej (student za jednorazową aktywność może uzyskać 0,1p.), a także z wystąpienia autoprzedstawczego, ocenianego w skali 0,1 do 0,4 (w zależności od stopnia atrakcyjności wystąpienia mierzonego oceną opartą na wcześniej podanych kryteriach poprawnego wystąpienia publicznego. Podstawę oceny stanowi ocena punktowa wynikająca ze sprawdzenia poziomu wiedzy teoretycznej studenta (pytania zostają sformułowane w oparciu o zagadnienia omawiane na ćwiczeniach) - ustalona zostaje wartość punktów, którą student musi zdobyć w celu otrzymania oceny pozytywnej z testu – student powinien zdobyć minimum 56% punktów (progi ocen punktowych z testu (56-60% 3,0; 61-65% 3,25; 66-70% 3,5; 71-75% 3,75; 76-80% 4,0; 81-85% 4,25; 86-90% 4,5; 91-95% 4,75; 96-100% 5,0;). Studentowi po pozytywnym zaliczeniu testu do oceny końcowej doliczane są punkty z aktywności i wystąpienia. Suma punktów z testu oraz aktywności stanowi ocenę końcową z przedmiotu (bardzo dobry 5,0 – 4,65; dobry plus 4,64 – 4,25; dobry 4,24 – 3,75, dostateczny plus 3,74 – 3,35; dostateczny 3,34 – 3,0).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	45	27
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	65	73
Łącznie	100	100
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1,5	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2,5	3
Łącznie	4	4

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Tyszka T., Psychologia ekonomiczna, Gdańsk, 2004,

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Penc J., Humanistyczne wartości zarządzania, Warszawa, 2010,

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

DIAGNOZA PROBLEMÓW ORGANIZACJI

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-DPO

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel prowadzący zajęcia

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Wykład	15	1	VII	egzamin	
Ćwiczenia	30	1		zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Wykład	9		VII	egzamin	
Ćwiczenia	18			zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zdobycie wiedzy i umiejętności dotyczącej problematyki diagnozy organizacji. Zaznajomienie studentów z podstawowymi celami diagnozy, problemami organizacji, metodami diagnozy przedsiębiorstw, opracowywaniem wyników i konsekwencjami diagnozy. Zdobycie praktycznej umiejętności diagnozowania organizacji.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Podstawowa wiedza z zakresu psychologii organizacji, ekonomii oraz funkcjonowania przedsiębiorstw i zarządzania. Wiedza z zakresu psychologii społecznej i metod badawczych w psychologii.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny, burza mózgów, prezentacje multimedialne, dyskusja, studium przypadków, praca w grupach, ćwiczenia projektowe

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student orientuje się w procesie diagnozy organizacji; zna przyczyny, metody diagnozowania, interpretuje uzyskane informacje i dochodzi do trafnych wniosków.	K_W08	Egzamin pisemny – test jednokrotnego wyboru, bieżąca kontrola na zajęciach, projekt	Wykład, ćwiczenia
Student posiada umiejętność oceny stanu faktycznego organizacji, zinterpretowania wyników w kontekście obecnych oraz potencjalnych przyszłych konsekwencji dla firmy. Student posiada umiejętność przedstawienia danych w czytelnej formie. Student posiada umiejętność przeprowadzenia diagnozy organizacji i przewidywania zagrożeń w organizacji na podstawie otrzymanych wyników.	K_U01 K_U03 K_U05	Egzamin pisemny – test jednokrotnego wyboru, bieżąca kontrola na zajęciach, projekt	Wykład, ćwiczenia
Zrozumienie podstawowych zasad procesu diagnozy organizacji, umiejętność nawiązania relacji z pracownikami przedsiębiorstwa. Umiejętność zrozumienia procesów zachodzących w przedsiębiorstwie i ich interpretacji. Student wykazuje umiejętność współpracy ze zlecającymi badanie.	K_K01 K_K05 K_K06	Egzamin pisemny – test jednokrotnego wyboru, bieżąca kontrola na zajęciach, projekt	Wykład, ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Wykład: Egzamin pisemny - test na ocenę zawierający pytania zamknięte jednokrotnego wyboru z treści omawianych na wykładach.

Ćwiczenia: Zaliczenie z oceną - ocena końcowa na podstawie punktów częściowych uzyskanych w wyniku indywidualnej aktywności studenta, jak również, na podstawie aktywnego uczestnictwa w pracy zespołowej, a także punktów z przygotowanego projektu - przeprowadzenie diagnozy dowolnie wybranej organizacji, przygotowanie raportu i prezentacja wyników.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	58	40
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	67	85
Łącznie	125	125
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1,5
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	3,5
Łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Hensel P. - Diagnoza organizacji. Pierwszy krok do uzdrowienia firmy, Gliwice, 2010,
- Król H., Ludwicyński M., Zarządzanie zasobami ludzkimi, Warszawa 2006
- Materiały od prowadzącego

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Rakowska A., Kompetencje menedżerskie we współczesnych organizacjach, Lublin 2007.

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

PSYCHOLOGIA REKLAMY I MARKETINGU

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PRiM

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel prowadzący zajęcia

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii WPSiNoZ

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Wykład	30	2	IX	egzamin	
Studia niestacjonarne					
Wykład	18		IX	egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

Dostarczenie wiedzy psychologicznej, która pomaga zrozumieć konsumenta i jego zachowania. Przedstawienie procesu sprzedaży/kupowania z perspektywy ludzi - rodzaj interakcji (bezpośredniej lub zapośredniczonej) między sprzedającymi a kupującym. Rozwijanie umiejętności analizowania przykładów działalności reklamowej i szerzej marketingowej z perspektywy wiedzy psychologicznej, a także podjęcie przez studentów próby projektowania takich działań dla wybranego produktu i grupy docelowej, w celu rozwijania umiejętności zastosowania zdobytej wiedzy w praktyce ze zwróceniem uwagi na etyczny aspekt takich działań

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Poszerzona wiedza z zakresu psychologii społecznej (przede wszystkim zagadnienia wpływu społecznego i perswazji) a także podstawowa z psychologii poznawczej i psychologii emocji i motywacji.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Psychologia marketingu i reklamy. Psychologiczne aspekty zachowań konsumenckich. Potrzeby i motywacje konsumentów.

Psychologia decyzji konsumenckich i zagadnienia perswazji w działaniach marketingowych- zakupy refleksyjne i bezrefleksyjne (impulsywne i kompulsywne).

Reklama -prawdy i mity.

Gry psychologiczne sprzedawców i klientów.

Budowanie długofalowych strategii marketingowych – budowanie marki, programy lojalnościowe, monitoring klienta.

Produkt, na poziomie psychologicznym, badanie produktów z wykorzystaniem myślenia twórczego.

Reklama - analiza przykładów celu odnajdywania i wyjaśniania zastosowanych środków przyciągania uwagi i przekonywania. Rola słowa i obrazu; perswazyjne zabiegi językowe. Wpływ społeczny w marketingu bezpośrednim - techniki stosowane przez sprzedawców. Sposoby podtrzymywania satysfakcji pozakupowej oraz lojalności klientów. Prezentacje projektów grupowych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład tradycyjny

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Posiada wiedzę dotyczącą psychologicznych aspektów reklamy i marketingu: w szczególności z zakresu potrzeb i motywacji konsumentów, osobowościowych i sytuacyjnych uwarunkowań zachowań konsumentów; poznawczych i emocjonalnych aspektów dokonywania wyborów konsumenckich i reagowania na reklamę i inne formy działalności marketingowej; posiada wiedzę z zakresu psychologii wpływu społecznego, perswazji; zna techniki wpływu stosowanymi w reklamach i sprzedaży bezpośredniej; potrafi wyjaśnić psychologiczne mechanizmy ich skuteczności oraz zna wpływające na tę skuteczność czynniki.	K_W04 K_W06 K_W10	Egzamin składający z szeregu pytań testowych oraz z części opisowej.	Wykład
Potrafi zanalizować proces kupowania przez pryzmat potrzeb, oczekiwań i wartości kupujących: psychicznych i społecznych uwarunkowań procesów decyzyjnych oraz psychologicznych efektów pozakupowych; potrafi wykorzystać zdobytą wiedzę dla zanalizowania przedstawionych oraz samodzielnego znalezienia adekwatnych przykładów dla omawianych zjawisk czy technik; potrafi przygotować własny pomysł na wybrane działania marketingowe (np. projekt reklamy) dla wybranego produktu i grupy docelowej oraz uzasadnić go w oparciu o wiedzę psychologiczną	K_U03 K_U05 K_U11	Egzamin składający z szeregu pytań testowych oraz z części opisowej.	Wykład
Jest wrażliwy na etyczny aspekt działalności marketingowej; potrafi wskazać nadużycia i jest świadomy możliwości manipulacji z wykorzystaniem wiedzy psychologicznej.	K_K03 K_K04	Egzamin składający z szeregu pytań testowych oraz z części opisowej.	Wykład

WARUNKI ZALICZENIA:

Warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnej oceny z egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	45	57
Łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Doliński D., Psychologiczne mechanizmy reklamy, Gdańsk, 2003,
- Falkowski A., Tyszka T., Psychologia zachowań konsumenckich, Gdańsk, 2001,
- Hamman W., Gut J., Handlowanie to gra, Warszawa, 2004,

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Doliński D., Techniki wpływu społecznego, Warszawa, 2008,
- Cialdini R., Wywieranie wpływu na ludzi, Gdańsk, 2009,
- Kall J., Reklama, Warszawa, 2010,
- Orzechowski J., Wierzchoń M., Nowe trendy w reklamie. Między nauką a praktyką., Warszawa, 2010,

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

PRZYGOTOWANIE I PROWADZENIE SZKOLEŃ I WARSZTATÓW

Kod przedmiotu: 14.9-WP-PSCCh-PiPSiW

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Dorota Niewiedział

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii i/lub psychologdy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
laboratorium	30	2	X	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
laboratorium	18	2	X	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie uczestników do samodzielnego projektowania i prowadzenia szkoleń, rozwój podstawowych kompetencji w zakresie prowadzenia szkoleń z zakresu psychologii edukacji i psychologii wychowawczej, poznanie mocnych i słabych stron w zakresie autoprezentacji. Zapoznanie studentów z różnymi formami pracy grupowej (wykład, warsztat, trening, coaching itp.).

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Definicje szkoleń. Konteksty programowe szkoleń. Opracowanie etapów szkolenia. Rozpoznawanie potrzeb szkoleniowych i opracowanie treści. Projektowanie programów szkolenia. Ocena szkolenia. Motywacja uczestników szkolenia. Studium przypadku- case study. Realizacja projektu szkolenia w wybranym temacie psychologii edukacji i wychowawczej np. systemowe rozumienie rodziny, kryzys adolescencji.

METODY KSZTAŁCENIA:

Ćwiczenia projektowe, dyskusja i praca w grupach, praca z podręcznikiem, projekty, burza mózgów, symulacja, inscenizacja.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
- Student posiada wiedzę z zakresu psychologii edukacji; - Student ma wiedzę na temat różnic i ich uwarunkowań w funkcjonowaniu jednostki w strukturach edukacyjnych i wychowawczych; - Student ma podstawową wiedzę z zakresu projektowania i przeprowadzenia szkolenia i warsztatu w zakresie psychologii edukacji i wychowawczej	K_W03 K_W07 K_W10	Dyskusja, bieżąca kontrola na zajęciach, projekt, scenariusz zajęć praktycznych, samoobserwacja, symulacja, diagnoza zachowań zjawisk związanych z dynamiką grupy.	laboratorium
- Student wykorzystuje wiedzę teoretyczną w celu projektowania, przeprowadzania szkoleń; - Student potrafi korzystać z metod, technik i narzędzi psychologicznych niezbędnych w realizacji szkoleń	K_U03 K_U05	Dyskusja, bieżąca kontrola na zajęciach, projekt, scenariusz zajęć praktycznych, samoobserwacja, symulacja, diagnoza zachowań zjawisk związanych z dynamiką grupy.	laboratorium
- Student jest świadomy własnych możliwości w zakresie metodyki szkoleń i warsztatów; - Student potrafi nawiązać i podtrzymywać kontakt z jednostką i grupą w trakcie prowadzenia warsztatów/szkoleń	K_K02 K_K06	Dyskusja, bieżąca kontrola na zajęciach, projekt, scenariusz zajęć praktycznych, samoobserwacja, symulacja, diagnoza zachowań zjawisk związanych z dynamiką grupy.	laboratorium

WARUNKI ZALICZENIA:

Ocena z przygotowanie i przeprowadzenie szkolenia z wybranego tematu obszaru zgodnego z metodyką szkoleń (80%) oraz z aktywności podczas zajęć (20%).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	45	57
Łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Rea, L. Planowanie i projektowanie szkoleń., Kraków, 2002, Wolters Kluwer Polska - ABC

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Słoman, M. Nowe zjawiska w świecie szkoleń., Warszawa, 2010, Wolters Kluwer Business – ABC
- De Barbaro Bogdan, Wprowadzenie do systemowego rozumienia rodziny; Collegium Medicum UJ, Kraków 1994.
- Opczyńska M, (1999), Moratorium psychospołeczne – szansa czy zagrożenie dla rozwoju, w: Gałdowa A., Klasyczne i współczesne teorie osobowości, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

WARSZTATY PSYCHOLOGICZNE

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-WPsch

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Katarzyna Grunt-Mejer

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii i/lub psychologzy praktycy z odpowiednim przygotowaniem

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	30	2	X	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		X	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem każdego warsztatu psychologicznego jest praca uczestniczek i uczestników nad własnymi doświadczeniami, pogłębienie wiedzy o sobie lub zdobycie nowej umiejętności, a następnie wspólna dyskusja nad dokonanymi odkryciami oraz uzyskanie informacji zwrotnej od grupy. W tym celu w ramach warsztatów oferowane są różne ćwiczenia, wykonywane samodzielnie, w parach lub grupowo. Różnorodność doświadczeń osób w grupie pomaga osiągnąć większą świadomość perspektyw i możliwości podejść do danego problemu lub zagadnienia. Celem zajęć jest wprowadzenie uczestniczek i uczestników w doświadczenie różnych typów warsztatów psychologicznych: autoanalitycznych (intrapersonalnych), interpersonalnych oraz skupionych na konkretnych celach wykonaniowych. W ramach każdego warsztatu analizujemy cele i ich realizację oraz wyzwania danego typu doświadczenia dla uczestników.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza i umiejętności z zakresu: Komunikacja interpersonalna, Podstawy pracy grupowej.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Część pierwsza: Warsztaty intra i interpersonalne:

- Zajęcia integracyjne oraz wstęp do warsztatów intrapersonalnych, analiza Ja wewnętrznego (opowieść o Ja) i na zewnątrz (jak mnie widzą inni)
- Budowanie wiedzy o własnych zjawiskach wewnętrznych (trening uważności, rozpoznawanie własnych stanów wewnętrznych, poszerzanie wrażliwości na różne modalności)
- Subsobowości, ich odkrywanie i integracja. Metody: Voice Dialogue, Internal Family System
- Analiza automatycznych myśli i przekonań
- Rozwijanie inteligencji emocjonalnej: kontrola i przyzwalanie na emocje
- Między intra a interpersonalnością: własne stany ego. Warsztat analizy transakcyjnej.
- Zaawansowany trening interpersonalny, część pierwsza: analiza masek społecznych
- Zaawansowany trening interpersonalny, część druga: rozwijanie wrażliwości na własne i cudze potrzeby, umiejętność wyrażania oczekiwań

Część druga: Warsztaty psychologiczne skoncentrowane na konkretnych umiejętnościach:

- Umiejętności poznawcze, cz. I Jak się uczyć.
- Umiejętności poznawcze, cz. II Jak zapamiętywać skutecznie
- Umiejętności organizacyjne: Planowanie i zarządzanie sobą (techniki samoorganizacji)
- Umiejętności społeczne, cz. I: Negocjacje
- Umiejętności społeczne, cz. II: Zdrowe wywieranie wpływu
- Trening twórczego myślenia i rozwiązywania problemów
- Elementy coachingu
- Wykorzystanie elementów gier strategicznych w warsztatach

METODY KSZTAŁCENIA:

Dyskusja, pogadanka, demonstracja, metoda zajęć praktycznych, drama, rysunek, analiza stanów wewnętrznych,

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
- Przejawia prospołeczną postawę wobec osób o różnych problemach w obszarach wsparcia i pomocy psychologicznej (okazuje zainteresowanie, angażuje się starając się znaleźć jak najlepsze rozwiązanie problemu); - Ma pogłębioną samoświadomość zawodową w zakresie możliwości i ograniczeń, wykorzystując ją dla celów zawodowego i indywidualnego rozwoju; - Potrafi nawiązać i podtrzymywać kontakt z jednostką i grupą w trakcie działań praktycznych	K_K01 K_K02 K_K06	Dyskusja, bieżąca kontrola na zajęciach, projekt, analiza stanów wewnętrznych, scenariusz zajęć praktycznych	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Ocena z projektu warsztatu przygotowanego na potrzeby zajęć (80% oceny) oraz z aktywności podczas zajęć (20% oceny).

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Ociążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	10	8
Łącznie	40	26
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	-	-
Łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Rogers J., (2012), Coaching, Gdańsk, Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
- Rojewska J., (2000). Grupa bawi się i pracuje. Zbiór grupowych gier i ćwiczeń psychologicznych. Warszawa. Oficyna Wydawnicza UNUS, Warszawa

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Berne, E. (2012). W co grają ludzie. PWN
- Czerniawska, E., Ledzińska, M. (2007). Jak się uczyć? Bielsko-Biała: ParkEdukacja.
- Egan, G. (2002). Kompetentne pomaganie. Zysk i S-ka
- Goleman, D. (1997). Inteligencja emocjonalna. Poznań: Media Rodzina of Poznań (s. 65-180).
- McKay Matthew, Davis Martha, Fanning Patrick (2007). Sztuka skutecznego Porozumiewania się. GWP Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne
- Stemplewska-Żakowicz, K. (2002). Koncepcje narracyjnej tożsamości. W: J. Trzebiński, (red.), Narracja jako sposób rozumienia świata. Gdańsk: GWP
- Rowan, J. (1990). Subpersonalities: the people inside us. London: Routledge.

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

INTERWENCJA KRYZYSOWA

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-IK

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Prowadzący przedmiot

Prowadzący: Pracownik Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Laboratorium	30	2		Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Laboratorium	18			Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studenta z tematyką dotyczącą interwencji kryzysowej oraz kształtowanie umiejętności interweniowania w sytuacjach kryzysowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza z zakresu psychologii poznawczej, klinicznej i rozwojowej

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Teoria i praktyka interwencji kryzysowej. Podstawowe umiejętności prowadzenia interwencji kryzysowej. Postępowanie z osobą przeżywającą kryzys. Pomoc psychologiczna w różnych rodzajach interwencji kryzysowej. Specyfika interwencji kryzysowej wobec dzieci i dorosłych. Techniki interwencji kryzysowej. Obciążenia w działalności interwencyjnej. Przeciwdziałanie wypaleniu zawodowemu

METODY KSZTAŁCENIA:

Wykład problemowy, pogadanka, praca z książką, praca z dokumentem źródłowym, metoda przypadków, metoda sytuacyjna, praca w grupach, dyskusja, burza mózgów, prezentacja multimedialna

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Ma rozszerzoną wiedzę na temat specyfiki psychologii i jej miejsca w systemie nauk.	K_W01	Praca pisemna	laboratorium
osiada wiedzę na temat dezadaptacyjnego funkcjonowania człowieka (zaburzeń rozwoju, zaburzeń klinicznych, zachowań dewiacyjnych i innych)	K_W09	praca pisemna	laboratorium
Wykorzystuje wiedzę z zakresu psychologii różnic indywidualnych, psychologii społecznej i klinicznej dla celów diagnostyczno-pomocowych	K_U04	Projekt, prezentacja	laboratorium

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Przejawia prospołeczną postawę wobec osób o różnych problemach w obszarach wsparcia i pomocy psychologicznej (okazuje zainteresowanie, angażuje się starając się znaleźć jak najlepsze rozwiązanie problemu)	K_K01	praca w grupie i projekt grupowy	laboratorium
Potrafi nawiązać i podtrzymywać kontakt z jednostką i grupą w trakcie działań praktycznych	K_K06	praca w grupie i projekt grupowy	laboratorium

WARUNKI ZALICZENIA:

Kolokwium, ocena prezentacji i/lub pracy pisemnej, aktywność na zajęciach

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	40	52
Łącznie	70	70
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1.5	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1.5	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Gilliland, Burl E. ; James, Richard K. (2004) . Strategie interwencji kryzysowej. Parpamedia, Warszawa
- Kubacka-Jasiecka, D. (2010). Interwencja kryzysowa. Pomoc w kryzysach psychologicznych. Warszawa: Wydawnictwa Akademickie i Profesjonalne
- Badura - Madej W. (red.), (1996) Wybrane zagadnienia interwencji kryzysowej, Wyd. INTERART, Warszawa

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Kubacka - Jasiecka D., Lipowska - Teutsch A. (red.), Oblicza kryzysu psychologicznego i pracy interwencyjnej, Wyd. ALL, Kraków 1997.
- Lewis Herman J., Przemoc. Uraz psychiczny i powrót do równowagi, GWP, Gdańsk 1998.
- Sęk H. (red.), Społeczna psychologia kliniczna, PWN, Warszawa 1993.
- Seligman Martin E.P., Walker Elaine F., Rosenhan David L., Psychopatologia, Wyd. Zysk i S-ka, Poznań 2003.
- Bryant Richard A., Harvey Allison G., Zespół stresu ostrego, PWN, Warszawa 2003.
- Dudek B., Zaburzenia po stresie traumatycznym, GWP, Gdańsk 2003.
- Sęk H., Cieślak Roman (red.), Wsparcie społeczne, stres i zdrowie, PWN, Warszawa 2004.
- Greenstone Jamek L., Leviton Charon C., Interwencja kryzysowa, GWP, Gdańsk 2004.
- Jamek Beverly, Leczenie dzieci po urazach psychicznych, PARPA, Warszawa.
- Heszen - Niejodek I. (red.), Doświadczenie kryzysu - szansa rozwoju czy ryzyko zaburzeń?, Wyd. Uniwersytetu Śląskiego, Katowice 1995
- Badura - Madej W. (red.), Zeszyty Interwencji Kryzysowej. Nr 6-7/1998, Wyd. Stowarzyszenie Interwencji i Pomocy Psychologicznej VIVOS VOCO, Kraków 1998

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Marzanna Farnicka, dr

PSYCHOLOGIA AGRESJI I KONFLIKTÓW

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PAiRK

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Marzanna Farnicka

Prowadzący: Nauczyciele akademicki Instytutu Psychologii

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	30	2	X	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		X	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Wprowadzenie studentów w problematykę powstawania agresji, zachowań agresywnych oraz zaburzeń agresywnych oraz w psychologię rozwiązywania konfliktów. Przedstawienie istoty konfliktu społecznego i mechanizmów determinujących wybuch, przebieg i zakończenie sytuacji konfliktowej; wskazanie na znaczenie i rolę konfliktów w społeczeństwie wraz z ukazaniem konfliktogenego charakteru struktury społecznej; omówienie funkcji i dysfunkcji konfliktów społecznych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowa wiedza z psychologii poznawczej, rozwojowej, społecznej i klinicznej na temat rozwoju kontroli emocjonalnej i jej zaburzeń oraz motywacji prospołecznych.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Definicje agresji, rodzaje agresji, agresywność, gotowość do agresji;
 Koncepcje i modele agresji: koncepcja biologiczna, socjobiologiczna, psychoanalityczna Z. Freuda; teoria frustracja-agresja; teoria społecznego uczenia się; Ogólny Model Agresji (GAM) Andersona i Bushmana;
 Wyznaczniki i uwarunkowania agresji: prowokacja, pobudzenie emocjonalne, normy społeczne, nastawienie wobec agresji, jej rodzinne i osobowościowe uwarunkowania.
 Przystępczość a agresja. Podejmowanie roli agresora i ofiary. Przemoc i terroryzm.
 Teoria i praktyka rozwiązywania konfliktów: teorie antropologiczne, socjologiczne i filozoficzne, historyczne. Geneza teorii i współczesne teorie konfliktów. Modele dynamiki konfliktów. Fazy przebiegu procesu konfliktu. Sprzeczności i napięcia społeczne jako przyczyny konfliktów.
 Czynniki intensyfikujące przebieg konfliktu. Kierowanie konfliktem. Społeczne i strukturalne uwarunkowania konfliktów. Rola, funkcje i znaczenie konfliktów dla rozwoju jednostki i grup – ujęcie psychologiczne. Podstawowe konflikty społeczne i grupowe – formy i propozycje ich rozwiązywania.

METODY KSZTAŁCENIA:

Case – study, prezentacja, praca w zespołach, dyskusja grupowa, praca z książką.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student opisuje dezadaptacyjne funkcjonowania człowieka	K_W09	Praca pisemna	ćwiczenia
Dokonuje krytycznej analizy zachowania agresywnego i potrafi wskazać ich uwarunkowania z perspektywy jednostki, grupy i społeczeństwa;	K_U01	Praca pisemna	ćwiczenia
Student projektuje strategie przeciwdziałania w sytuacji konfliktu	K_U04	Praca pisemna, projekt	ćwiczenia
student potrafi przygotować projekt stosując zasady metodologii na etapach formułowania problemu, doboru i konstrukcji zmiennych, wskaźników w sytuacji konfliktu	K_U06	Projekt	ćwiczenia
Student przejawia postawę prospołeczną; działa odpowiedzialnie, posiada świadomość konieczności ciągłego rozwoju	K_K04	dyskusja	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Pozytywna ocena z pracy pisemnej i projektu, aktywność na zajęciach.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	35	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	50	50
Łącznie	85	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	2	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Anderson, C.A., Bushman, B.J. (2002). Human Aggression. Annual Review of Psychology,
- Archer, J. (2010). What is Indirect Aggression in Adults?, K. Osterman [eds.] Indirect and Direct Aggression (pp.3-16). Frankfurt am Main: Peter Lang.
- Archer, J., Mc Daniel, P. (1995). Violence and gender: Differences and similarities across society. In: B.R.Ruback, N.A.Weiner (eds.), Interpersonal violent behaviors (pp.63-87). New York: Springer.
- Bandura, A., Walters, R.H. (1968). Agresja w okresie dorastania. Wpływ praktyk wychowawczych i stosunków rodzinnych. Warszawa: PWN.
- Wojciszke B. (2011). Psychologia społeczna. Warszawa: Wydawnictwo Naukowe Scholar.
- Chęłpa, S., Witkowski, T.(1999).Psychologia konfliktów, Wrocław: Unus
- Psychologia rozwiązywania problemów społecznych. Wybrane zagadnienia (red.), 1998, Poznań: Bonami.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Gudykunst W. B., Kim Y. Y. (2000). Komunikowanie się z obcymi: spojrzenie na komunikację międzykulturową. W: J. Stewart (red.), Mosty zamiast murów. O komunikowaniu się interpersonalnym. Warszawa: PWN.
- Gut, J. Haman, W.(1993). Docenić konflikt. Warszawa: Kontrakt
- Rummel-Syska, Z.(1990). Konflikty organizacyjne. Ujęcie mikrospołeczne. Warszawa: PWN
- Golińska, L.(1995). Złość. Warszawa: IPZiT
- Ch. W. Moore Mediacje. Praktyczne sposoby rozwiązywania konfliktów, Warszawa, 2009.
- Grzelak J.(1978). Konflikt interpersonalny. Warszawa: PWN.
- Lawson, M.(1993). Wobec konfliktu. Kraków : Wyd. "M"
- Brzezińska E., Paszkowska-Rogacz A.(2000). Kształtowanie relacji pracowniczych., Łódź: P-ACZ
- Patchin, W. S. Hinduja, S Cyberbullying Victimization Among an Adolescent Population – Executive,Summary.Artykuł,online: http://www.cyberbullying.us/cyberbullying_victimization.pdf
- Pletrzak H. Red. Agresja – konflikt – społeczeństwo, pod red. H. Pietrzaka, Tyczyn 2000.
- Dana, D. (1993). Rozwiązywanie konfliktów. Warszawa: PWE
- Deutsch,M., Coleman,P.T.(red)(2005).Rozwiązywanie konfliktów. Kraków:UJ
- EdelmanR.(2005).Konflikty w pracy. Gdańsk:GWP
- Bjorkqvist, K., Lagerspetz, K.M.J., Kaukiainen, A. (1992). Do Girls Manipulate and Boys Fight? Developmental Trends in Regard to Direct and Indirect Aggression. *Aggressive Behavior*, 18, 117-127.
- Boski P. (2009). Kulturowe ramy zachowań społecznych: podręcznik psychologii międzykulturowej. Warszawa : Wydawnictwo Naukowe PWN: Academica Wydawnictwo SWPS.
- Butovskaya M., Timentschik V., Burkova V. (2006). Aggression and Conflict Resolution : Gender Differences in: Osterman K, Bjorkvist K [eds.] *Contemporary Research on Aggression*, 3-10, Vasa: Abo Akademi.
- Dalay A., Owens L. (2006). Narcissism, Self – Esteem and Bullying in Adolescents, Osterman K, Bjorkvist K [eds.] *Contemporary Research on Aggression*, 78-85, Vasa: AboAkademi.
- Dominiak – Kochanek D., Frączek A., Konopka K. (2012). Styl wychowania w rodzinie a aprobatą agresji w życiu społecznym przez młodych dorosłych, *Psychologia Wychowawcza*
- J. Wasilewski (red.), Konflikty międzygrupowe. Przejawy, źródła i metody rozwiązywania, 2007, Warszawa: Wyd. Academica,

UWAGI:**PROGRAM OPRACOWAŁ:**

PRAKTYKA ZAWODOWA

Kod przedmiotu: 14.4-WP-PSCh-PZPPOZ

Typ przedmiotu: wybieralny

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Osoba wyznaczona przez dyrektora Instytutu

Prowadzący: Osoba wyznaczona przez dyrektora Instytutu

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
Praktyka	100		IX	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Praktyka	100		IX	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z praktycznymi zastosowaniami w obszarze psychologii pracy i organizacji odnoszących się do procedur, metod i narzędzi badawczych stosowanych w obszarze tej dyscypliny naukowej; umożliwienie studentom zdobycia pierwszych doświadczeń zawodowych. Konfrontacja zdobytej wiedzy teoretycznej i dotychczasowych doświadczeń z wymaganiami rynku pracy, co umożliwi studentom określenie obszaru dalszego rozwoju własnych kompetencji zawodowych.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Miejsce odbywania praktyk powinno być zgodne z profilem kształcenia. Warunkiem rozpoczęcia praktyk jest wyrażenie zgody kierownictwo odpowiedniej placówki na odbycie praktyki przez studenta w uzgodnionym zakresie i terminie, a także przekazanie Organizatorowi praktyk z ramienia Uczelni porozumienia w sprawie praktyk.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Obszar realizacji praktyk: agencje pośrednictwa pracy i urzędy pracy, placówki działające w obszarze doradztwa zawodowego, placówki szkoleniowe i edukacyjne realizujące programy związane z psychologią organizacji, pracownie psychologiczne realizujące badania osób wykonujących prace wymagające szczególnej sprawności psychofizycznej.

METODY KSZTAŁCENIA:

W ciągu pierwszych dni praktyki student hospituje zajęcia opiekuna oraz przygotowuje konspekty do zajęć lub przygotowuje projekt wykonywanych działań, stosownie do specyfiki placówki. Konspekty lub projekt konsultuje z opiekunem. Następnie przy wsparciu opiekuna przeprowadza zajęcia lub podejmuje inne działania związane z pracą psychologa. Zajęcia te są dostosowane do specyfiki pracy placówki, ale przede wszystkim zawierają elementy metodyki pracy psychologa. Student zobowiązany jest do prowadzenia dziennika praktyk, w którym opisuje przebieg każdego dnia praktyk, z zaznaczeniem podejmowanych przez niego działań. Student, stosownie do zajęć przygotowuje odpowiednie pomoce i środki dydaktyczne.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Ma wiedzę na temat diagnozy psychologicznej i zna podstawowe cele, formy i metody jej dokonywania	KW08	Obserwacja opiekuna praktyk	praktyka
Integruje informacje z zakresu różnych dyscyplin na temat prawidłowego i zaburzonego funkcjonowania człowieka. Dokonuje krytycznej analizy zjawisk społecznych z perspektywy jednostki i grupy	KU01	Obserwacja opiekuna praktyk	praktyka
Wykorzystuje wiedzę teoretyczną w celu projektowania, przeprowadzania i analizy wyników badań w ramach działań praktycznych (ekspertyz, diagnoz)	KU03	Obserwacja opiekuna praktyk	praktyka
Wykorzystuje wiedzę z zakresu psychologii różnic indywidualnych, psychologii społecznej i klinicznej dla celów diagnostyczno-pomocowych	KU04	Obserwacja opiekuna praktyk	praktyka
Potrafi korzystać z metod, technik i narzędzi psychologicznych w celach badawczych i diagnostycznych	KU05	Obserwacja opiekuna praktyk	praktyka
Sprawnie posługuje się normami	KU07	Obserwacja opiekuna praktyk	praktyka
Przejawia prospołeczną postawę wobec osób o różnych problemach w obszarach wsparcia i pomocy psychologicznej	KK01	Obserwacja opiekuna praktyk	praktyka
Ma samoświadomość zawodową w zakresie własnych możliwości i ograniczeń	KK02	Obserwacja opiekuna praktyk	praktyka
Przestrzega zasad etyki zawodowej w dziedzinach badań, diagnostyki i pomagania	KK03	Obserwacja opiekuna praktyk	praktyka
Potrafi nawiązać i podtrzymywać kontakt z jednostką i grupą w trakcie działań praktycznych	KK06	Obserwacja opiekuna praktyk	praktyka

WARUNKI ZALICZENIA:

Student zobowiązany jest do prowadzenia dziennika praktyk, w którym opisuje przebieg każdego dnia praktyk, z zaznaczeniem podejmowanych przez niego działań. Student, stosownie do zajęć przygotowuje odpowiednie pomoce i środki dydaktyczne. W ostatnim dniu praktyki opiekun praktyki w placówce jest zobowiązany dokonać oceny przebiegu praktyki oraz wydać studentowi imienne opinie o jego pracy (na odpowiednich przedstawionych przez studenta drukach). Opinia musi zawierać ilość godzin zrealizowanych w ramach praktyk. Opiekunowie praktyki zobowiązani są również do złożenia na ręce studenta wypełnionych poprawnie dokumentów wymaganych przez uczelnię. Powyższe dokumenty student przekazuje organizatorowi praktyk w ustalonym terminie celem uzyskania zaliczenia.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe	100	100
Samodzielna praca studenta	30	30
Łącznie	130	130
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia stacjonarne
Zajęcia z udziałem opiekuna	4	4
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
Łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

Nie dotyczy

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

Nie dotyczy

UWAGI:

Proponowane miejsca praktyk: agencje pośrednictwa pracy i urzędy pracy, placówki działające w obszarze doradztwa zawodowego, placówki szkoleniowe i edukacyjne realizujące programy związane z psychologią organizacji, pracownie psychologiczne realizujące badania osób wykonujących prace wymagające szczególnej sprawności psychofizycznej.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

dr hab. Oleg Gorbaniuk

MODUŁ D - WSPOMAGAJĄCY KIERUNKOWY

SEMINARIUM MAGISTERSKIE I

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PSCh-SM1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel akademicki prowadzący seminarium

Prowadzący: Samodzielni pracownicy WPSiNoZ stanowiący minimum kadrowe kierunku

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
seminarium	30	2	VII	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					5
seminarium	18		VII	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Pogłębienie wiedzy z wybranego obszaru. Znajomość struktury pracy naukowej. Przygotowanie do opracowania pracy dyplomowej oraz procesu badawczego. Nabycie umiejętności redagowania tekstu naukowego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza i umiejętności z zakresu studiów, szczególnie z wybranej / wybranych i studiowanych specjalności. Znajomość metodologii badań psychologicznych i podstaw statystyki.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Zapoznanie studentów z zasadami pisania pracy magisterskiej; zapoznanie studentów z zasadami uczestnictwa w seminarium magisterskim; określenie obszaru zainteresowań studenta w celu sformułowania problematyki badawczej i tematu pracy magisterskiej; zgromadzenie odpowiedniej literatury przedmiotu.

METODY KSZTAŁCENIA:

Seminarium, praca z grupą, praca indywidualna, praca z tekstem źródłowym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię używaną w psychologii, a szczególnie w studiowanej jej subdyscyplinie. Ma pogłębioną wiedzę na wybrany temat	K_W01 K_W07	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań. Aktywność na zajęciach. Projekt.	seminarium
Student posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów psychologicznych. Potrafi samodzielnie wnioskować i uzasadniać własne opinie odwołując się do wiedzy teoretycznej	K_U01	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań. Aktywność na zajęciach. Projekt.	seminarium
Student potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące różnych zagadnień psychologicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku psychologii, jak i innych dyscyplin naukowych.	K_U04	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań. Aktywność na zajęciach. Projekt.	seminarium
Student posiada rozwinięte umiejętności badawcze: rozróżnia orientacje w metodologii badań psychologicznych, formułuje problemy badawcze, dobiera adekwatne metody, techniki i konstruuje narzędzia badawcze; opracowuje, prezentuje i interpretuje wyniki badań, wyciąga wnioski, wskazuje kierunki dalszych badań, w obrębie wybranej subdyscypliny psychologii	K_U06	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań. Aktywność na zajęciach. Projekt.	seminarium

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z seminarium: sukcesywne wykonywanie zadań związanych z projektem pracy magisterskiej wyznaczane z promotorem

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	40	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	100	120
Łącznie	140	140
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	4
Łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Literatura z zakresu metodologii badań psychologicznych i statystyki.
- Literatura przedmiotu (tematyka pracy badawczej).

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

UWAGI:

Szczegółowy program seminarium, zakres tematów, wymagania dotyczące pracy ustala i podaje do wiadomości studentów prowadzący seminarium.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Iwona Grzegorzewska

SEMINARIUM MAGISTERSKIE II

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PSCh-SM1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel akademicki prowadzący seminarium

Prowadzący: Samodzielni pracownicy Wydz. PSiNoZ stanowiący minimum kadrowe kierunku

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
seminarium	30	2	VIII	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
seminarium	18		VIII	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Pogłębienie wiedzy z wybranego obszaru oraz znajomości struktury pracy naukowej. Przygotowanie do przeprowadzenia procesu badawczego oraz opracowania pracy dyplomowej

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza i umiejętności z zakresu studiów, szczególnie z wybranej / wybranych i studiowanych specjalności. Znajomość metodologii badań psychologicznych i podstaw statystyki.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Sformułowanie tematu roboczego pracy magisterskiej. Przygotowanie części teoretycznej, przygotowanie projektu badania oraz projektu analizy statystycznej danych.

METODY KSZTAŁCENIA:

Seminarium, praca z grupą, praca indywidualna, praca z tekstem źródłowym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię używaną w psychologii, a szczególnie w studiowanej jej subdyscyplinie. Ma pogłębioną wiedzę na wybrany temat	K_W01 K_W07	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań. Napisane podstawy teoretycznej pracy. Jakość projektu badawczego.	seminarium
Student posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów psychologicznych. Potrafi samodzielnie wnioskować i	K_U01	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań. Napisane podstawy teoretycznej pracy. Jakość projektu badawczego.	seminarium

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
uzasadniać własne opinie odwołując się do wiedzy teoretycznej			
Student potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące różnych zagadnień psychologicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku psychologii, jak i innych dyscyplin naukowych.	K_U04	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań. Napisane podstawy teoretycznej pracy. Jakość projektu badawczego.	seminarium
Student posiada rozwinięte umiejętności badawcze: rozróżnia orientacje w metodologii badań psychologicznych, formułuje problemy badawcze, dobiera adekwatne metody, techniki i konstruuje narzędzia badawcze; opracowuje, prezentuje i interpretuje wyniki badań, wyciąga wnioski, wskazuje kierunki dalszych badań, w obrębie wybranej subdyscypliny psychologii	K_U06	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań. Napisane podstawy teoretycznej pracy. Jakość projektu badawczego.	seminarium

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z seminarium: sukcesywne wykonywanie zadań związanych z projektem pracy magisterskiej wyznaczane z promotorem

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	40	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	100	120
Łącznie	140	140
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	4
Łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Literatura z zakresu metodologii badań psychologicznych i statystyki.
- Literatura przedmiotu (tematyka pracy badawczej).

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:**UWAGI:**

Szczegółowy program seminarium, zakres tematów, wymagania dotyczące pracy ustala i podaje do wiadomości studentów prowadzący seminarium.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Iwona Grzegorzewska

SEMINARIUM MAGISTERSKIE III

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PSCh-SM1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel akademicki prowadzący seminarium

Prowadzący: Samodzielni pracownicy Wydz. PSiNoZ stanowiący minimum kadrowe kierunku

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					5
seminarium	30	2	IX	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
seminarium	18		IX	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Pogłębienie wiedzy z wybranego obszaru oraz znajomości struktury pracy naukowej. Przygotowanie do opracowania pracy dyplomowej oraz procesu badawczego

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza i umiejętności z zakresu studiów, szczególnie z wybranej / wybranych i studiowanych specjalności. Znajomość metodologii badań psychologicznych i podstaw statystyki.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Prowadzenie badań empirycznych oraz napisanie rozdziału metodologicznego.

METODY KSZTAŁCENIA:

Seminarium, praca z grupą, praca indywidualna, praca z tekstem źródłowym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię używaną w psychologii, a szczególnie w studiowanej jej subdyscyplinie. Ma pogłębioną wiedzę na wybrany temat	K_W01 K_W07	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań. Przeprowadzenie badań empirycznych. Rozdział metodologiczny.	seminarium
Student posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych rozmaitej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów psychologicznych. Potrafi samodzielnie wnioskować i uzasadniać własne opinie odwołując się do wiedzy teoretycznej	K_U01	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań. Przeprowadzenie badań empirycznych. Rozdział metodologiczny.	seminarium
Student potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny	K_U04	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i	seminarium

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
wypowiadać się w mowie i na piśmie, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące różnych zagadnień psychologicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku psychologii, jak i innych dyscyplin naukowych.		indywidualnych spotkań. Przeprowadzenie badań empirycznych. Rozdział metodologiczny.	
Student posiada rozwinięte umiejętności badawcze: rozróżnia orientacje w metodologii badań psychologicznych, formułuje problemy badawcze, dobiera adekwatne metody, techniki i konstruuje narzędzia badawcze; opracowuje, prezentuje i interpretuje wyniki badań, wyciąga wnioski, wskazuje kierunki dalszych badań, w obrębie wybranej subdyscypliny psychologii	K_U06	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań. Przeprowadzenie badań empirycznych. Rozdział metodologiczny.	seminarium

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z seminarium: sukcesywne wykonywanie zadań związanych z projektem pracy magisterskiej wyznaczane z promotorem.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	40	20
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	100	120
Łącznie	140	140
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	3	4
Łącznie	5	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Literatura z zakresu metodologii badań psychologicznych i statystyki.
- Literatura przedmiotu (tematyka pracy badawczej).

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:**UWAGI:**

Szczegółowy program seminarium, zakres tematów, wymagania dotyczące pracy ustala i podaje do wiadomości studentów prowadzący seminarium.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Iwona Grzegorzewska

SEMINARIUM MAGISTERSKIE IV

Kod przedmiotu: 05.0-WP-PSCh-SM1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: Nauczyciel akademicki prowadzący seminarium

Prowadzący: Samodzielni pracownicy Wydz. PSiNoZ stanowiący minimum kadrowe kierunku

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					15
seminarium	30	2	X	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
seminarium	18		X	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Pogłębienie wiedzy z wybranego obszaru oraz znajomości struktury pracy naukowej. Przygotowanie do przeprowadzenia procesu badawczego oraz opracowania pracy dyplomowej.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Wiedza i umiejętności z zakresu studiów, szczególnie z wybranej / wybranych i studiowanych specjalności. Znajomość metodologii badań psychologicznych i podstaw statystyki.

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Opracowanie wyników badań, dyskusja wyników. Oddanie kompletnej pracy magisterskiej.

METODY KSZTAŁCENIA:

Seminarium, praca z grupą, praca indywidualna, praca z tekstem źródłowym.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna terminologię używaną w psychologii, a szczególnie w studiowanej jej subdyscyplinie. Ma pogłębioną wiedzę na wybrany temat	K_W01 K_W07	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań. Analiza statystyczna uzyskanych wyników badań. Napisana praca magisterska. Wypowiedź na egzaminie dyplomowym.	seminarium
Student posiada pogłębione umiejętności obserwowania, wyszukiwania i przetwarzania informacji na temat zjawisk społecznych różnej natury, przy użyciu różnych źródeł oraz interpretowania ich z punktu widzenia problemów psychologicznych. Potrafi	K_U01	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań. Napisana praca magisterska. Wypowiedź na egzaminie dyplomowym.	seminarium

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
samodzielnie wnioskować i uzasadniać własne opinie odwołując się do wiedzy teoretycznej			
Student potrafi w sposób klarowny, spójny i precyzyjny wypowiadać się w mowie i na piśmie, posiada umiejętność konstruowania rozbudowanych ustnych i pisemnych uzasadnień na tematy dotyczące różnych zagadnień psychologicznych z wykorzystaniem różnych ujęć teoretycznych, korzystając zarówno z dorobku psychologii, jak i innych dyscyplin naukowych.	K_U04	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań. Napisana praca magisterska. Wypowiedź na egzaminie dyplomowym.	seminarium
Student posiada rozwinięte umiejętności badawcze: rozróżnia orientacje w metodologii badań psychologicznych, formułuje problemy badawcze, dobiera adekwatne metody, techniki i konstruuje narzędzia badawcze; opracowuje, prezentuje i interpretuje wyniki badań, wyciąga wnioski, wskazuje kierunki dalszych badań, w obrębie wybranej subdyscypliny psychologii	K_U06	Wypowiedzi w trakcie pracy z grupą i indywidualnych spotkań. Napisana praca magisterska. Wypowiedź na egzaminie dyplomowym.	seminarium

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z seminarium: sukcesywne wykonywanie zadań związanych z projektem pracy magisterskiej wyznaczane z promotorem. Złożenie pracy i pozytywne jej oceny oraz zdany egzamin dyplomowy.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie dyplomowym.)	80	50
Samodzielna praca studenta (przygotowanie pracy dyplomowej)	370	400
Łącznie	450	450
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	13	14
Łącznie	15	5

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Literatura z zakresu metodologii badań psychologicznych i statystyki.
- Literatura przedmiotu (tematyka pracy badawczej).

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:**UWAGI:**

Szczegółowy program seminarium, zakres tematów, wymagania dotyczące pracy ustala i podaje do wiadomości studentów prowadzący seminarium.

PROGRAM OPRACOWAŁ:

Iwona Grzegorzewska

MODUŁ E - UZUPEŁNIAJĄCY

JĘZYK ANGIELSKI I

Kod przedmiotu: 09.1-WP-PSCh-JA1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski, angielski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Beata Burchardt, mgr M. Gąsiorowska-Sawka, mgr M. Lachowicz, mgr A. Poźniak, mgr B. Szura

Prowadzący: mgr B. Burchardt, mgr M. Gąsiorowska-Sawka, mgr M. Lachowicz, mgr A. Poźniak, mgr B. Szura

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	30	2	I	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		I	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest podniesienie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie odpowiadającym poziomowi B2 wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu umożliwiającym: wykorzystanie języka obcego dla potrzeb studiowania, a w szczególności umiejętne korzystanie z różnorodnych obcojęzycznych materiałów źródłowych, mediów, literatury popularnonaukowej i specjalistycznej, kontynuację nauki w ramach wybranej specjalizacji na uczelniach zagranicznych, wykonywanie pracy zawodowej lub naukowej z wykorzystaniem języka obcego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

znajomość języka obcego na poziomie B1

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Studia i studiowanie: struktura i funkcjonowanie uczelni wyższych w Polsce i krajach anglojęzycznych.
- Rodzina, rodzina zastępcza i adopcja.
- Życie społeczne, styl życia.
- Problemy społeczne w miejscu zamieszkania.
- Niepełnosprawność.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda komunikacyjna, dyskusja, praca z tekstem naukowym w j. obcym, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku obcym; posiada umiejętności językowe na poziomie B2.	K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego; Sprawdzian z progami punktowymi; Kolokwium.	ćwiczenia
Student potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych.	K_U06	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego; Sprawdzian z progami punktowymi; Kolokwium.	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z ćwiczeń: metody weryfikacji efektów kształcenia to:

- dwa kolokwia pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50 % prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium wg następujących progów punktowych:
 - 50 – 60 % - dostateczny
 - 61 – 70 % - dostateczny plus
 - 71 – 80 % - dobry
 - 81 – 90 % - dobry plus
 - 91 – 100 % - bardzo dobry
- kartkówki: progi punktowe jw.
- aktywne uczestnictwo w zajęciach.

Ocena z ćwiczeń stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa: ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	30	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	25	30
Łącznie	55	55
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Oxenden C., Latham-Koenig C., New English File Intermediate, Oxford University Press, 2009
- Oxenden C., Latham-Koenig C., New English File Upper intermediate, Oxford University Press, 2009
- Bell J., Gower R., Matters Upper intermediate, Longman, 2001
- Davies P. A., Falla T., FCA Result, Oxford University Press, 2008
- Jones L., New Progress to First Certificate, Cambridge University Press, 2003
- Cieślak M., English Special, repetytorium leksykalno-tematyczne, Wagros, 2007
- Cieślak M., English, repetytorium leksykalno-gramatyczne, Wagros, 2009
- Vince M., Intermediate Language Practice, Macmillan, 2003

- Murphy R., English Grammar in Use, Cambridge University Press, 1997
- Longman Dictionary of Contemporary English, Longman, 2004
- Matejko I., John-Jankowska B., A Selection of Sociological Problems in English, Tychy 2006

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

zespół Pracowni Kształcenia Językowego WPSiNZ UZ

JĘZYK ANGIELSKI II

Kod przedmiotu: 09.1-WP-PSCh-JA2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski, angielski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Beata Burchardt, mgr M. Gąsiorowska-Sawka, mgr M. Lachowicz, mgr A. Poźniak, mgr B. Szura

Prowadzący: mgr B. Burchardt, mgr M. Gąsiorowska-Sawka, mgr M. Lachowicz, mgr A. Poźniak, mgr B. Szura

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	30	2	II	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		II	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest podniesienie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie odpowiadającym poziomowi B2 wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu umożliwiającym: wykorzystanie języka obcego dla potrzeb studiowania, a w szczególności umiejętność korzystania z różnorodnych obcojęzycznych materiałów źródłowych, mediów, literatury popularnonaukowej i specjalistycznej, kontynuację nauki w ramach wybranej specjalizacji na uczelniach zagranicznych, wykonywanie pracy zawodowej lub naukowej z wykorzystaniem języka obcego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

znajomość języka obcego na poziomie B1

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Uzależnienia, przestępczość.
- Zaburzenia emocjonalne.
- Opieka społeczna.
- Praca: zatrudnienie i bezrobocie, rozmowa kwalifikacyjna, praca w kraju i za granicą, korespondencja formalna.
- Media, kultura masowa, rozrywka.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda komunikacyjna, dyskusja, praca z tekstem naukowym w j. obcym, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku obcym; posiada umiejętności językowe na poziomie B2.	K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego; Sprawdzian z progami punktowymi; Kolokwium.	ćwiczenia
Student potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych.	K_U06	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego; Sprawdzian z progami punktowymi; Kolokwium.	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z ćwiczeń: metody weryfikacji efektów kształcenia to:

- dwa kolokwia pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50 % prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium wg następujących progów punktowych:
 - 50 – 60 % - dostateczny
 - 61 – 70 % - dostateczny plus
 - 71 – 80 % - dobry
 - 81 – 90 % - dobry plus
 - 91 – 100 % - bardzo dobry
- kartkówki: progi punktowe jw.
- aktywne uczestnictwo w zajęciach.

Ocena z ćwiczeń stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa: ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	30	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	25	30
Łącznie	55	55
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Oxenden C., Latham-Koenig C., New English File Intermediate, Oxford University Press, 2009
- Oxenden C., Latham-Koenig C., New English File Upper intermediate, Oxford University Press, 2009
- Bell J., Gower R., Matters Upper intermediate, Longman, 2001
- Davies P. A., Falla T., FCA Result, Oxford University Press, 2008
- Jones L., New Progress to First Certificate, Cambridge University Press, 2003
- Cieślak M., English Special, repetytorium leksykalno-tematyczne, Wagros, 2007
- Cieślak M., English, repetytorium leksykalno-gramatyczne, Wagros, 2009
- Vince M., Intermediate Language Practice, Macmillan, 2003

- Murphy R., English Grammar in Use, Cambridge University Press, 1997
- Longman Dictionary of Contemporary English, Longman, 2004
- Matejko I., John-Jankowska B., A Selection of Sociological Problems in English, Tychy 2006

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

zespół Pracowni Kształcenia Językowego WPSiNZ UZ

JEZYK ANGIELSKI III

Kod przedmiotu:09.1-WP-PSCh-JA3

Typ przedmiotu:obowiązkowy

Język nauczania:polski, angielski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Beata Burchardt, mgr M. Gąsiorowska-Sawka, mgr M. Lachowicz, mgr A. Poźniak, mgr B. Szura

Prowadzący: mgr B. Burchardt, mgr M. Gąsiorowska-Sawka, mgr M. Lachowicz, mgr A. Poźniak, mgr B. Szura

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	45		III	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	27		III	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest podniesienie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie odpowiadającym poziomowi B2 wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu umożliwiającym: wykorzystanie języka obcego dla potrzeb studiowania, a w szczególności umiejętność korzystania z różnorodnych obcojęzycznych materiałów źródłowych, mediów, literatury popularnonaukowej i specjalistycznej, kontynuację nauki w ramach wybranej specjalizacji na uczelniach zagranicznych, wykonywanie pracy zawodowej lub naukowej z wykorzystaniem języka obcego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

znajomość języka obcego na poziomie B1

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Etapy rozwoju fizycznego i psychicznego człowieka.
- Psychologia grupy (role w grupie, profile psychologiczne).
- Choroby psychiczne.
- Organizacje społeczne i działania charytatywne.
- Etyka zawodowa.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda komunikacyjna, dyskusja, praca z tekstem naukowym w j. obcym, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku obcym; posiada umiejętności językowe na poziomie B2.	K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego; Sprawdzian z progami punktowymi; Kolokwium.	ćwiczenia
Student potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych.	K_U06	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego; Sprawdzian z progami punktowymi; Kolokwium.	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z ćwiczeń: metody weryfikacji efektów kształcenia to:

- trzy kolokwia pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50 % prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium wg następujących progów punktowych:
 - 50 – 60 % - dostateczny
 - 61 – 70 % - dostateczny plus
 - 71 – 80 % - dobry
 - 81 – 90 % - dobry plus
 - 91 – 100 % - bardzo dobry
- kartkówki: progi punktowe jw.
- aktywne uczestnictwo w zajęciach.

Ocena z ćwiczeń stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa: ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	50	27
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	25	48
Łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Oxenden C., Latham-Koenig C., New English File Intermediate, Oxford University Press, 2009
- Oxenden C., Latham-Koenig C., New English File Upper intermediate, Oxford University Press, 2009
- Bell J., Gower R., Matters Upper intermediate, Longman, 2001
- Davies P. A., Falla T., FCA Result, Oxford University Press, 2008
- Jones L., New Progress to First Certificate, Cambridge University Press, 2003
- Cieślak M., English Special, repetytorium leksykalno-tematyczne, Wagros, 2007
- Cieślak M., English, repetytorium leksykalno-gramatyczne, Wagros, 2009
- Vince M., Intermediate Language Practice, Macmillan, 2003

- Murphy R., English Grammar in Use, Cambridge University Press, 1997
- Longman Dictionary of Contemporary English, Longman, 2004
- Matejko I., John-Jankowska B., A Selection of Sociological Problems in English, Tychy 2006

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

zespół Pracowni Kształcenia Językowego WPSiNZ UZ

JEZYK ANGIELSKI IV

Kod przedmiotu: 09.1-WP-PSCh-JA4

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski, angielski

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Beata Burchardt, mgr M. Gąsiorowska-Sawka, mgr M. Lachowicz, mgr A. Poźniak, mgr B. Szura

Prowadzący: mgr B. Burchardt, mgr M. Gąsiorowska-Sawka, mgr M. Lachowicz, mgr A. Poźniak, mgr B. Szura

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	45	2	IV	Egzamin	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	27		IV	Egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest podniesienie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie odpowiadającym poziomowi B2 wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu umożliwiającym: wykorzystanie języka obcego dla potrzeb studiowania, a w szczególności umiejętność korzystania z różnorodnych obcojęzycznych materiałów źródłowych, mediów, literatury popularnonaukowej i specjalistycznej, kontynuację nauki w ramach wybranej specjalizacji na uczelniach zagranicznych, wykonywanie pracy zawodowej lub naukowej z wykorzystaniem języka obcego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

znajomość języka obcego na poziomie B1

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Zachowania społeczne.
- Osobowość.
- Stereotypy narodowe, różnice kulturowe.
- Komunikacja interpersonalna: różne sposoby komunikacji werbalnej i niewerbalnej.
- Psychologia pracy i zarządzania.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda komunikacyjna, dyskusja, praca z tekstem naukowym w j. obcym, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku obcym; posiada umiejętności językowe na poziomie B2.	K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego; Sprawdzian z progami punktowymi; Kolokwium.	ćwiczenia
Student potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych.	K_U06	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego; Sprawdzian z progami punktowymi; Kolokwium.	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z ćwiczeń: ćwiczenia kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny i ustny sprawdzający znajomość języka specjalistycznego na poziomie B2 z uwzględnieniem specyfiki kierunku studiów.

Egzamin składa się z 4 części: czytania, pisania, słuchania i mówienia.

Student otrzymuje ocenę z egzaminu wg następujących progów punktowych:

- 50 – 60 % - dostateczny
- 61 – 70 % - dostateczny plus
- 71 – 80 % - dobry
- 81 – 90 % - dobry plus
- 91 – 100 % - bardzo dobry

Ocena z ćwiczeń jest oceną z egzaminu.

Ocena końcowa: ocena końcowa jest oceną z egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	50	27
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	25	48
Łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Oxenden C., Latham-Koenig C., New English File Intermediate, Oxford University Press, 2009
- Oxenden C., Latham-Koenig C., New English File Upper intermediate, Oxford University Press, 2009
- Bell J., Gower R., Matters Upper intermediate, Longman, 2001
- Davies P. A., Falla T., FCA Result, Oxford University Press, 2008
- Jones L., New Progress to First Certificate, Cambridge University Press, 2003
- Cieślak M., English Special, repetytorium leksykalno-tematyczne, Wagros, 2007
- Cieślak M., English, repetytorium leksykalno-gramatyczne, Wagros, 2009
- Vince M., Intermediate Language Practice, Macmillan, 2003
- Murphy R., English Grammar in Use, Cambridge University Press, 1997

- Longman Dictionary of Contemporary English, Longman, 2004
- Matejko I., John-Jankowska B., A Selection of Sociological Problems in English, Tychy 2006

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

zespół Pracowni Kształcenia Językowego WPSiNZ UZ

JĘZYK NIEMIECKI I

Kod przedmiotu: 09.1-WP-PSCh-JN1

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski, niemiecki

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Anna Kubrak, mgr Beata Łapanowska,
mgr Barbara MikulskaProwadzący: mgr Anna Kubrak, mgr Beata Łapanowska,
mgr Barbara Mikulska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	30	2	I	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		I	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest podniesienie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie odpowiadającym poziomowi B2 wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu umożliwiającym: wykorzystanie języka obcego dla potrzeb studiowania, a w szczególności umiejętność korzystania z różnorodnych obcojęzycznych materiałów źródłowych, mediów, literatury popularnonaukowej i specjalistycznej, kontynuację nauki w ramach wybranej specjalizacji na uczelniach zagranicznych, wykonywanie pracy zawodowej lub naukowej z wykorzystaniem języka obcego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

znajomość języka obcego na poziomie B1

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Studia i studiowanie: struktura i funkcjonowanie uczelni wyższych w Polsce i krajach niemieckojęzycznych.
- Rodzina, rodzina zastępcza i adopcja.
- Życie społeczne, styl życia.
- Problemy społeczne w miejscu zamieszkania.
- Niepełnosprawność.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda komunikacyjna, dyskusja, praca z tekstem naukowym w j. obcym, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku obcym; posiada umiejętności językowe na poziomie B2.	K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego; Sprawdzian z progami punktowymi; Kolokwium.	ćwiczenia
Student potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych.	K_U06	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego; Sprawdzian z progami punktowymi; Kolokwium.	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z ćwiczeń: metody weryfikacji efektów kształcenia to:

- dwa kolokwia pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50 % prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium wg następujących progów punktowych:
 - 50 – 60 % - dostateczny
 - 61 – 70 % - dostateczny plus
 - 71 – 80 % - dobry
 - 81 – 90 % - dobry plus
 - 91 – 100 % - bardzo dobry
- kartkówki: progi punktowe jw.
- aktywne uczestnictwo w zajęciach.

Ocena z ćwiczeń stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa: ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	30	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	25	30
Łącznie	55	55
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- DaF kompakt A1-B1 Kursbuch mit 3 Audio-CDs + Übungsbuch mit 2 Audio-CDs, Verlag Klett, 2011
- MEMO Lehr- und Übungsbuch mit 2 CDs, Wortschatz- und Fertigkeitstraining zum Zertifikat Deutsch als Fremdsprache + MEMO Lernwortschatz Deutsch-Polnisch, Verlag Langenscheidt, 2006
- em Brückenkurs-Deutsch als Fremdsprache für die Mittelstufe mit 2 CDs + Arbeitsbuch, Max Hueber Verlag, 2006
- em Hauptkurs + Arbeitsbuch mit 2 CDs, Max Hueber Verlag, 2009
- em Abschlusskurs mit 2 CDs, Max Hueber Verlag, 2009
- Themen 2/3 neu, Lehrwerk für Deutsch als Fremdsprache + Arbeitsbuch mit 2 CDs + Lehrerhandbuch A, B, Max Hueber Verlag, 2007

- Repetytorium gramatyki języka niemieckiego, S.Bęza,PWN
- Mary L.Apelt,Hans-Peter Apelt, Margot Wagner - Grammatik a la carte!-Das Übungsbuch zur Grundgrammatik Deutsch,Verlag Moritz Diesterweg/Verlag Sauerländer
- Grammatikbogen-Fiktionale Texte mit Aufgaben und Lösungsschlüsseln für den Unterricht Deutsch als Fremdsprache,Langenscheidt,1998

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

zespół Pracowni Kształcenia Językowego WPSiNZ UZ

JĘZYK NIEMIECKI II

Kod przedmiotu: 09.1-WP-PSCh-JN2

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski, niemiecki

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Anna Kubrak, mgr Beata Łapanowska,
mgr Barbara MikulskaProwadzący: mgr Anna Kubrak, mgr Beata Łapanowska,
mgr Barbara Mikulska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
Ćwiczenia	30	2	II	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18		II	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest podniesienie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie odpowiadającym poziomowi B2 wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu umożliwiającym: wykorzystanie języka obcego dla potrzeb studiowania, a w szczególności umiejętne korzystanie z różnorodnych obcojęzycznych materiałów źródłowych, mediów, literatury popularnonaukowej i specjalistycznej, kontynuację nauki w ramach wybranej specjalizacji na uczelniach zagranicznych, wykonywanie pracy zawodowej lub naukowej z wykorzystaniem języka obcego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

znajomość języka obcego na poziomie B1

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Uzależnienia, przestępczość.
- Zaburzenia emocjonalne.
- Opieka społeczna.
- Praca: zatrudnienie i bezrobocie, rozmowa kwalifikacyjna, praca w kraju i za granicą, korespondencja formalna.
- Media, kultura masowa, rozrywka.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda komunikacyjna, dyskusja, praca z tekstem naukowym w j. obcym, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku obcym; posiada umiejętności językowe na poziomie B2.	K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego; Sprawdzian z progami punktowymi; Kolokwium.	ćwiczenia
Student potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych.	K_U06	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego; Sprawdzian z progami punktowymi; Kolokwium.	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z ćwiczeń: metody weryfikacji efektów kształcenia to:

- dwa kolokwia pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50 % prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium wg następujących progów punktowych:
 - 50 – 60 % - dostateczny
 - 61 – 70 % - dostateczny plus
 - 71 – 80 % - dobry
 - 81 – 90 % - dobry plus
 - 91 – 100 % - bardzo dobry
- kartkówki: progi punktowe jw.
- aktywne uczestnictwo w zajęciach.

Ocena z ćwiczeń stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa: ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	30	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	25	30
Łącznie	55	55
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	1
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- DaF kompakt A1-B1 Kursbuch mit 3 Audio-CDs + Übungsbuch mit 2 Audio-CDs, Verlag Klett, 2011
- MEMO Lehr- und Übungsbuch mit 2 CDs, Wortschatz- und Fertigkeitstraining zum Zertifikat Deutsch als Fremdsprache + MEMO Lernwortschatz Deutsch-Polnisch, Verlag Langenscheidt, 2006
- em Brückenkurs-Deutsch als Fremdsprache für die Mittelstufe mit 2 CDs + Arbeitsbuch, Max Hueber Verlag, 2006
- em Hauptkurs + Arbeitsbuch mit 2 CDs, Max Hueber Verlag, 2009
- em Abschlusskurs mit 2 CDs, Max Hueber Verlag, 2009

- Themen 2/3 neu, Lehrwerk für Deutsch als Fremdsprache+ Arbeitsbuch mit 2CDs + Lehrerhandbuch A,B, Max Hueber Verlag, 2007
- Repetytorium gramatyki języka niemieckiego, S. Bęza, PWN
- Mary L. Apelt, Hans-Peter Apelt, Margot Wagner - Grammatik a la carte!-Das Übungsbuch zur Grundgrammatik Deutsch, Verlag Moritz Diesterweg/Verlag Sauerländer
- Grammatikbogen-Fiktionale Texte mit Aufgaben und Lösungsschlüsseln für den Unterricht Deutsch als Fremdsprache, Langenscheidt, 1998

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:**UWAGI:****PROGRAM OPRACOWAŁ:**

zespół Pracowni Kształcenia Językowego WPSiNZ UZ

JĘZYK NIEMIECKI III

Kod przedmiotu: 09.1-WP-PSCh-JN3

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski, niemiecki

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Anna Kubrak, mgr Beata Łapanowska,
mgr Barbara MikulskaProwadzący: mgr Anna Kubrak, mgr Beata Łapanowska,
mgr Barbara Mikulska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	45	3	III	Zaliczenie z oceną	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	27		III	Zaliczenie z oceną	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest podniesienie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie odpowiadającym poziomowi B2 wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu umożliwiającym: wykorzystanie języka obcego dla potrzeb studiowania, a w szczególności umiejętne korzystanie z różnorodnych obcojęzycznych materiałów źródłowych, mediów, literatury popularnonaukowej i specjalistycznej, kontynuację nauki w ramach wybranej specjalizacji na uczelniach zagranicznych, wykonywanie pracy zawodowej lub naukowej z wykorzystaniem języka obcego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

znajomość języka obcego na poziomie B1

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Etapy rozwoju fizycznego i psychicznego człowieka.
- Psychologia grupy (role w grupie, profile psychologiczne).
- Choroby psychiczne.
- Organizacje społeczne i działania charytatywne.
- Etyka zawodowa.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda komunikacyjna, dyskusja, praca z tekstem naukowym w j. obcym, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku obcym; posiada umiejętności językowe na poziomie B2.	K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego; Sprawdzian z progami punktowymi; Kolokwium.	ćwiczenia
Student potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych.	K_U06	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego; Sprawdzian z progami punktowymi; Kolokwium.	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z ćwiczeń: metody weryfikacji efektów kształcenia to:

- dwa kolokwia pisemne w semestrze zawierające pytania otwarte i zamknięte i uzyskanie minimum 50 % prawidłowych odpowiedzi; student otrzymuje ocenę z kolokwium wg następujących progów punktowych:
 - 50 – 60 % - dostateczny
 - 61 – 70 % - dostateczny plus
 - 71 – 80 % - dobry
 - 81 – 90 % - dobry plus
 - 91 – 100 % - bardzo dobry
- kartkówki: progi punktowe jw.
- aktywne uczestnictwo w zajęciach.

Ocena z ćwiczeń stanowić będzie średnią arytmetyczną wszystkich ocen.

Ocena końcowa: ocena końcowa jest oceną z ćwiczeń.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	50	27
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	25	48
Łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- DaF kompakt A1-B1 Kursbuch mit 3 Audio-CDs + Übungsbuch mit 2 Audio-CDs, Verlag Klett, 2011
- MEMO Lehr- und Übungsbuch mit 2 CDs, Wortschatz- und Fertigkeitstraining zum Zertifikat Deutsch als Fremdsprache + MEMO Lernwortschatz Deutsch-Polnisch, Verlag Langenscheidt, 2006
- em Brückenkurs-Deutsch als Fremdsprache für die Mittelstufe mit 2 CDs + Arbeitsbuch, Max Hueber Verlag, 2006
- em Hauptkurs + Arbeitsbuch mit 2 CDs, Max Hueber Verlag, 2009
- em Abschlusskurs mit 2 CDs, Max Hueber Verlag, 2009

- Themen 2/3 neu, Lehrwerk für Deutsch als Fremdsprache+ Arbeitsbuch mit 2CDs + Lehrerhandbuch A,B , Max Hueber Verlag, 2007
- Repetytorium gramatyki języka niemieckiego , S. Bęza, PWN
- Mary L. Apelt, Hans-Peter Apelt, Margot Wagner - Grammatik a la carte!-Das Übungsbuch zur Grundgrammatik Deutsch, Verlag Moritz Diesterweg/Verlag Sauerländer
- Grammatikbogen-Fiktionale Texte mit Aufgaben und Lösungsschlüsseln für den Unterricht Deutsch als Fremdsprache, Langenscheidt, 1998

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:**UWAGI:****PROGRAM OPRACOWAŁ:**

zespół Pracowni Kształcenia Językowego WPSiNZ UZ

JĘZYK NIEMIECKI VI

Kod przedmiotu: 09.1-WP-PSCh-JN4

Typ przedmiotu: obowiązkowy

Język nauczania: polski, niemiecki

Odpowiedzialny za przedmiot: mgr Anna Kubrak, mgr Beata Łapanowska, mgr Barbara Mikulska

Prowadzący: mgr Anna Kubrak, mgr Beata Łapanowska, mgr Barbara Mikulska

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					3
Ćwiczenia	45	3	IV	Egzamin	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	27		IV	Egzamin	

CEL PRZEDMIOTU:

Celem kursu jest podniesienie kompetencji językowej i komunikacyjnej w zakresie odpowiadającym poziomowi B2 wg Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego w stopniu umożliwiającym: wykorzystanie języka obcego dla potrzeb studiowania, a w szczególności umiejętne korzystanie z różnorodnych obcojęzycznych materiałów źródłowych, mediów, literatury popularnonaukowej i specjalistycznej, kontynuację nauki w ramach wybranej specjalizacji na uczelniach zagranicznych, wykonywanie pracy zawodowej lub naukowej z wykorzystaniem języka obcego.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

znajomość języka obcego na poziomie B1

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

- Zachowania społeczne.
- Osobowość.
- Stereotypy narodowe, różnice kulturowe.
- Komunikacja interpersonalna: różne sposoby komunikacji werbalnej i niewerbalnej.
- Psychologia pracy i zarządzania.

METODY KSZTAŁCENIA:

Metoda komunikacyjna, dyskusja, praca z tekstem naukowym w j. obcym, praca w grupach, burza mózgów.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi samodzielnie zdobywać wiedzę, rozwijać swoje profesjonalne umiejętności korzystając z różnych źródeł w języku obcym; posiada umiejętności językowe na poziomie B2.	K_U04	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego; Sprawdzian z progami punktowymi; Kolokwium.	ćwiczenia
Student potrafi w sposób precyzyjny i spójny wypowiadać się w języku obcym w mowie i piśmie na tematy dotyczące wybranych zagadnień pedagogicznych.	K_U06	Konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego; Sprawdzian z progami punktowymi; Kolokwium.	ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Zaliczenie z ćwiczeń: ćwiczenia kończą się egzaminem. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest egzamin pisemny i ustny sprawdzający znajomość języka specjalistycznego na poziomie B2 z uwzględnieniem specyfiki kierunku studiów.

Egzamin składa się z 4 części: czytania, pisania, słuchania i mówienia.

Student otrzymuje ocenę z egzaminu wg następujących progów punktowych:

- 50 – 60 % - dostateczny
- 61 – 70 % - dostateczny plus
- 71 – 80 % - dobry
- 81 – 90 % - dobry plus
- 91 – 100 % - bardzo dobry

Ocena z ćwiczeń jest oceną z egzaminu.

Ocena końcowa: ocena końcowa jest oceną z egzaminu.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	50	27
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	25	48
Łącznie	75	75
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	2	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	1	2
Łącznie	3	3

LITERATURA PODSTAWOWA:

- DaF kompakt A1-B1 Kursbuch mit 3 Audio-CDs + Übungsbuch mit 2 Audio-CDs, Verlag Klett, 2011
- MEMO Lehr- und Übungsbuch mit 2 CDs, Wortschatz- und Fertigkeitstraining zum Zertifikat Deutsch als Fremdsprache + MEMO Lernwortschatz Deutsch-Polnisch, Verlag Langenscheidt, 2006
- em Brückenkurs-Deutsch als Fremdsprache für die Mittelstufe mit 2 CDs + Arbeitsbuch, Max Hueber Verlag, 2006
- em Hauptkurs + Arbeitsbuch mit 2 CDs, Max Hueber Verlag, 2009
- em Abschlusskurs mit 2 CDs, Max Hueber Verlag, 2009
- Themen 2/3 neu, Lehrwerk für Deutsch als Fremdsprache + Arbeitsbuch mit 2 CDs + Lehrerhandbuch A, B, Max Hueber Verlag, 2007

- Repetytorium gramatyki języka niemieckiego ,S.Bęza,PWN
- Mary L.Apelt,Hans-Peter Apelt,Margot Wagner - Grammatik a la carte!-Das Übungsbuch zur Grundgrammatik Deutsch,Verlag Moritz Diesterweg/Verlag Sauerländer
- Grammatikbogen-Fiktionale Texte mit Aufgaben und Lösungsschlüsseln für den Unterricht Deutsch als Fremdsprache,Langenscheidt,1998

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

UWAGI:

PROGRAM OPRACOWAŁ:

zespół Pracowni Kształcenia Językowego WPSiNZ UZ

TECHNOLOGIE INFORMACYJNE

Kod przedmiotu: 11.3-WP-PSCh-TI

Typ przedmiotu: kierunkowy uzupełniający

Język nauczania: polski

Odpowiedzialny za przedmiot: dr Jacek Jędryczkowski

Prowadzący: pracownicy KMiTI

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					2
laboratorium	30	2	I	zaliczenie	
Studia niestacjonarne					
laboratorium	18		I	zaliczenie	

CEL PRZEDMIOTU:

Przygotowanie do samodzielnego funkcjonowania we współczesnym społeczeństwie informacyjnym, a także wykształcenie praktycznych umiejętności świadomego i sprawnego posługiwania się ICT w pracy psychologa.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

Podstawowe wiadomości o komputerze i systemie operacyjnym (zakres szkoły średniej).

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

1. Terminy / pojęcia: Technologia informacyjna a informatyka. TIK (ICT); rola i miejsce TIK w edukacji; ochrona własności intelektualnej; system operacyjny; alternatywne systemy operacyjne (bezpieczeństwo danych i systemu); komputer i sieć komputerowa. urządzenia peryferyjne; edytory tekstu (Microsoft Word, OpenOffice Writer); Internet – korzystanie z zasobów, komunikacja synchroniczna i asynchroniczna; publikowanie dokumentów HTML (protokół FTP); arkusze kalkulacyjne (Microsoft Excel, OpenOffice Calc); bazy danych (Microsoft Access, OpenOffice Base); pliki multimedialne; prezentacje multimedialne (Microsoft PowerPoint, OpenOffice Impress); prezentacje multimedialne – sieciowe (witryny, interaktywne animacje Flash): (MS Word; WebSite X5 Smart Edition PL; witryny CMS; iSpring; Aligator Flash Designer; authorPOINT). Literatura: <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/publikacje.html>.
2. Bezpieczeństwo danych oraz systemu operacyjnego – ćwiczenia praktyczne; blended learning, poszanowanie praw autorskich. Poszanowanie cudzej własności (prywatne dane, hasła, kody). Literatura: <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning/html/00bezp.htm>.
3. Edytor tekstu Microsoft Word – formatowanie dokumentów. Marginesy i orientacja strony, listy wypunktowane i numerowane, nagłówki i stopki, podział tekstu na kolumny, tworzenie i formatowanie tabel, wstawianie i formatowanie obiektów graficznych, sprawdzanie pisowni i gramatyki w dokumencie, wykorzystywanie słownika synonimów, edytor równań matematycznych; style, automatyczny spis treści, automatyczne podpisywanie rysunków i tabel, Style nagłówków; tworzenie stron WWW; alternatywny edytor tekstu – OpenOffice Writer. ćwiczenia praktyczne; blended learning. Literatura: <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning/word/word0/00hiper.htm>.
4. Arkusz kalkulacyjny - Microsoft Excel lub OpenOffice / LibreOffice Calc (do wyboru). Tworzenie i formatowanie arkuszy danych, sortowanie, tworzenie i kopiowanie funkcji, podstawowe obliczenia, formatowanie wykresów; rejestracja makr; tworzenie formularzy. Formularz jako elektroniczny test lub ankieta. Arkusze sieciowe –

import danych z wielu arkuszy, kwerenda sieci Web, sumy częściowe, tabela przestawna, autofiltrowanie, wykresy. Ćwiczenia praktyczne; blended learning.

Dla zainteresowanych e-learning – tworzenie elektronicznych testów i ankiet:

<http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning/excel1/00ex.htm>.

5. Multimedia: grafika i dźwięk, film. Grafika - typy plików graficznych, konwersja. Fotografia cyfrowa, programy do edycji zdjęć, skanery i skanowanie, tworzenie animowanych plików gif, tworzenie animacji w prezentacji multimedialnej. Dźwięk - rejestracja dźwięku z różnych źródeł, obróbka dźwięku, konwersja plików dźwiękowych. Osadzanie dźwięku w prezentacji multimedialnej. Film - rejestracja filmów z zastosowaniem kamery internetowej, rejestracja ekranu komputera z zastosowaniem aplikacji do tworzenia filmów ekranowych, zapisywanie i konwersja filmów rozpowszechnianych legalnie w Internecie, montaż plików filmowych, tworzenie prostych animacji, animowane napisy.
6. Internet: FTP; WWW; CMS; Edytory HTML. Aplikacje w chmurze; Google Dokumenty oraz Microsoft SkyDrive; DropBox. Przegląd narzędzi do publikowania multimedialnych witryn w sieci Internet (MS Word lub kreatora, np. WebSite X5 Smart Edition PL); Podstawowe informacje o witrynach CMS. Projekt witryny (wykonanie witryny).

METODY KSZTAŁCENIA:

Pokaz, demonstracja, praca z książką (samodzielne korzystanie z multimedialnych kursów online: blended learning oraz e-learning), metoda zajęć praktycznych, metoda laboratoryjna.

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna procesy, narzędzia i technik komunikowania z zastosowaniem ICT.	K_W04	Aktywność na zajęciach.	Laboratorium
- Student korzysta z nowoczesnych technologii (ICT): wyszukuje, sortuje, przetwarza, archiwizuje i wizualizuje informacje oraz komunikuje się synchronicznie i asynchronicznie. - Przygotowuje dokument tekstowy, arkusz kalkulacyjny lub bazę danych, których konstrukcja jest zgodna z podanymi uprzednio wymogami, a zawartość merytoryczna nie budzi zastrzeżeń. - Znajduje informację o ściśle określonej tematyce i formie przekazu (tekst, grafika, film) – znajomość narzędzi do wyszukiwania, sortowania, przetwarzania, archiwizacji i wizualizacji niezbędnych informacji. - Korzysta z narzędzi do komunikacji online a także aplikacji i zasobów w chmurze.	K_U04	Aktywność na zajęciach; sprawdzian o charakterze praktycznym – progi punktowe.	Laboratorium
- Opracowuje dane i prezentuje wyniki (z wykorzystaniem ICT). - Wizualizuje dowolną tematykę (np. w formie prezentacji multimedialnej, witryny internetowej, wykresu, fotografii, rysunku, filmu lub nagrania audio).	K_U05	Aktywność na zajęciach; sprawdzian o charakterze praktycznym – progi punktowe.	Laboratorium
- Stosuje podstawowe terminy i pojęcia z zakresu podstaw informatyki. - Stosuje różne kanały i techniki komunikacji online.	K_U07	Aktywność na zajęciach; sprawdzian o charakterze praktycznym – progi punktowe.	Laboratorium
- W obrębie samodzielnie przygotowywanych projektów (prezentacji multimedialnych lub witryn internetowych) stosuje tekst autorski lub zamieszcza prawidłowe przypisy ze wskazaniem źródeł. - Stosuje samodzielnie zrealizowane fotografie, nagrania audio i wideo (poszanowanie praw autorskich i cudzej własności intelektualnej). - Obchodzi i łamie zabezpieczenia w systemie operacyjnym tylko w przypadku awarii, np. w celu ratowania zagrożonych utratą danych.	K_K05	Ocena prac / projektów – progi punktowe; test – progi punktowe.	Laboratorium

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
- Korzysta z darmowego oprogramowania lub wyłącznie z programów, których jest legalnym posiadaczem. - Zna i stosuje programy na licencji MSDN			
Odpowiedzialnie przygotowuje się do swojej pracy, projektuje i wykonuje działania pedagogiczne z zastosowaniem ICT. - Niezależnie od dziedziny i omawianej tematyki potrafi wskazać lub skorzystać z odpowiednich technik i narzędzi ICT. - Wykonuje wizualizację dowolnego zagadnienia z zastosowaniem ICT	K_K08	Ocena prac / projektów – progi punktowe; test – progi punktowe.	Laboratorium

WARUNKI ZALICZENIA:

Wiedza teoretyczna zdobywana podczas zajęć oraz samodzielnej pracy z książką oraz kursem online (przede wszystkim K_W08) będzie sprawdzana z zastosowaniem testów z programami punktowymi (pytania zamknięte i otwarte). Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów.

Umiejętności praktyczne, np. korzystanie z edytora tekstu, arkusza kalkulacyjnego itp. będą weryfikowane na podstawie oceny jakości prac – sprawdzian z programami punktowymi. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów.

Weryfikacja kompetencji społecznych odbywa się na podstawie analizy realizowanych samodzielnie projektów (prezentacje multimedialne oraz strony internetowe) z zastosowaniem progów punktowych. Warunkiem uzyskania oceny pozytywnej jest zdobycie minimum 60% punktów.

Zaliczenie laboratoriów: zaliczenie wszystkich podlegających ocenie kolokwium, zadań i prac.

Ocena końcowa jest średnią arytmetyczną wszystkich ocen cząstkowych.

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	35	25
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	15	25
Łącznie	50	50
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1,5	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	0,5	1
Łącznie	2	2

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Furmanek M., (red.), Technologie informacyjne w warsztacie pracy nauczyciela, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.
- Jędrzyckowski J., Prezentacje multimedialne w pracy nauczyciela, Oficyna Wydawnicza Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2008.
- Materiały prowadzącego: <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning.html>.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

- Murray K., Microsoft Office 2010 PL. Praktyczne podejście, Wyd. Helion, Gliwice 2011.
- Sokół M., OpenOffice.ux.pl 3.1. Ćwiczenia praktyczne, Wyd. Helion, Gliwice 2010.
- Materiały prowadzącego: <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/publikacje.html>.

UWAGI:

Kurs z materiałami dydaktycznymi, listami zadań oraz wymaganiami jest dostępny na platformie e-learningowej Katedry oraz na stronie prowadzącego: <http://www.uz.zgora.pl/~jjedrycz/elearning.html>

PROGRAM OPRACOWAŁ:

dr Jacek Jędrzycki

WYCHOWANIE FIZYCZNE I

Kod przedmiotu: 16.1-WP-PSCh-WF1

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

mgr Marta Dalecka, mgr Piotr Galant, mgr Agnieszka

Grad – Rybińska, dr Jerzy Grzesiak, mgr Tomasz

Prowadzący: Grzybowski, mgr Lech Kleczewski, mgr Władysław

Leśniak, mgr Ewa Misior, dr Ewa Skorupka, mgr Tomasz

Paluch, mgr Jacek Sajnog, mgr Ryszard Wyder

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					1
Ćwiczenia	30	2	II	zaliczenie bez oceny	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18			zaliczenie bez oceny	

CEL PRZEDMIOTU:

Rozwijanie zainteresowań związanych ze sportem i rekreacją ruchową. Kształtowanie umiejętności zaspokajania potrzeb związanych z ruchem, sprawnością fizyczną oraz dbałością o własne zdrowie.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Edukacja prozdrowotna poprzez wychowanie fizyczne i sport. Ogólna charakterystyka i podstawowe przepisy wybranych dyscyplin sportowych. Praktyczne umiejętności z zakresu wybranych dyscyplin sportowych (katalog dyscyplin sportowych w SWFiS)

METODY KSZTAŁCENIA:

Pogadanki, ćwiczenia praktyczne, zajęcia w grupach

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna wpływ aktywności fizycznej na prawidłowe funkcjonowanie organizmu oraz zna zagrożenia dla zdrowia wynikające z niehigienicznego trybu życia		Dyskusja	Ćwiczenia
Student ma podstawową wiedzę o przepisach i zasadach rozgrywania różnych dyscyplin sportowych		Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Ćwiczenia

Student potrafi zdiagnozować stan swojej sprawności fizycznej		Test określający poziom rozwoju motorycznego i umiejętności technicznych lub diagnoza stanu zdrowia i sprawności fizycznej	Ćwiczenia
Student potrafi zastosować różne formy aktywności w zależności od stanu zdrowia, samopoczucia, warunków atmosferycznych		Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Ćwiczenia
Student docenia konieczność podejmowania wysiłku fizycznego w kontekście zdrowia		Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Ćwiczenia
Student potrafi funkcjonować w grupie z zachowaniem zasad współżycia społecznego oraz odpowiedzialności za bezpieczeństwo swoje i innych		Obserwacja zachowań studenta podczas rywalizacji sportowej i w warunkach wymagających współpracy w grupie	Ćwiczenia
Student potrafi rywalizować z zachowaniem zasad „fair play”, wykazując szacunek dla konkurentów oraz zrozumienie dla różnic w poziomie sprawności fizycznej		Obserwacja zachowań studenta podczas rywalizacji sportowej i w warunkach wymagających współpracy w grupie	Ćwiczenia
Student zna zagrożenia dla zdrowia wynikające z niewłaściwego używania sprzętu i urządzeń sportowych		Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Podstawą zaliczenia jest aktywne uczestnictwo w zajęciach oraz ocena sprawności fizycznej i umiejętności ruchowych przy zastosowaniu standardowych testów określających poziom rozwoju motorycznego i umiejętności technicznych (poziom standardowy sprawności fizycznej) lub znajomości przez studenta metod diagnozy stanu zdrowia i sprawności fizycznej oraz umiejętności zastosowania ćwiczeń fizycznych dla usprawniania dysfunkcji ruchowych, fizjologicznych i morfologicznych za pomocą indywidualnych (w zależności od rodzaju niepełnosprawności) wskaźników funkcji organizmu (obniżony poziom sprawności fizycznej)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	5	17
Łącznie	35	35
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	-	-
Łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Bondarowicz M.: Zabawy i gry ruchowe w zajęciach sportowych. Warszawa 2002
- Huciński T., Kisiel E.: Szkolenie dzieci i młodzieży w koszykówce. Warszawa 2008
- Karpiński R., Karpińska M.: Pływanie sportowe korekcyjne rekreacyjne. Katowice 2011
- Kosmol A.: Teoria i praktyka sportu niepełnosprawnych. Warszawa 2008
- Stefaniak T.: Atlas uniwersalnych ćwiczeń siłowych. Wrocław 2002
- Talaga J.: ABC Młodego piłkarza. Nauczanie techniki. Warszawa 2006
- Uzarowicz J.: Siatkówka. Co jest grane? Wrocław 2005
- Woynarowska B.: Edukacja zdrowotna. Podręcznik akademicki. Warszawa 2010
- Wołyniec J.: Przepisy gier sportowych w zakresie podstawowym. Wrocław 2006

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

UWAGI:

Szczegółowe informacje o zakresie tematycznym, efektach kształcenia, metodach weryfikacji i warunkach zaliczenia w poszczególnych dyscyplinach sportu zawarte są w „Katalogu zajęć dydaktycznych SWFiS Uniwersytetu Zielonogórskiego”

PROGRAM OPRACOWAŁ:

mgr Tomasz Grzybowski, mgr Ryszard Wyder

WYCHOWANIE FIZYCZNE II

Kod przedmiotu: 16.1-WP-PSCh-WF2

Typ przedmiotu: Obowiązkowy

Język nauczania: Polski

Odpowiedzialny za przedmiot: nauczyciel akademicki prowadzący zajęcia

mgr Marta Dalecka, mgr Piotr Galant, mgr Agnieszka
Grad – Rybińska, dr Jerzy Grzesiak, mgr TomaszProwadzący: Grzybowski, mgr Lech Kleczewski, mgr Władysław
Leśniak, mgr Ewa Misior, dr Ewa Skorupka, mgr Tomasz
Paluch, mgr Jacek Sajnóg, mgr Ryszard Wyder

Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze	Liczba godzin w tygodniu	Semestr	Forma zaliczenia	Punkty ECTS
Studia stacjonarne					1
Ćwiczenia	30	2	III	zaliczenie bez oceny	
Studia niestacjonarne					
Ćwiczenia	18			zaliczenie bez oceny	

CEL PRZEDMIOTU:

Rozwijanie zainteresowań związanych ze sportem i rekreacją ruchową. Kształtowanie umiejętności zaspokajania potrzeb związanych z ruchem, sprawnością fizyczną oraz dbałością o własne zdrowie.

WYMAGANIA WSTĘPNE:

brak

ZAKRES TEMATYCZNY PRZEDMIOTU:

Edukacja prozdrowotna poprzez wychowanie fizyczne i sport. Ogólna charakterystyka i podstawowe przepisy wybranych dyscyplin sportowych. Praktyczne umiejętności z zakresu wybranych dyscyplin sportowych (katalog dyscyplin sportowych w SWFiS).

METODY KSZTAŁCENIA:

Pogadanki, ćwiczenia praktyczne, zajęcia w grupach

EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY WERYFIKACJI OSIĄGANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA:

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student zna i potrafi stosować zasady zdrowego trybu życia; ma świadomość jak ćwiczenia fizyczne mogą zapobiegać wielu problemom zdrowotnym współczesnej cywilizacji		Dyskusja	Ćwiczenia
Student ma poszerzoną wiedzę o przepisach i zasadach rozgrywania różnych dyscyplin sportowych		Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Ćwiczenia
Student dokonuje analizy poziomu własnej sprawności fizycznej oraz jej wpływu na prawidłowe funkcjonowanie organizmu		Test określający poziom rozwoju motorycznego i umiejętności technicznych lub diagnoza stanu zdrowia	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
		i sprawności fizycznej	
Student potrafi dostosować formy własnej aktywności fizycznej w celu poprawy sprawności ruchowej oraz uzyskania odprężenia psychicznego		Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Ćwiczenia
Student samodzielnie podejmuje różne formy aktywności fizycznej świadomy jej wpływu na funkcjonowanie organizmu		Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Ćwiczenia
Student potrafi pracować w grupie, pełnić w niej różne role i służyć pomocą osobom mniej sprawnym fizycznie		Obserwacja zachowań studenta podczas rywalizacji sportowej i w warunkach wymagających współpracy w grupie	Ćwiczenia
Student potrafi rywalizować z zachowaniem zasad „fair play”, wykazując szacunek dla konkurentów oraz zrozumienie dla różnic w poziomie sprawności fizycznej		Obserwacja zachowań studenta podczas rywalizacji sportowej i w warunkach wymagających współpracy w grupie	Ćwiczenia
Student potrafi właściwie używać sprzęt i urządzenia sportowe mając na uwadze bezpieczeństwo swoje i innych		Obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Ćwiczenia

WARUNKI ZALICZENIA:

Podstawą zaliczenia jest aktywne uczestnictwo w zajęciach oraz ocena sprawności fizycznej i umiejętności ruchowych przy zastosowaniu standardowych testów określających poziom rozwoju motorycznego i umiejętności technicznych (poziom standardowy sprawności fizycznej) lub -znajomości przez studenta metod diagnozy stanu zdrowia i sprawności fizycznej oraz umiejętności zastosowania ćwiczeń fizycznych dla usprawniania dysfunkcji ruchowych, fizjologicznych i morfologicznych za pomocą indywidualnych (w zależności od rodzaju niepełnosprawności) wskaźników funkcji organizmu (obniżony poziom sprawności fizycznej)

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA:

Obciążenie pracą	Studia stacjonarne (w godz.)	Studia niestacjonarne (w godz.)
Godziny kontaktowe (udział w zajęciach; konsultacjach; egzaminie, itp.)	30	18
Samodzielna praca studenta (przygotowanie do: zajęć, kolokwium, egzaminu; studiowanie literatury; przygotowanie: pracy pisemnej, projektu, prezentacji, raportu, wystąpienia; itp.)	5	17
Łącznie	35	35
Punkty ECTS	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Zajęcia z udziałem nauczyciela akademickiego	1	1
Zajęcia bez udziału nauczyciela akademickiego	-	-
Łącznie	1	1

LITERATURA PODSTAWOWA:

- Bondarowicz M.: Zabawy i gry ruchowe w zajęciach sportowych. Warszawa 2002
- Huciński T., Kisiel E.: Szkolenie dzieci i młodzieży w koszykówce. Warszawa 2008
- Karpiński R., Karpińska M.: Pływanie sportowe korekcyjne rekreacyjne. Katowice 2011
- Kosmol A.: Teoria i praktyka sportu niepełnosprawnych. Warszawa 2008
- Stefaniak T.: Atlas uniwersalnych ćwiczeń siłowych. Wrocław 2002
- Talaga J.: ABC Młodego piłkarza. Nauczanie techniki. Warszawa 2006
- Uzarowicz J.: Siatkówka. Co jest grane? Wrocław 2005
- Woynarowska B.: Edukacja zdrowotna. Podręcznik akademicki. Warszawa 2010
- Wołyniec J.: Przepisy gier sportowych w zakresie podstawowym. Wrocław 2006

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

UWAGI:

Szczegółowe informacje o zakresie tematycznym, efektach kształcenia, metodach weryfikacji i warunkach zaliczenia w poszczególnych dyscyplinach sportu zawarte są w „Katalogu zajęć dydaktycznych SWFiS Uniwersytetu Zielonogórskiego”

PROGRAM OPRACOWAŁ:

mgr Tomasz Grzybowski, mgr Ryszard Wyder

Plan studiów prowadzonych w formie stacjonarnej

L.p.	kod	Nazwa przedmiotu	liczba godzin	ECTS	ECTS / semestr	Forma zaliczenia	SEMESTR 1			SEMESTR 2			SEMESTR 3			SEMESTR 4			SEMESTR 5			SEMESTR 6								
							Forma zajęć			Forma zaliczenia			Forma zajęć			Forma zaliczenia			Forma zajęć			Forma zaliczenia			Forma zajęć			Forma zaliczenia		
							W	Ćw	K/S/L	W	Ćw	K/S/L	W	Ćw	K/S/L	W	Ćw	K/S/L	W	Ćw	K/S/L	W	Ćw	K/S/L	W	Ćw	K/S/L	W	Ćw	K/S/L
1	13.1-WP-PSCh-BPZ	Biologiczne podstawy zachowań	60	6	30	ZO	30	15	15	ZO	6																			
2	14.4-WP-PSCh-WdP	Wprowadzenie do psychologii	30	3		ZO	30			ZO	3																			
3	08.1-WP-PSCh-Fil	Filozofia	45	4		E/ZO	30	15		E/ZO	3																			
4	14.4-WP-PSCh-PPP	Podstawy pomocy psychologicznej	30	3		E	30			E	3																			
5	14.2-WP-PSCh-Soc	Socjologia	45	4		E/ZO	30	15		E/ZO	4																			
6	14.9-WP-PSCh-KI	Komunikacja interpersonalna	30	3		ZO	30			ZO	3																			
7	14.4-WP-PSCh-PPGr	Podstawy pracy grupowej	30	3		ZO			30		ZO	3																		
8	09.1-WP-PSCh-JA1	Język obcy nowożytny	30	2		ZO	30			ZO	2																			
9	11.3-WP-PSCh-TI	Technologie informacyjne	30	2		ZO		30		ZO	2																			
10	14.4-WP-PSCh-HMP	Historia myśli psychologicznej	30	3	30	E				30		E	4																	
11	14.4-WP-PSCh-PRCwCZ	Psychologia rozwoju człowieka w cyklu życia	60	7		E/ZO			30	30	E/ZO	7																		
12	14.4-WP-PSCh-PPPoZ	Psychologia procesów poznawczych	60	7		E/ZO			30	30	E/ZO	7																		
13	05.0-WP-PSCh-PdPsc	Pedagogika dla psychologów	30	3		ZO			30		ZO	3																		
14	08.1-WP-PSCh-Log	Logika	45	4		E/ZO			15	30	E/ZO	4																		
15	14.4-WP-PSCh-PPP(o,rp,w)	Podstawy pracy praktycznej (obserwacja, rozmowa psychologiczna, wywiad)	30	3		ZO			30		ZO	3																		
16	09.1-WP-PSCh-JA2	Język obcy nowożytny	30	2		ZO			30		ZO	2																		
17	16.1-WP-PSCh-WF1	Wychowanie fizyczne	30	1		Z			30		Z	1																		
18	14.0-WP-PSCh-MBPzS1	Metodologia badań psychologicznych ze statystyką I	60	6	30	ZO								30		30	ZO	6												
19	14.4-WP-PSCh-PSp	Psychologia społeczna	60	7		E/ZO								30	30	E/ZO	7													
20	14.4-WP-PSCh-PEIM	Psychologia emocji i motywacji	60	7		E/ZO								30	30	E/ZO	7													
21	14.4-WP-PSCh-PT	Psychologia twórczości	30	4		E								30		E	4													
22	16.1-WP-PSCh-WF2	Wychowanie fizyczne	30	1		Z								30		Z	1													
23		Przedmiot do wyboru z oferty ogólnouczeniowej	30	2		Z								30		Z	2													
24	09.1-WP-PSCh-JA3	Język obcy nowożytny	45	3		ZO								45		ZO	3													
25	14.0-WP-PSCh-MBPzS2	Metodologia badań psychologicznych ze statystyką II	60	7	30	E/ZO																								
26	14.4-WP-PSCh-POs	Psychologia osobowości	75	7		E/ZO								30	45	E/ZO	7													
27	14.4-WP-PSCh-DPs	Diagnoza psychologiczna	45	4		E/ZO								15	30	E/ZO	4													
28	14.4-WP-PSCh-PPE(p)	Podstawy pracy empirycznej (projekt ze studentami)	30	4		ZO									30	ZO	4													
29	14.4-WP-PSCh-TP	Testy projekcyjne	15	2		ZO									15	ZO	2													
30	14.4-WP-PSCh-Psm	Psychometria	45	4		ZO								15	15	15	ZO	4												
31	09.1-WP-PSCh-JA4	Język obcy nowożytny	45	2		E								45		E	3													
32	14.4-WP-PSCh-DPDz(sp)	Diagnoza psychologiczna dziecka - studium przypadków	60	4	30	ZO													15	45		ZO	4							
33	14.4-WP-PSCh-PRI	Psychologia różnic indywidualnych	60	7		E/ZO													30	30		E/ZO	7							
34	14.4-WP-PSCh-PpR	Psychopatologia rozwoju	45	5		ZO									15	30	ZO	5												
35	14.4-WP-PSCh-PW	Psychologia wychowawcza	30	2		E													30			E	2							
36	14.4-WP-PSCh-PR	Psychologia rodziny	30	4		ZO													30			ZO	4							
37	14.4-WP-PSCh-TI	Testy inteligencji	30	4		ZO																30	ZO	4						
38	12.2-WP-PSCh-TOrg	Testy - badania organiki	15	2		ZO																15	ZO	2						
39	14.4-WP-PSCh-Tosb	Testy osobowości	15	2		ZO																15	ZO	2						
40	14.4-WP-PSCh-DPDC(sp)	Diagnoza psychologiczna dorosłego człowieka - studium przypadku	60	4	30	ZO																15	45		ZO	4				
41	14.4-WP-PSCh-PZaCh	Pomiędzy zdrowiem a chorobą - problemy życia codziennego	60	5		E/ZO																30	30	E/ZO	5					
42	14.4-WP-PSCh-SSTIWZ	Stres, sytuacje trudne i wypalenie zawodowe	45	4		E/ZO																15	30	E/ZO	4					
43	12.2-WP-PSCh-ML	Mózg ludzki - procesy psychiczne i zachowanie	30	4		ZO																30		ZO	4					
44	10.0-WP-PSCh-PAPP	Prawne aspekty pracy psychologa	15	2		ZO																	15		ZO	2				
45	14.4-WP-PSCh-PS	Psychologia starzenia się	30	3		ZO																30		ZO	3					
46	14.4-WP-PSCh-WdPk	Wprowadzenie do psychologii klinicznej	15	2		ZO																15		ZO	2					
47	14.4-WP-PSCh-WPPOIZ	Wprowadzenie do psychologii pracy, organizacji i zarządzania	15	2		ZO																15		ZO	2					
48	14.4-WP-PSCh-WPEIW	Wprowadzenie do psychologii edukacyjnej i wychowawczej	15	2		ZO																15		ZO	2					
49	14.4-WP-PSCh-SM	Seminarium monograficzne	15	2		ZO																	15		ZO	2				

L.p.	kod	Nazwa przedmiotu	liczba godzin	ECTS	ECTS / semestr	Forma zal	SEMESTR 7			SEMESTR 8			SEMESTR 9			SEMESTR 10		
							Forma zajęć	Forma zal	ECTS	Forma zajęć	Forma zal	ECTS	Forma zajęć	Forma zal	ECTS	Forma zajęć	Forma zal	ECTS
							W	Ćw	K/S/L	W	Ćw	K/S/L	W	Ćw	K/S/L	W	Ćw	K/S/L
85	14.4-WP-PSCh-PS	Podstawy seksuologii	30	4	30	E/ZO	15	15		E/ZO	4							
86	14.4-WP-PSCh-TAiP	Trening asertywności i prezentacji	30	3		ZO			30	ZO	3							
87	08.1-WP-PSCh-EZP	Etyka zawodu psychologa	30	4		E/ZO	15	15		E/ZO	4							
88	14.4-WP-PSCh-Pstip	Psychologia społeczności - teoria i praktyka	30	3		ZO	15	15		ZO	3							
89	14.4-WP-PSCh-PPr	Psychologia pracy	30	5		E/ZO	15	15		E/ZO	5							
90	14.9-WP-PSCh-KO	Kultura organizacyjna	15	2		ZO	15			ZO	2							
91	14.4-WP-PSCh-MiOP	Motywowanie i ocena pracowników	15	2		ZO		15		ZO	2							
92	14.4-WP-PSCh-NwB	Negocjacje w biznesie	30	4		ZO	15	15		ZO	4							
93	05.0-WP-PSCh-SM1	Seminarium magisterskie	30	3		ZO			30	ZO	3							
94	14.4-WP-PSCh-PPKZIDZ	Psychologiczne problemy kariery zawodowej i doradztwa zawodowego	30	3	30	ZO				15	15		ZO	3				
95	14.9-WP-PSCh-Porg	Patologia organizacji	45	4		E/ZO				15	30		E/ZO	4				
96	14.4-WP-PSCh-Pcoa	Podstawy coachingu	15	3		ZO				15			ZO	3				
97	14.0-WP-PSCh-PZO	Podstawy zarządzania organizacjami	30	4		E/ZO				15	15		E/ZO	4				
98	10.0-WP-PSCh-PPPiUS	Podstawy prawa pracy i ubezpieczeń społecznych	30	3		ZO				30			ZO	3				
99	14.0-WP-PSCh-ZZL	Zarządzanie zasobami ludzkimi	30	3		E/ZO				15	15		E/ZO	3				
100	14.9-WP-PSCh-GM	Gry menadżerskie	15	3		ZO				15		15	ZO	3				
101	14.4-WP-PSCh-Pin	Psychologia Internetu	15	2		ZO				15			ZO	2				
102	14.4-WP-PSCh-SM	Seminarium monograficzne	15	2		ZO					15		ZO	2				
103	05.0-WP-PSCh-SM2	Seminarium magisterskie	30	3		ZO				30	ZO	3						
104	14.0-WP-PSCh-PRP	Problemy rynku pracy	30	2	30	ZO								30		ZO	2	
105	14.4-WP-PSCh-Pek	Psychologia ekonomiczna	45	4		ZO								15	30		ZO	4
106	14.4-WP-PSCh-DPO	Mediacje jako forma pomocy w rozwiązywaniu konfliktów	30	4		E								30		E	4	
107	14.4-WP-PSCh-PRiM	Procesy grupowe	30	4		ZO								30		ZO	4	
108	14.9-WP-PSCh-PiPSiW	Diagnoza problemów organizacji	45	5		E/ZO								15	30		E/ZO	5
109	14.4-WP-PSCh-WPsch	Psychologia reklamy i marketingu	30	3		E								30		E	3	
110	14.4-WP-PSCh-PZPPOZ	Praktyka zawodowa (100h)	0	5		ZO											ZO	5
111	05.0-WP-PSCh-SM3	Seminarium magisterskie	30	3		ZO								30		ZO	3	
112	14.9-WP-PSCh-PiPSiW	Przygotowanie i prowadzenie szkoleń i warsztatów	30	3	30	ZO												30
113	14.4-WP-PSCh-WPsch	Warsztaty psychologiczne	30	1		ZO												30
114	14.4-WP-PSCh-ik	Interwencja kryzysowa	30	3		ZO												30
115	14.4-WP-PSCh-PAiRK	Psychologia agresji i konfliktów	30	3		ZO												30
116	14.4-WP-PSCh-WMWP1A	Wykłady monograficzne I	15	2		ZO												15
117	14.4-WP-PSCh-WMPR1B	Wykłady monograficzne II	15	2		ZO												15
118	05.0-WP-PSCh-SM4	Seminarium magisterskie	30	3		ZO												30
119	14.4-WP-PSCh-PEM	Przygotowanie do egzaminu i egzamin magisterski	0	13		Egz. mgr												Egz. mgr

L.p.	kod	Nazwa przedmiotu	liczba godzin	ECTS	ECTS / semestr	Forma zaliczenia	SEMESTR 7			SEMESTR 8			SEMESTR 9			SEMESTR 10								
							Forma zajęć			Forma zaliczenia			Forma zajęć			Forma zaliczenia			Forma zajęć			Forma zaliczenia		
							W	Ćw	K/S	W	Ćw	K/S	W	Ćw	K/S	W	Ćw	K/S	W	Ćw	K/S	W	Ćw	K/S
120	14.4-WP-PSCh-PS	Podstawy seksuologii	18	4	30	E/ZO	9	9		E/ZO	4													
121	14.4-WP-PSCh-TAIP	Trening asertywności i prezentacji	18	3		ZO			18	ZO	3													
122	08.1-WP-PSCh-EZP	Etyka zawodu psychologa	18	4		E/ZO	9	9		E/ZO	4													
123	14.4-WP-PSCh-Pstip	Psychologia społeczności - teoria i praktyka	18	3		ZO	9	9		ZO	3													
124	14.4-WP-PSCh-EP	Elementy psychiatrii	18	4		ZO	9	9		ZO	4													
125	14.4-WP-PSCh-Pzd	Psychologia zdrowia	9	3		E	9			E	3													
126	14.4-WP-PSCh-DNps	Diagnoza neuropsychologiczna	18	4		ZO	18			ZO	4													
127	14.4-WP-PSCh-WMPZMT	Wykład monograficzny	9	2		ZO	9			ZO	2													
128	05.0-WP-PSCh-SM1	Seminarium magisterskie	18	3		ZO			18	ZO	3													
129	12.2-WP-PSCh-Ppat	Psychopatologia	84	12	30	E/ZO				9	75		E/ZO	12										
130	14.4-WP-PSCh-DT	Doświadczenia traumatyczne	18	3		ZO				18		ZO	3											
131	14.4-WP-PSCh-PwR	Przemoc w rodzinie	18	3		ZO				18		ZO	3											
132	14.4-WP-PSCh-SM	Seminarium monograficzne	9	2		ZO				9		ZO	2											
133	14.4-WP-PSCh-Psąd	Psychologia sądowa	18	3		ZO				9	9		ZO	3										
134	14.4-WP-PSCh-RzCCh	Rodzina z człowiekiem chorym	18	4		E				18		E	4											
135	05.0-WP-PSCh-SM2	Seminarium magisterskie	18	3		ZO				18		ZO	3											
136	14.9-WP-PSCh-MJPwRK	Mediacje jako forma pomocy w rozwiązywaniu konfliktów	18	4	30	E								18	E	4								
137	14.4-WP-PSCh-PGr	Procesy grupowe	18	4		ZO								18	ZO	4								
138	14.4-WP-PSCh-PKzP	Pierwszy kontakt z pacjentem	18	3		ZO								18	ZO	3								
139	12.2-WP-PSCh-Pstip	Podstawy psychoterapii	18	3		E								18	E	3								
140	14.4-WP-PSCh-RFT	Różne formy terapii	36	5		E/ZO								18	18	E/ZO	5							
141	14.4-WP-PSCh-Pres	Psychologia resocjalizacji	18	3		E								18	E	3								
142	12.2-WP-PSCh-PZPK	Praktyka zawodowa (100h)	0	5		ZO									ZO	5								
143	05.0-WP-PSCh-SM3	Seminarium magisterskie	18	3		ZO								18	ZO	3								
144	14.9-WP-PSCh-PIPSIW	Przygotowanie i prowadzenie szkoleń i warsztatów	18	3	30	ZO											18	ZO	3					
145	14.4-WP-PSCh-WPsch	Warsztaty psychologiczne	18	1		ZO											18	ZO	1					
146	14.4-WP-PSCh-IK	Interwencja kryzysowa	18	3		ZO											18	ZO	3					
147	14.4-WP-PSCh-PAiRK	Psychologia agresji i konfliktów	18	3		ZO											18	ZO	3					
148	14.4-WP-PSCh-WMWP1A	Wykład monograficzny I	9	2		ZO											9	ZO	2					
149	14.4-WP-PSCh-WMPR1B	Wykład monograficzny II	9	2		ZO											9	ZO	2					
150	05.0-WP-PSCh-SM4	Seminarium magisterskie	18	3		ZO											18	ZO	3					
151	14.4-WP-PSCh-PEM	Przygotowanie do egzaminu i egzamin magisterski	0	13		Egz. mgr												Egz. mgr	13					